Verificaţi-vă cunoştinţele

Cărţi

1) Ce erau „cărţile populare" răspândite în evul mediu?

2) Cui îi aparţine volumul de versuri apărut în 1935 şi intitulat „Cărticica de seară"?

3) Cine a compus muzica operei-balet pentru copii intitulată „Cartea lui Apolodor".

4) Cine a regizat, în 1947, filmul „Cartea furtunii"

5) Care a fost prima carte tipărită în limba română?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Fraţii de lapte sunt copiii care au supt la aceeaşi doică. 2) Cei trei fraţi Strauss, compozitori austrieci se numeau Johann („regele valsului"), Eduard şi Joseph. Ei erau fiii unui alt compozitor celebru la vremea lui, căruia pentru a fi diferenţiat de fiul său i s-a spus ulterior Johann Strauss-tatăl. 3) Romanul „Moartea fratelui meu" a fost scris de prozatorul român G.M. Vlădescu. 4) Filmul „Fraţii Marx, agenţi secreţi" a fost realizat în 1931. 5) Planta ierboasă „trei-fraţi-pătaţi" (Viola tricolor L) se mai numeşte în popor „panseluţă de câmp".

Poşta cititorilor

Ca de obicei cititoarele noastre au fost mult mai harnice la scris decât cititorii. Au răspuns corect la întrebări: *Maria Vicol* – Craiova, *Liana Bitulescu* – Târgu Jiu, *Ioana Lungu* – Focşani, *Maria Stamate* – Bucureşti, *Cristina Neacşu* – Ploieşti, *Ionela Crăciun* – Bacău, *Ionel Dinu* – Târgovişte.

Ioana Lungu – Focşani. Aşteptăm sugestiile dumneavoastră pe care ni le promiteţi de mai multă vreme şi pentru care vă mulţumim anticipat. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

NU MIŞCAŢI!

Îndemnul fotografului nu a fost respectat. Între cele două faze rezultă că toţi s-au mişcat. Puteţi deosebi în ce mod? (Gh. Russu)

1) Cainele a mutat înainte laba piciorului drept. 2) Femeia a dus mâna dreaptă mai jos. 3) Bărbatul cu cizme a mutat ţigara din gură. 4) Cal din spatele lui a închis ochii. 5) Omul cu aparatul a mutat piciorul stâng.

Umor

Un bărbat intră într-o librărie şi cere:

– Aveţi o carte care tratează bărbatul ca stăpân absolut al casei datorită calităţilor sale cu adevărat unice?

– Regret dar noi nu ţinem cărţi de basme!

Vă rog să serviţi un coniac! E o poezie!

– Atunci daţi-mi 4-5 strofe!

Unde aş putea găsi un gândac negru şi unul roşu?

– Ai înnebunit? La ce-ţi trebuie gândaci?

– Ne mutăm şi trebuie să las casa aşa cum am găsit-o!

Mai eşti îndrăgostit de Angela?

– Nu mai sunt de mult!

– Cum asta?..

– M-am însurat cu ea!

Ce meserie aveţi?

– Sunt simulator de viermi!

– Adică?

– Adică fac găuri în mobilă, la un negustor de antichităţi.

Unelte

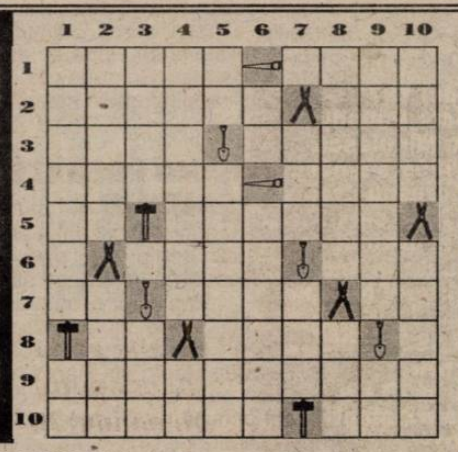

ORIZONTAL: 1) Boroană – Unealtă de tors (pl.) 2) Gealău (rândea mare) – Obiect de sârmă folosit în bucătărie. 3) Fluviu în Anglia – Unealta frizerului. 4) Unealtă de pieptănat lâna, cânepa sau inul – Untdelemn. 5) Plantă textilă lucrată cu meliţa – Unealtă folosită la pescuitul marin. 6) Unealta zidarului – Localitate în Yemen. 7) Vârf de cuţitaş! – Mantie romană – Coadă de lopată! 8) Cafea! – Firidă. 9) Depănătoare. 10) Unealtă pentru gravare – Şi alta folosită de dulgher.

VERTICAL: 1) Daltă specială pentru cioplirea unor roci! – Vas gol! 2) Sucală – „După unelte se cunoaşte meşterul" (var.). 3) Vapori de apă – Lucrare agricolă efectuată cu plugul (inf.) 4) Unealtă de pescuit marin – Penet! 5) Coadă de ciocan! – Unealtă utilizată la împletitul plaselor pescăreşti. 6) Cuib fără pui! – Unealtă pentru prelucrarea fibrelor textile. 7) Mur, Zmeur – Lac în Suedia. 8) Totalitatea uneltelor necesare pentru o anumită lucrare – În haită! 9) Lucrare agricolă efectuată cu secera – Piliţi la vârf! 10) Locuitorii regiunii Elida (Grecia antică) – Crâsnic (unealtă de pescuit).

DICŢIONAR: ADUR, JAH, ELII.

Gheorghe NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului
„MARTIE"

Orizontal: **MARGINEANU - AMAN - ALBU - NUU - ADERCA - ZR - CERNA - L - OGLIO - ESUB - N - BANUS - NA - IE - O - SCOTT - MA - CIUP - R - PILLAT - TRO - KRISZAN - TS.**

PAR(anormale) de TePAN

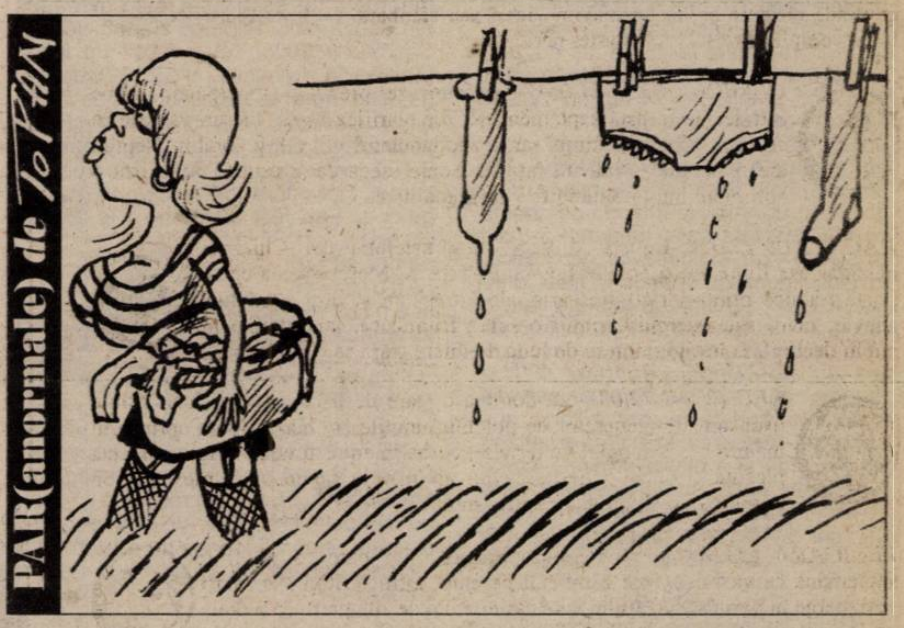

Ştiaţi că...

◆ *...„peripateticii" erau elevii lui Aristotel care frecventau şcoala din Atena? Erau numiţi astfel pentru că învăţau şi discutau probleme fiziologice şi ştiinţifice printre coloanele numite „peripatos".*

◆ *...clădirea Foişorului de Foc din Bucureşti a fost înălţată între 1892-1893? Ea a fost desemnată ca observator de foc în urma dărâmării Turnului Colţei în 1888.*

◆ *...învingătorul temutului comandant cartaginez Hannibal a fost Publius Cornelius Scipio supranumit „Africanul"? Victoria a fost obţinută în bătălia de la Zama în anul 202 î.Ch.*

◆ *...orchestrele au apărut abia în secolul al XVI-lea? Până atunci toate compoziţiile fuseseră scrise pentru formaţii de muzică de cameră, alcătuite din maximum cinci-şase instrumentişti.*

◆ *...gara situată la cea mai mare înălţime este aceea din La Paz, capitala Boliviei? Ea se află la 3700 m deasupra nivelului mării.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„STENIC"

EXTINDERE TIP DE STUDIU		LUMEA ROMEI VĂZUTĂ		HARNIC MONEDE		BANI CAPCANĂ BUNĂ LA CITIT		OBICEI CUTĂ!		CARE! CUTII MAGICE	
LEGATĂ DE COPII DANS	→										BOB LA VÂNĂT
→								REFREN	→		↓
BOLI DĂRUIT	→						VERIGĂ PLAFONARE	→			
→				NEVĂZĂTOR EPOCĂ	→		↓	PREFIX PĂSĂRIN... ACELA	→		
PERIFERICĂ NOTA 7	→			↓				↓	AMIC!	→	
→		DIN TAVĂ! ELECTROD	→		VAL BĂŞICĂ	→					SURSĂ DE LAPTE
BUN LA GHICIT ŞANŢ	→	↓		MARGINE ARCAN	→	↓			VOCALE FINAL PE TABLĂ	→	↓
→				↓				VRĂJITOR ULTIMUL SEMN!	→	↓	
EN GROS! FĂCUTĂ LA RĂZBOI	→		ALERTARE	→				↓			
→						TASTĂ DE LANSARE	→				

Dezlegarea integramei ***„DENUMIRI"***

Orizontal: F - S - O - R - P - C - MULTIPLICATE - NARA - ASPRA - ADRESANT - ACT - AIS - BO - AZ I - IM - APELATIVE - ETNICI - ATA - UNIT - ENOTI - C - TM - ODATA - SA - ZAPADA - ITITI - LABORATOARE - PENAR - TARCAT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

TENIS ŞI DISTRACŢIE - La sfârşitul săptămânii trecute, Sala Polivalentă din Bucureşti a găzduit meciul demonstrativ de tenis dintre Ilie Năstase şi iranianul Mansour Bahrami. Organizată de Federaţia Română de tenis şi firma Compaq, dorindu-se a fi doar o parte a unei colaborări de lungă durată, partida a fost o îmbinare de tenis şi dialoguri prietenesti între cei doi tenismeni, care au oferit un spectacol complet celor aflaţi în sală. La cei 55 de ani ai săi, cu ceva kilograme în plus şi cu ceva condiţie fizică în minus, dar cu aceeaşi poftă de joc şi aceeaşi abilitate de atragere a publicului de partea sa, Ilie Năstase a jucat destul de static, însă eleganţa şi frumuseţea loviturilor sale a putut fi admirată şi de cei mai tineri, care nu au avut privilegiul de a-l vedea pe cel mai mare tenisman al României, unul dintre cei mai valoroşi reprezentanţi ai „sportului alb" dintotdeauna, jucând în anii lui de glorie. Ilie Năstase a avut de înfruntat un adversar cu 10 ani mai tânăr decât el, un prieten vechi cu care a jucat peste 200 de partide demonstrative până acum, un tenisman care la 45 de ani s-a prezentat într-o condiţie fizică de invidiat, alergând practic pe tot terenul. Vrând să arate că meciul l-a obosit excesiv în unele momente, Năstase, stând undeva în spatele terenului, aşezat pe unul din scaunele arbitrilor, direcţiona mingile spre Bahrami şi îl lăuda pe acesta pentru reuşitele sale. Iranianul a uimit asistenţa prin loviturile lui acrobatice, lovind mingea cu spatele la fileu, printre picioare, schimbând racheta dintr-o mână în alta sau mimând o lovitură de rever, pentru ca de fapt să lovească rapid cu forehandul. Bahrami a fost autorul celui mai surprinzător serviciu al serii: părând că va servi în forţă, el a schimbat mişcarea în ultima fracţiune de secundă şi a plasat o minge foarte moale „din oală", ca de începător, care l-a lăsat ţintuit pe Ilie Năstase undeva pe linia din spate a terenului. Cel mai bun loc în clasamentul ATP ocupat de Mansour Bahrami a fost locul 102 la simplu şi 31 la dublu, unde a câştigat 11 titluri. Ilie Năstase a fost primul număr 1 mondial ATP din istoria tenisului. Încasările acestui meci, obţinute din vânzarea biletelor de intrare, au fost donate Federaţiei Române de Tenis, pentru sprijinirea tinerilor noştri tenismeni.

DINAMO PREGĂTEŞTE ŞAMPANIA. Sâmbătă, la Ploieşti, gazarii n-au uitat că acolo s-a pus de o Republică şi au administrat Rapidului o bătaie ca la carte şi fără drept de apel. Acum, ori că arbitrii au ceva cu Rapid, ori Rapid nu mai e ce a fost anul trecut, ori Petrolul renaşte din cenuşă. În Ghencea, Steaua a trecut la limită de Universitatea Craiova care iarăşi a jucat frumos dar a pierdut, în vreme ce Dinamo, cu victoria asupra băcăuanilor, tot la limită, 2-1, s-au distanţat la 16 puncte faţă de contracandidata (vorba vine!) Rapid şi şi-a trimis băieţii de mingi la alimentara din colţ pentru a cumpăra sticlele de şampanie cu care să serbeze victoria în această ediţie a campionatului.

ROBERTS, CEL MAI RAPID LA 500CC – Americanul Kenny Roberts a câştigat pentru a doua oară în cariera sa Marele Premiu de motociclism malaezian de la Kuala Lumpur, într-o cursă întreruptă cu şase ture mai devreme, din cauza ploii. Pilotând o motocicletă Suzuki de 500cc, el a reuşit un timp total de 31 de minute şi 58,102 secunde, fiind urmat la 1,87 secunde de spaniolul Carlos Checa (Yamaha) şi de australianul Gary McCoy (Yamaha), la 7,190 secunde. În ciuda întreruperii cursei, Roberts a fost desemnat câştigător şi i-au fost acordate cele 25 de puncte, pentru că regulamentul specifică faptul că o cursă poate fi întreruptă dacă s-au parcurs două treimi din totalul turelor programate. Roberts a avut mare noroc la începutul marelui premiu, când a reuşit să îl evite pe campionul mondial Alex Criville, accidentat după ce Honda sa a lovit motocicleta căzută pe traseu a lui Loris Capirossi.

Regele „clasei regina" – Kenny Roberts.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

CAMELIA ZORLESCU, actriţă la Teatrul Notara

– De curând a avut loc premiera spectacolului „Soţul păcălit" de Molière. Recursul la clasici e frecvent în teatru. Publicul simte totuşi nevoia să vadă şi piese româneşti de actualitate de care nu prea are parte.

– Piesele noastre de actualitate sunt în mare parte prea slabe ca să intre în atenţia regizorilor şi a directorilor de teatru. Poate că ar fi nevoie de o colaborare între autorii de scenarii şi autorii de dialog, aşa cum se întâmplă în Occident şi care ar putea fi o garanţie a succesului. E doar un punct de vedere. Piesele româneşti de actualitate bine scrise sunt totuşi prezente pe scenele noastre dar într-un număr restrâns.

– Ce face actriţa Camelia Zorlescu cu câteva ore înainte de a intra pe scenă?

– În mod normal ar trebui să dorm, un ceas, două. Din păcate nu reuşesc decât să mă odihnesc puţin după care îmi repet rolul, un exerciţiu necesar pentru rememorare, dicţie şi interpretare.

– Unde repetaţi?

– În baie. Un loc bine izolat fonic...

„Când intri pe scenă se produce un miracol"

– Vi s-a întâmplat să jucaţi rolul unei femei îndrăgostite şi să aveţi un partener... respingător?

– Ha, ha... Da, mi s-a întâmplat la începuturile carierei mele în urmă cu 27 de ani în piesa „Meşterul Manole" de Octavian Goga unde eram „îndrăgostită" de un bărbat care mai tot timpul exala trei parfumuri: unul de drogherie, altul de băutură şi altul de dentist. Vă închipuiţi ce uşor mi-a fost să intru în pielea personajului pe care-l jucam...

– O gripă, un guturai, o indispoziţie acută pot anula un spectacol?

– În nici un caz. În momentul în care intri pe scenă se produce un miracol. Tot răul dispare. E o formă specială de concentrare care te ajută să depăşeşti momentele critice. Bineînţeles că după spectacol, ele reapar.

– Aţi jucat în multe filme în regia celor mai importanţi regizori.

– Roluri relativ modeste. Am sperat mereu că se va descoperi ceva senzaţional în jocul meu dar acest lucru nu s-a întâmplat. Rolul cel mare n-a venit niciodată în film. Oricum mirajul scenei e unic.

– Ce speraţi să vă aducă atât de mult aşteptata primăvară?

– O casă la ţară cu măgăruşi, capre, pisici şi mulţi, mulţi câini. Mai am ceva de aşteptat pentru că va fi o primăvară cu un „buget" prea mic pentru un vis atât de mare.

DORIN MĂRAN

ROCHII S.F.

Unii creatori de modă, gândindu-se la anul 2000, par să se fi jucat de-a savanţii... nebuni, de vreme ce s-au inspirat din minunăţiile tehnicii. Givenchy a imaginat astfel o rochie dintr-o combinaţie de plexiglas cu microprocesoare, conectori şi tot felul de alte piese electronice. Într-o viziune supersofisticată şi evident cu alură futuristă, plasticul, metalul, pielea, cartonul intră în simfonia modei. Deocamdată. În rest, gândul zboară la textilele care vor fi în stare să distrugă bacteriile, să elimine stresul, să atragă energiile pozitive... În era Internetului, totul pare posibil, aşa că de ce n-ar fi materialele din care sunt confecţionate veşmintele tăiate sau brodate cu ajutorul laserului? *(A.P.)*

***Aparent malefică, această statuie a fost realizată, de către un artist plastic congolez din cuie înfipte pe un soclu de lemn. Dorinţa sa a fost aceea de a sugera, prin această operă, armonia lumii.* (D.M.)**

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Ce înseamnă a prepara un fel de mâncare de genul „cămila din poveste"? Se spune că printre beduini există obiceiul de a onora ziua de naştere a unui şef sau naşterea unui băiat printr-un festin la care se serveşte „cămilă umplută". Ce înseamnă acest lucru? Se umplu peşti fripţi cu ouă fierte, apoi cu peştii se umplu pui fripţi, cu puii se umplu carcase de oi fripte, iar cu oile fripte se umple o cămilă întreagă friptă... Cel puţin aşa spune reţeta respectivă...*

◆ *În localitatea Fort-Cane din statul american Alabama există obiceiul de a face un chec de o asemenea mărime, încât în el să încapă... o maşină. Dar nu orice maşină, ci Fordul din generaţia 1934, primul automobil care a aparţinut unui localnic, şeriful Duthins. Închizând acea maşină – conservată cu sfinţenie de primărie –, tradiţia spune că sunt „imobilizate" spiritele rele ale locului, căci şeriful Duthins a ucis cu ea (involuntar, din cauza vitezei „ameţitoare") peste 20 păsări de curte şi a accidentat mortal şase cai.*

◆ *La Syvaalen, în Danemarca, se prepară de Crăciun un urs de ciocolată de mărime naturală, în care intră copiii cei mai curajoşi. O veche tradiţie spune că eroul Tyn Weer a pătruns în castelul unde se afla închisă iubita sa, după ce a fost înghiţit de un urs. Acesta a doborât toţi străjerii, apoi cei doi îndrăgostiţi au fugit liniştiţi în treaba lor.*

◆ *Cea mai mare bucată de brânză din lume nu a fost realizată în Franţa, ci la Little Chute, Wisconsin, SUA. Ea a cântărit 1,8 tone şi, când a fost dăruită primarului localităţii (la a cincea realegere), conţinea în „măruntaiele" ei trei stupi cu albine în plină activitate. Era un simbol al prăjiturii preferate de alesul oamenilor, şi anume budincă cu brânză sărată şi miere. (P.I.)*

Taina lui STRADIVARIUS a fost descifrată!

Secretul viorii perfecte, cu sunet clar precum cristalul, cum sunt faimoasele viori realizate de Stradivarius, se ascunde în... apa sărată şi sucul de fructe, susţine chimistul Joseph Nagyvary de la universitatea A&M din Dallas. Mai mult, afirmă acesta, folosind aceste „substanţe" miraculoase dar banale, orice vioară poate atinge performanţele unei viori Stradivarius. Cele mai bune viori îşi datorează rezonanţa lemnului de arţar bătrân din care sunt construite, arbore cu creştere foarte lentă, plantat pe spaţii strâmte dar expuse la lumină ideală pentru a da naştere unui lemn dur şi cu o sonoritate aparte. Nagyvary şi-a propus să analizeze cu atenţie, din perspectiva specialităţii sale de chimist, calităţile acestei esenţe miraculoase. Îmbibând lemnul de azi în apă sărată (de mare), apoi în suc de strugure, a observat că îi poate suprima mult din cota de umezeală pe care de obicei o păstrează celuloza. Acest procedeu are totodată calitatea de a face lemnul mai uşor, dar şi mai dur graţie mineralelor conţinute de apa de mare. După părerea lui Nagyvary, îmbibarea cu apă sărată se petrecea, la vremea respectivă, ca urmare a transportului cu vaporul a lemnului de arţar către atelierele Stradivarius. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Creşterea şi descreşterea stelelor din Univers ■ „Omul fără suflet" ■ Un nou inamic la orizont, tehnostresul ■ Somnul - cum să-l găseşti fără să-l cauţi ■ Dispariţia regimentului „Norfolk" ■ Cum se naşte o capodoperă la Scala din Milano ■ Saint Germain – des Prés, un leagăn de cultură ■ Secvenţe la masa de montaj ■ Femina club ■ Mini-interviul săptămânii: MARIANA NICOLESCO, soprană ■ Horoscop

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Un spectacol de dans contemporan pus în scenă la Berlin şi intitulat „Bodies" a avut darul să încânte deopotrivă critica de specialitate, precum şi publicul. Partea inedită a spectacolului a constat în faptul că violoniştii au cântat... folosind drept instrument podoaba capilară a dansatoarelor îmbrăcate doar pe jumătate. Fondul sonor a fost completat din off de acorduri din creaţia lui Mozzart. (A.P.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 464 • ANUL XLIII • 13 APRILIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 15 (2214)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

13 APRILIE

1742 „Messia" lui Handel a fost pentru prima oară interpretată la Dublin, Irlanda.

1964 Sydney Poitier a devenit primul actor negru care a primit premiul Oscar.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1963 Garry Kasparov, jucătorul de şah rus care a devenit campion mondial în 1985.

- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei
- Divertisment
- Sport

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Un nou inamic la orizont

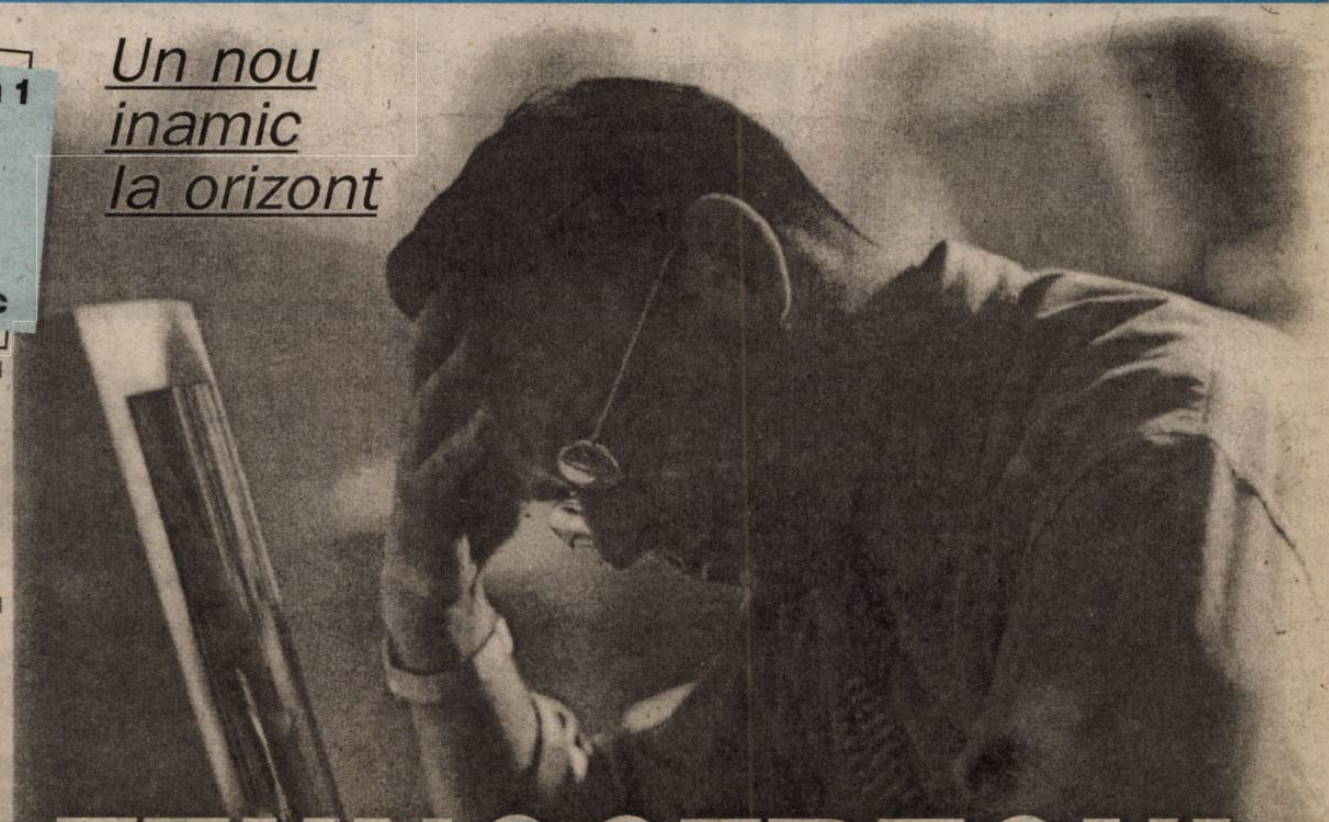

TEHNOSTRESUL

DECODAREA genomului uman

Creşterea şi descreşterea stelelor din Univers

SOMNUL

cum să-l găseşti fără să-l cauţi

Teoria cosmologică a lui EINSTEIN

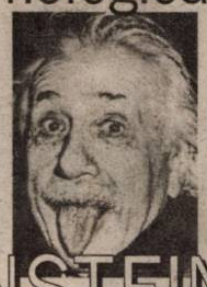

Cum se naşte o capodoperă la SCALA din Milano

femina club Idei utile

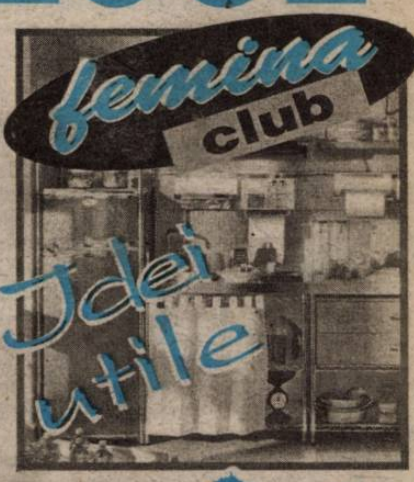

Evenimentul anului pe piaţa românească de TI

CERF 2000

Marţea aceasta, la Complexul Expoziţional Romexpo, din Bucureşti, şi-a deschis porţile a IX-a ediţie a *Expoziţiei şi Conferinţei Internaţionale Specializate pentru Tehnologia Informaţiei, Comunicaţii şi Birotică – CERF 2000* (11-15 aprilie). Domeniu care a revoluţionat civilizaţia contemporană, constituind totodată cel mai dinamic segment al economiei mondiale, TI (Tehnologia Informaţiei) este, din nefericire, o prezenţă încă exotică în ţara noastră. Şi aceasta, cu toate că România ar putea deveni într-un scurt răstimp o forţă semnificativă în producerea programelor şi comercializarea acestora pe piaţa internaţională a TI, graţie numeroşilor specialişti informaticieni de înaltă calificare pe care (încă!) îi mai avem în ţară...

De altminteri, însăşi organizarea CERF în ultimii nouă ani este o dovadă că şi în România, chiar dacă cu opinteli şi hârtoape, piaţa de TI se dezvoltă în măsură să atragă interesul marilor firme mondiale producătoare de TI. Mărturie este şi faptul că, de la 50 de firme participante, la prima ediţie din 1992, care expuneau pe o suprafaţă de 1500 mp, anul acesta participă peste 350 de firme, ale căror standuri ocupă o suprafaţă de 10000 mp!

Pentru a ilustra nivelul de interes dobândit în timp de această manifestare, este de remarcat că ea se desfăşoară la puţină vreme după târgul CeBit de la Hanovra, considerat a fi cea mai mare expoziţie anuală din lume, în domeniul TI. Din acest motiv – şi nu numai! – specialiştii români au prilejul de a cunoaşte toate noutăţile în domeniu, care au fost prezentate în premieră la CeBit!

Cu tot prestigiul dobândit în aceşti 9 ani de existenţă, CERF riscă să rămână, totuşi, numai o oază plină de promisiuni într-un deşert al tehnologiilor „obosite", care şi-au trăit traiul, atâta vreme cât cine trebuie să înţeleagă nu înţelege că viitorul României, al economiei noastre, depinde în cel mai înalt grad de viteza cu care vom reuşi să asimilăm, de la grădiniţă şi până la conducerea proceselor economice, noile tehnologii de comunicaţii şi informatice. Fiindcă astăzi, în întreaga lume, dezvoltarea este sinonimă cu stăpânirea acestor tehnologii. Iar CERF tocmai acest lucru îşi propune, an de an, să ne demonstreze tuturor. Tuturor care pot şi vor să priceapă...

ADRIAN HOAJĂ

Idoli

SECVENŢE la masa de montaj

HOROSCOP

Bibliot... ...eană

cartea albă

13 ani în anticamera lui Dej

Sub acest titlu, Paul Sfetcu publică la Editura Fundației Culturale Române un interesant jurnal dintr-o perioadă întunecată a României, cea a anilor '50 până la jumătatea anilor '60. Un document istoric, fără îndoială, care se citește cu interes, dar care are o hibă esențială: credibilitatea. Probabil amintirile sunt adevărate, deși și aici, ca în cazul oricărui jurnal, ele pot juca feste, dar întreaga rețea de amintiri și descrieri a „șefului" Dej plutește parcă în aer. Și asta pentru că îi lipsește tocmai fundalul social al vremii. Timpurile erau pline de convulsii, dictatura comunistă era cruntă, oameni nevinovați zăceau în pușcării doar pentru că un vecin îl turna pe altul la securitate că ascultă radio Londra, sărăcia era endemică, teroarea domina. Și în cartea șefului de cabinet al celui care conducea România în acei ani nimic din toate acestea nu răzbate. Parcă totul se întâmpla într-o grădină în care trandafirii înfloreau a doua oară și peste ei trona blajină și înțelegătoare figura „șefului". Credibilitatea informațiilor este dinamitată. În rest lucruri de reținut și în general acceptabile. Cum ar fi faptul că fata „șefului", „actrița" Lica Gheorghiu era o ființă capricioasă care-i cerea șefului de cabinet, adică lui Paul Sfetcu, servicii de neacceptat, nepotrivite firii și îndatoririlor sale. Și care îl pâra pe acesta lui taică-su. Alte informații sunt mai greu de digerat. Cum ar fi de pildă portretul idilic al „șefului": „Gheorghiu-Dej a fost și a rămas un om sentimental, trăsătură dominantă a caracterului său". Mai departe, știți care era atitudinea „șefului" față de religie, în acei ani de campanie ateistă și de înfricoșare a populației? Ne spune Paul Sfetcu: „Se declara ateu, dar se manifesta față de credințele religioase , față de slujitorii cultelor și față de credincioși îngăduitor și tolerant. A indicat chiar ca propaganda ateist-științifică să fie făcută în așa fel încât să nu jignească credincioșii și sentimentele lor". Afirmații care îți smulg în cel mai bun caz un zâmbet amar. Parcă și vezi, luându-te după aceste afirmații „de primă mână" cum securitatea de pe vremea lui Dej ducea acasă credincioșilor lumânări pentru biserică și cum ducea în brațe femeile în vârstă până la biserică. Iată cum este pomenită perioada de samavolnicie a perioadei dejiste, aproape tangențial și cu sfială, totul însă în culori pastelate: În toamna lui 1952, Gheorghiu-Dej a primit în audiență pe mama unui tânăr violonist ce fusese internat într-un lagăr de muncă. „Șefu" anunțase femeia că o poate primi la sediul Consiliului de Miniștri la ora 23. Nedumerită de oră, femeia refuzase să vină de teamă să nu ajungă într-un loc asemănător cu cel în care se afla fiul său. „O asemenea stare de spirit la oameni nu ne face cinste" a comentat „șeful". ..Uite așa pierdem noi valorile..." Din nou, apare un zâmbet în colțul gurii, ca și când toate acele fărădelegi nu fuseseră construite de regimul lui Dej, cu binecuvântarea lui și cu ajutorul neprecupețit al securității acelor vremuri. Câtă credibilitate e în spatele acestui gen de amintiri? Aproape zero. Nici un alt om politic al vremii, din jurul lui Dej, nu iese așa de bine în amintiri ca „șefu". Ion Gheorghe Maurer avea patima vânătorii și nu-l interesau treburile țării, fiind mereu la distracție, pe teren. De aceea, Paul Sfetcu își amintește ce program i-a făcut Dej lui Maurer: „Am stabilit ca de luni până vineri inclusiv să lucreze la Consiliul de Miniștri. Dacă vrea vânătoare să se ducă sâmbăta și duminica, altfel nicidecum". Cu puțin înainte de a muri, Dej a vrut să le dea peste nas sovieticilor la o recepție la Varșovia. Iată cum își amintește Paul Sfetcu explicația șefului său: „Am urmărit prin aceasta să-i avertizez că pe viitor, noi, românii, vom respecta cele propuse anterior fără a ține seama că sovieticii se prefac a mai avea de discutat nu știu ce, cu nu știu cine, numai noi ceilalți să simțim că ei sunt mai importanți". În acest fel se încheie, înălțător, portretul celui care ar trebui să ne apară drept cea mai frumoasă figură a istoriei noastre. Și asta în timpul celei mai crunte perioade a istoriei noastre, cea a anilor 50.

GEORGE CUȘNARENCU

Știri pe bandă rulantă

După o pauză de cinci ani grupul *Elastica* revine pe piață cu un nou lider și cu un album cu care se speră reeditarea succesului de la debut...

Oasis va cânta împreună cu *Happy Mondays* (care nu prea mai există ca grup...) în două concerte de binefacere programate pentru luna iulie. Fondurile vor fi destinate ajutorării muzicienilor aflați în dificultate...

Celebrul *Elvis Costello* a semnat un contract cu *Emusic.com* pentru comercializarea albumelor sale pe Internet. Download-ul câștigă din ce în ce mai mult teren...

No Doubt au terminat lucrul la noul lor album a cărui apariție este programată pentru finalul acestei luni. Nu se anunță o schimbare de stil ci doar una, spectaculoasă, de imagine. Gândindu-ne la cât de zbuciumată este solista trupei, *Gwen Stefani*, acest fapt nu prea ne mai miră...

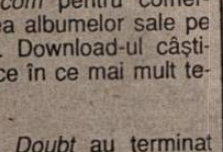

Actorul *Andy Garcia* se pare că va interpreta rolul celebrului trompetist cubanez *Arturo Sandoval*, într-un film biografic care va fi produs de *HBO*...

Madonna își trece în cont al nouălea Number One din topul britanic. Este vorba de remake-ul *„American Pie"*, originalul aparținând lui *Don McLean*.

Boss-ul *Bruce Springsteen* își readuce lângă el trupa sa *E Street Band* pentru efectuarea unui lung turneu nord-american în această vară. Nimic despre vreun posibil nou album!

TLC au câștigat două premii la a 14-a ediție a decernării *Soul Train Music Awards*, pentru cel mai bun grup de rhythm and blues/soul și pentru cel mai bun single – *„No Scrubs"*.

Canalul tv *VH1* va organiza în această vară o replică a show-ului de anul trecut – *„Divas Live"*, de această dată pe scenă apărând doar soliști. Să vedem cine va fi selectat!

Vă recomand două coloane sonore care se găsesc și în magazinele noastre: prima este *„Anywhere But Here"*, cu melodii interpretate, printre alții, de *k.d. Lang, Sarah Mc Lachlan, Lisa Loeb, LeAnn Rimes* iar cea de-a doua este *„The Beach"*, starurile care cântă fiind *Dario G, All Saints, Angelo Badalamenti, New Order*. În primul film apar *Susan Sarandon* și *Natalie Portman* iar al doilea îl are protagonist pe *Leonardo DiCaprio*.

cronica săptămânii

VARIOUS ARTISTS - The Next Best Thing

Cum n-am prezentat cam de multișor muzică de film, m-am gândit să v-o propun pentru azi pe cea grupată sub titlul de mai sus.

Este vorba de coloana sonoră a filmului omonim, soundtrack-ul fiind lansat la începutul lunii martie, casa producătoare este *Maverick*. *„The Next Best Thing"* reușește să strângă laolaltă doar melodii aparținând registrului pop-dance, printre cei care cântă aici numărându-se *Madonna* (cu două piese: *„American Pie"*, remake-ul piesei omonime a lui *Don McLean* –care îl are ca backing vocal pe actorul *Rupert Everett* și *„Time Stood Still"*), *Moby* (cu *„Why Does My Heart Feel So Bad?"*), *Olive* (cu un excelent remake al mai vechiului hit *„I'm Not In Love"*, semnat de *10cc*. Vă recomand, fără rezerve, acest amestec, foarte dansabil, de ritmuri și beat-uri, în care noul și vechiul produc un metis sonor foarte plăcut auzului, reprezentativă pentru a ilustra cele ce tocmai am scris fiind *„American Pie"*, modificată de *Madonna* în stilul celor de la *Erasure*! Acesteia i se pot adăuga *„If Everybody Looked The Same"* (*Groove Armada*) și *„Stars All Seem To Weep"* (cântată de *Beth Orton* și produsă de omul care se ascunde în spatele succesului duetului *Everything But The Girl – Ben Watt*...).

CAZIER discografic

„CAZIERUL" își propune să vă ofere reperele cât mai complete din discografia unor nume mari din show-biz, repere care să vă ajute în realizarea unei bănci de date muzicale necesară oricărui meloman care se respectă. Datele biografice pot fi oferite la cerere. Este suficient să ne scrieți, prin poștă sau prin E-Mail!

Take That

Discografie - Albume/Singles: *Nobody else (1997) • Interview disc (1996) • Everything changes (1993) • Take that and party (1992) • How deep is your love (1996) • Never forget (1995) • Back for good (1995) • Sure (1994) • Love ain't here anymore (1994) • Babe (1993) • Pray (1993) • Why can't I wake up with you (1993) • Could it be magic (1992) • Million love songs, A (1992) • I found heaven (1992) • It only takes a minute (1992) • Once you've tasted love (1992) • Promises (1991).*

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@mail.codecnet.ro

Tolba cu SCRISORI

ANDY – Botoșani: Îți mulțumesc pentru informațiile trimise. 1) la *„CAZIER"* vor apărea nume care, într-adevăr, reprezintă ceva în muzica ultimelor decenii, nume care au suficient de multe titluri în palmares. 2) datele despre actori nu-mi sunt de folos!

LIVIU URZICEANU – Craiova: 1) pentru problema cu *Cappella* lasă-mi puțin timp să mă documentez, 2) nu am cum să-ți prezint (și mă îndoiesc că ar putea cineva să o facă...) toate melodiile techno intrate în Eurotop 20 în perioada 1993-1995... 3) sunt pe deplin de acord cu tine referitor la ce a fost și ce este acum muzica techno!

STELIAN CEAMPURU – Alexandria: am reținut careurile *„La drum"* și *„Umană"*, acestuia din urmă, dacă nu aveți nimic împotrivă, îi voi schimba titlul...

RISTEA PETRINA – București: OK pentru *„Marină"* și *„Sportivă"*. Am o rugăminte:introduceți literele în grilă fără a le mai face tot felul de arabescuri! Mulțumesc...

GHEORGHE NISTOROAIA – București: da, pentru *„Căldură mare"*, *„La mare"*, *„La munte"*, *„Flori"*, *„Cireșar"*, *„La plajă"*, *„Estivală"*, *„De râsul lumii"*, *„Trandafiri"* și *„Haz de necaz"*! Ne-ați copleșit...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Iliè; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanțu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natașa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

CREŞTEREA ŞI DESCREŞTEREA STELELOR DIN UNIVERS

Aşa cum în faţa unui monitor poţi urmări eforturile uneori supraomeneşti prin care o mamă dă naştere unui copil, tot aşa astronomii pot urmări fazele dramatice care preced naşterea efectivă a unei stele. La început nu se vede decât un disc de materie în rotaţie rapidă; apoi se prefigurează o zonă centrală extrem de densă – germenele viitorului astru; o undă de şoc semnalizează precipitarea materiei spre centru; în fine, când temperatura nucleului atinge aproximativ 10 milioane de grade, se iniţiază fuziunea hidrogenului: steaua s-a născut şi începe să lumineze cu lumină proprie. Un asemenea spectacol se desfăşoară de altfel chiar sub ochii noştri, în celebra nebuloasă Orion, aflată în constelaţie cu acelaşi nume şi pe care o putem admira mai tot timpul anului.

MIHAELA DOROBANŢU

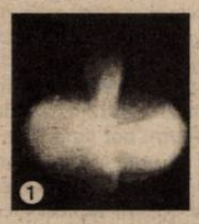

Copacii înalţi cad primii...

Şi apoi? La fel ca pe timp de furtună în pădure, când copacii mari sunt primii ce se frâng, primele care mor sunt stelele cele mai masive. Dacă masa unei stele este de numai 10 la sută din masa Soarelui nostru, reacţiile nucleare nu se pot declanşa şi protosteaua (steaua aflată în faza sa de evoluţie care precede stadiul de stea adevărată) nu va ajunge să strălucească cu propria sa lumină. În caz contrar, însă, ea va suferi un proces continuu de colapsare, sub forţa propriei gravitaţii, până când devine o stea adevărată. Un vânt de particule generate de stea începe să sufle şi risipeşte norii de praf din jur. Steaua poate acum fi admirată în întreaga sa splendoare! Urmează o perioadă de calm – cam 90 la sută din viaţa stelei, în care nu se întâmplă nimic. Apoi – începe procesul morţii. Această perioadă este estimată pentru Soarele nostru a dura 8-9 miliarde de ani.

Vârtejuri de spaţiu-timp

Când steaua a crescut atât de mult încât a depăşit de cinci ori masa Soarelui, fazele de contracţie şi expansiune încep să alterneze – aceasta deoarece combustibilul nuclear este pe cale de a se epuiza. La 5 – 9 mase solare se ajunge la fuziunea carbonului şi oxigenului. La mase şi mai mari începe fuziunea elementelor din ce în ce mai grele: magneziu, neon, sulf, siliciu. Totul este acum atât de instabil, încât reacţiile nucleare care se declanşează sunt necontrolabile. O explozie şi se naşte o supernovă! În spaţiu sunt aruncate elementele cele mai grele pe care le cunoaştem astăzi.

Dar procesul nu s-a încheiat: o ultimă explozie distruge straturile superficiale ale stelei. Nucleul acesteia creşte peste orice limită impusă de propria sa densitate. Protonii şi electronii dau naştere neutronilor. S-a format o stea neutronică, ce se roteşte în jurul propriei axe cu o viteză ameţitoare. Un vârtej de spaţiu şi de timp – de spaţiutimp, mai bine zis pentru că în aceste condiţii cele două mărimi fundamentale ale vieţii noastre nu se mai disting între ele.

Şi dacă masa este şi mai mare? Atunci când depăşeşte zece mase solare, are loc... catastrofa finală. Colapsul, prăbuşirea materiei în ea însăşi este atât de totală, încât ...nu mai rămâne nimic. Sau, mai bine zis, nu se mai vede nimic. Fascinanta noastră stea a devenit o gaură neagră. O poartă de spaţiu şi timp spre alte universuri...

1) O protostea: tot ce există este de fapt un disc de materie în rotaţie. 2) Discul se strânge în jurul germenului viitoarei stele. 3) O undă de şoc termică loveşte centrul. Steaua... începe să se vadă. 4) Temperatura nucleului atinge 10 milioane de grade. Începe fuziunea hidrogenului. Steaua are lumină proprie.

FREUD

Un „scormonitor" al visurilor

Sigmund Freud a întemeiat psihanaliza, contribuind la psihologia clinică prin tehnica explorativă a inconştientului. A studiat o speţă de dorinţă refulată: cea sexuală, atât în viaţă cât şi în artă. A pus în lumină regretele tardive, tulburările strecurate în sufletul oamenilor timizi, al celor cu principii, al austerilor şi „sfinţilor" prin refularea instinctelor erotice al căror rol a fost deseori exagerat. Freud a fost interesat şi de alte forme de refulări cum ar fi cea achizitivă, a săracului, care visează palate şi munţi de aur sau cea geografică de care sufereau atâţia cetăţeni onorabili sau bătrâni ai oraşelor de provincie care seara, în lumina lămpii cu petrol, întârziau melancolici asupra unui atlas... Ca fiziologist descoperă efectele analgezice ale cocainei pe care o autotestează. Se stinge la Londra, în 1939. (D.M.)

TEORIA COSMOLOGICĂ a lui Einstein

Cine nu cunoaşte celebra fotografie a nu mai puţin celebrului fizician Albert Einstein, înfăţişându-l în postura ghiduşă a unui „copil mare", scoţând limba spre obiectivul aparatului fotografic? Ne putem întreba la cine scotea limba savantul? La fotograful care dorea un instantaneu inedit? La confraţii săi fizicieni cărora le dăduse literalmente peste cap întreg eşafodajul mecanicii clasice început o dată cu Newton? Sau, mai de grabă, omenirii, în general?

MARIAN GRIGORE

Căutând un răspuns la întrebarea stârnită de fotografie (între cel extrem de multe de acelaşi fel), am putea găsi argumente pentru ultima variantă enunţată. Multe dintre datele personalităţii savantului ni-l arată a fi un mizantrop bine disimulat sub aerul distrat pe care-l afişa. *„Nu există nici o contribuţie ştiinţifică, demnă de acest nume, care să nu trădeze dorinţa de a fugi de compania semenilor în realitatea unui adevăr care transcende pasiunile şi decepţiile omeneşti"* – spunea Einstein, vorbind, în general, despre descoperirile ştiinţifice, dar dezvăluind (voit sau nu) propria sa viziune despre lume... O viziune, evident, marcat de mizantropie.

O călătorie virtuală prin labirint

Dar şi atunci când se referă, la modul concret, la propriile sale (geniale) descoperiri, respectiv la *Teoria relativităţii restrânse* şi la *Teoria relativităţii generalizate*, savantul prezintă o modalitate proprie, profund personală, a proceselor ce l-au condus la concluzii ştiinţifice, procese care nu se originează, cum s-ar crede, în gânduri (idei) ce îmbracă haină cuvintelor îmbinate în propoziţii şi fraze, ci într-o stare complexă care-i permite vizualizarea unui întreg context (topos), sub formă de imagini, prin care întreprinde o călătorie virtuală sui-generis ce-i prilejuieşte o multitudine de senzaţii fizice (tactile, musculare etc.) care-l conduc spre o ieşire logică (matematică) din acest spaţiu labirintic interior. Abia apoi intervine efortul laborios de căutare a cuvintelor şi simbolurilor menite a comunica semenilor descoperirea sa.

De la „zborul pe o rază de Lună"...

Istoria interioară a *Teoriei relativităţii restrânse* se prezintă, de exemplu, sub forma unei suite de acţiuni (ce poate îmbrăca haina unei „relatări de călătorie"). Astfel, imaginându-se călare pe o rază de lumină, savantul se surprinde la un moment dat privind spre un turn, aparent imobil, spre a vedea ora arătată de orologiu; moment în care se declanşează procesele de reflecţie asupra naturii relative a timpului (observat), a lungimii parcursului şi a masei (propriului corp) aflat în mişcare cu viteza luminii, în funcţie de mişcarea relativă a observatorului (savantul) faţă de evenimentul observat („clipa oprită în zbor" de acele ceasornicului). Ai spune mai de grabă că este vorba de o autoanaliză aproape faustiană a unui poet, făcută propriului univers imaginar aflat la originea creaţiei!...

„Cuvântul Univers – spune Françoise Balibar, profesoară de fizică la Universitatea Paris VII, „Denis Diderot" – *apare în lucrările lui Einstein doar câţiva ani mai târziu, în 1915, când şi-a dat seama că spaţiul matematic cvadridimensional pe care l-a creat prin teoria sa are valoarea unei teorii cosmologice..."*

...La prăbuşirea într-un ascensor defect

Nu altfel stau lucrurile nici în ceea ce priveşte *Teoria relativităţii generalizate*, care are la bază plasarea fizicianului, la modul imaginar, într-un ascensor aflat în cădere liberă, căruia i s-au rupt cablurile. A fost momentul în care a avut senzaţia fizică a imponderabilităţii, pe care astăzi o resimt cosmonauţii aflaţi pe orbită. Era o imagine profund locală, limitată la un spaţiu evenimenţial închis (ascensorul), fără nici o legătură cu Universul, dar care l-a condus la elaborarea faimoasei teorii.

Un „secret" ascuns, poate, în creier

Numai pornind de la asemenea imagini mentale „de tip vizual şi muscular", combinându-le şi acţionând asupra lor, ajunge savantul a stabili regulile jocului său mental, reguli cărora abia apoi începe să le caute, trudnic, haina de cuvinte şi simboluri capabilă a le transmite semenilor. Or, ce altceva decât mizantropie congenitală denotă această imposibilitate aproape patologică de comunicare directă, prin cuvinte? De altfel, este deja notoriu faptul că universul cuvintelor, respectiv aptitudinea de a vorbi articulat, savantul şi l-a apropiat abia la vârsta de trei ani... (Să ne reamintim că Blaga, până la vârsta de şase ani, fusese „mut ca o lebădă"...)

Dar bazându-ne, cum am văzut, doar pe spusele savantului, s-ar părea că nu va putea fi eliminată niciodată doza de subiectivism inerentă unor asemenea confesiuni. *S-ar părea,* spunem, pentru că, aşa cum vom vedea, la peste patru decenii de la moartea savantului, cercetătorii speră să poată face o corelaţie între particularităţile dezvăluite de studierea creierului său (aflat, cum cititorii noştri ştiu deja, în sfârşit, la dispoziţia oamenilor de ştiinţă) şi „ciudăţeniile" de comportament şi modalităţile inedite de a recepta realitatea proprii savantului. Sunt trăsături care i-au conferit şi marcat genialitatea şi care, până acum, aparţineau doar anecdoticului. Să explici, ştiinţific, genialitatea unui gând! Cutezătoare întreprindere, nu-i aşa?

DIAMANTE INDUSTRIALE pentru totdeauna...

Posibilitatea obţinerii de diamante sintetice a depăşit de mult stadiul previziunilor SF ale lui H.G.Wells. În rândul ţărilor capabile să producă diamante industriale se numără, de altfel, de circa două decenii, şi România. Valoarea acestor diamante nu concurează însă în nici un fel pe aceea a diamantelor naturale, menite a deveni strălucitoare embleme ale bogăţiei. În schimb, diamantele sintetice sunt de neînlocuit în domenii tehnologice de vârf, inclusiv în cel al prelucrării... diamantelor. Ceea ce „lipsea" acestor diamante artificiale era nu structura cristalină (identică celei a diamantelor naturale), ci puritatea şi, mai ales, dimensiunea corespunzătoare utilizării în industria bijuteriilor. În realitate, diamantele sintetice se reduceau la o pulbere de diamant.

Iată însă că, reunind eforturile, cunoştinţele (şi, nu în cele din urmă, finanţele) cercetătorilor ruşi, de la universitatea siberiană din Novorosiisk, cu cele ale colegilor lor americani, în laboratorul departamentului de „Ştiinţa materialelor" din Gainesville, al universităţii din Florida, au „crescut" 230 de cristale de diamant cu o greutate de 1,6 carate. Conform declaraţiilor lui Reza Abbaschian, şeful laboratorului şi reputat specialist în creşterea cristalelor, noile aparate puse la punct de către cercetătorii ruşi sunt capabile, teoretic, să producă diamante cu o greutate de până la 5 carate, apte a fi utilizate în industria semiconductorilor. La ora actuală, „creşterea" unui diamant de un carat durează aproximativ 50 de ore.

Diferenţa, în ceea ce priveşte compoziţia sau structura cristalină, între un diamant natural şi unul sintetic, obţinut prin acest procedeu, este atât de infimă, încât nici un bijutier nu ar fi capabil să o sesizeze. *(M.G.)*

planet@IT

SIT PENTRU „JUCĂTORI" ONLINE

Deschis de puţin timp, acest sit românesc conceput de Cristian Tecuceanu s-a impus rapid în lumea „gamerilor" din România, devenind un punct fierbinte şi de interes pentru toţi. www.Metalicos.net este punctul de întâlnire al tuturor celor care joacă mai mult sau mai puţin serios unele dintre cele mai populare jocuri din lume din toate timpurile: Starcraft, Diablo şi Warcraft. Editorialele, informaţiile de ultimă oră sau interviurile cu cei ce se fac cunoscuţi prin intermediul îndemânării lor în lumea virtuală sunt un alt motiv pentru a vizita acest nou punct pe harta webului românesc. În plus, pentru prima oară în România, www.metalicos.net organizează un concurs exclusiv online, cu premii destul de substanţiale. Jocul aflat în centrul atenţiei va fi Starcraft, cel mai complex joc de strategie din lume, un proiect vast şi complicat, finalizat în mai bine de trei ani de Blizzard Entertainment.

WINDOWS MILLENNIUM

Compania Americană Microsoft, găsită cu puţin timp în urmă vinovată de politică de monopol, vrea să arate că nu este în pragul destrămării, aşa cum afirmă majoritatea specialiştilor. De aceea, a atacat spectaculos la întâlnirea anuală a firmei numită „Extreme" cu ocazia căreia şi-a prezentat cele mai noi produse aflate în producţie: Windows Millennium Edition (Windows ME) şi Pocket PC, un mini computer echipat cu vechiul sistem de operare Windows CE. La „Extreme" s-a lansat Internet Explorer 5.5, noul program de navigare pe Internet, mult mai rapid şi mai de încredere decât predecesorul său, după spusele producătorilor. În plus, Microsoft aduce un DirectX îmbunătăţit, cu un mult mai mare suport pentru jocurile 3D. Vizitatorii au primit tricouri gratis cu sigla Microsoft, bune de pus în ramă dacă firma va da faliment.

TREI CONTRA YAHOO!

Uneori şi rivalii bat palma când este vorba de propria căciulă. Aşa au procedat trei mari producători mondiali de jocuri pentru computere, într-o acţiune în justiţie contra cunoscutului sit Yahoo!, acuzat de a fi ajutat la vânzarea ilegală şi falsificarea unor jocuri video. Este prima acţiune de acest gen din istoria cybernetică a Statelor Unite. Nintendo America, Electronic Arts şi Sega sunt cei trei care au înaintat dosarul de acuzare tribunalului din Districtul de Nord al Californiei, acuzând Yahoo! de a fi organizat o licitaţie sau vânzare pe sit a unor dispozitive ce permiteau falsificarea unor jocuri sau copierea unor compact-discuri eludând legile dreptului de autor. Interactive Digital Software Association a făcut publică suma pierdută de producătorii jocurilor video pe anul trecut din cauza pirateriei software: 3,2 miliarde de dolari. Europa de Est, printre ai cărei fericiţi locuitori ne aflăm şi noi, este în mare parte responsabilă pentru acest „tun" internaţional. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

„OMUL FĂRĂ SUFLET”

Între predicțiile biblice care au suscitat interpretări pline de uimire și curiozitate se numără aceasta din titlu. Referirea nu arăta pe omul rău, câinos, lipsit de suflet, ci pe acela care, într-un viitor neaproximat, se va naște fără ca la nașterea lui să fi sosit sufletul pentru a întregi ființa cu o dublă identitate, terestră și cerească...

ION ȚUGUI

Abia de un deceniu încoace exegeții textelor biblice ne arată că „omul fără suflet” nu-i altul decât semenul nostru plămădit în laborator. Copilul din eprubetă a trezit la început comentarii anatemizante, pentru ca în scurt timp lumea să se obișnuiască cel puțin cu fotografiile unor cupluri care au dobândit, pe cale artificială, un moștenitor! Dacă luăm cunoștință azi de un nou născut în retortele artificiale ale clinicilor „de specialitate”, informația nu mai produce asupra noastră nici o impresie.

Iar „producția” de oameni fără suflet nu s-a oprit la eprubetă și donatori, la „crearea” viului în afara uterului, ci s-a făcut un pas mai departe – ingineria genetică în slujba „îmbunătățirii” calității ființei umane. Între testele reușite s-a numărat și o oaie devenită celebră. Dacă s-a reușit cu miorița smulsă din linia ei genetică, de ce să nu se reușească și cu omul care s-a dovedit a fi genetic neizbutit și poate fi reparat după metode științifice?

Nu știm când instituția clonării va deveni în lume la fel de obișnuită precum este o fabrică de ambalat produse de larg consum. Știm însă ce s-a întâmplat cu o parte din lume după ce un împărat care venea pe tronul țărilor a mărturisit că el se născuse să „zămislească alt fel de oameni!”! Petru cel Mare nu și-a dus până la capăt intuiția ofensivă, dar de acea intuiție avea să se contamineze Stalin și a pus în practică tragică „principiul” politic foarte asemănător, totuși, cu cel genetic...

Din această suită de experiențe și idei desprindem o concluzie: de puțină vreme încoace se exprimă din când în când insatisfacția unor oameni de știință și politicieni, dar și liberi cugetători, față de *ființa umană actuală.* Intervenția genetică cu scopul creării unui om perfect sănătos, imun la noxe și la boli transmise genetic încă nu știm dacă este un țel nobil cu adevărat. Știm însă că pe măsură ce populația planetei se apropie de 7 miliarde, „alergia omului față de om” sporește și ea în proporție foarte expresivă de vreme ce se preocupă de o „nouă calitate a omului” și liderii politici! De fapt predicția sau revelația biblică sunt în această idee foarte exacte. Nu ne vom întreba cum a putut un sfânt pământean să intuiască în viitor „concepția” ființei umane artificiale. Avem de-a face însă cu o idee tulburătoare: pe de o parte omul creat de Dumnezeu, iar pe de altă parte posibilitatea științei de a interveni în creația dumnezeiască. Dacă aș fi teolog sau mistic, ci nu simplu credincios, aș spune că această aventură nu poate rămâne nepedepsită. Putința de a realiza clonări o au doar statele superdezvoltate, iar în afara granițelor lor trăiesc câteva miliarde de neclonați! Omul clonat, presupus a fi „superior” din toate punctele de vedere, inevitabil va avea „idei” active față de masa de miliarde neclonată. Cum ar putea arăta acele idei?

Și ajungem, în sfârșit, la invitația adresată științei de a opera cu folos în structurile celor 3 miliarde de perechi de genomi câți adăpostim noi fără să ne putem uita la ei cu ochiul liber! Și ajungem în sfârșit, la tot mai numeroasele relatări despre dialogul omului cu spiritele – cărțile dedicate acestui subiect încarcă rafturile an de an. Dialogurile cu spiritele, „atestate”, se înmulțesc o dată cu accelerarea sporului demografic pe planeta noastră. Omul vrea să iasă din singurătatea sa pământească și caută cerul spiritelor cu o grabă și un interes imens. „Omul fără suflet”? Evident, el încetează să mai fie creația din iubire a Divinității, ci „produsul” omului de către om, dar nu din iubire, ci dintr-o necesitate foarte confuză!

Dosarul gândurilor comunicante

Există și halucinații veridice?

MIHAELA DOROBANȚU

Un caz interesant de pseudo-halucinație veridică a fost relatat de doamna Mina W, soție de medic. Iată ce a relatat ea: este vorba de o prietenă care, împreună cu fiul său, Michel, a locuit la un moment dat la ei iar Michel a fost tratat de Dr. W. Fiul moare iar mama revine la ea acasă, la Bruxelles. După 10 ani, pe când doamna W și soțul său se aflau și ei în Belgia, sunt căutați de fosta pacientă care dorea să le ofere – prin testament – o sumă de bani pentru eforturile de a-i salva copilul. După alți doi ani, într-o noapte, doamna W vede foarte clar lângă patul său imaginea prietenei sale, în cămașă de noapte, cu părul despletit, întinzând spre ea mâinile și spunând: „Bună, Mina. Eu merg să mă întâlnesc cu Michel. Primește ce v-am adus, pentru tot ce ați făcut pentru noi.” Apoi, foarte lent, imaginea dispare, în timp ce „obiectul” pe care îl desenase în aer cu mâna devine din ce în ce mai mic. Mina W. se duce imediat și-i povestește soțului ce i se întâmplase, accentuând faptul că totul fusese complet diferit de un vis, imaginea prietenei sale și obiectele pe care le văzuse având aerul extrem de real. Dr. W – care știa foarte bine că soția sa este departe de a prezenta vreun semn de isterie sau vreo tendință spre fabulare și că nu avusese niciodată până atunci halucinații – se interesează imediat la Bruxelles, de unde i se spune că prietena soției sale murise în somn în noaptea precedentă, îmbrăcată exact așa cum o „văzuse” Mina și că le lăsase într-adevăr o sumă de bani. Dar atât de simbolică, încât nu reprezenta practic nimic...

Cercetătorii care studiază astăzi fenomenele parapsihologice preferă să vorbească despre „(pseudo) halucinații veridice”, induse prin sugestie telepatică sau mentală de către un muribund. Termenul „veridic” este folosit în sensul că receptorul (legat într-o măsură mai mare sau mai mică de transmițător) este efectiv convins pentru un moment că respectiva persoană sau obiectul se află acolo.

Viziunile pot avea – cum am și văzut – drept subiect și persoane aflate în viață. Pe de altă parte, halucinații *adevărate* se pot produce și la oameni obișnuiți, dar ele apar cel mai adesea la suferinzii de psihoze. De câte ori nu am auzit de oameni care sunt urmăriți de flăcări, imploră pe asistenta medicală să-l oprească pe „omul cu cuțitul în mână” care aleargă după ei pe culoarele spitalului! Aceștia sunt convinși că ceea ce li se pare că văd este un element al mediului în care trăiesc. Dar, atât la cei normali, cât și la bolnavii mentali, aceste halucinații au la bază „idei” care nu sunt reale; nimic din lumea înconjurătoare nu corespunde cu conținutul halucinației.

Înconjurați de baze extraterestre

CAZUL LYN BUCHANAN

DAN D. FARCAȘ

Lyn Buchanan ofițer de informații militare în retragere, a povestit, în 1996, investigatorului OZN Jim Marrs, o întâmplare bizară. La mijlocul anilor șaizeci, înainte de a intra în armată, locuia în Texas și, la un moment dat, s-a mutat într-o altă localitate. Familia plecase deja, casa era golită de mobilă. La ora două noaptea, când a terminat de încărcat ultimele lucruri și se întinsese pe un culcuș improvizat, un zgomot a trecut deasupra casei, coborând în curtea din spate. Câteva clipe după aceea Jim a auzit și a zărit mai multe ființe inconjurând casa. A vrut să se ridice, dar era paralizat. Următorul lucru pe care și-l amintea era că a doua zi dimineața stătea dezorientat în mijlocul camerei.

După această întâmplare, nu era în stare să plece de acasă până nu se întorcea, uneori de mai multe ori, să controleze dacă n-a uitat ceva. După câțiva ani, nevasta lui, exasperată de acest comportament, i-a spus, la un moment dat, sarcastic: „dar în curtea din spate ai căutat?”. În acest moment, ca la o comandă, au năvălit în mintea sa amintirile acelei nopți. Ulterior a recuperat și detalii suplimentare, utilizând diferite metode, între care hipnoza, cu o persoană care practica hipnoterapia dar nu era interesat în OZN-uri.

S-a văzut într-o navă, stând pe un scaun, alături de alți oameni care păreau adormiți. Pe partea cealaltă era un geam mare. Lyn a cerut să stea la geam, ceea ce i s-a permis. Lyn a întrebat apoi dacă ar putea el însuși conduce nava. Pilotul i-a spus la început că mâinile sale sunt prea mici. Lyn avea însă niște palme enorme, pe care le-a comparat cu ale extraterestrului. Acesta, aproape convins, l-a lăsat pentru câteva clipe la panoul de comandă.

Au aterizat, după un timp, într-un loc aparent nepământean. Aici mâna lui a fost din nou examinată și i s-a spus că ar putea deveni pilot de discuri zburătoare, dar în acest caz nu se va mai putea întoarce niciodată între ai săi. El a refuzat, bineînțeles; apoi i s-a spus că va uita întreaga întâmplare. După aceasta s-a văzut în casa din Texas. Astfel de istorii abundă în dosarele investigatorilor OZN din S.U.A. și, în lipsa altor dovezi (în afara relatării subiectului însuși), istoriile rămân puțin credibile. Chiar Lyn se întreba uneori dacă întâmplarea a fost reală sau imaginară. Numai că, într-o zi, spre sfârșitul anilor optzeci, două persoane îmbrăcate în costume negre „imaculate”, l-au invitat într-o cameră la sediul Agenției de Informații a Armatei. La început a crezut că respectivii vor să se convingă dacă este întreg la minte, deoarece primele întrebări s-au referit la presupusa răpire. Buchanan lucra în vremea aceea la numeroase proiecte secrete și era inițiat și în tehnicile de interogare care se aplicau acum asupra lui. Unul punea întrebări, iar celălalt stătea impasibil, pentru a nu influența răspunsurile. La un moment dat, când Lyn a ajuns să explice modalitatea în care funcționa panoul de comandă al OZN-ului, cel ce stătuse până atunci nemișcat a întrebat brusc un detaliu; Lyn a venit cu deslușirile necesare, la care omul s-a luminat, pleznindu-se peste genunchi și spunând „Deci asta e!”. Celălalt s-a ridicat furios și cei doi au plecat la scurt timp după aceea. Omului nostru i-a devenit clar că ei s-au dat involuntar de gol că veneau de undeva unde exista un astfel de aparat pe care nu știau cum să-l comande.

După circa un an, Buchanan vizita, împreună cu alți ofițeri, într-un context pe care nu-l poate divulga, o expoziție consacrată catastrofelor aviatice. La un moment dat a zărit, printre diverse alte resturi, un panou de comandă ca cel din navă. Fără să se gândească, s-a întors către ofițerul care-i conducea, spunând: „dar această piesă nu-i dintr-un avion ci dintr-o farfurie zburătoare”.

(Va urma)

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise” în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/15

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare”. Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Între scepticism și credulitate

Fenomenul „Zăpada vie”

Chiar dacă cele mai multe mesaje ale acestei rubrici sunt străbătute de nuanțe accentuate de scepticism, nu putem să ocolim faptele autentice, cele care dau consistență parapsihologiei. Considerăm că sunt autentice, înțelegând acele evenimente repetabile, constatate de martori neutri, și a căror unică „vină” este aceea de a fi inexplicabile.

PAUL IOAN

Fenomenul numit „zăpada vie” se încadrează în acele cazuri de intervenții materiale ale unor entități ce pot fi catalogate drept „spirite protectoare active și neutre”. Termenii acestei etichete pot fi lesne deslușite chiar și prin succinta analiză a unor cazuri reale, repetate, petrecute în Alpii francezi, masivul Cenis (3610 metri) – similare celor întâmplate în munții Cascadelor din SUA (masivul Shasta). Ascensiunea pe acești versanți are mai multe variante cu grade de dificultate diferite. În masivul Cenis, varianta nordică este extrem de grea și, în consecință, atrăgătoare pentru alpiniștii profesioniști. Aici, între cotele 2800 și 3200, fenomenul „zăpada vie” s-a manifestat de câteva ori în modul următor: singura cale de acces era fie brăzdată de o cărare îngustă printre ghețuri și troiene, fie blocată cu stânci și ulterior deblocată. În nici una din situații nu acționa mâna omului! Mai mult, forța invizibilă (de care au avut parte peste 15 echipe de alpiniști) intervenea protector pentru viețile oamenilor, în funcție de capriciile vremii, pe care le anticipa cu câteva ore. Astfel, blocajul se producea înainte de declanșarea unor avalanșe imprevizibile, iar ușurarea continuării ascensiunii – cu încarcarea traseului optim – în perioade de calm meteorologic de cel puțin jumătate de zi. Nu au fost observate niciodată urme de pași în zăpadă, nimic care să dovedească materialitatea unui ipotetic „om al zăpezilor” ce-și cunoaște arealul și capriciile lui. Aceste modificări – în unele rânduri imortalizate fotografic – se produceau „din senin” și au fost botezate, în limbajul uzual, „intervenții providențiale”. Dar, în timp ce Providența acționează aleatoriu, forțele invizibile localizate precis undeva în masivul Cenis se manifestau oarecum sistematic... Nu ne rămâne decât să acceptăm realitatea ca atare.

Un nou inamic la orizont

TEHNOSTRESUL

ADRIAN HOAJĂ

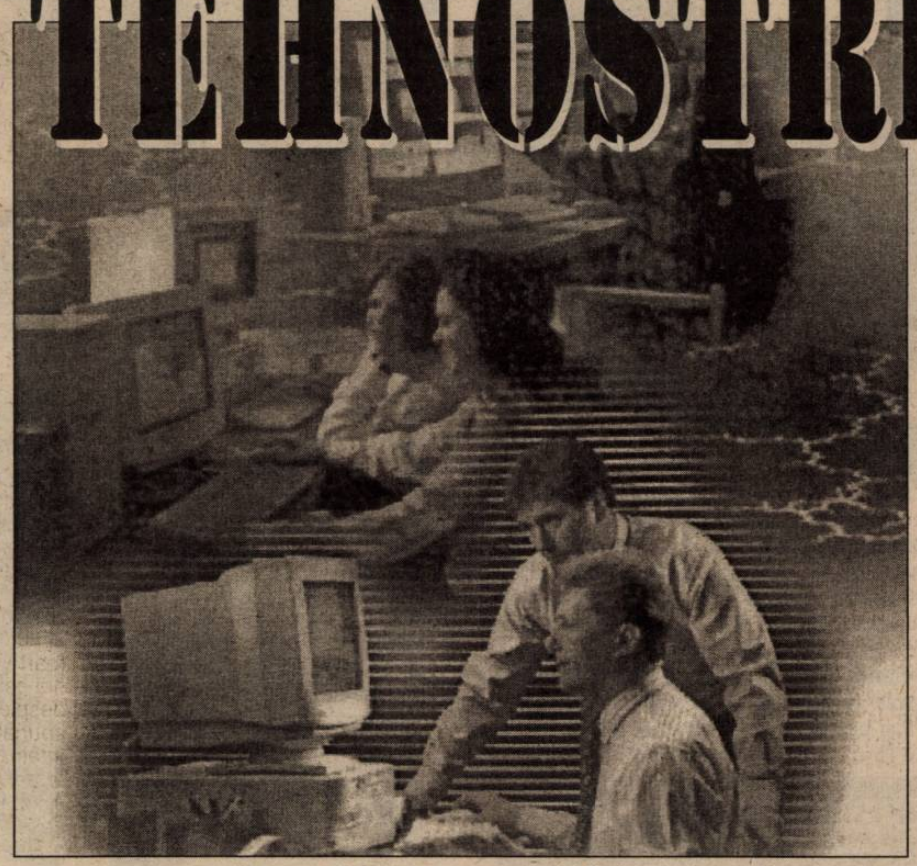

A fost nevoie de mai bine de un veac pentru a ne obişnui cu trenul. Radioul, telefonul sau televizorul au intrat în rândul obiectelor banale din casa noastră în mai puţin de o jumătate de secol. O dată cu apariţia computerului lucrurile s-au complicat... De aici – o suprasolicitare a capacităţilor de adaptare la nou... Şi apariţia tehnostresului...

Unelte „deştepte" dar... năzuroase!

Nimic din tot ce a inventat omul, în materie de unelte, nu poate fi comparat cu actualele tehnici de generare, transmitere, copiere şi prelucrare a informaţiei. Până la apariţia acestora, uneltele făceau apel cu precădere la abilităţile fizice, îndeosebi manuale, ale omului. Şi în foarte mică măsură – sau chiar deloc – la cele psihice, intelectuale. O dată cu apariţia computerului şi a anexelor sale moderne de tratare a informaţiei – imprimanta, scannerul, faxul, fotocopiatorul, e-mailul, Internetul – necesitatea existenţei abilităţilor fizice a devenit superfluă, în avantajul capacităţilor intelectuale ale utilizatorilor, care sunt solicitate din plin. Pentru prima dată în multimilenara istorie a activităţilor umane, s-a produs o revoluţionară schimbare de accent, cu un imens câştig în planul productivităţii şi eficienţei muncii, în planul democratizării accesului la informaţie... S-a ajuns chiar să se afirme că, în curând, toţi cei ce nu vor şti să mânuiască noile tehnici de birotică pentru tratarea informaţiei vor fi socotiţi „analfabeţi"...

An de an apar noi generaţii de computere, de faxuri etc, apar noi programe de tratare a informaţiei, navigarea pe Internet devine tot mai mult o necesitate pentru a fi rapid şi corect informat... Dar toate acestea nu rămân fără urmări pentru utilizatori: fiecare nouă generaţie de aparate sau de programe presupune o readaptare a utilizatorilor la exigenţele de operare pe care le impun acestea. Practic, an de an, reînvăţăm să le folosim, fapt ce solicită capacitatea noastră de adaptare. Inexistenţa unor standarde tehnice, constructive unice – chiar dacă, în principiu, acestea există – conduce, uneori, la situaţia hilară în care utilizatorul, chiar dacă a lucrat multă vreme, intens, cu un anumit tip de imprimantă, să zicem, pus în faţa unei imprimante de alt tip, necunoscut, să fie neputincios fiindcă nu ştie unde a ascuns constructorul... butonul de pornire! În acelaşi mod, deprinderile dobândite prin rularea unui program se pot dovedi inutile atunci când se schimbă programul, fie acesta din urmă doar o variantă îmbunătăţită a primului. Nu mai pomenim – s-a scris de nenumărate ori! – despre intensa concentrare psihică, îndeosebi prin solicitarea acuităţii vizuale, pe care o presupune activitatea statică, încordată, de ore în şir, în faţa monitorului.

Un fapt este cert: chiar dacă aceste noi tehnici şi programe de tratare a informaţiei au devenit treptat tot mai „prietenoase" faţă de noi, ele încă sunt departe de firescul relaţiei om-unealtă, întrucât ne solicită nouă să ne adaptăm la ele şi nu invers, aşa cum ar fi normal! Ca dovadă, unii refuză instinctiv lucrul şi chiar apropierea de acestea, socotindu-le mult prea „complicate" şi considerându-se „inapţi" pentru a învăţa să le mânuiască. Iar alţii îşi doresc alte condiţii de muncă sau chiar ajung să regrete condiţiile de muncă de odinioară... Toate aceste aspecte reprezintă din nefericire reversul negativ al noilor tehnici de care nu totdeauna suntem conştienţi, concretizat prin instalarea, în timp, a ceea ce se numeşte mai nou tehnostresul...

„Prea multă" informaţie!

O altă cauză aflată la originea tehnostresului este reprezentată de însăşi... informaţia! Relativ puţini dintre cei ce utilizează actualele tehnici de tratare a informaţiei pentru luarea unor decizii în conducerea unor procese economice cunosc unul din principiile de bază al comunicării: prea multă informaţie este la fel de dăunătoare ca şi prea puţină informaţie! Tocmai pentru că nu au fost învăţaţi să folosească această extraordinară resursă care este informaţia, confruntaţi cu un volum imens de informaţie se simt pierduţi, incapabili să selecteze informaţia cu adevărat necesară şi esenţială din fluxul monstruos de informaţii care îi bombardează neîncetat, mai ales dacă se încumetă să navigheze pe Internet. De aceea, acest tip de manageri face, de obicei, acelaşi gen de erori în actul de decizie ca şi managerii care nu dispun de toate informaţiile necesare! Este, dacă doriţi, un paradox nu tocmai greu de explicat. În lipsa abilităţilor de a selecta informaţia cu adevărat necesară, un manager supraîncărcat de informaţii va deveni obsedat să colecteze cât mai multă, având permanent senzaţia că o poate pierde tocmai pe aceea de care depinde supravieţuirea sa şi a firmei sale în lumea afacerilor... El ezită în luarea deciziilor strategice, solicită continuu noi şi noi informaţii, chiar dacă acestea se dovedesc a fi lipsite de importanţă în soluţionarea unei anumite probleme, are mereu impresia că nu a luat decizia corectă ş.a.m.d. În fapt, el este o victimă a unui sindrom generat de oboseala provocată de informaţie – altă manifestare a tehnostresului... Practic, de-abia de-acum înainte, se pune problema instruirii oamenilor care utilizează informaţia, în cunoaşterea şi aplicarea principiilor de bază ale ştiinţelor comunicării – printre care şi acelea ale ierarhizării valorice a informaţiei, ale eliminării redundanţei în tratarea informaţiei necesare sau ale stabilirii volumului minim de informaţie necesară obţinerii unui maxim de eficienţă (altfel spus, minimum de efort – maximum de rezultate) ş.a.m.d. Studierea tehnostresului se află abia la început. Mereu apar noi forme insolite de manifestare ale acestuia însă drum de întoarcere la tibişir şi abac nu există, aşa cum nu ne putem imagina azi călătorind cu poştalionul... Vom mai avea prilejul, fără îndoială, să revenim asupra acestui subiect care tratează o nouă maladie a prezentului – dar mai ales a viitorului...

Anatomia secundei

„Unelte" pentru timpul liber

ALEXANDRU MIRONOV

Nu este nici o îndoială că, în ciuda afişării ostentative a sloganului DEMOCRAŢIE, piaţa liberă împarte cetăţenii Pământului în două categorii distincte: consumatori şi neconsumatori. Cu alte cuvinte, vorba celebrului George Orwell, în a sa „Fermă a animalelor": egali între noi – dar unii mai egali decât alţii.

Aceasta fiind însă realitatea – ideea *economiei sociale de piaţă* nu va rezista decât în Uniunea Europeană – să o privim în faţă şi să studiem mizele economice care apar – desigur, o facem doar de dragul studiului, căci ceea ce vă voi prezenta nu devine produs comercial pentru toţi românii ci doar pentru maximum 0,5 la sută dintre ei. Un exerciţiu de informare însă nu ne strică.

Vorbesc despre „mina de aur" pe care o reprezintă timpul liber al cetăţeanului avut al Terrei, dar şi al celui reprezentând clasa mijlocie din SUA, UE, Australia, Canada, Japonia, Taiwan, Coreea de Sud, cetăţean care, după 35 de ore de muncă pe săptămână (vezi Franţa) se retrage acasă, în căminul lui, şi vrea acolo *entertainment*, adică distracţie, cultură, muzică.

Pentru el, industria maşinăriilor de entertainment a inventat şi apoi a democratizat, în timp, fonograful şi patefonul, receptorul de radio, magnetofonul, televizorul, walkman-ul, aparatul de filmat, cititorul de CD (compact disk), camcoderul (aparatul de filmat pentru redare pe PC-uri), apoi, într-un moment mai obscur pentru cetăţenii ţării Mioriţei, combina Play Station I (vândută de firma *Sony* în 70 milioane exemplare şi combinând CD-ul cu filmele de pe DVD – adică Digital Versatile Disc, „lizibil" pe receptorul TV, prin intermediul unui computer – şi cu jocurile electronice).

Recent, o nouă treaptă a fost trecută de industria distracţiei electronice, conştientă de pasul pe care trebuie să-l facă, apropiindu-se una de alta, lumea informaticii şi cea a imaginii şi sunetului. Aşa a apărut o nouă combină de sunet-imagine, dispărând, practic, discurile de patefon şi pickup, casetele audio şi video (cine ar fi gândit asta, acum zece ani?) dar şi... PC-ul! Este vorba de o unealtă care, practic, combină Internet-ul cu receptorul TV (pe care îl foloseşte drept monitor – deşi unitatea centrală a PC-ului dispare!) oferind utilizatorului următoarele servicii: audierea de CD-uri, în condiţii de foarte înaltă fidelitate; vizionarea de filme, documentare, muzică, varietăţi, pe DVD-uri care dau înaltă rezoluţie, deci imagine excepţională; accesul direct la *Internet*, cu toate facilităţile lui, o consolă cu taste fiind legată de combină; în sfârşit, jocuri electronice de ultimă generaţie înmagazinate în memoria urîaşă a combinei, accesibile unuia sau mai multor jucători ai familiei, ba chiar, prin Internet, interactive la... nivel planetar.

Prima companie care a ieşit pe piaţă cu noua, revoluţionara combină, a fost celebra Sony, a cărei maşinărie muzical-video-informatică, *Play Station 2* s-a vândut în 980000 de exemplare chiar în primele două zile de la lansare, „coada" la comenzi prin *Internet*, deci prin *e-commerce*, fiind de milioane de persoane. Adversarul principal pe piaţă: *Microsoft*-ul lui Bill Gates, care, recent, a lansat *X-Box*, cu o rezoluţie a imaginii absolut de vis. Dar mai este şi *Sega*, cu a sa consolă *Dreamcast*, retehnologizabilă în viitorul apropiat.

Aşa că, în condiţiile „contopirii giganţilor AOL (informatică) şi Time Warner (distracţia TV, audio) are loc o bătălie teribilă de... reaşezare a obiectelor electronice în casa noastră: TV cu ecran plat şi înaltă definiţie (deci un fel de teatru-cinema în familie, pe ecrane mari, atârnate pe perete), telefoane *doar* celulare (accesând *Internet*-ul, deci şi reţelele telefonice obişnuite, dar şi canalele de muzică sau PC-ul casei), „cititoare" de CD-uri şi DVD-uri mici, prin diverse camere, pe monitoare de PC sau televizoare secundare, plus mirabila combină despre care tocmai v-am vorbit, plus, bineînţeles, roboţii casnici. Ne-am crede într-o poveste SF – dacă n-ar fi vorba de o teribilă, uluitoare realitate.

Ştiinţa mileniului III

DECODAREA genomului uman

MARIAN GRIGORE

***În 1961, preşedintele Kenedy lansa un pariu în numele Americii, anunţând că încă în deceniul în curs un astronaut american va păşi pe Lună. În 1969, pariul a fost câştigat, la capătul unui deceniu de eforturi. De curând, preşedintele Clinton anunţa Americii şi lumii că în mai puţin de două luni „harta" genomului uman va fi descifrată în totalitate. Un pariu ambiţios, care încheia, de data aceasta, mai mult de un deceniu de cercetări ale unor echipe finanţate din fonduri publice şi private. Parafrazându-l pe Armstrong – primul om pe Lună –, putem spune că** „este un pas uriaş pentru Omenire, dar un pas mic pentru geneticieni".*

Identificarea celor 80000 de gene din care sunt compuşi cei 46 de cromozomi ai ADN-ului uman poate fi asemănată cu un dicţionar frazeologic al unei limbi încă pe care încă n-o cunoaştem. Rămân de identificat cuvintele (cele circa 3 miliarde de nucleotide) şi, în sfârşit, de găsit definiţiile (semnificaţiile) acestor „cuvinte". În această direcţie lucrează mai multe institute de vârf, publice şi particulare, din domeniul geneticii, în mai multe ţări ale lumii, cercetările cele mai avansate (respectiv cele care au îndreptăţit anunţul preşedintelui american) fiind cele întreprinse sub egida *NIH* (Institutul Naţional al Sănătăţii, din SUA), organism care pilotează un *„Proiect public al genomului uman"*, precum şi cercetările desfăşurate de un institut privat, tot american, respectiv ***„Celera Genomics"***. De remarcat că, în ciuda rezultatului urmărit (identic, în esenţă, fiind vorba de descifrarea genomului uman), cele două instituţii nu s-au înţeles asupra unui program comun, firma particulară refuzând, deocamdată, să pună rezultatele cercetărilor proprii la dispoziţia întregii comunităţi ştiinţifice.

Fireşte, întrucât este vorba de bani, societatea particulară speră să tragă un profit material de pe urma investiţiilor sale. Iar gama posibilelor aplicaţii ale acestei gigantice întreprinderi, care va fi, cu siguranţă, socotită cea mai de seamă realizare ştiinţifică a omenirii în decursul unui secol, este extrem de bogată, întrucât cunoaşterea în amănunt a funcţiei şi componenţei „normale" a fiecărei gene, respectiv a fiecărei nucleotide (sau grup de nucleotide) ce intră în componenţa sa, ar permite descifrarea mecanismelor ce guvernează apariţia unor boli de natură genetică sau predispoziţia (tot genetică) pentru a contracta, suporta şi depăşi alte afecţiuni. Se deschide astfel calea unor tratamente revoluţionare ale unui mare număr de maladii, ereditare sau dobândite în timpul vieţii, cum ar fi bolile cardiovasculare, cele neuromusculare, diabetul, SIDA, diverse forme de cancer etc., etc. Mai mult chiar, pornindu-se de la posibilitatea cunoaşterii „portretului robot genetic" al unui individ, respectiv a configuraţiei specifice a bagajului de informaţii înmagazinate în ADN-ul său personal, cale care-i conferă acea unicitate irepetabilă, se vor putea determina riscurile acestuia de a contacta anumite maladii sau de a dezvolta o boală cu substrat ereditar, tehnicile de inginerie genetică, deja prefigurate de realizările actuale, permiţând intervenţii care ar putea fi catalogate drept „terapie genică"; o terapie care se exercită la nivelul genelor mutante, defecte, menită a le readuce la „normalitatea" standardului comun al genomului speciei Homo sapiens sapiens, aşa cum va fi acesta stabilit la capătul cercetărilor prezente şi viitoare. Or, pornindu-se de la aceste cunoştinţe asupra „formulei genetice" a unor indivizi, va fi relativ „simplu" să se elaboreze strategii şi produse terapeutice adecvate, care, spre deosebire de „genele" în sine, pot fi brevetate, asigurându-se un monopol legal pe perioada de protecţie acordată de brevet deţinătorilor acestuia. Şi, în consecinţă, vor apărea şi beneficii pe măsură. De unde şi reticienţa laboratoarelor private de a face publice rezultatele cercetărilor lor, cu atât mai mult cu cât, fiind vorba de „produse ale naturii" (cum este întreg genomul uman), acestea nu pot fi protejate prin brevete.

Să reţinem însă, deocamdată, că este vorba de o muncă gigantică, extrem de costisitoare, dar, aşa cum spunea preşedintele Clinton, *„profiturile de pe urma cercetărilor în domeniul genomului uman nu se măsoară în dolari, ci în îmbunătăţirea vieţii oamenilor..."*

Dosarele frumuseții

Machiajul trebuie înțeles ca o declarație. El învață femeile să se redescopere. Fiecare femeie este unică iar machiajul asta trebuie să exprime: personalitatea ei. Nu să o transforme, ci să o redeseneze; look-ul ei are nevoie de strălucire și de lumină, de energie și de fericire. Machiajul nu trebuie să acopere, ci să accentueze. O piele bine întreținută realizează aproape jumătate din frumusețea chipului. De aceea se recomandă să nu ieșim din casă cu fața neprotejată. Folosirea fondului de ten ne poate veni în ajutor căci el nu este altceva decât o cremă de zi cu pigment natural. Fondul anticearcăn nu se

SIMPLITATEA MACHIAJULUI

folosește niciodată de jur împrejurul ochiului. Este suficient să creăm un unghi luminos în colțul interior. Ca să fie mai natural se poate amesteca fondul anticearcăn cu puțin fond de ten. Machiajul nu este o demonstrație de pictură. De aceea este bine să accentuăm fie forma ochilor, fie o altă trăsătură, dar niciodată întregul chip. Machiajul nu trebuie să fie greu de executat. Iată de ce nu se folossc mai mult de două culori. Multe femei sunt suspicioase când le spui că machiajul trebuie să fie simplu. Dar dacă le explici din ce se creează această simplicitate și le demonstrezi efectul, sunt dispuse să accepte. Lecția este simplă dar trebuie să știi cum să interpretezi tendințele, de obicei accentuate, într-un stil al vieții de zi cu zi, din modă. În anul 2000 nimic nu s-a schimbat în mod spectaculos. N-au apărut nici uniformele gri metalic, nici figurile stranii pe care le imaginam în anii '80. Și după cum evoluează lucrurile, chiar viitorul ceva mai îndepărtat anunță lucruri simple. Iar peste cincizeci de ani, cine știe, poate că tenologia va ajunge la un punct peste care nu se va mai putea trece și va trebui probabil să ne întoarcem la origini, să iubim din nou cerul, marea, micro-universul nostru unde simțim nevoia să ne adunăm. De aceea chipul femeii trebuie să rămână ca o oglindă a naturaleții și frumuseții ei interioare.

IOANA POPA

Idei utile

De multe ori avem senzația că apartamentul nostru este neîncăpător. La fel, spațiile de depozitare nu ne satisfac. Cum am putea surmonta acest inconvenient? Specialiștii în amenajarea interioarelor oferă soluții demne de luat în seamă. O soluție ar fi plafonul fals, zonă în care am putea depozita de la bicicleta copilului la hainele de care nu avem nevoie în anotimpul respctiv. Ca atare, orice canapea ar putea fi prevăzută cu o ladă. De asemenea, în bucătărie, poate fi mai bine valorificat spațiul în înălțime. Astfel, etajerele montate la o înălțime convenabilă decorează frumos și rezolvă și problema spațiului. De altfel, câteva idei utile în acest sens vă pot furniza, de bună seamă, imaginile alăturate.

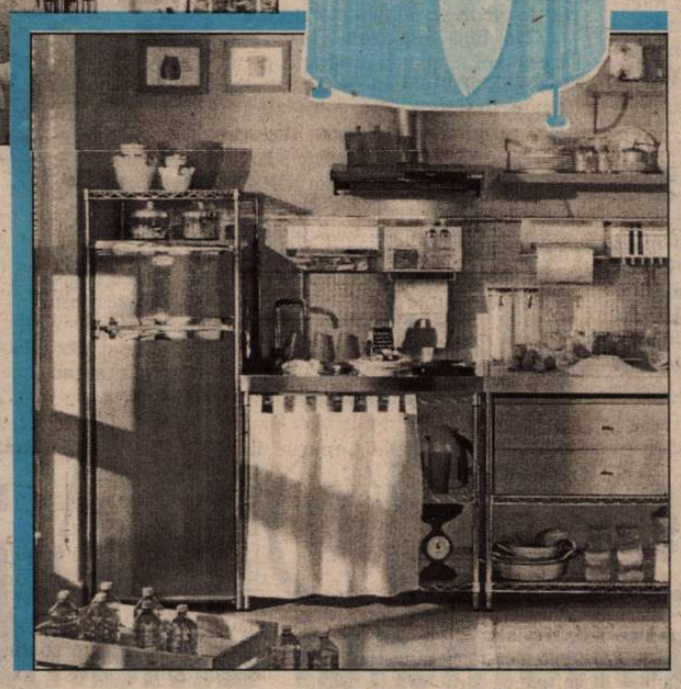

Dezvoltarea ființei umane se face în salturi.

Așa se explică faptul că la 18 ani comportamentul este emoțional.

Dezvoltarea ființei umane nu se face după o dreaptă ordonată, lineară, ci se face prin salturi. Se fac o serie de activări pe care ființa umană în dezvoltare trebuie să le depășească. Putem să dăm exemple. Nașterea este un proces care se petrece într-un interval definit de timp. (Vorbim despre o naștere normală.) De asemenea. dezvoltarea copiilor până la 7 ani. Se știe foarte bine că vârsta de 7 ani pentru școlarizare nu a fost aleasă întâmplător. Până la 7 ani copilul nu poate fi atent. Capacitatea de atenție concentrată a copiilor este normal deficitară față de standardele de atenție ale unui adult, de exemplu. Din această cauză, neputând fi atent în clasă copilul este pur și simplu terorizat, iar creierul pus în situația de a-și reduce dezvoltarea sau a face psihomecanisme greșite de reglare, de coordonare, de dirijare a adaptării în funcție de condițiile de mediu. Dacă există însă și copii care pot merge de la 5 ani la școală, aceasta nu face decât să întărească regula. Vârsta de 7 ani este vârsta cea mai potrivită de a merge la școală pentru majoritatea copiilor. Orice fel de educator de copil de grădiniță, știe că la grădiniță copilul nu este constrâns să stea în bănci, în schimb la școală se întâmplă acest lucru și copiilor li se cere să fie atenți în condițiile în care între 5 și 7 ani se produce saltul. Sunt și unii copii cu tulburări de concentrație a atenției până la 8 ani.

De asemenea, un alt salt pe care îl face ființa omenească – cel de trecere de la copilărie la vârsta adultă – este pubertatea. La femei este definită clar de apariția menahei. La băieți pubertatea se instalează cu 1-2 ani mai târziu. Dat fiind faptul că dezvoltarea în trepte continuă, nu este deloc o greșeală să se dezvolte memoria în copilărie. Este neapărată nevoie de memorie pentru că nici o altă ființă umană nu se poate integra în mediu decât dacă au memoria foarte bine pusă la punct. Memoria se poate dezvolta, se poate antrena. Sigur că în anumite limite față de dotarea naturală, dar se poate câștiga cu memoria foarte mult, dacă este antrenată în copilărie. Și această memorie este elementul fundamental pe toată viața. Ea reprezintă aportul de informații ale mediului exterior față de ființa în dezvoltare.

Procesul de dezvoltare a memoriei este deosebit de important pentru om, care nu trebuie să se plictisească de viață. De altfel o altă definiție a vieții ar fi aceea că este un permanent schimb de informații între mediu și ființa genetic structurată. În momentul în care aportul de informații este absurd, nu-și mai găsește răsunet în sistemul receptor viu, atunci viața practic încetează. Încetarea vieții poate fi și ca o rupere între ființă și mediu. Capacitatea de memorare trebuie să continue până pe la 18-19 ani, când la ființa umană apar „rudimentele" de judecată și de gândire. Până atunci ființa umană trăiește cu gândurile altora, pe care le memorează, cu judecățile părinților și profesorilor, pe care ființa tânără le învață. Le memorează, dar nu poate face ansambluri stabile de evenimente, de lucruri care să aibă semnificație personală. Din această cauză este indicat ca învățământul preuniversitar să țină seama de aceste particularități de dezvoltare ale ființei umane și nu să reducă cantitatea de cunoștințe din liceu, ci dimpotrivă să o accentueze scoțând bineînțeles din programă lucruri care nu mai au semnificații. În științele vieții în ultimii 30-40 de ani s-au acumulat o mulțime de date care le dau la o parte pe cele care s-au dovedit a fi cunoștințe eronate. Nici într-un caz nu trebuie renunțat la un număr tot mai mare de cunoștințe pentru că școala are menirea să dirijeze acest mod de instruire a copiilor pe jaloane prestabilite și binecunoscute de către profesioniști. Și Ministerul Educației are menirea să încurajeze această activitate a corpului profesoral. Să nu apelăm la dezvoltarea de judecată și de gândire la copii înainte de 18 ani. Este poate exagerat, dar nu prea mult ceea ce afirm acum: la 18 ani comportamentul este emoțional.

Prof. dr. doc. MARCEL ULUITU

Gastronomice

Iată câteva rețete speciale, oferite de cititoarea noastră din Vieșul de Sus, doamna Chereji Clara.

MIEL CU CIUPERCI

750 g carne de miel, 400 g ciuperci, 1 lingură de unt sau untură, 1 ceapă mică, 1 ceașcă cu zeamă de carne sau apă, 2 linguri de smântână, 1 linguriță de făină, sare.

Se prăjesc în aceeași cratiță cu o lingură de unt sau untură bucățile de carne, o ceapă tocată mărunt și ciupercile spălate și tălate felii subțiri. Se pune sare. Când începe totul să se rumenească se toarnă zeama de carne și se lasă să scadă, cu un sfert de oră înainte de a servi, se amestecă smântâna cu făina, se toarnă peste mâncare și se lasă să dea în câteva clocote. Se poate pregăti aceeași mâncare fierbând separat ciupercile tăiate felii. Se pun în mâncare o dată cu smântâna și se lasă să dea împreună în câteva clocote.

MIEL PORTUGHEZ

800 g carne de miel, 600 g cartofi, 150 g ceapă, piper măcinat, tarhon, enibahar măcinat, 200 ml ulei, 100 ml vin alb.

Carnea se împarte în bucățele mici, circa 3-4 bucățele la o porție, ceapa se taie pește șor, cartofii se curăță și se taie în felii rotunde. Se unge bine cu ulei o cratiță în care se pun succesiv un strat de cartofi, ceapă, bucăți de carne. În acest fel se umple toată cratița. Se adaugă condimentele, sarea, uleiul care a mai rămas, vinul și tarhonul tăiat foarte mărunt. Se introduce în cuptor și se lasă circa 40-50 minute la foc potrivit. Se servește cald cu garnitură de salată verde sau salată de castraveți.

MIEL CU MĂCRIȘ

750 g carne de miel, 2 kg măcriș (sau spanac), 1 linguriță de făină, 2 linguri de untură, 1 ceapă, 1 lingură de bulion, sare.

Se prăjesc în untură bucățile de carne cu o ceapă tăiată mărunt. Se adaugă un praf de făină. Se curăță măcrișul (sau spanacul), se spală în mai multe ape, se opărește și se scurge. Se pune în cratiță cu carnea, se adaugă bulionul, puțină apă și sare. Se acoperă și se dă la cuptor o jumătate de oră. Dacă este nevoie se mai adaugă puțină apă.

BLAT ALB DIN ALBUȘ

8 ouă, 450 g zahăr, 1 pachet vanilie, sare.

Se separă albușurile de gălbenușuri. Albușurile se pun într-un castron cu praful de sare. După circa 15 minute se bat bine fie cu telul, fie cu ajutorul mixerului. Când e gata spuma, se încorporează zahărul turnat în ploaie și se bate în continuare. În același timp se pune și vanilia. Se unge o formă de tort sau o cratiță, se tapetează cu hârtie, se unge și hârtia și în forma astfel aranjată se toarnă compoziția având grijă să fie împărțită în două jumătăți pentru a se face două blaturi. Forma se introduce în cuptor la foc încet, pentru a se coace ușor. Între blaturi se pot pune frișcă, creme diferite. Din această compoziție se pot face turticele necesare pentru meringue glace.

FURSECURI CU BEZEA

250 g zahăr pudră, 250 g unt, 250 g făină, 2 ouă, vanilie, coajă rasă de lămâie, 1-2 linguri gem de caise.

Se freacă untul cu două linguri de zahăr. Când a devenit spumos se adaugă gălbenușurile, vanilia, coaja rasă de lămâie și treptat făina. Se întinde o foaie de aluat subțire de 4-5 mm și se taie în forme rotunde, cu un păhărel de lichior. Albușurile se bat cu restul de zahăr până se obține o spumă tare. Pe fiecare rondelă se pune un strat de albuș. Se coc pe o tavă neunsă, la foc domol. Când sunt coapte se unesc câte două cu puțin gem de caise la mijloc.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

Simptome asociate cu deficite nutritive

- Iritablitate, insomnii – deficit de complex B, proteine, calciu (moderat)
- Oboseală, apatie – deficit de B12, minerale (magneziu, iod, fier, seleniu)
- Depigmentări ale pielii – deficit de proteine
- Piele uscată, aspră, descuamată – deficit în vitamina A
- Hiperpigmentări alternând cu zone roşii şi umflate, iritaţii – deficit de complex B
- Fragilitate vasculară – deficit de vitamine C, P, F
- Păr uscat, tocit, depigmentat – proteine, vitamina A
- Faţa umflată, cearcăne, descuamări – vitamina A
- Diminuarea acuităţii vizuale, conjunctivă palidă, cu pete galbene – vitamina A, zinc, B complex, fier, tulburări de metabolism
- Buze umflate, crăpate – B complex
- Limbă umflată, vânătă, descuamată – B complex
- Carii dentare – exces de dulciuri, deficit de calciu şi fluor
- Gingii sângerânde – vitamina C, zinc, acid folic
- Unghii fragile, palide – Fier, vitamina A
- Lipoame – dezechilibru proteine/grăsimi
- Tulburări gastro-intestinale – Fibre vegetale, complex B
- Migrene – magneziu, complex B

SOMNUL

cum să-l găseşti fără să-l cauţi

Aşa-zisele astenii de primăvară, datorate secătuirii organismului în timpul sezoanelor reci, mai puţin generoase în vitamine, plimbări în aer liber, soare, lumină etc., se manifestă adesea şi prin insomnii. Pentru unele persoane acestea pot fi stări pasagere, întâmplătoare, dar pentru altele insomnia poate însemna o suferinţă permanentă, chinuitoare şi epuizantă. În fond, de ce e atât de important pentru echilibrul nostru să dormim bine? Pentru că somnul lent, profund din timpul nopţii repară oboseala fizică (în cazul copiilor permite procesul de creştere) iar somnul paradoxal, cel însoţit de vise, alungă stresul şi oboseala mentală, favorizând memoria. „Un somn bun" trebuie să dureze în medie 7-8 ore.

AURORA POPESCU

Ce riscuri îi pândesc pe cei ce suferă de insomnii?

În primul rând acumularea unei oboseli fizice greu de stăpânit pe parcursul zilei, manifestată printr-o continuă stare de somnolenţă ce-şi pune amprenta pe orice tip de activitate (munca propriu-zisă, şofat, chiar timp liber). Apoi, îşi pune amprenta pe componenta psihică: cel ce suferă de insomnie cronică se transformă într-un suferind care se închide în sine, devine morocănos, işi pierde cheful de viaţă, puterea de a lua decizii chiar pentru sine, se îndepărtează de familie, prieteni şi colegi, lipsiţi fiind de energia de a întreţine orice tip de comunicare cu ei. Căutând în zadar somnul normal, insomniacii apelează adesea la automedicaţie, riscând să-şi ruineze treptat sănătatea; situaţia nu se ameliorează, ba dimpotrivă, se agravează. În fine, în cazurile de insomnii vechi şi aparent fără remediu, organismul devine din ce în ce mai vulnerabil la bolile infecţioase.

Există totuşi „indicatoare" care să conducă la găsirea somnului?

Doctorul Damien Leger, neuro-psiholog, specialist în problema somnului, a publicat o lucrare intitulată „Le sommeil roi" (Ed. First), în care, printre altele, răspunde la această întrebare. Mai întâi, spune autorul, trebuie favorizat procesul de a adormi şi pentru asta se cer respectate câteva reguli: ◆ să se respecte cu sfinţenie ora de culcare (seara) şi cea de trezire (dimineaţa) ◆ să se evite orice exces cu potenţial excitant, după orele 14; e vorba de cafea, ceai, băuturi răcoritoare excitante, alcool, ciocolată etc. ◆ să se evite seara supraîncălzirea camerei de dormit deoarece pentru a adormi, creierul trebuie să piardă 1 grad C. din temperatura sa. Sunt de evitat chiar şi îmbăierile sau duşurile cu apă prea fierbinte. ◆ cu două ore înainte de culcare, să înceteze orice activitate intelectuală intensă sau care reclamă idei, soluţii noi etc. ◆ să se creeze cadrul unei situaţii relaxante: lecturi uşoare sau plăcute, muzică ◆ să se respecte cu strictete ritualul propriu dinainte de culcare: mici gesturi, obiceiuri care-i permit creierului să recunoască aceste elemente ca pe nişte semne legate de apropierea somnului, urmând să declanşeze adormirea.

Ce mai poate încerca persoana care suferă de insomnie...

...dacă va constata după o perioadă de timp că nici aceste reguli strict instituite şi respectate nu-i sunt de ajuns, în sensul că nu adoarme uşor? Va apela, în plus, la câteva mijloace simple: va bea o cană cu lapte cald care conţine triptofan, substanţă care se transformă în serotonină, un neuro-transmiţător ce favorizează declanşarea somnului. Dacă nu suportă laptele, poate să bea un ceai pregătit sub formă de infuzie de muşeţel sau valeriană.

Există însă şi cazuri de treziri nocturne, prelungite, la fel de chinuitoare ca şi imposibilitatea de a adormi. Pentru acestea, dr. Damien Leger prezintă, de asemenea, unele metode demne de încercat. În primele momente e de aşteptat somnul pe întuneric, deci fără să se aprindă lumina, aceasta fiind un factor ce menţine starea de veghe şi face mai dificilă readormirea. În pat, pe întuneric, se pot practica unele exerciţii de respiraţie, constând în umplerea profundă a plămânilor cu aer şi expirare foarte lentă, în câteva reprize, preţ de câteva minute. Exerciţiul permite destinderea corpului şi oxigenarea creierului. Apoi, în poziţia favorită de dormit, alungând din minte orice gând neplăcut, e de aşteptat somnul. Dacă totuşi, insomnia nocturnă se prelungeşte, este total contraindicat să se apeleze la vreun somnifer sau să se schimbe ora obişnuită de trezire dimineaţa, căci noaptea următoare se va anunţa şi mai rea, cu dereglări ale somnului şi mai neplăcute, mai greu de remediat.

Desigur, dacă prin aceste metode inofensive şi la îndemâna oricui somnul normal, odihnitor, nu se reinstalează, e nevoie de consultarea unui medic, singurul în măsură să prescrie un tratament medicamentos care să nu ducă la dependenţă sau care să nu declanşeze efecte nocive asupra memoriei. De obicei, în insomniile uşoare, pacienţilor li se recomandă administrarea intermitentă a somniferelor, deci nu în fiecare seară, aşa fel încât să se revină la declanşarea somnului în mod natural.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Drogurile şi adolescenţii

RĂDIŢA RUSU din Bucureşti – *Modificările de caracter, la adolescenţi mai ales, nu înseamnă neapărat că aceştia consumă droguri. Dacă totuşi nu vă dă pace acestă bănuială încercaţi mai întâi să constataţi, cu obiectivitate, câteva aspecte esenţiale: fiica dv. a intrat în ultimele luni într-un grup de prieteni sau dimpotrivă, a încetat să-şi vadă prietenii preferând să petreacă mai mult timp izolată?; este exagerat de tăcută, de necomunicativă sau nefiresc de agitată?; manifestă semne de dezinteres, de neglijenţă faţă de igiena personală şi aspectul fizic? Luaţi în calcul faptul că folosirea unui drog are ca efect fie deprimarea, fie stimularea activităţii sistemului nervos central. În funcţie de drog, ca şi de cantitatea folosită, comportamentul poate să oscileze de la lenevie extremă până la activitate excesiv de dinamică. La cei care folosesc droguri injectabile, se pot observa uşor urmele înţepăturilor de ac pe braţe (chiar şi pe picioare sau alte zone ale corpului). În plus, printre obiectele personale ale adolescentului pot apărea, „inexplicabil", ace, picătoare de ochi, linguriţe, pipete, capsule, pastile, recipienţi cu care nu sunteţi familiarizaţi. Dacă apreciaţi că aveţi suficiente argumente de îngrijorare reală, vă sfătuim să procedaţi cu tact, consultând un medic pentru o discuţie confidenţială pentru a stabili împreună ce măsuri trebuie luate.*

Adenomul de prostată şi produsele apicole

DUMITRU FARCAŞ din Buzău – *Nu este „o vorbă goală" folosirea produselor apicole ca adjuvant al tratamentului adenomului de prostată. Există însă câteva precizări de făcut. De la acest tratament se pot aştepta rezultate realmente vizibile când e vorba de adenom de prostată diagnosticat ca fiind în stadiul I sau II, deci nu în stadiul III care este net chirurgical. Administrarea produselor apicole se face în paralel cu produsele medicamentoase folosite de obicei în tratamentul adenomului de prostată, diagnosticat în primele stadii. Produsele apicole folosite trebuie să ţină seama de starea locală şi generală a bolnavului. Tratamentul constă de obicei în utilizarea de supozitoare (compuse din miere, extract de propolis, polen, lăptişor de matcă şi butir cacao – dozele trebuie stabilite, în funcţie de caz, de către un specialist în fitoterapie) şi se administrează în serii de 35-40 de bucăţi, câte unul seara la culcare, după o baie de şezut de 10-15 minute. După terminarea seriei urmează o pauză de timp egală. Persoanelor care din cauza bolii manifestă disconfort psihic, cu insomnie şi astenie, li se recomandă şi un tratament oral: câte două linguriţe de polen zilnic (dimineaţa şi seara, asociat cu miere de albine, combinată cu lăptişor de matcă 2% sau cu propolis 5%). Bolnavii a căror glicemie depăşeşte 1,20 sunt excluşi de la acest gen de tratament. Rezultatele apar în timp (după 6-9-12 luni) şi se manifestă printr-o ameliorare a sindromului urinar, o reducere moderată a tumorii prostatice sau o stagnare sau întârziere în evoluţia acesteia, revitalizarea întregului organism, diminuarea tulburărilor neuro-psihice de tipul sindromului nevrotic.*

Grupaj realizat de **AURORA POPESCU**

Idei utile tuturor

Adolescenţii şi alimentaţia

Adolescenţii sunt „campioni" ai alimentaţiei dezechilibrate. Statisticile arată că peste 30% dintre ei ignoră micul dejun şi preferă meniurile de tip fast-food mâncării tradiţionale sau dietetice. În acest context, întrebările care se pun sunt următoarele:

◆ POT SĂ SE LIPSEASCĂ DE CARNE?

Nu, pentru că acest aliment conţine o cantitate importantă de fier, de care organismul adolescentului are nevoie. Doza zilnică necesară este de 18 mg. Absenţa fierului antrenează anemii, responsabile de stări predepresive, ca şi de scăderea rezistenţei organismului faţă de infecţii.

◆ AU NEVOIE DE CALCIU?

Fără îndoială, deoarece între 10 şi 20 de ani se definitivează structura osoasă a organismului. Carenţa de calciu din timpul adolescenţei creşte, de exemplu, riscurile osteoporozei la menopauză. Un adolescent trebuie să consume 1200 mg de calciu pe zi, dar peste 44 % dintre aceştia, la vârsta de 18 ani, refuză total laptele. În acest caz, alte alimente cu un conţinut crescut de calciu ar putea intra în alimentaţia lor: iaurt, orez cu lapte, creme pe bază de lapte etc.

◆ ABUZEAZĂ DE DULCIURI?

E suficient să amintim că adolescenţii se înscriu printre cei mai mari consumatori de băuturi răcoritoare îndulcite, care conţin aşadar „zahăr ascuns". Excesul de „sucuri" taie pofta de mâncare şi contribuie la creşterea în greutate.

◆ E BINE SĂ URMEZE REGIMURI DE SLĂBIRE?

Regimurile de slăbire la vârsta adolescenţei sunt periculoase, deoarece antrenează dezechilibre metabolice şi tulburări de alimentaţie,

ce pot avea consecinţe grave (anorexie, bulimie). Curele de slăbire, fără avizul medicului, sunt practicate însă de peste 15 % din adolescente, deşi riscul pentru sănătate este considerabil.

◆ CE TREBUIE SĂ CONŢINĂ MENIUL IDEAL?

Zilnic: 3-4 produse lactate, două porţii de legume verzi sau gătite, două fructe proaspete, 150 g carne, 400 g alimente bogate în glucide esenţiale (cartofi, paste, orez etc.).

Lucrurile pot fi uneori (foarte) complicate chiar şi la 18 ani!

– M.K., care se recomandă „un adolescent din Rm. Vâlcea", după ce ne felicită pentru realizarea în colaborare cu un medic a acestei rubrici, ne relatează problema sa: a întreţinut acum câtva timp relaţii sexuale fără nici o protecţie, acum are remuşcări şi, în plus, îi este ruşine şi de părinţi şi să meargă la un cabinet de boli venerice... „Sunteţi singurii în care am încredere şi care mă puteţi ajuta", ne spune el. Ce răspuns îi daţi?

– Dragă M.K., trebuie la început să vă dojenesc pentru că nu v-aţi luat măsuri de protecţie (prezervativ) în cazul unor relaţii sexuale ocazionale. Acestea constituie o bună ocazie de a colecta o sumedenie de boli care se pot transmite pe cale sexuală. Trebuie să amintesc aici nu numai binecunoscutele SIDA, sifilisul sau blenoragia, ci şi hepatita cu virus B sau C etc., precum şi diferite afecţiuni dermatologice: micoze cutanate, pediculoze şi altele. Igiena locală, înainte şi după contactul sexual, dar mai ales utilizarea unor mijloace de protecţie (prezervative) va face ca probabilitatea contractării uneia din aceste afecţiuni să se reducă semnificativ.

În cazul Dv., cu toată ruşinea despre care vorbiţi, se impune vizita la medic. Acesta vă va recomanda diferite analize şi vă va prescrie un tratament care va face ca nopţile să devină liniştite, scăpând astfel de coşmaruri...

– Mihai are 18 ani şi o înălţime de „numai" 1,72 m. A citit despre hormonii de creştere şi ne solicită să-i recomandăm un produs din această categorie, despre care a auzit că dă rezultate foarte bune...

– Dragă Mihai, la 18 ani creşterea nu este încă încheiată. Înălţimea de 1,72 m nu este sugestivă pentru o afecţiune endocrinologică. Contează aici şi înălţimea părinţilor, afecţiuni existente în copilărie etc. Hormonul Somatotrop (STH), sau hormonul de creştere (GH), izolat în 1944 de la nivelul adenohipofizei, are ca acţiune stimularea generală a organismului, dar mai ales creşterea osoasă. Hormonul are şi alte acţiuni, funcţia sa încadrându-se într-un ansamblu hormonal al întregului organism. Administrarea sa se face sub un strict control medical, existenţa sa în exces ducând la importante efecte secundare.

Adresează-te medicului endocrinolog care va decide, după un consult medical minuţios, dacă este sau nu necesară administrarea lui.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Cernobîl şi tuburile catodice uzate

Este vreo legătură între tuburile catodice ale televizoarelor uzate şi monstrul atomic care somnolează încătuşat în sarcofagul de plumb şi beton de la Cernobîl? Este ! – vine să demonstreze o firmă din München, Stratecom, care a propus construirea unor ecrane gigantice din tuburi catodice uzate în jurul reactorului nr. 4 care a explodat în 1986, capabile să absoarbă radiaţiile ionizante. Tuburile catodice, care reprezintă două treimi din greutatea totală a unui televizor, sunt realizate din materiale foarte greu de reciclat – dintre care unele dintre acestea, ca sulfura de zinc, sulfura de cadmiu sau bariu, sunt extrem de toxice. Însă aceste materiale au şi calităţi deosebite, ele putând absorbi radiaţiile ionizante. Acelaşi este şi cazul emailului vitrifiat, pe bază de borat de plumb, din care fiecare tub catodic conţine o sută de grame. Experienţele efectuate atât în Germania (la universităţile din Ilmenau şi Erlangen), cât şi în Ucraina (universitatea din Kiev) au dovedit eficienţa absorbţiei radiaţiilor ionizante prin noua metodă. În acelaşi timp, aria de aplicaţii s-a extins şi la depozitele de stocare a deşeurilor nucleare, care pot fi protejate în viitor de ziduri absorbante acoperite cu astfel de tuburi catodice ieşite din uz. „Materia primă" pentru astfel de aplicaţii? Numai în Germania, în fiecare an, 500.000 de televizoare sunt scoase la pensie şi ar putea cunoaşte o nouă viaţă graţie noului proiect! Cu cele ce ar putea fi colectate într-un singur an din întreaga emisferă nordică, cu siguranţă ar putea fi protejate toate depozitele de deşeuri nucleare şi toate sursele periculoase de radiaţii ionizante din întreaga lume...

Asteroizi clandestini

Dacă e să-i credem pe astronomii englezi de la Queen Mary and Westfield College din Londra, Sistemul nostru Solar adăposteşte numeroşi „pasageri clandestini". Se ştie, încă din 1997, că planeta noastră are, pe lângă Lună, un al doilea satelit, numit Cruithne, situat foarte departe de Terra. Astronomii au demonstrat că Terra şi alte planete telurice prezintă proprietatea de a captura asteroizi ce se rotesc nu atât în jurul lor, cât în jurul punctelor lagrangeene situate pe orbita planetară, puncte în care atracţia gravitaţională este compensată de atracţia solară. (A.H.)

Saint-Germain - des Prés

un leagăn de cultură

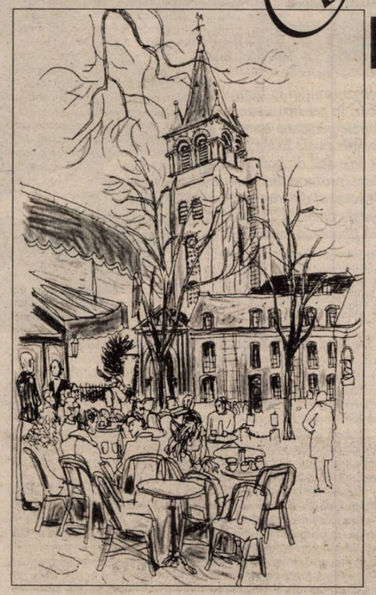

IRÍNA STOICA

Vorbind despre Paris ca unul dintre marile centre culturale ale lumii, nu te poţi opri să constaţi că, atât în mentalitatea locuitorilor de aici, cât şi în cea a vizitatorilor, acest oraş „al luminilor" are „mai multe inimi". Dacă una este, fără îndoială, Catedrala Nôtre Dame, iar alta Turnul Eiffel, ca să nu mai vorbim de Louvre, există şi una cultural-spirituală, care este cartierul Saint-Germain-des-Prés. Mii de ani de istorie şi de interferenţă a activităţii artiştilor de toate genurile cu cea a unor negustori iluştri au făcut ca acest cartier să devină cel mai faimos din Paris.

Odinioară un sat, locul are o istorie straveche. Ea începe în 553, când fiul lui Clovis a ordonat, urmând sfatul lui Saint-Germain, viitorul episcop al Parisului, ridicarea unei biserici în acest loc. Iefuită de normanzi, în urma unor repetate invazii, biserica a fost reconstruită spre anii 1000. În jurul ei existau domeniile benedictine, situate de-a lungul Senei, pajiştile rămânând fertile în timp şi dând posibilitatea dezvoltării unei agriculturi bogate. O dată cu dezvoltarea domeniilor acestei mănăstiri de călugări, au început să se înalţe aici tot felul de construcţii, unele dintre ele păstrându-se până în zilele noastre. Printre acestea trebuie amintit Institutul Francez din faţa Podului Artelor, adăpostind cinci academii, printre care Academia Franceză. În 1482, Ludovic al XI-lea instaura aici, în beneficiul abaţiei Saint Germain, 100 de locuinţe, adăpostind jocuri, spectacole şi un negoţ bogat, fără arme. Strada Buci, de exemplu, poartă acest nume din secolul al XIV-lea, după Simon de Buci, primul preşedinte al Parlamentului. Din nefericire, altarul ridicat de Margareta de Valois – cunoscută sub numele de Regina Margot – altar înălţat în cinstea patriarhilor biblici, nu mai există în zilele noastre.

Există însă o mulţime de locuri unde şi-au găsit refugiul de la Racine la Balzac, de la Molière la George Sand, de la Charles Baudelaire la André Gide. Tradiţia a continuat şi, în 1933, cafeneaua „Deux-Magot" a primit o adevărată consacrare în acest sens prin premiul obţinut de Raymond Queneau pentru romanul „Necazul". Alături de acest romancier puteau fi întâlniţi Prevert, Robert Desnos, Michel Leiris, Georges Batailles şi mulţi, mulţi alţii. Treptat însă, aceasta cafeneaua a fost părăsită pentru „Flora", unde îşi aveau mesele lor Jean Paul Sartre, Simone de Bouvoir, Camus, Vaillant, Juliette Gréco, Marcel Marceau, Gérard Philipe, Simone Signoret şi lista ar putea continua pe multe, multe pagini. Locuitorii mai bătrâni ai cartierului îşi mai pot aminti de celebra librărie „Divan-ul", aflată pe locul unui prestigios magazin de modă de azi, sau de magazinul de discuri care se afla pe locul unei actuale bijuterii. În cartierul de astăzi s-au deschis noi magazine elegante, noi galerii de pictură, toate funcţionând alături de vechile edituri.

Cum se naşte o capodoperă la SCALA din Milano

După şocul întâlniri cu Domul din Milano care îmi apărea pentru prima oară la ieşirea din metrou, am ajuns într-o piaţetă unde câţiva oameni discutau aprins... Am privit în jur şi... n-am văzut nimic. Vreau să spun, nimic care să-ţi capteze privirea şi să nu te lase să treci mai departe. În faţa mea se afla o clădire, de altminteri aproape insignifiantă, care, totuşi, era una dintre cele mai importante şi mai celebre din lume: Scala din Milano, templul absolut al OPEREI.

Cum funcţionează însă acest incredibil mecanism care, iată, de atâta vreme oferă cele mai desăvârşite creaţii artistice pasionaţilor muzicii de operă? În primul rând, spectacolele care urmează să fie montate se decid cu doi ani înainte, titlurile alegându-se dintre cele 25000 care încă se cântă şi astăzi – operele care acum vreo 300 de ani erau pentru public ceea ce este astăzi cinematograful. Cu un an înainte încep să lucreze regizorul şi scenograful. Cu trei luni înainte începe montarea scenelor şi în ultima lună au loc repetiţiile.

În această ultimă lună, regizorul, pianiştii corepetitori, regizorii de culise, stabilesc mişcarea scenică, intrările şi ieşirile cântăreţilor şi ale celor 105 membri ai corului, poziţia acestuia din urmă, în funcţie de necesitatea de a favoriza vocile înalte sau pe cele joase... Toate acestea pentru a putea trece dincolo de zidul sonor pe care îl construieşte în timpul spectacolului orchestra.

Între timp, Ricardo Mutti, dirijorul care avea să dea fiinţă scenică la sfârşitul anului trecut nemuritoarei Fidelio a lui Beethoven, repetă în parte cu soliştii principali. Repetiţiile la care participă şi orchestra, şi corul şi soliştii, au loc doar cu o săptămână înainte de premieră. Opera, de la un cap la altul, se cântă pentru prima oară în timpul repetiţiei pre-generale. Repetiţia generală are loc cu doar două zile înainte de premieră. Apoi, vine momentul magic când Laurent Gerber, directorul de scenă, anunţă ultimele 15 minute. Luminile roşii se aprind. „Linişte, spectacolul a început". În clipa următoare, dirijorul ridică bagheta...

500 de proiectoare capabile să producă cele mai sofisticate efecte speciale sunt gata să scalde în lumină pe cântăreţi. Ajutându-i, de ce nu, să „găsească" faimosul „punct Callas", locul de pe scenă din care vocea cântăreţului se aude cel mai bine.

O adevărată maşină de teatru, pusă în funcţiune de 120 de tehnicieni, cor, artişti, croitori, orchestră... Cu un buget anual de 18 miliarde de lire, cu 500 de milioane doar pentru scenografia unui spectacol, cu onorarii care ajung la 35 de milioane de lire pentru o singură apariţie, Scala din Milano se dovedeşte într-adevăr a fi ceea ce este: cea mai valoroasă perlă a coroanei muzicale a artei vocale contemporane.

MIHAELA DOROBANŢU

A zecea planetă a Sistemului Solar?

Doi astronomi, John Murray, de la Open University (Anglia) şi John Matese, de la Universitatea din Louisiana (SUA), afirmă că au reperat cea de-a X-a planetă a Sistemului nostru Solar. Mai mare decât Jupiter, planeta X ar efectua o rotaţie completă în jurul Soarelui în nu mai puţin de 5 milioane de ani! Însă cei doi astronomi nu sunt de acord în privinţa distanţei care separă Soarele de ipotetica planetă X: primul consideră că planeta s-ar afla la 32000 unităţi astronomice (1 ua = distanţa de la Pământ la Soare), iar celălalt crede că aceasta s-ar afla la „numai" 25000 ua. Pentru a stabili existenţa planetei X, astronomii au studiat traiectoriile cometelor care vin din îndepărtatul Nor al lui Oort, o zonă din vecinătatea Sistemului Solar în care se află peste o mie de miliarde de obiecte cosmice. Unele din aceste obiecte sunt ejectate din nor şi proiectate spre Soare, pe o traiectorie sub forma unei lungi elipse. Traiectoriile lor particulare s-ar explica prin influenţa gravitaţională a unei planete grele ascunse de nor, enigmatica planetă X. Existenţa acesteia este, totuşi, controversată. Unii cercetători susţin că datele prezentate până acum sunt prea incerte, întrucât cometele cu o foarte lungă perioadă nu pot fi observate decât preţ de câteva luni, atunci când acestea sunt aproape de Soare. Parcursul vizibil al cometelor reprezintă mai puţin de a zecea milionime parte din elipsa totală. *(A.H.)*

Viitorul aparţine spaţiului

ASTRONAUŢI CHINEZI PE ORBITĂ

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

După cum este, desigur, cunoscut unora dintre cititori, la 19 noiembrie 1999, China a pătruns pe „prima uşă" a celui mai restricţionist club din lume, cel al statelor care pot, cu forţe proprii, să plaseze pe orbită astronauţi! De fapt, China va obţine „Cartea de membru" al menţionatului (şi ipoteticului!) club, probabil anul acesta când o altă cabină cosmică decât cea denumită „SHENZHOU" lansată şi recuperată în 19 noiembrie, dar sigur foarte asemănătoare acesteia (şi navelor SOIUZ, de altfel) va lansa, în cinstea celei de a 50-a aniversări a luării puterii de către Mao-Tse-Tung, primii astronauţi chinezi... Un argument în plus este constituit de faptul că în aprilie anul acesta se împlinesc trei decenii de la plasarea pe orbită a primului satelit artificial „China-1", cu ajutorul unei rachete autohtone, lansată de la cosmodromul Tchan-chen-Tse din provincia Gani-Su! Zborul navei cosmice chineze şti SHENZHOU, lansată de această dată de la Centrul de lansări sateliţi JIUQUAN din nord-vestul Chinei, a durat numai câteva ore, ea aterizând în condiţii de securitate în aceeaşi zi pe teritoriul Mongoliei. Acest zbor face parte din Programul spaţial „921", lansat în 1992 de Preşedintele Chinei, dată la care rachetele chineze şti lansatoare de sateliţi, de tipul „Long Marsh" (Marşul cel Lung), îşi demonstraseră fiabilitatea. Deşi Programul 921 a fost afectat de unele întârzieri, el a evidenţiat standardul ridicat atins de tehnica aerospaţială din China, care dispune de un Centru de cercetare a motoarelor rachetă cu mai multe „Bancuri de foc", situat în apropierea Beijingului, o întreprindere de rachete la Shanhai, mai multe întreprinderi de componente şi echipamente electronice, institute specializate, un Centru de dirijare a aparatelor spaţiale la Sian, o Staţie de legătură cu sateliţii la Nankin etc.

Dacă performanţele rachetei-lansatoare „Long Marsh 2F"s-au evidenţiat prin recenta lansare a capsulei destinată să permită zborul unui astronaut (sau chiar doi), trebuie menţionat că rachetele fabricate în China au pătruns deja pe „piaţa lansatoarelor cosmice", ele fiind competitive şi oferite pentru lansarea unor sateliţi indieni. Desigur, specialiştii chinezi au beneficiat de transfer de tehnologii spaţiale din fosta URSS şi din Federaţia Rusă, probabil pentru costurne spaţiale, echipamente ale cabinelor spaţiale şi, fără îndoială, omologarea echipamentelor destinate a fi aduse în spaţiu, poate chiar şi pentru antrenamentul astronauţilor. În presa de specialitate a fost citat fostul cosmonaut Vitali Sevastianov, actual membru al Dumei de Stat din Rusia, care ar fi declarat ziarului japonez Sanket Simbun, că nava SHENZHOU ar fi fost confecţionată folosind un... „transfer de 90% tehnologie ruseacă! ...Să nu se uite însă declaraţia purtătorului de cuvânt al Programului spaţial, Zhiao Bing, care a comunicat Agenţiei Reuter: „Noi putem spune clar lumii...că vom folosi spaţiul exclusiv pentru scopuri paşnice"... Viitorul o va dovedi!

(Va urma)

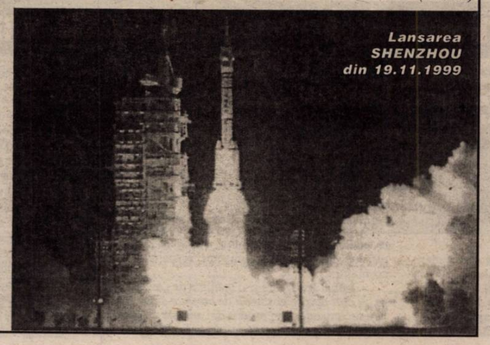

Lansarea SHENZHOU din 19.11.1999

radio CONTACT
o 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Oameni şi locuri în HIMALAYA

DORIN MĂRAN

O etapă iniţiatică inevitabilă pe ruta interzisă o constituie mănăstirea Lamayuru, o adevărată comoară a lamaismului, situată la câţiva kilometri de Leh şi ascunsă într-un decor de roci spumoase în degradeuri de galben şi ocru. Legenda spune că în acest loc exista un imens lac şi că un discipol al lui Buddha care ar fi descins pe o insulă a lacului ca să aducă în străfundurile sale grăunţe de orz destinate unor spirite puternice subterane, numite nagas, a prezis înălţarea unei mănăstiri în acel loc. Pentru a face posibil acest lucru el a tăiat muntele în două lăsând apa lacului să se scurgă în pământ. Fundul uscat al lacului a devenit cultivabil şi în memoria salvatorului lor, ţăranii continuă să semene orzul destinat altădată misterioaselor fiinţe subpământene nagas. Nu departe de mănăstirea Lamayuru se află oraşul musulman Kargil. Aici starea de spirit a călătorului se schimbă radical: atmosfera e încărcată de ostilitate. În marele bazar întins pe strada principală negustorii sunt apatici şi nu fac nici un efort să-şi vândă marfa. Singurul lucru pe care îl ai de făcut e să pleci cât mai repede pentru a evita situaţiile limită. În depărtare, se profilează doi coloşi muntoşi de 7000 m înălţime cu vârfurile acoperite de gheaţă, o adevărată provocare pentru cei mai experimentaţi alpinişti. Drumul continuă spre sudul văii fluviului Indus la o altitudine de peste 3500 m. În acest deşert muntos se profilează însă vârfuri înalte de 6000-7000 m cu o morfologie complexă. Un teritoriu greu accesibil şi exploatabil în care lupta pentru existenţă a celor 12000 de locuitori tibetani de confesiune budistă îmbracă uneori forme dramatice. Prima mănăstire pe care o întâlneşti în drum se află la Rangdum. Călugării budişti şi locuitorii acestor meleaguri sunt de o rară ospitalitate. Gazdele pot oferi oaspetelui o mâncare făcută din mărunţaie de yak cu un gust pe care doar amatorii de mâncăruri exotice o pot agreia. Untul din lapte de yak la care visează orice gurmand. Totul se petrece într-un decor sărac, de o mare asperitate care îţi insuflă în mod inevitabil fiorul de atmosfera că dă indusă de gazde. Un surogat de civilizaţie îl reprezintă capitala Zanskarului Padum, ai cărei locuitori au privilegiul de a scăpa de avatarurile medievale ale Himalayei. Padum adăposteşte budişti şi musulmani sunniţi şi e loc din Zanskar mplele şi mosc e înveceşnează. ntre semnele ei îl constie... 2 lectri urnizată pe z i şi o linie radio care fac e legătura cu lumea exterioară. Din nefericire nu există spitale ci doar vraci şi practicanţi ai medicinii tradiţionale care sunt însă departe de a putea menţine un echilibru sanitar în rândul locuitorilor. În cazurile grave se poate face recurs la transportul pacienţilor aflaţi în stare gravă cu ajutorul elicopterului spre oraşele înzestrate cu dotări medicale corespunzătoare. Oportunitatea acestor intervenţii este însă condiţionată fie de starea vremii fie de priorităţile de care se bucură personalităţile religioase aflate în suferinţă.

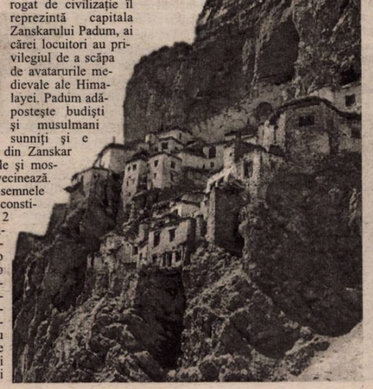

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

PCNET card
ACCES INTERNET

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucureşti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Preţul focului

În Europa, incendiile forestiere au distrus 2,1 milioane de hectare între 1993 şi 1997. Aceste pagube se referă în principal la cele cinci state meridionale ale Uniunii Europene – Franţa, Italia,

Grecia, Portugalia şi Spania. Potrivit calculelor Comisiei Europene, lupta împotriva incendiilor şi reabilitarea regiunilor afectate costă între 1000 şi 5000 de euro pentru fiecare hectar distrus.

Peştişorul-model

Danio rerio, cunoscut de posesorii de acvarii drept peştele-zebră, este un model de laborator extrem de promiţător. Transparent în primele stadii embrionare, el poate fi observat foarte bine la microscop. Când ajunge la maturitatea sexuală, după circa trei luni de viaţă, el posedă, cum e şi

normal, un pancreas. Un cercetător de la Universitatea Tufts din Boston (SUA), Larry Moss, a ales acest peştişor pentru studiul diabetului. Cercetătorul a făcut vizibilă producţia de insulină în celulele din insulele pancreasului, înlocuind gena insulinei cu cea a Proteinei Fluorescente Verzi (Green Fluorescent Protein, GFP). Stimulate de glucoză, aceste celule devin fluorescente, făcând astfel posibil studiul modului de reacţie a pancreasului.

Din nou despre moartea coralilor

World Wildlife Fund (WWF) a tras din nou un puternic semnal de alarmă cu privire la moartea coralilor. S-a constatat în 1998 că 98 la sută din recifele de corali aflate la mică adâncime în Oceanul Indian – îndeosebi recifele din Sri Lanka, Maldive, Insulele Chagos, Tanzania şi Golful Arabic – au murit... (A.H.)

Fotografii de la cititori

«Vă place prietenul meu?»

EMILIA SANDU – Bucureşti

DISPARIŢIA REGIMENTULUI „NORFOLK” 2

„În dimineaţa zilei de 21 august 1915, generalul Sir Ian Hamilton a ordonat un atac general al forţelor expediţionare aliate asupra poziţiilor deţinute de turci dincolo de Câmpia Suvla, în jurul Cotei 60.

DAN APOSTOL

Dimineaţa era senină, fără nor, şi ne aşteptam la o zi mediteraneană tipică. Am remarcat totuşi o excepţie: şase până la opt nori ca nişte pâini rotunde, toţi de aceeaşi formă, planau deasupra Cotei 60. Am observat că, în ciuda unei brize uşoare care sufla dinspre sud, cu 5-6 mile/oră (8-10 km/h – *n.a.),* poziţia şi forma acestor nori rămâneau neschimbate. Din postul nostru de observaţie, situat la 500 picioare înălţime (150 m – *n.a.)* îi vedeam planând la 60° faţă de orizontală (circa 1200 m altitudine – *n.a.).* Exact sub aceşti nori stătea nemişcat pe sol un altul, de formă elipsoidală, măsurând 800 picioare lungime (240 m – *n.a.),* 200 picioare lăţime (60 m – *n.a.)* şi 200 picioare înălţime. Acest nor era absolut compact, părând a fi de o structură aproape solidă şi se afla la o distanţă de 924-1188 picioare (227-356 m – *n.a.)* de Cota 60, în interiorul teritoriului menţinut de britanici. În afară de noi, au mai făcut aceleaşi observaţii şi ceilalţi 22 de oameni din secţia a 3-a a First Field Company N.Z. adăpostită în tranşeele de la Rhododendron Spur, situate la aproximativ 2500 yarzi (2275 m – *n.a.)* la sud-vest de norul care se afla la sol. Punctul nostru de observare era la doar 300 de picioare (90 m – *n.a.)* de Cota 60; vedeam perfect forma şi extremităţile acestui nor neobişnuit care, după cum ne-am dat seama, se aşezăse pe locul unui golfuleţ spre care ducea un drum sau, poate, albia unui râu secat (Kaiajik Dere). Culoarea norului era de un gri pal, ca şi a celor din aer.

Deodată, am văzut trupe din Regimentul Norfolk intrând în golful secat şi îndreptându-se spre Cota 60. Când oamenii au ajuns în faţa norului, au pătruns în el fără nici o ezitare; dar nici unul nu a ieşit pentru a porni atacul spre Cota 60. După o oră, când şi ultimul soldat dispăruse în interiorul norului, acesta s-a ridicat încet de la sol, întâlnindu-se cu ceilalţi nori asemănători pe care i-am menţionat la începutul declaraţiei noastre. Până atunci, norii planaseră în acelaşi loc, înşiraţi unul lângă celălalt ca nişte boabe într-o păstaie, dar, imediat ce norul de pe pământ s-a ridicat la înălţimea lor, au plecat cu toţii în direcţia nordului, spre Tracia (Bulgaria – *n.a.).* După 45 de minute nu se mai vedea nici unul.

Un întreg batalion din Regimentul Norfolk a fost dat *dispărut* sau *exterminat* şi, la capitularea Turciei (în 1918), prima cerere a Marii Britanii a fost eliberarea prizonierilor din acest batalion. Turcia afirma însă că trupele sale nu au atacat sau capturat aceşti oameni, care nu au apărut pe frontul Cotei 60. Declaraţiile noastre şi ale celorlalţi din First Company N.Z. atestă adevărul acestui răspuns.

Un regiment britanic, în 1914-1918, cuprindea între 800 şi 4000 de oameni. Nu ştim câţi din Regimentul Norfolk au dispărut în acel nor...

Noi, subsemnaţii, foşti luptători în A.N.Z.A.C., declarăm sub jurământ că incidentul descris mai sus este absolut adevărat.

Jean Sider neagă veridicitatea celor susţinute în declaraţia neozeelandezilor, fără a ajunge la vreo concluzie clară în privinţa celor care au iniţiat falsul: neozeelandezii sau Vallée. Jean Sider enumeră în articolul său *(„Lumières sur Gallipoli – Août 1915”)* opt argumente, dintre care cele mai importante sunt:

1) Arhivele aparţinând Imperial War Museum conţin acte emise de Batalionul 4 din Regimentul Norfolk la câteva zile după data teoretică a dispariţiei de la Cota 60.

2) Batalionul 5 din Regimentul Norfolk a dispărut într-adevăr, dar pe 12 august şi nu pe 21 august aşa cum afirmă declaraţia.

3) O parte (122 dintr-un efectiv de 267) dintre cadavrele celor din Batalionul 5 au fost găsite şi îngropate la 23 septembrie 1919, după cum atestă arhivele britanice.

4) F. Reichard a ajuns pe linia frontului abia la 28 august, deci, după dispariţia Batalionului 5.

La aceste concluzii se mai adaugă şi observaţiile lui Paul Begg, care relatează că nici un document militar oficial britanic nu consemnează declaraţia celor trei martori din A.N.Z.A.C.

S-ar părea deci că declaraţia este falsă şi Vallée a fost indus în eroare. Dar argumentelor celor doi cercetători li se pot aduce o serie de contraargumente deloc neglijabile:

1) Nici o oficialitate nu a publicat nimic despre dispariţia într-un nor straniu a Regimentului Norfolk? Dar, în volumul său, *„The World Crisis”* (New York, Scribner's 1928), Sir Winston Churchill, Prim Lord al Amiralităţii la începutul primului război mondial şi autorul planului de debarcare la Gallipoli, menţiona Regimentul 1 Norfolk ca fiind printre unităţile cu cele mai mari pierderi în timpul campaniei („unele regimente, ca «Norfolk», au fost total distruse”). Campania de la Gallipoli (ale cărei scopuri erau: a) cucerirea Strâmtorilor; b) scoaterea Turciei şi Bulgariei din război; c) ajutarea Serbiei, aflată într-o situaţie disperată; d) stabilirea unei legături mai bune cu Rusia) a eşuat datorită subestimării valorii defensive a terenului, absolut impropriu debarcării şi stabilirii unui cap de pod care să permită o ofensivă de mari proporţii. În pofida eroismului trupelor britanice şi ale A.N.Z.A.C., erorile comandamentului au fost plătite printr-o baie de sânge şi Churchill a trebuit să-şi dea demisia din postul de la Amiralitate, intrând într-o lungă eclipsă politică. Este remarcabilă deci menţionarea în 1928 a distrugerii unui regiment britanic, într-o campanie de care era răspunzător.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica Sfinţii Apostoli

Aflată pe malul drept al Dâmboviţei, biserica Sfinţii Apostoli din Bucureşti este atestată documentar încă de la sfârşitul secolului al XVI-lea. Aici exista mănăstirea Târnovului având o biserică de lemn. Pe locul acesteia, domnitorul Matei Basarab (1632-1654) a înălţat construcţia de zid care a primit numele pe care-l poartă şi astăzi. Biserica mănăstirii a fost reparată, înfrumuseţată şi îmbogăţită în timpul unor domnitori cunoscuţi pentru ctitoriile lor. Dintre aceştia, un rol însemnat în înfrumuseţarea locaşului l-au avut Grigore Ghica, Constantin Brâncoveanu şi Ştefan Cantacuzino.

O dată cu intensificarea vieţii laice a cartierului, cadrul mănăstiresc a dispărut. În jurul bisericii a mai existat încă o grădină şi, alături o casă parohială, construită după planurile arhitectului Cristofi Cerchez, ambele lăsate însă în paragină.

Biserica s-a bucurat însă de mai multă atenţie. Importante restaurări au fost efectuate în 1936 de către Comisia Monumentelor Istorice iar după cutremurul din 1977 consolidările au fost făcute de preotul I.Paşoi.

Mândria bisericii este o tâmplă de mare frumuseţe datând din 1715. Construcţia este înălţată în stilul specific secolului al XVII-lea. Ea are clopotniţa pe pronaos şi turla pe naos. Faţadele sunt împărţite în două registre. Ele sunt decorate cu arcuri simple realizate din ciubuce rotunjite. Intrarea se face prin latura vestică, printr-un pridvor larg susţinut de şase coloane de piatră. Capitelurile acestora sunt decorate cu bogate motive florale.

Biserica a scăpat ca prin minune de furia demolărilor dar, ascunsă între blocuri de locuit, a fost vitregită de spaţiul minimal de respiraţie. Cu toate acestea, păstrarea acestui splendid monument din secolul al XVII-lea, vestit odinioară în „mahalaua postăvarilor” aruncă o punte între prezentul nostru atât de agitat şi trecutul încărcat de credinţă şi simboluri.

IRINA STOICA

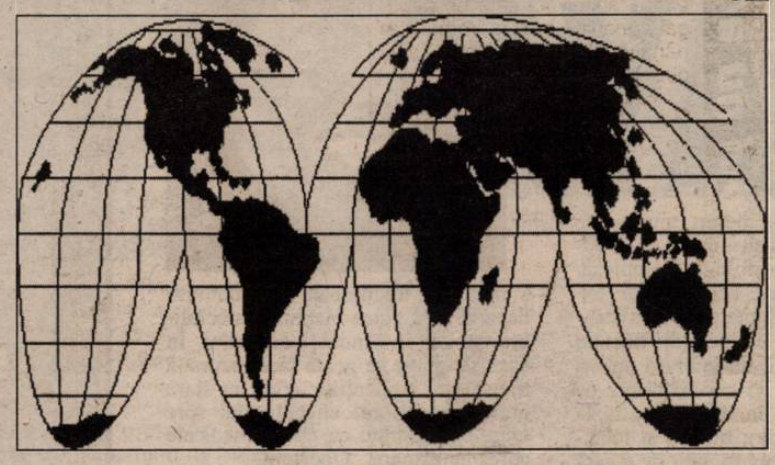

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

HARTA LUMII decorul operaţiunilor clandestine

Continuăm publicarea, în exclusivitate, a unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine”, vol. I (autori: M. Ureche şi A. Rogojan, ed. PACO, 1999). Începând din acest număr, vă propunem o „călătorie” în unele state în care au acţionat clandestin serviciile secrete franceze (Serviciul pentru Documentare Exterioară şi Contraspionaj Extern - S.D.E.C.E. - şi Direcţia Generală a Securităţii Externe - D.G.S.E.). Vom vedea, cu acest prilej, cum se materializează practic expresia „Afară-i vopsit gardul, înăuntru...” (A.H.)

Serviciul de spionaj francez a desfăşurat aproape constant o activitate concepută într-o viziune mondialistă, fiind un exponent fidel al rolului pe care Franţa şi l-a asumat în concertul marilor puteri. După ce a condus timp de 11 ani S.D.E.C.E., contele Alexandre de Marenches a lăsat succesorilor săi următorul îndemn: „Rezervaţi-vă timp pentru linişte şi meditaţie în faţa hărţii lumii, căci acesta este decorul dumneavoastră”. Disponibilităţile spionajului francez de a putea acoperi inclusiv zone geografice din afara interesului tradiţional au fost ilustrate şi de propunerea pe care de Marenches a făcut-o directorului C.I.A. ca S.D.E.C.E. să ia locul C.I.A. în America Centrală, fiindcă francezii sunt mai puţin reperabili şi mai puţin bătători la ochi acolo... Că C.I.A nu a acceptat, la modul serios, o astfel de propunere, este de la sine înţeles.

Dosarul „Ciad”

Preşedintele Ciadului, Hissene Habre, nu a fost prea recunoscător Franţei, după ce s-a îmbogăţit şi a considerat că se poate descurca singur. Mai mult, a continuat să rămână la fel de nerecunoscător şi după ajutorul primit, în anul 1987, împotriva invaziei Libiei. În faţa acestei atitudini, Claude Silberzahn, fostul director al D.G.S.E., i-a făcut o vizită, prilej cu care i-a amintit preşedintelui Habre de datoriile sale faţă de Franţa, că între el şi D.G.S.E. nu s-a stabilit cel mai bun climat de încredere, i s-au reproşat tensiunile dintre etniile din nordul şi cele din sudul Ciadului şi i-a sugerat că unitatea ţării se va putea realiza prin „asocierea la putere a ansamblului componentelor etnice, religioase şi economice”.

Succesiv, fostul director al spionajului francez a avut o discuţie tranşantă şi foarte lămuritoare cu „prietenul” său Ibrahim Bichari (fost şef al serviciilor secrete libiene, apoi ministru de externe şi ulterior ambasador la Liga Arabă de la Cairo), căruia i-a spus: „Vi se recunoaşte dreptul de a avea propria politică în Africa de Nord şi chiar în întreaga Africă. Vă veţi ciocni de noi şi chiar violent, dacă este necesar, de câte ori Libia ne va fi potrivnică”. Acest avertisment a fost necesar deoarece Gadhafi „a suflat în toate focurile care mocneau în Africa subsahariană – Tuaregia, Ruanda, Camerun, Liberia, Republica Centrafricană, Casemance şi chiar peste ocean, în Noua Caledonie”, iar politica franceză era clară. *Africa de Nord să nu se extindă asupra celei subsahariene, adică să respecte separaţia dintre islamism şi animism, deoarece pe toată linia de înaintare a islamului izbucnesc războaie civile.*

În momentul avertizării Libiei, în Ciad, preşedintele Hissene Habre, care şi-a trădat aliatul, Franţa, cochetând cu americanii, se confrunta cu o puternică rebeliune condusă de oponentul său Idriss Deby. Franţa a decis să se menţină neutră în acest conflict, având convingerea că Habre va fi înlăturat. La 1 decembrie 1990, Deby, cu sprijin din Sudan şi Libia, a cucerit N'Djamena, capitala Ciadului, preluând puterea.

În legătură cu „neutralitatea” Franţei în conflictul din Ciad, este relevantă următoarea remarcă a lui Claude Silberzahn: „Nu cred, în acest moment, că Deby ar putea fi un mare democrat, omul capabil să unifice Ciadul. (...) Merită, totuşi, osteneala încercării cu un alt conducător. Şi dacă acest altul, Idriss Deby, *este dator D.G.S.E. pentru venirea sa la putere, atunci nu este surprinzător faptul că serviciul* ar putea să exercite o influenţă mai mare asupra sistemului din Ciad”. Într-adevăr, D.G.S.E. l-a invitat pe noul preşedinte la Paris, oferindu-i o cină, cu care prilej i s-a pregătit agenda întâlnirii cu preşedintele Mitterand.

Concomitent directorul D.G.S.E. a simţit nevoia să-i mai reamintească „francofilului Ibrahim Bichari”, ministrul de externe al Libiei, anumite lucruri.

Acestea au fost faptele făcute publice de fostul şef al D.G.S.E., Claude Silberzahn. El a omis, însă, a relata aspectele brutale, abuzurile şi crimele comise în Ciad sub patronajul serviciilor secrete franceze şi americane în perioada 1982-1990. În legătură cu acest aspect, Federaţia Internaţională pentru Drepturile Omului demască represiunea sângeroasă pe care cele două servicii au săvârşit-o în Ciad şi care s-a soldat cu exterminarea a cel puţin 10000 de adversari politici ai preşedintelui Hissene Habre.

Locul de detenţie şi tortură era *bazinul unei piscine* dezafectate, unde opozanţii erau maltrataţi şi ucişi cu lovituri de bare şi cabluri metalice, şocuri electrice şi sufocare. Aceste atrocităţi au fost scoase la iveală după înlăturarea lui Habre şi refugierea sa în Senegal.

În mediile diplomatice au persistat multă vreme întrebările privind pasivitatea serviciilor secrete franceze şi americane faţă de asemenea atrocităţi, mai ales în împrejurările în care cele două servicii au asistat logistic Direcţia de Documentare şi Securitate a Ciadului. Explicaţia, Habre trebuia să se opună invaziei Ciadului de către Libia.

(Va urma)

DOSARE „dezgropate”

În urmă cu aproape şapte ani, la 21 august 1993, la marginea drumului către plajele din Ramatuelle a fost descoperit trupul neînsufleţit al tinerei Barbara Coll, sportivă, cunoscută în lumea tenisului amator. Ancheta de atunci n-a dezvăluit multe amănunte cu toate insistenţele mamei victimei, Christiane Escudier-Vera. Raportul autopsiei a precizat doar că tânăra a murit datorită unei supradoze de heroină dizolvată în alcool, considerând tânăra încă o victimă a toxicomaniei. Apropiaţii victimei au protestat dar, la 23 septembrie 1996, judecătorul de instrucţie a ordonat încetarea urmăririi cazului.

Refuzând să accepte acest abandon, mama victimei s-a adresat unui detectiv particular care a făcut cercetări amănunţite în regiunea Saint-Tropez, reconstituind noaptea dramei. El a stabilit că Barbara a fost invitată pe puntea unui vas de lux în golful Saint Tropez şi că aici a băut cocteilul ucigaş, ignorându-i cu totul conţinutul. Pierzându-şi cunoştinţa, tovarăşii de petrecere au dus-o într-o vilă de pe litoral unde au încercat reanimarea. Medicul care i-a făcut masaj cardiac nu a obţinut nici un rezultat, iar acest lucru a fost evidenţiat încă de la prima autopsie, când au fost remarcate semne pe cutia toracică. Moartea a survenit inevitabil şi atunci cei din jur s-au hotărât să abandoneze cadavrul pentru a scăpa de întrebările poliţiei. Aceste prime concluzii, întărite de mărturiile celor interogaţi, au redeschis dosarul care aşteaptă noi probe. (I.S.)

Căsnicii fericite între femei

MAMA ESTE... MAMA, IAR „TATA” ESTE... TOT FEMEIE!

Zoe este o fetiţă de 4 ani care trăieşte într-o familie mai puţin obişnuită din Paris. Despre ce este vorba? Să ascultăm povestea mamei ei, Pascale: „În 1995, am avut o scurtă, dar frumoasă aventură cu un bărbat elveţian, Loukas. La acea vreme, nu prea ştiam ce vreau de la viaţă, aşa că am fost plăcut surprinsă să constat că am rămas însărcinată, ceea ce oferea un sens existenţei mele. Când l-am anunţat pe Loukas că vom avea un copil, acesta m-a părăsit, s-a întors în Elveţia. N-am suferit că am rămas singură, eram prea fericită la gândul că voi avea un copil. Şase săptămâni mai târziu, într-un local de noapte, am cunoscut-o pe Isabelle, o tânără de care instantaneu m-am simţit foarte atrasă, de-a dreptul sedusă. I-am mărturisit de la bun început că sunt însărcinată şi ea a considerat că este un lucru formidabil. Ne-am mai întâlnit de câteva ori şi am constatat că eram îndrăgostite una de alta. După o lună ne-am hotărât să locuim împreună şi să formăm o adevărată familie, noi două şi copilul pe care eu îl aşteptam.

Deşi până la înălnirea cu Isabelle, nici eu, nici familia sau anturajul meu nu au avut dubii asupra preferinţelor mele sexuale, acum mă aflam în faţa unei certitudini care infirma tot ce se petrecuse înainte în viaţa mea. Totuşi, nu mi-a fost deloc greu să le mărturisesc tuturor că situaţia mea s-a schimbat şi, din fericire, am constatat că ei au acceptat-o. Cu Isabelle, lucrurile au fost mai complicate, deşi încă din adolescenţă ea era conştientă de homosexualitatea ei, pe care a disimulat-o permanent, cu preţul unui sentiment continuu de culpabilitate: Era acum momentul să-şi anunţe părinţii despre hotărârea ei de a-şi forma o familie alături de... o femeie care... aşteaptă un copil. Şocul a fost teribil. După multe luni, s-au împăcat cu ideea şi au acceptat şi ei relaţia noastră. Apoi, a venit pe lume şi copilul, o fetiţă căreia „părinţii”, adică Isabelle şi cu mine, i-am dat, de comun acord, numele Zoe.”

La puţin timp după naştere, Loukas a revenit în Franţa şi a căutat-o pe Pascale, dorind să-şi vadă copilul şi, eventual, să întemeieze o familie împreună cu mama acestuia. Numai că fosta lui iubită şi posibila lui soţie îşi refăcuse viaţa alături de o femeie. A fost nevoit să renunţe la o parte din planurile sale, dar a pretins să o recunoască legal pe Zoe în Franţa şi în Elveţia şi să-şi viziteze copilul o dată la şase săptămâni. Cuplul format din cele două femei, în grija căruia a fost lăsată fetiţa, a refuzat orice ajutor financiar din partea lui Loukas, iar Pascale a cerut ca, în cazul în care i se întâmplă ceva rău, copilul să fie îngrijit în continuare de Isabelle. Toate aceste decizii nu s-au înscris într-un „contract”, cei trei au convenit asupra lor pe bază de încredere. Până în prezent, totul a mers conform înţelegerii, fără să apară nici cea mai mică disensiune. Problema e că, în ultimul timp, cele două femei îşi mai doresc un copil, fapt care deja scandalizează peste limita suportabilităţii pe toţi cei din anturajul lor, fie ei părinţi, fraţi, surori, prieteni, vecini, colegi... Dar, cuplul e hotărât să sfideze ca şi prima dată părerile tuturor şi se gândeşte să apeleze la un donator anonim de sperma şi la o inseminare artificială. Încă nu s-au decis cine va purta sarcina – mama sau „tata”?... *(A. P.)*

Hazardul nu are memorie

CÂND PAPAGALII ALEG NOROCUL PENTRU OAMENI

Vă mai aduceţi aminte de flaşnetarii care cântau la colţ de stradă alături de câte un papagal zgribulit care, la vorba stăpânului, alegea „o planetă” şi îţi dezvăluia astfel norocul?

Ei bine, prin alte părţi lucrurile se pare că sunt şi mai serioase. De vreme ce unii se întreabă dacă loteriile mai trebuie să fie rezervate exclusiv oamenilor! Cum aşa? Simplu. Clive Clark, de exemplu, din Miami, Florida, are un papagal – se numeşte Căpitanul Flint – care este un geniu absolut în ceea ce priveşte jocurile de noroc. Stăpânul său îi scrie pe nişte cartoane pătrate numerele de la Loto, le pune pe toate într-o cană mare şi veche de cafea şi o plimbă prin faţa papagalului... aşteptând. Papagalul, rând pe rând „extrage” numerele pe care Clive, în vârstă de numai 63 de ani, le va juca a doua zi. „De când lucrăm împreună am câştigat vreo 70000 de dolari”, spune fericit stăpânul genialului papagal.

Kevin Rogers, fermier britanic, are un alt partener – o oaie care se numeşte Guinevere. Da, o cheamă exact ca pe celebra regină a nemuritorului Rege Arthur. Rogers este de părere că Guinevere „a golit sistemul”, de vreme ce de fiecare dată ea alege numerele câştigătoare dintre cele 49 pe care i le pune în faţă stăpânul ei.

Dar Angela Johnson din Atlanta este cea mai originală. Şi ea are un papagal, Pesky, doar că metoda diferă. Angela scrie numerele pe nişte baloane pe care le umflă şi le dă drumul în cameră. Pesky începe o „cursă infernală” după baloane, pe care începe să le lovească cu ciocul până le sparge. Primele şase baloane dezumflate sunt cele de pe care Angela citeşte numerele pe care urmează să le joace. Nu-i rău, de vreme ce până acum au câştigat împreună 23000 de dolari! *(M.D.)*

Unui vis de peste o jumătate de veac...

...DESTINUL I-A PUS CAPĂT!

Luigi Seraci a cunoscut-o pe Angeliki Stratigou în Grecia în timp ce armata italiană invadase această ţară de vis. S-au iubit la prima vedere şi tânărul militar în vârstă de 21 de ani s-a decis să rămână în Grecia cu iubita sa până la adânci bătrâneţe. La un moment dat însă, datorită obligaţiilor militare, a fost nevoit să se reîntoarcă în Italia. Despărţirea a fost dramatică. Cei doi şi-au promis însă ca inimile lor să nu se despartă niciodată. Urmau să ţină legătura şi, în momentul în care războiul se va sfârşi, să se căsătorească. Scrisorile tânărului îndrăgostit n-au ajuns însă niciodată la destinaţie întrucât bunica fetei, terorizată de faptul că acestea vor fi interceptate de autorităţi şi că le vor aduce numai necazuri, le-a ars. Destinele celor doi s-au separat. Luigi Seraci era convins că dragostea fetei pălise şi a încetat să-i mai scrie. S-a căsătorit după câţiva ani dar în 1960 a rămas văduv. Amintirile legate de marea sa iubire l-au frământat multă vreme şi în cele din urmă s-a hotărât să se reîntoarcă în Grecia ca s-o poată revedea, măcar pentru câteva clipe pe Angeliki. A regăsit-o în oraşul ei natal şi, spre imensa lui bucurie, aceasta era singură şi fără obligaţii... Au decis să se căsătorească de ziua Sfântului Valentin. Luigi Seraci s-a întors în Italia pentru a face pregătirile de nuntă care urmau să fie pline de surprize. În acest timp o veste îngrozitoare i-a parvenit din Grecia: logodnica sa murise în urma unei crize de inimă provocată de emoţiile unei prea mari fericiri. *(Gh.R.)*

Patrupezii... intră fără bilet!

LA CINEMATOGRAF ÎMPREUNĂ CU CÂINII!

Cele ce urmează se întâmplau undeva în Ovada (provincia italiană Alessandria). Când familia Dardano (era vorba de două surori şi un frate), beneficiind de o aprobare din partea Consiliului comunal pentru cultură a avut privilegiul de a face un anunţ de zile mari: la cinematograful din comuna lor, spectatorii au permisiunea de a fi însoţiţi în sală de câini, fără a li de percepe vreo taxă. Iniţiativa denumită „La cinema cu câinele vostru” a declanşat, firesc, un viu interes mai în toată ţara. Un val de reporteri din presa scrisă, chiar şi de la unele posturi de televiziune, la care s-a adăugat şi un reprezentant al unui post japonez, s-au năpustit la Ovada pentru a vedea la faţa locului efectul acestei „mici bombe” pe care au transmis-o pe dată mai prin ziare, mai pe la televiziune. Deşi, după cum se ştie, legea interzice accesul animalelor în sălile de cinematograf, mai marii de la Consiliul comunal au propus consilierilor o derogare. Care derogare a fost aprobată şi nu oricum ci în unanimitate.

S-a relatat prin mass-media constatarea (de la faţa locului, evident) că în timpul proiecţiei filmelor, patrupezii veniţi la spectacol s-au comportat minunat, unii dintre ei, mai ales cei din rasa Labrador, Pechinez şi ciobăneştii s-au arătat chiar interesaţi de desfăşurarea filmului. De menţionat că în apropierea sălii de cinema s-a amenajat un spaţiu special pentru acei câini care în pauza filmului (după sistemul italian) au posibilitatea de a-şi satisface aici urgentele nevoi naturale, întorcându-se apoi în sală. Ce să mai spunem decât că iniţiativa (deocamdată nepreluată şi de alte săli de cinema) i-a făcut pe mulţi fericiţi, oferindu-le posibilitatea de a urmări un film în sală alături de câinii personali. Şi de aici întrebarea: pe când o idee similară şi pentru pisici? *(Gh.R.)*

Norocul temerarilor

CĂDERE LIBERĂ CU PARAŞUTA ÎN FLĂCĂRI

John şi Jill Shields trăiesc la o fermă din Aukfield, Alabama, SUA şi sunt cunoscuţi în regiune datorită pasiunii lor pentru paraşutism. Ei deţin un avion utilitar pentru stropitul plantaţiei lor de porumb (şi nu numai), şi un mic avion cu zece locuri, pentru transport şi agrement. De fapt, în sălbăticia acelor locuri, avioneta reprezintă un fel de taxi pentru cazuri speciale, ajutându-şi de multe ori vecinii la nevoie. Dar în ianuarie anul trecut, mai multe zeci de persoane au fost martorii unui accident incredibil.

Ultima inovaţie în materie de giumbuşlucuri la „bordul” paraşutei era jongleria. Fie cu măciuci, fie cu bile, atât Jill, cât John se întreceau în a-şi uimi vecinii cu numerele lor de circ aerian. Într-o noapte, Jill s-a gândit să crească tensiunea spectacolului, făcând jonglerie cu torţe aprinse. Sărind de la aproximativ trei mii de metri, ea jongla cu torţele un timp, apoi deschidea, în sfârşit, paraşuta, făcându-i pe spectatori să-şi recapete respiraţia. La al doilea salt de acest fel, Jill a continuat să jongleze cu torţele şi după deschiderea cupolei de mătase... Din neatenţie, ea a aruncat necontrolat una din făclii, care a aterizat pe „acoperişul” paraşutei. Această a luat imediat foc şi cei care o aşteptau să aterizeze cu bine vedeau cu groază cum suportul ce-i îndulcea căderea se mistuie cu repeziciune. Zborul lin s-a tranformat în cădere liberă şi, de la vreo opt sute de metri altitudine, Jill s-a prăbuşit pe sol...

John a ajuns primul la locul impactului. „Eram disperat, nu credeam s-o mai găsesc întreagă”, mărturisea el ulterior. Dar se pare că există un Dumnezeu al temerarilor, căci nebunatica lui soţie căzuse într-o zonă mlăştinoasă din apropierea unui râu. Sărmana femeie a fost scoasă din mâlul ce-i ajungea la brâu şi transportată cu avioneta la un spital din capitala Montgomery, unde s-a constatat că avea, în principal, trei fracturi de coloană... Scăpată cu viaţă ca prin minune şi imobilizată în cărucior, Jill a jurat că peste doi ani va sări din nou cu paraşuta în dreptul acelei mlaştini providenţiale. *(P.I.)*

Săptămâna 14 - 20 aprilie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.05 Serial: „Bâlciul deşertăciunilor" (r) 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Emisiune în limba germană 16.00 Fotbal: „FCM Bacău – FC Argeş 18.20 Pentru dumneavostră, doamnă! 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Echipa de salvare" (ep.1) 21.45 Culise 22.45 Film: „Spaţiul virtual" (partea a II-a).

SÂMBĂTĂ 8.10 Serial: „Dinastia Strauss" 9.10 Desene animate 10.00 Vă place filmul? 10.30 Art-mania 12.15 Muzica da capo al fine 13.30 Arca Marinei 16.55 Fotbal: Rapid Bucureşti – Dinamo Bucureşti 18.00 Teleenciclopedia 19.30 Serial: „Carol şi compania" 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 23.25 Film: „Casa misterioasă" (SUA, 1997) 1.00 Gimnastică.

SOPHIA LOREN
TVR 2
vineri, 20.25

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 13.20 De luni până duminică 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blankenese" 18.25 Trupa de şoc 19.30 Perechea potrivită 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Vremea răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Sandra Bullock 2.00 Gimnastică.

LUNI 12.00 Surprize, surprize! (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenţia de plasare 18.20 Serial: „Orice e posibil" 18.45 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 22.55 Serial: „Justiţie militară" 22.40 Serial: „Cazuri ciudate" 0.30 Marele Jazz.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.20 Serial: „Orice e posibil" 18.45 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinemateca: „Înşelaţi de toţi" (SUA, 1978) 23.05 Nu trageţi! 23.35 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 13.05 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.20 Magazinul muzicii populare 17.30 Impas în doi 18.20 Serial: „Orice e posibil" 18.45 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Bani care ucid" (partea a II-a) 23.35 Lumea dansului 0.35 Café Corso.

JOI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Scena 18.20 Serial: Orice e posibil" 18.45 Serial: „Hiller şi Diller" 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" 21.55 Fotbal: Leeds United – Galatasaray Istanbul 0.10 Rock la miezul nopţii.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" (ep.1) 15.00 Vacanţă à la Petrişor 16.00 Documentar 17.00 Serial: „Viper" (ep.1) 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" (ep.1) 20.00 Film: „Legături primejdioase" (SUA, 1985). Cu: Antonio Banderas 22.00 Sex cu Nadine 23.00 Serial: „Confesiuni erotice" (primele 2 ep.).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" (ep.1) 14.00 Exploziv 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Lawrence al Arabiei" (Marea Britanie, 1962). Cu: Omar Sharif 22.00 Sex cu Nadine 23.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Bilanţ 12.30 Producţie locală 13.00 Magic special 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" (ep.1) 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Serial: „Will şi Grace" (primele 2 ep.) 20.00 Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Dustin Hoffman 22.50 Film: „Alege viaţa" (SUA, 1998).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Obiectiv 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Poveste din L.A." (SUA, 1991) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Cronica cârcotaşului 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Iubire interzisă" (Germania, 1985). Cu: Jacqueline Bisset 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Mame şi fii" (SUA, 1991). Cu: Julie Andrews 22.00 Serial: „Rebecca" (ep.1) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

ANTONIO BANDERAS
PRIMA
vineri, 20.00

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Rebecca" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Air America" (SUA, 1990) 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" 8.35 Care pe care (r) 10.50 Osia lumii (r) 12.00 Credo (r) 13.00 Desene animate 13.30 Tradiţii 14.50 Desene animate 15.15 Care pe care 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.20 Din folclorul popoarelor 20.25 Cinematograful de artă prezintă: „Ieri, azi, mâine" (Italia, 1963). Cu: Sophia Loren, Marcello Mastroianni.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" 9.15 Osia lumii 12.30 Morminte străvechi 13.40 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 14.05 Desene animate 15.05 Film: „Nu mai sunt tineri" (Franţa, 1994, prima parte) 16.45 Timpul trecut 17.40 Top TVR2 18.45 Telejurnal TVR2 19.15 Serial: „Lumini şi umbre" 20.25 Povestiri de la Hollywood 21.10 Serial: „Familia şi legea" 22.00 Fotbal: Campionatul Spaniei 23.55 Integrale.

DUMINICĂ 9.00 Orizont spiritual 10.10 Ferma 11.00 Tip-top, mini-top 12.30 Start Rec 13.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 15.10 Film: „Chibriturile suedeze" (ultima parte) 17.50 Teatrul Naţional TV prezintă: Memoria teatrului 18.45 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Bimilionara" (Franţa, 1998) 21.15 Serial: „Familia şi legea" 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Când vine barza" de Andre Roussin.

LUNI 13.00 Desene animate 13.30 Rapsozii satelor (r) 14.00 Toţi împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum! 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Punct şi de la capăt, o emisiune culturală de Cătălin Ţîrlea 21.10 E dreptul tău! 22.00 Sport plus.

MARŢI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.35 Arta apărării (r) 11.00 Atlas (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Credo 21.05 Puls 2000 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Infirmiera»" 23.15 Lentila de contact.

MIERCURI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 10.00 Puls 2000 (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum! 18.45 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „Vacanţă la mare" (România, 1963). Cu: Iurie Darie 21.05 Mit şi istorie 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Sezon mort»".

JOI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 11.20 Start Rec (r) 12.05 Ferma (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.30 Film: „Hanul Jamaica" (Franţa, 1995) 21.10 Turnul de control 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Hotel Thanatos»".

acasa

VINERI 6.15 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Colivia cu nebune" (coprod., 1985).

SÂMBĂTĂ 7.15 – 12.20 Reluări 14.00 Acasă la români 15.00 Doctorul casei 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Acolo unde se avântă vulturii" (Marea Britanie, 1969). Cu: Richard Burton, Clint Eastwood 23.45 Latino senzaţional.

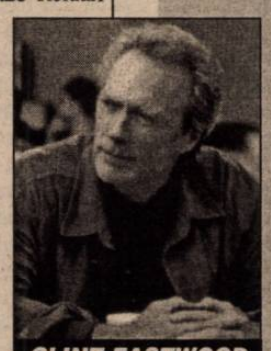

CLINT EASTWOOD
ACASĂ
sâmbătă, 21.00

DUMINICĂ 6.45 – 12.30 Reluări 14.30 Serial: „Floare de aur" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Micuţele doamne" 19.15 Film: „Dublu joc" (SUA, 1973). Cu: Peter Falk 20.45 Film: „Cel mai mare spectacol" (SUA, 1952). Cu: Charlton Heston.

LUNI 4.30 – 11.30 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă! 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Old Gringo" (SUA, 1989). Cu: Jane Fonda 1.20 Profesiunea mea, cultura.

MARŢI 6.15 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Aşa e viaţa" (SUA, 1976). Cu: Jack Lemmon 1.05 Profesiunea mea, cultura.

MIERCURI 6.45 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Manhattan" (SUA, 1979). Cu: Woody Allen 1.00 Profesiunea mea, cultura.

JOI 6.45 – 12.20 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Gremlin" (SUA, 1984) 1.00 Profesiunea mea, cultura.

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 13.00 Film: „Moştenire grea" (SUA, 1996) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 2.10 Baschet Indiana – Miami 5.00 Serial: „Babylon 5" 5.45 Serial: „Miracolul tinereţii" 6.15 Serial: „Aripile pasiunii".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Tânărul Hercule" 10.00 Serial: „Lois şi Clark" 10.45 ProMotor 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.05 Serial: „Susan" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Serial: „Benny Hill" 14.30 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 16.40 Film: „Răzbunarea lui Quigley" (SUA, 1990) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Chestiunea zilei pe scurt 20.15 Film: „Instinct fatal" (SUA, 1993) 22.00 Vacanţa Mare la Pro Tv 23.05 Serial: „Echipa condamnaţilor" 0.00 Serial: „Specialităţi erotice" (ultimul ep.).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" (ep.1) 11.00 Doc.: „Mileniul marilor schimbări" 12.00 Profeţii despre trecut 13.05 Serial: „Susan" 14.00 Fotbal: FC Ceahlăul – Steaua 16.00 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Bugsy" (SUA, 1991) 21.30 Fotbal: Astra – Oţelul 1.00 Film: „Nebunia pasiunii" (SUA, 1992 5.30 Serial: „Aripile pasiunii".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.45 Serial: „Nemuritorul" 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.20 Film: „Ritmul pasiunii" (SUA, 1982) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Foc încrucişat" (SUA, 1992) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Fotbal – rezumat 4.45 Serial: „Babylon 5" 5.45 Serial: „Miracolul tinereţii" 6.15 Serial: „Aripile pasiunii".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.20 Film: „Femeia-talisman" (SUA, 1985) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Liga campionilor 4.30 Serial: „Babylon 5" 5.15 Serial: „Miracolul tinereţii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.30 Film: „Un tată disperat" (SUA, 1989) 14.20 Film: „Vremuri grele" (Marea Britanie, 1994) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Walker, poliţist texan" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 4.30 Serial: „Babylon 5" 5.15 Serial: „Miracolul tinereţii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.30 Film: „Cercurile puterii" (SUA, 1992) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Aş face orice" (SUA, 1994). Cu: Nick Nolte 22.00 Chestiunea zilei 4.30 Serial: „Babylon 5" 5.30 Serial: „Miracolul tinereţii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Bani falşi" (SUA, 1995) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 15.00 Hochei: Progym Gheorghieni – Rapid Bucureşti 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1990) 22.30 Serial: „A treia planetă de la Soare" 23.00 Film: „Dama de pică" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Tânăra Emmanuelle" (Franţa, 1976).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Aventuri în jungla" 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Film: „Shamus" (SUA, 1973). Cu: Burt Reynolds 15.25 Film: „Robin şi Marian" (SUA, 1974). Cu: Sean Connery 17.15 Clanul Popeştilor 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Martorul cheie" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Legea vestului" (SUA, 1956) 0.00 Film: „Sport sângeros III" (SUA, 1997) 1.30 Film: „Annie din Saint Tropez" (Franţa).

DUMINICĂ 6.30 Film: „Casa misterioasă" (SUA, 1986) 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Desene animate 10.50 Buni prieteni 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Serial Stan şi Bran 13.00 Duminica în familie 16.00 Film: „Cealaltă iubire" (SUA, 1985) 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Mesaj periculos" (SUA, 1992) 1.00 Film: „Dragoste şi blesteme" (SUA, 1990).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Propria lege" (SUA, 1995) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 14.00 Serial: „Decepţii" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 19.45 Film: Niciodată să nu spui niciodată" (Marea Britanie, 1983) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Orice hoţ îşi are nasul" (Franţa) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 19.45 Film: „Stargate – Poarta stelară" (SUA, 1994). Cu: Kurt Russell 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Trecutul salvator" (SUA, 1996) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Nemesis 4: Îngerul morţii" (SUA, 1995) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Din şapte mutări" (SUA, 1985) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Hochei: Progym Gheorghieni – SC Miercurea Ciuc 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Al şaptelea manuscris" 21.00 Brigada mobilă 21.30 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

KURT RUSSELL
ANTENA 1
marţi, 19.45

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.30 Economic ABC (r) 12.00 Cântecul şi casa lui (r) 15.30 Domino 17.00 Documentar 19.00 În justiţie 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.15 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.35 Film: „Un as pe mânecă" (coprod., 1975) 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri 9.30 Domino (r) 12.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Dincolo de anul 2000 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.30 Senzaţional (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Dincolo de anul 2000 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Concert.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România 9.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 10.00 Ştiri 11.30 Economic ABC (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Concert.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.50 Gura lumii (r) 12.00 Cutia Pandorei (r) 13.15 Dincolo de stadion (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Telejurnal 20.35 Economic ABC 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.30 Concert.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 12.00 Reporter Tele 7 (r) 13.15 Lumea misterelor (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Linia întâi 5.45 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

SECVENȚE la masa de montaj

Isabelle Adjani, revenirea pe scenă

După ce, în urmă cu patru ani, a turnat „Diabolique" („Diabolica"), film pe care de curând am avut prilejul să-l urmărim pe micul ecran, Isabelle Adjani s-a îndepărtat de platourile de filmare. Colaborarea cu Sharon Stone nu fusese deloc ușoară (confruntarea de capricii s-a soldat de prea multe ori cu scântei!), iar în viața personală a actriței au apărut evenimente esențiale (a devenit mamă, dar iubitul și tatăl copilului ei, Daniel-Day Lewis, a părăsit-o pentru o altă femeie), așa că deruta și stresul au avut un cuvânt greu de spus la acea vreme. Cufundată în singurătate și izolare, nimic nu părea s-o mai intereseze în afara fiului ei. De cealaltă parte a baricadei, producătorii, scenariștii, regizorii și admiratorii au continuat o vreme să spere într-o revenire, dar într-un final s-au împăcat cu ideea că Isabelle Adjani, oricum considerată cel mai misterios star din cinematografia franceză contemporană, se îndepărtează tot mai mult de lumina reflectoarelor, ignorând propria ei legendă, construită în special în ultimul deceniu dinaintea... plecării.

Dar surpriza avea să apară când nimeni n-o mai aștepta. Isabelle Adjani a decis să se întoarcă, pentru început pe scena unui teatru, e vorba de teatrul Marigny, al cărui director nu e nimeni altul decât Robert Hossein. Adjani va da viață seducătoarei și frivolei Marguerite Gautier din „Dama cu camelii", premiera spectacolului fiind programată pentru 15 octombrie 2000, urmând să fie date 100 de reprezentații. Interesant este că, după cum mărturisește actrița, imediat ce Robert Hossein i-a propus rolul, fără să stea pe gânduri, actrița a spus un „da" hotărât. Revenirea în mijlocul publicului nu vizează însă, deocamdată, și intenția de a se întoarce în lumea filmului. Isabelle nu are de gând să tulbure perioada de liniște, de împăcare cu sine pe care și-a acordat-o în urmă cu patru ani. Consideră că nimic nu-i aduce mai multă bucurie decât să-și trăiască viața după propriul ei ritm.

Trenciotul, o vedetă în cinematografie

E greu să ți-l imaginezi pe Humphrey Bogart altfel îmbrăcat decât în trenci, acel pardesiu impermeabil, cu croială raglan, cu epoleți și cordon în talie... Supervedetă a anilor '40-'50, durul, cinicul, sarcasticul lup singuratic cuceritor însă prin romantismul său aspru e aproape întotdeauna îmbrăcat în trencicot. De fapt, începând din anii '40 acest obiect vestimentar devine emblema filmului negru american; polițiști, detectivi particulari, suspecți nevinovați, ucigași de profesie..., toți sunt îmbrăcați în trencicot. În anii '60, când Peter Sellers dă viață bizarului inspector Clouseau din seria „Pantera Roz", intră din nou în forță pe marele ecran. Tot în aceeași perioadă, francezii fac o pasiune pentru acest impermeabil și îl folosesc la nesfârșit. În „Trageți în pianist", Francois Truffaut îl îmbracă pe Charles Aznavour în trencicot, iar Jean-Luc Godard nu concepe vreun film de-al său din acea perioadă care să nu aibă printre „ingrediente" și acest element la modă. Dar titlul de noblețe obținut de trencicot în cinematografia franceză îi este oferit de creațiile lui Melville: Jean-Paul Belmondo în „Denunțătorul", Alain Delon în „Samuraiul", Bourvil în „Cercul roșu" au avut o contribuție de primă mărime în a-i face nemuritoare prezența pe marele ecran. Trenciul n-a făcut însă carieră doar cu ajutorul bărbaților. Actrițele l-au adoptat și ele, oferindu-le un farmec nou. Greta Garbo a purtat trenci nu doar în filme, ci și în viața de zi cu zi, iar cinefilii cu siguranță și-o amintesc pe Audrey Hepburn sau pe Marlene Dietrich care, uneori, chiar și peste rochiile de seară își înfășurau corpul în... nemuritorul trenci.

Claude Lelouch și gustul pentru aventură

63 de ani, 38 de filme, trei căsătorii, șapte copii, acesta este regizorul francez Claude Lelouch. Nimic nu-l face să-și piardă gustul pentru aventură. Recent, s-a hotărât să se instaleze împreună cu tânăra lui soție, actrița Alexandra Martinez, și fiica lor Stella, în Statele Unite pentru a da viață unui proiect foarte drag regizorului, e vorba de un remake după propriul film realizat în 1988, „Viața unui copil răsfățat". Deși cunoscut și apreciat peste Atlantic încă din 1967, după succesul repurtat cu „Un bărbat și o femeie" (film premiat cu un Oscar), cineastul a refuzat permanent propunerile americanilor privind realizarea de remake-uri după filmele sale. Dar iată că acum, Lelouche a cedat insistențelor. Tentația de a lucra, în calitate de regizor, cu doi dintre cei mai mari actori ai filmului american, e vorba de Robert Redford și Dustin Hoffman, se pare că a fost irezistibilă. Varianta originală a filmului „Viața unui copil răsfățat" a revărsat asupra publicului valuri de emoție prin povestea în sine, prin jocul magistral al actorilor, imagine, muzică, toate purtând amprenta de clasă europeană a lui lelouche. Belmondo interpreta rolul unui om de afaceri care la un moment dat lasă totul baltă și dispare în Africa. În versiunea americană acest rol îi revine lui Robert Redford, în timp ce rolul lui Anconina va fi interpretat de Dustin Hoffman.

Jerry Hall l-a uitat pe Mick Jagger?

Deși toată lumea credea că începutul anului 2000 va aduce o reîntregire a familiei Jagger, lucrurile nu s-au întâmplat așa. În ciuda aparențelor și a tuturor pronosticurilor, se pare că Jerry Hall nu mai e dispusă să repete formula împăcării cu infidelul ei soț și își permite chiar să observe că în jurul ei există și alți bărbați pentru care inima ei ar putea să bată. Invitată la Londra, cu ocazia decernării premiilor literare „Whitbread Book Aword", frumoasa texană a apărut, deloc stingherită, la brațul romancierului în vârstă de 40 de ani, Edward St Aubyn sau Teddy cum îi spun intimii. Cei doi nu s-au pierdut o clipă din ochi, fapt care nu a scăpat neobservat de ceilalți oaspeți și, mai ales, presei. Aceasta cu atât mai mult cu cât St Aubyn nu este o persoană cunoscută doar ca scriitor, ci și prin faptul că este nașul ultimului fiu al lui Earl Spencer (fratele prințesei Diana). Cu alte cuvinte, face parte din aristocrația engleză, chiar dacă în tinerețe seducătorul Teddy a avut probleme cu heroina, pasiune care l-a determinat să-și irosească moștenirea. Sărmanul băiat bogat a fost la un pas să rămână pe străzi, fără un ban. Norocul său a fost că talentul scriitoricesc l-a scos în cele din urmă din impas, iar greșelile din tinerețe aparțin unor vremuri uitate. Teddy și-a recâștigat locul în înalta societate. După divorț, să fi ajuns Miss Hall să-și scoată din suflet un rocker pur-sânge și să lase loc liber unui scriitor cu sânge albastru?

Naomi Campbell și copia ei periculoasă

Superba Tyra Banks, eterna rivală a vedetei podiumului modei Naomi Campbell, vrea să-și facă debutul ca actriță pe micul ecran în „Life Size", un telefilm realizat de studiourile Disney. Cu o frumusețe ce sugerează perfecțiunea și face să se clatine până și un sfânt, Tyra va întruchipa o păpușă care prinde viață la rugămințile unei fetițe a cărei mame se află pe moarte. Imaginea surprinde chiar momentul în care păpușa iese din cutie, transformându-se într-o ființă vie.

Claudia Schiffer și rochia ei de mireasă

La 29 de ani, după ce a îmbrăcat nenumărate rochii de mireasă la prezentările de modă, Claudia Schiffer va avea în sfârșit prilejul să poarte propria ei rochie. „Dintotdeauna am crezut în prințul fermecat, mi-am dorit să-l întâlnesc și în sfârșit s-a întâmplat" spune Claudia de când l-a cunoscut pe Tim Jeffries care i-a oferit deja inelul cu diamant pentru logodnă, urmând ca în luna aprilie să o conducă în fața altarului. Mai abil magician decât David Copperfield, Tim a știut să o transforme pe Claudia dintr-o femeie rezervată, timidă și destul de nesigură pe ea în relațiile personale într-o apariție radioasă și dezinvoltă. Pare incredibil că seducătorul Tim, cu stofă de play-boy, e capabil să cadă răpus de farmecul frumoasei blonde și să viseze, împreună cu ea, la căsătorie, familie, copii... Trecutul lui vorbește despre nestatornicie: la numai 21 de ani producea un scandal de proporții luînd-o în căsătorie pe Koo Stark, fosta prietenă a prințului Andrew și starletă a filmelor porno. Mariajul n-avea să dureze decât câteva luni. În '85, Tim devine patronul prestigioasei galerii foto Hamilton și începe să... colecționeze top modele: Denice Lewis, Terry May, Elle McPherson (care îi frânge inima) Paula Hamilton (care îl consolează), Ines Sastre, Ingrid Seynhaeve, cântărețele Lisa B și Kylie Minogue, Normandie Keith, Catherine Boone și, în sfârșit, Claudia Schiffer... Desigur, cea din urmă cunoscând acest impresionant „tablou de vânătoare" al imbatabilului predator speră să fie cel mai impresionant trofeu și... mai ales ultimul.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Memento

17 aprilie **– în anul 1945 a murit poetul, eseistul şi traducătorul Ion Pillat. În anul 1935 s-a născut scriitorul George Bălăiţă.**

19 aprilie **– în anul 1848 s-a născut scriitorul Calistrat Hogaş.**

20 aprilie **– în anul 1893 a murit omul politic, publicistul şi istoricul George Barițiu.**

21 aprilie **– în anul 1882 a murit filosoful Vasile Conta.**

22 aprilie **– în anul 1986 a murit eseistul, istoricul religiilor şi romancierul Mircea Eliade. În anul 1897 a murit omul politic, economistul şi scriitorul Ion Ghica.**

Mai sunt

262

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 17.04 - 23.04

BERBEC (21.03-20.04): Influxul astral indică o săptămână propice legăturilor afective şi, în general, relaţiilor interumane. Este foarte posibil ca viaţa în cuplu să atingă cote optime (din toate punctele de vedere) şi să cooptaţi noi prieteni. Pe de altă parte, curba financiară tinde să scadă sub normal, deci atenţie la cheltuieli!

TAUR (21.04-21.05): Două veşti bune – luni şi miercuri – şi una mai puţin bună (sâmbătă) vor umple acest interval destul de agitat, care vă va solicita din plin din punct de vedere nervos. Accentele pozitive vor cădea asupra laturii materiale (primiţi bani sau afacerea în derulare are o întorsătură pozitivă), dar se vor ivi probleme sentimentale.

GEMENI (22.05-21.06): Deşi toate curbele astrale importante se situează peste normal, săptămâna nu excelează prin evenimente fericite deosebite. Dimpotrivă, luni sau marţi primiţi o veste contradictorie din mediul profesional, care vă obligă să reajustaţi unele proiecte. La finele intervalului, o scurtă călătorie de plăcere.

RAC (22.06-22.07): O scurtă vacanţă neprevăzută vă va scoate din tumultul vieţii cotidiene. Această oază de liniște, în familie, o veţi petrece departe de casă, poate la niște prieteni din altă localitate. Curba financiară, mai zvăpăiată decât de obicei, la început scade, apoi urcă brusc spre cote „ameţitoare" – probabil veţi primi bani.

LEU (23.07-22.08): La mijlocul perioadei se va produce, se pare, o cotitură radicală a relaţiilor dv. cu un Vărsător sau un Capricorn, probabil din motive materiale. Vi se vor clarifica, de fapt, unele lucruri importante cu privire la ceea ce înseamnă „amiciţie de tranziţie". În weekend primiţi o veste excelentă de departe.

FECIOARA (23.08-21.09): Două motive de bucurie vor umple această perioadă. Unul provine din sfera sentimentală şi are mireasma iubirii împlinite (sau reconfirmate). Celălalt soseşte din mediul profesional şi poate consta într-o veste promiţătoare pentru cariera dv. Mici probleme de sănătate se pot ivi spre finele intervalului.

BALANŢA (22.09-22.10): Un eveniment dulce-amărui, produs marţi sau miercuri, vă va încurca socotelile şi vă va determina să reacţionaţi oarecum împotriva voinţei dv. Dar, uneori, trebuie să puneţi la punct un preopinent folosind mijloace mai puţin ortodoxe. Financiar vorbind, nici o noutate spectaculoasă nu se profilează acum.

SCORPION (23.10-21.11): O obsesie sau incertitudine mai veche se va limpezi în acest interval, iar deznodământul acestor frământări va fi unul pozitiv. Astfel, pe un fond psihic robust, veţi putea să vă afirmaţi cu mai multă convingere atât în mediul profesional, cât şi în viaţa particulară. Nici o veste despre bani.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Totul vă merge din plin, inclusiv unele afaceri pe care le consideraţi neglijabile. Curba financiară are o ascensiune accelerată, culminând cu un maxim de toată frumuseţea (joi, vineri). Din păcate, se pot ivi neplăceri familiale, legate de mai vechi probleme în care aveţi o atitudine prea intransigentă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Tema astrală a săptămânii sugerează un om care se zbate într-o imaginară plasă de păianjen. O pretinsă primejdie vă obsedează şi vă inhibă totodată unele iniţiative care v-ar fi de mare folos. Creativitatea şi munca îndârjită caracterizează această perioadă, privându-vă în mod periculos de clipele de relaxare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O întâmplare fericită va interveni, probabil, marţi sau miercuri – în sfera financiară – , urmată de zile de foc din punct de vedere sentimental. Divergenţe aprige de opinie în cuplu vor declanşa avalanşe de replici tăioase. Puteţi evita duelul orgoliilor cu un zâmbet curtenitor şi o cedare înţeleaptă şi oportună.

PEŞTI (19.02-20.03): Numai zile senine în această săptămână, pe fondul unui optimism viguros, generat de un eveniment fericit în plan financiar. Luni sau marţi primiţi bani, iar spre sfârşitul săptămânii aveţi o întâlnire de afaceri sau una cu aromă de liliac proaspăt cules... Capcanele sentimentale sunt cele mai parşive, uneori.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Cristian Mandeal, Veronica Micle, Gib Mihăescu, Carol I de Hohenzollern, Immanuel Kant, Abraham Lincoln, William Shakespeare, Jacob Robert Oppenheimer, Thorton Wilder, Paul Vérlaine, Yehudi Menuhin, Elisabeth II, Anthony Quinn, Jack Nicholson, Shirley Temple, Harold Lloyd.

Scrisori primite

George Petrovici, Timişoara: Felicitări pentru frumoasele preocupări datorate pasiunii cu care doreşti să te dedici în viitor profesiunii de astrofizician! Referitor la întrebarea ta – „cine a fost cu adevărat primul om care a zburat în spaţiul cosmic?" – răspunsul e simplu: Iuri Gagarin! Cel puţin aşa a consemnat istoria oficială a cosmonauticii. Că or mai fi fost şi alţi eroi necunoscuţi ale căror tentative nu au fost încununate de succes (fie la lansare, fie la reîntoarcerea pe Terra), fără să fie date publicităţii, rămânând consemnate doar în protocoalele secrete ale experienţelor, nu putem nici afirma, dar nici nega cu hotărâre. Nu trebuie uitat faptul că întrecerea ruso-americană pentru cucerirea spaţiului cosmic s-a desfăşurat pe fondul înteţirii „războiului rece", ceea ce a făcut ca totul să se petreacă sub obrocul celui mai straşnic secret. Cine ştie, poate la vârsta maturităţii tale de savant astrofizician vor fi, o dată şi o dată, dezgropate din uitarea arhivelor secrete şi aceste tentative. Sau poate că nici atunci...

Adina Tudor, Iaşi: Mulţumim pentru oferta de colaborare pe care ne-ai adresat-o! Dar, pentru a deveni colaboratoarea redacţiei noastre, ca elevă, mai întâi trebuie să cunoaştem aptitudinile tale în materie de publicistică, întrucât redacţia are o serie de exigenţe în acest sens. Te rugăm să ne trimiţi, aşadar, un material de probă (dactilografiat, maxim 1,5 file) şi pe urmă vom vedea ce şi cum. Până atunci, îţi dorim mult succes la învăţătură!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Probleme legate de legea 18/1991

Doamnei Iordăchioaia Simona, Bucureşti

În ceea ce priveşte acţiunea introdusă de dv. la Judecătorie şi care v-a fost respinsă „fără nici o motivaţie", vă precizez: în urma modificării codului de procedură civilă la instanţele judecătoreşti de fond şi de apel, hotărârile care se comunică părţilor cuprind numai dispozitivul, adică soluţia pe scurt ce s-a dat în cauza respectivă, fără să cuprindă şi considerentele care au stat la baza soluţiei date. Dacă aţi fost nemulţumită de hotărârea Judecătoriei, trebuia, în termen de 15 zile de la comunicarea dispozitivului sentinţei, să formulaţi o cerere de apel. După declararea apelului, instanţa de judecată este obligată să vă comunice apoi motivele care au determinat-o să dea soluţia respectivă. De la data comunicării motivelor, într-un alt termen de 15 zile, dv. trebuie să formulaţi motivele de apel, adică motivele care au stat la baza nemulţumirii dv.. Dacă nu aţi formulat apel, puteţi face o cerere la judecătoria respectivă, în care să solicitaţi să vi se comunice motivarea sentinţei civile care v-a nemulţumit (indicaţi în cerere numărul sentinţei şi al dosarului).

Probabil că dv. aţi introdus o acţiune în revendicare, iar pentru o asemenea acţiune trebuia să prezentaţi în faţa instanţei de judecată titlul de proprietate emis conform legii 18/1991. Din câte am înţeles, consiliul local nu v-a eliberat încă titlul de proprietate, astfel că va trebui să-i solicitaţi să vi-l elibereze. În cazul în care consiliul local refuză să vă elibereze titlul, puteţi formula o plângere la comisia judeţeană, iar dacă nu rezolvaţi atunci, acţionaţi consiliul local în judecată pentru a-l obliga să vă elibereze titlul de proprietate. După ce obţineţi titlul de proprietate, puteţi formula o acţiune în revendicare împotriva celui care vă ocupă terenul în mod abuziv, solicitând să vă lase în deplină şi netulburate proprietate şi posesie asupra terenului în litigiu.

Cel care se află în posesia terenului dv. ar trebui să aibă titlul de proprietate emis potrivit legii 18/1991 pentru a putea fi considerat proprietar.

În legătură cu obţinerea unei copii legalizate după contractul de vânzare-cumpărare invocat de pârât, acest lucru se poate rezolva numai pe cale judecătorească. Astfel, în cadrul desfăşurării procesului, solicitaţi instanţei de judecată să expedieze o adresă către instituţia care deţine actele respective în care să ceară să-i pună la dispoziţie o copie după contractul de vânzare-cumpărare invocat. Puteţi merge şi dv. personal cu adresa pentru o mai multă siguranţă şi rapiditate. Dacă documentele respective sunt deţinute de către pârât, fără să fie în evidenţa unei instituţii, atunci instanţa de judecată, conform art. 172-176 Cod procedură civilă, îi va pune în vedere acestuia să prezinte înscrisul respectiv. Dacă acesta refuză să-l înfăţişeze la cererea instanţei, atunci vor putea fi solicitate ca dovedite pretenţiile părţii care a cerut prezentarea înscrisului.

Dicţionar juridic: înscris sub semnătură privată = acel înscris care este semnat de cel ori cei de la care provine.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

BALCONUL CU FLORI

Împodobirea balconului cu flori şi plante ornamentale este posibilitatea cea mai uşoară de a avea propria noastră grădină în miniatură, în condiţiile în care locuim la bloc. Plantele folosite în acest scop se cultivă în jardiniere, vase suspendate, ghivece aşezate pe mici polițe fixate pe pereţii balconului sau pe balustrada acestuia.

Ce culoare trebuie să aibă jardinierele? Sunt de preferat cele albe, maro sau gri şi de evitat variantele în roşu sau albastru, culori care nu se armonizează cu verdele frunzelor. Chiar şi culoarea verde este mai puţin indicată, deoarece, în acest caz, se aseamănă cu culoarea frunzelor, efectul vizual fiind diminuat.

Unde se aşază şi cum se pregătesc jardinierele? La apartamentele lipsite de balcoane, jardinierele se pot amplasa în faţa ferestrelor. Dacă apartamentul dispune de un balcon larg, cu balustradă deschisă (zăbrele de fier), jardinierele se pot aşeza direct pe podeaua balconului; în acest caz, o parte din plante se vor lăsa să atârne prin deschiderea balustradei, iar altele se vor urca până la nivelul superior al acesteia. O altă posibilitate de aşezare a jardinierelor este pe „culmea" balustradei sau în afara balconului, fie la baza balustradei, fie în partea de sus a ei.

Cum cultivăm plantele în jardiniere? Acestea se pot planta direct în jardinieră sau în ghivece care apoi se aşază în jardinieră. În acest ultim caz, golurile dintre ghivece se umplu cu iarbă uscată, muşchi sau chiar pământ nisipos. Astfel, se evită supraîncălzirea plantelor în zilele cu arşiţă puternică şi se păstrează mai bine umezeala pământului din ghivece. Când plantele se cultivă direct în jardinieră, aceasta se umple în prealabil cu un amestec de pământ format din 2 părţi mraniţă, 1 parte pământ de ţelină (sau pământ de grădină) şi nisip. Nu trebuie uitat că înainte de introducerea amestecului de pământ, fiecare orificiu de scurgere a apei trebuie acoperit cu un ciob de ghiveci, aşezat cu partea bombată în sus. Urmează un strat de pietriş sau nisip, gros de 2-3 centimetri şi abia la sfârşit se pune amestecul de pământ. De la suprafaţa pământului, până la marginea de sus a jardinierei, trebuie să rămână un spaţiu de 2-3 centimetri, pentru ca la udat apa să nu se reverse peste margini.

Ce plante cultivăm în balcon? La alegerea plantelor trebuie să ţinem seama de modul cum pot fi asigurate cerinţele faţă de lumină a acestora, precum şi de efectul estetic pe care îl dorim. Iată câteva orientări în această privinţă:

◆ Plantele ce se pot cultiva în jardiniere plasate pe coama balustradei. Pentru balcoane însorite: petunia, muşcata pletoasă, verbena, bumbişorii, panseaua, ochiul-boului. Pentru balcoane umbrite: begonia cu tuberculi, condurași.

◆ Plante ce se pot cultiva în jardiniere plasate la baza balustradei. Pentru balcoane însorite: muşcata, crăiţa înaltă, cârciumărese, dalia pitică, salvia, creasta-cocoşului. Pentru balcoane umbrite: crăiţă pitică, cercelușI, ghețișoară, urzicuţa.

Plantele cultivate în jardiniere se pot aranja pe două rânduri: în faţă plantele pitice sau pletoase, iar în spate plante puţin mai înalte, cu creştere verticală. De exemplu:

◆ Rândul 1: petunii albe, pletoase
◆ Rândul 2: muşcate roşii
◆ Rândul 1: petunii albastre, pletoase
◆ Rândul 2: crăiţe galbene
◆ Rândul 1: salvia (flori roşii)
◆ Rândul 2: petunii albe

Numărul de plante pe rând depinde de dezvoltarea ulterioară a acestora. Astfel, la un metru liniar, se plantează 6-10 fire de petunii, dar numai 5-6 fire de muşcată ori de salvie... *(A. Popescu)*

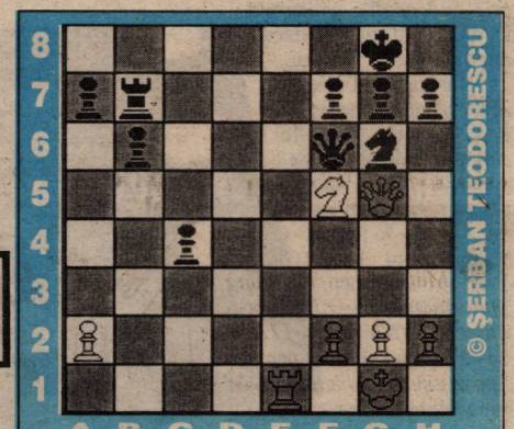

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:

Găsiţi matul pentru alb

ALEHIN – FREEMAN, 1924

Albul a sacrificat material pentru a obţine această poziţie şi acum trece la exploatarea slăbiciunii de pe ultima linie: 1. Te8+ Cf8 2. Ch6+! D:h6 3. T:f8+! R:f8 4. Dd8 mat. Partida a fost jucată într-un simultan orb.

Verificați-vă cunoștințele

Castele

1) Unde se află castelul El Escorial?
2) Cine a scris romanul „Castelul pălărierului"?
3) Când și unde a fost realizat filmul „Castelul din Flandra"?
4) Unde se află în țara noastră comuna „Castelu", loc al unor importante descoperiri arheologice?
5) Cine a compus muzica operei „Castelul prințului Barbă-Albastră"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cărțile populare răspândite în evul mediu erau scrieri epice religioase, apocrife, astrologice, de prevenire, hagiografice, didactice, moralizatoare, fantastice etc. Ele proveneau din Orientul antic sau Occidentul medieval ocupând o poziție intermediară între folclor și literatura cultă. Erau creații individuale dar permanent adaptate specificului local. 2) Volumul de versuri intitulat „Cărticica de seară" aparține lui Tudor Arghezi (1880-1967) 3) Muzica operei-balet pentru copii intitulată „Cartea lui Apolodor" a fost compusă de Ștefan Niculescu. 4) Filmul „Cartea furtunii" a fost realizat, în 1947 de regizorul francez Jean Epstein (1897-1953). 5) Prima carte tipărită în limba română a fost „Catehismul luteran" (1544) urmată de cărțile tipărite la Brașov de diaconul Coresi între 1556-1583.

Poșta cititorilor

Ca întotdeauna cititoarele au fost mult mai harnice la scris. Au răspuns corect la întrebările noastre: *Maria Vicol* –Craiova, *Georgeta Neacșu* – București, *Ioana Lungu* – Focșani, *Mioara Costin* – Iași, *Mioara Popescu* – Galați, *Ionel Dinu* – Târgoviște, *George Bradu* – Arad.

Ionel Dinu – Târgoviște. Vă mulțumim pentru aprecieri. Sigur că vom face mențiuni privitoare la orașul dumneavoastră, atunci când tema o va permite. *(Irina Soica)*

PERSPICACITATE

COMPARAȚIE

Știți care sunt acele obiecte prezentate în desenul de sus (stânga) care se regăsesc în celelalte trei desene?

(Gh. R.)

SOLUȚIA *Sunt trei: tricoul, dulăpiorul și gheata.*

◆ *...scrierea a fost „inventată" în secolul al XIII-lea î.Ch. de către fenicieni? Ulterior ea a fost preluată de daci și romani.*

◆ *...fructul baobabului are forma unei tigve și este comestibil? În Senegal este cunoscut sub numele de „pâinea maimuței".*

◆ *...comuna Săpânța este vestită pentru cimitirul ei vesel? Crucile de lemn au fost sculptate și pictate de meșterul popular Ion Stan Pătras însoțind imaginile de texte pline de umor.*

Știați că...

◆ *...celebrul baron de Münchausen a fost un personaj real? Ofițer german, a trăit între 1720-1797 fiind cunoscut pentru poveștile sale fanteziste și devenind personaj de roman.*

◆ *...Lewis Carroll (pe numele său adevărat Charles Dodgson), autorul celebrei cărți pentru copii „Alice în țara minunilor" a primit de la micii săi admiratori 98000 de scrisori? Ele au fost adunate în două volume.*

◆ *...au existat 31 de dinastii faraonice? Faraonii au stăpânit Egiptul antic vreme de 3000 de ani.*

UMOR

Cum ai mâncat la restaurantul chinezesc?
– Splendid! Doar bețișoarele mi-au căzut greu la stomac!

Tăticule, e adevărat că omul se trage din maimuță?
– Sigur!
– Și care a fost primul om care și-a dat seama că nu mai e maimuță?

Ca să vă treacă răceala, beți un vin fiert și pe urmă o baie fierbinte!
– Bine, doctore, dar dacă e prea fierbinte n-am s-o pot bea...

Astăzi sunt fericit, sunt sigur că tătucu o să se joace cu mine.
– De unde știi?
–Ni s-a stricat televizorul!

Două prietene evocă amintiri:
– Când eram mică mi s-a spus că dacă mă strâmb, așa rămân!
– Nu poți spune că nu te-a prevenit nimeni!

De ce ați cumpărat un pătuț de copil cu picioare atât de înalte?
– Ca să auzim dacă noaptea cade copilul din pat!

Mămico, cimpanzeul ăsta seamănă cu unchiul Costică!
– Nu ți-e rușine, Dănuț? Așa ceva nu se spune!
– Dar, mămico, am spus așa de încet că maimuța nici nu m-a auzit!

O tânără proaspăt căsătorită se plânge mamei că soțul ei i-a făcut o vânătaie sub ochi.
– Vai de mine, zice mama, eu îl credeam plecat în provincie!
– Și eu la fel!

Dumbrava minunată

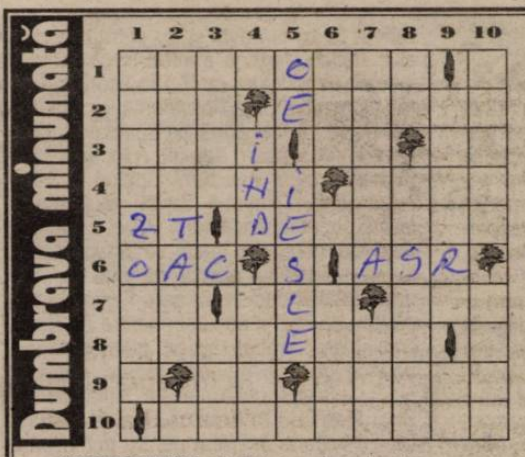

ORIZONTAL: 1) Prietenul nedespărțit al Lizucăi din cunoscuta povestire „Dumbrava minunată" a copilăriei noastre. 2) ...Fata prinsă în mreje – Cuconița din povestirea „Dumbrava minunată", invitata doamnei Mia Vasilian, mama vitregă a Lizucăi. 3) Înfipți în pământ ca reper – Parfumul florilor din dumbravă – Nota redacției! 4) Urecheați de mici, până se fac mari – Masivii Carpaților. 5) Zărit pe margini! – A deschide porțile ferecate și fermecate. 6) Cântecul broaștelor pe lac – Asociația studenților Români (abr.). 7) George Sion, port de grai românesc! – Pe vale mai jos! – Se joacă cu bile. 8) Sat lângă Buzău, unde se află moșia doamnei Vasilian din „Dumbrava minunată". 9) Eroi de suflet! – Cățărat în copaci. 10) Ceahlăul prozei românești" autorul frumoasei povestiri la temă, „Dumbrava minunată".

VERTICAL: 1) Numele de fată al doamnei Vasilian, mama adoptivă a micuței Lizuca din „Dumbrava minunată". 2) ...și tatăl acesteia, moșier cunoscut prin părțile locului. 3) Împărați din povești – Petrecută cu plăcere în aer liber la pădure. 4) Din tindă! – I s-a pus cruce ca semn. 5) Suflet de poet! – Dă hrană vitelor în grajd. 6) Abreviere pentru constelația „Câinele mic" – Popor galic. 7) Fata... din „Dumbrava minunată" care a plecat la bunici – ...Și trezită în zori! 8) Coadă de câțel! – De la țară, așa cum o eticheta doamna Vasilian pe Lizuca. 9) A lăsa cenușa pe drum, cum a făcut Lizuca în drum spre bunici în „Dumbrava minunată" – Șase sunt cei ai Lizucăi care a plecat în Țara minunilor. (sg.) 10) Mama vitregă a Lizucăi din „Dumbrava minunată" care nu înțelegea sufletul plăpând al copilului orfan de mamă – ...Și cățelușul, prietenul Lizucăi, singurul care înțelegea sufletul mare al acestui copil.

DICȚIONAR: CMI, ESUV.

IULIAN IONESCU
Constanța

PAR(anormale) de ToPAN

Soluția careului
„UNELTE"

Orizontal: **GRAPA - FUSE - ROBANC - TEL - ADUR BRICI - DARAC ULEI - IN - GARGAR - N - MALA - JAH - AS TOGA - TA - FA NISA - L - VARTELNITA - STANTA - TIU.**

„RELATIVE"

Integramă de MARIAN MINCULESCU

IEȘIT DIN COMUN / TIP DE ÎNCERCARE	E	TIPOGRAFI / LUATE LA JOC	Z	HARNICĂ / FRIGIDERE	S	SOLAR / DIN AMURG!	S	ACUT! / FIRIDĂ	A	REDUSE / MURAȚI	A
E	X	P	E	R	I	M	E	N	T	A	L
SUME / MINERI	T	O	T	A	C	U	R	I	CUCI! / DE 3 ORI	C	I
O	R	T	A	C	I	STELE / FRIPT!	A	S	T	R	E
POLEITĂ / AMATORI	A	U	R	I	T	A	POM / MUNTENI	A	R	I	N
D	O	R	I	T	O	R	I	FIR / BINE ÎNCHIS	I	T	A
CARIE! / DIN MODĂ!	R	I	ARMATĂ / ACOLIT	O	A	S	T	E	UNIT! / A OCOLI!	I	T
O	D	GĂURITE / PATĂ	C	A	R	I	A	T	E	ANES-TEZIC	E
APARIȚIE / ALIANȚĂ	I	V	I	R	E	VASE / ROȘU LA FOC	N	A	V	E	PREFIX LA STUP
U	N	I	R	E	BOALĂ / DE 2 ORI	R	I	N	I	T	A
DIN BANAT! / URMEAZĂ TEORIEI	A	N	A	NEGAȚIE	B	A	DANS	S	T	E	P
P	R	A	C	T	I	C	A	DIN PARIS!	A	R	

Dezlegarea integramei ***„STENIC"***

Orizontal: G - L - S - M - D - R - FEZABILITATE - NATALITATE - PERINITA - ILA - F - ORB - AVI - LATERALA - IC - SI - AV - TALAZ - ZAT - BUZA - OU - CANEL ALARMARE - REDUTA - ENTER.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

România – Ungaria: 3-2.

Acesta este rezultatul final al meciului de Cupa Davis, în urma căruia echipa ţării noastre s-a calificat pentru meciul de baraj care îi va permite, în caz de victorie, accesul în Grupa Mondială a acestei competiţii de mare tradiţie şi prestigiu.. Vinerea trecută, prima zi a „weekendului Davis", a adus două rezultate normale şi aşteptate de specialişti: Andrei Pavel, jucătorul numărul unu al echipei noastre, l-a învins în cinci seturi pe numărul doi al ungurilor, Kisgyrgy (6-2, 7-6, 5-7, 7-6, 6-2), într-un meci în care ungurul, neclasat în ATP, a impresionat prin jocul său bun, fiind la un pas de a fi sursa unei mari surprize, foarte neplăcute pentru noi. Pavel nu s-a lăsat impresionat, a jucat atent şi concentrat fiecare minge, pentru ca, până la urmă să îşi impună jocul şi să câştige... Al doilea meci de vineri i-a pus faţă în faţă pe numărul unu al oaspeţilor, Attila Savolt, care prin prezenţa sa de actor de cinema l-ar fi făcut pe Ricky Martin să se simtă băiat de mingi, şi pe Răzvan Sabău, ce a părut a fi în timpul jocului un şahist picat din greşeală în centrul unei arene de tenis, un matematician care şi-a ratat cariera, neputând să rezolve o problemă: returnarea mingilor puternice expediate de Savolt. După un meci expeditiv de 3 seturi câştigat de ungur cu 6-2, 6-3, 6-4, ziua a doua a întrecerii devenea foarte incertă pentru echipa României, la scorul de 1-1. Sâmbătă, partida de dublu: Dinu Pescariu şi Gabriel Trifu nu mai jucaseră împreună de 7 ani, iar pe deasupra aveau de jucat împotriva unor adversari mult mai experimentaţi. De ce ne-a fost frică nu am scăpat. România a pierdut cu 1-6, 7-5, 3-6, 6-3, 5-7, după un meci disputat, care putea fi al nostru dacă în ultimul set, când conduceam cu 5-3, lipsa experienţei de joc în echipă şi forma psihologică slabă a lui Trifu nu ar fi avut un greu cuvânt de spus.

A. Pavel

D. Pescariu

Băieţii „s-au pierdut" şi au pierdut şi meciul. Astfel, Ungaria a intrat în ultima zi a jocului, conducând cu 2-1 la scorul general. Duminică, Sala Polivalentă, gazda Cupei Davis, a fost plină de spectatori, cum nu am mai văzut-o demult. A început confruntarea celor mai buni jucători ai celor două echipe: Pavel şi Savolt. Mult mai în formă decât vineri, Andrei Pavel a câştigat mult mai categoric decât se aştepta toată lumea. Egalând scorul general la 2-2, urma meciul decisiv, în care Florin Segărceanu, căpitanul echipei noastre de Cupa Davis, a schimbat tactica, lucru care s-a dovedit decisiv: în urma jocului excelent din meciul de dublu, el l-a titularizat pe Dinu Pescariu în locul lui Răzvan Sabău. Dinu Pescariu a arătat pentru prima oară în cariera sa că este capabil să joace ca un mare campion: plin de talent, inteligenţă, imaginaţie şi, cel mai important, cu o mare stăpânire de sine, capitol la care, cu această ocazie, s-a arătat a fi superior tuturor jucătorilor români de tenis ai momentului. Spre surprinderea specialiştilor, am văzut un Pescariu cu totul diferit faţă de cum îl ştiam. Vechiul Pescariu, grăbit, nervos, gata să arunce mereu racheta de pământ, era înlocuit de unul cu totul opus. El a reuşit să câştige cel mai important meci din cariera sa şi, cu o întreagă sală Polivalentă în ajutor, într-o atmosferă ce ar fi făcut să pălească până şi Maracana, susţinut de un public vulcanic, patriot şi cunoscător de tenis, Dinu Pescariu i-a uimit pe toţi, poate chiar şi pe el. El a fost eroul serii, câştigând meciul dramatic şi frumos, printr-un joc incredibil şi spectaculos, care a rupt mii de aplauze şi ovaţii de bucurie, chiar şi cu mult după terminare, aducând calificarea României în stagiul următor al Cupei Davis. Deşi, aşa cum a afirmat chiar el după terminarea partidei, „fără victoria lui Pavel nu s-ar fi ajuns în această situaţie", nu i se poate minimaliza nici un merit, iar acest meci al său va rămâne în amintirea iubitorilor de tenis alături de marile reuşite ale lui Năstase şi Ţiriac. Pentru cei care au urmărit la Antena 1 partidele de tenis România-Ungaria, sunt convins că a fost o surpriză extrem de plăcută comentariul vulcanic şi la obiect al...analistului politic Cristian Tudor Popescu, redactor şef la „Adevărul". De mult nu s-a mai auzit pe la televiziunile noastre un asemenea comentariu analitic şi plin de patos.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

MARIANA NICOLESCO, soprană

– Stimată Doamnă Mariana Nicolesco, când aţi realizat pentru prima oară că zeiţa muzicii v-a atins cu aripa harului său?

– Când ştim cu adevărat acest lucru? Mrejele muzicii m-au prins din copilărie. De la 6 la 18 ani am studiat vioara. Descoperisem între timp că am o voce. – „Erai născută să cânţi", avea să-mi spună Lord Yehudi Menuhin. Şi, într-adevăr, am intrat în împărăţia cântului, înţeles ca o artă sacră. Cred că prin zonele acelea trebuie să sălăşluiască acea zeiţă a muzicii, de care vorbeaţi.

– Aţi creat Concursul Internaţional de Canto „Hariclea Darclée" de la Brăila, care a devenit un adevărat Festival. În ce constă unicitatea lui?

– Nu există nicăieri în lume o manifestare ca aceasta. Concurs, *master classes*, festival, atelier liric continuu, în fine, un mod de a servi muzica, de a face muzică împreună. 157 de concurenţi din 26 de ţări s-au înscris la ediţia de anul trecut a Concursului *Darclée*, şi nenumăraţi sunt cei care doresc să participe la Cursurile de Măiestrie Artistică pe care le voi oferi în a doua jumătate a lunii iulie, în acest an.

– Aţi cântat pe cele mai mari scene ale lumii. Aveţi vreun teatru preferat?

«Am intrat în împărăţia cântului, înţeles ca o artă sacră...»

–Teatrul alla Scala, din Milano.

– M-a surprins plăcerea cu care vorbeaţi într-o zi despre tango. Aveţi vreun interpret preferat?

– Gardel.

– Purtaţi toalete superbe, epatante. Le creaţi singură? Cum le alegeţi?

– Unele sunt semnate Yves Saint Laurent, Givenchy, Ungaro, Hermés. Altele sunt inspirate de mine. Am petrecut, de pildă, zile întregi la Jaipur, în India, alegând sari-uri sublime, pe care într-o bună zi m-am decis să le transform în rochii, fie de concert, fie de cocteil.

– Orice apariţie a Dumneavoastră e un triumf. Urale, aplauze, flori... Care e floarea pe care o preferaţi?

– Am cunoscut ploaia de flori în templul însuşi al cântului, Teatrul alla Scala, mi-a fost oferită –literal – o căruţă de flori în scenă la Tokyo, am primit din partea marii mezzosoprane Giulietta Simionato, partenera Mariei Callas, minunate buchete de flori mici, ca filigrane de culoare, la fiecare dintre premierele mele la Scala, tot ea mi-a conferit, la debutul meu în marele teatru, *Roza de Argint*, dar orişice floare primită mă emoţionează, pentru că e mărturia bucuriei pe care am putut-o oferi cu cântul meu. Şi ce altceva îşi poate dori un artist?

– Ce vă spune un răsărit de Soare văzut de pe malul mării?

– Prin forţa lucrurilor, sopranele au un ritm celest, dacă mă pot exprima astfel, legat mai mult de misterul nopţii. De aceea, unora, li se spune stele.

MIHAELA DOROBANŢU

Miniatură de anvergură

Pe Bruce Williams Zaccagnino, american din New Jarsey, unii îl consideră uşor deraiat pentru ceea ce i-a dat prin minte; acesta a folosit un teren de peste 6 hectare de pe proprietatea sa exclusiv pentru traseul unui tren în miniatură. Pentru a-şi duce lucrarea la bun sfârşit a muncit zi şi noapte timp de patru ani şi a investit peste 1 milion de dolari. Rezultatul este la înălţimea ambiţiei şi pasiunii sale; trenuleţul parcurge drumuri sinuoase şi lungi, trecând peste poduri, prin tunele, păduri sau masive pietroase, şi întâlneşte în calea lui mici aşezări omeneşti, campinguri, sate de vacanţă, staţiuni de lux, parcuri de distracţii... Din păcate, acest tren special nu e accesibil nici măcar călătorilor extrem de bogaţi. *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Fără a trimite explicit la concepţia evoluţionistă a lui Darwin, mai multe concursuri desfăşurate în lume, în timpul verii, atrag atenţia asupra vieţii arboricole ce a precedat deplasarea bipedă. Astfel, viteza de cătărare în copaci şi de tăiere a vârfului acestora sunt criterii pentru desemnarea unui gen de „campion forestier". Guy Davidson (Albany, Oregon, SUA) s-a suit cu o agilitate cimpanzeică în vârful unui plop înalt de 31 de metri şi i-a tăiat „moţul" în numai 53,5 secunde. Unica diferenţă faţă de o ipotetică situaţie similară veche de milioane de ani este fondul sonor asigurat de o fanfară.*

◆ *Deplasarea aeriană cu ajutorul lianelor face deliciul publicului în unele ţări sud-americane unde jungla mai este încă la ea acasă. O competiţie ce continuă a veche tradiţie amerindiană se desfăşoară în Columbia şi Ecuador. Pe o distanţă de 100 de metri sunt plantaţi stâlpi – din 10 în 10 metri –, legaţi între ei cu liane sau frânghii. Candidaţii la titlul de „omul zburător" parcurg traseul aerian, prin forţa braţelor, cât mai mult timp cu putinţă. Nu este îngăduită nici o clipă de odihnă. Josef Nagualdo „s-a maimuţărit" în acest fel timp de 12 minute. De menţionat că „noul Tarzan" a stabilit performanţa sub torente de ploaie, fapt care i-a sporit prestigiul.*

◆ *Maratonul pe butuci este o probă la fel de grea. Competitorul are la dispoziţie trei butuci mici: doi pe care păşeşte şi un al treilea pe care-l ţine în mână şi pe care-l aşază mereu înainte, pentru pasul următor. El nu are voie să atingă solul. În acest mod, Jesus Cordoba a parcurs 16 de kilometri timp 6 ore şi 22 de minute, efectuând peste 10 mii de translaţii ale butucilor. (P.I.)*

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

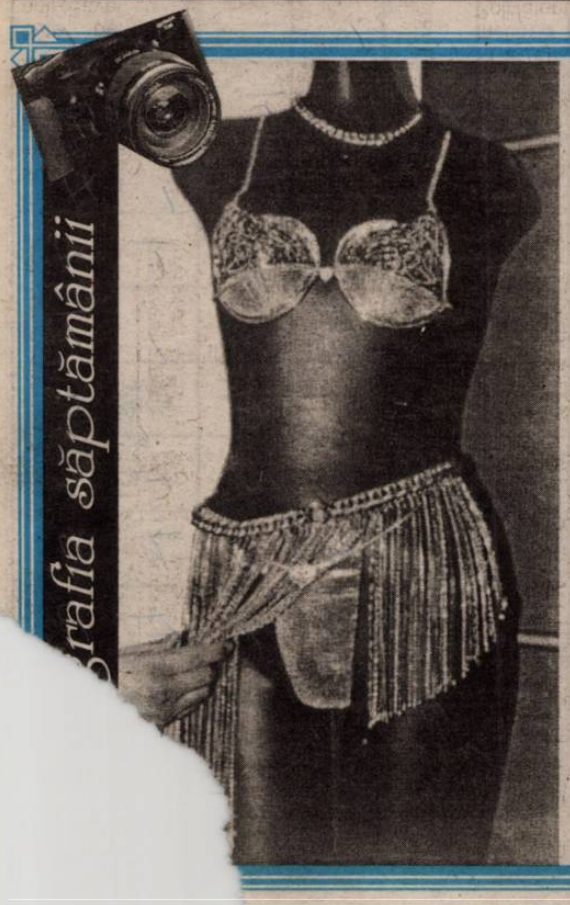

Grafia săptămânii

Oricât le-ar râvni, nu ştim câte din frumoasele lumii ar cuteza să şi poarte astfel de desuuri! Aceste piese de lenjerie intimă confecţionate din aur de 18 carate au fost prezentate la o expoziţie din Kuala Lumpur. Numai pentru realizarea bikinilor designerul care a realizat aceste comori vestimentare a avut nevoie de 1,2 kg de aur! Astfel că a obţinut şi un insolit record: cel mai scump, mai greu şi mai... inutil obiect de lenjerie intimă! (D.M.)

UN OSCAR de Formula Unu

Jimmy şi Edna English, doi englezi din Southport, sunt deosebit de mândri de talentul pe care Oscar, câinele lor, îl dovedeşte în... arta şofatului. Deşi nu se mai află la vârsta teribilismului adolescenţei – pentru că Oscar a împlinit deja 7 ani – câinele nu e mai fericit decât să se plimbe cu jeepul personal. Uneori, când stăpânii îi fac restricţie la această plăcere, Oscar refuză mâncarea şi stă permanent tolănit, refuzând să se deplaseze pe propriile-i picioare. În schimb, când îşi vede maşina pregătită de plimbare, Oscar ţopăie şi face tumbe de bucurie. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ De câte ori a fost „sfârşitul lumii"? ■ Vom putea stăpâni clima? ■ Tuberculoza, un inamic la sfârşit de mileniu ■ Licia îşi dezvăluie trecutul ■ Lumini şi umbre pe Terra ■ Idoli: Mr. Ripley, în drum spre infern ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviu! săptămânii: LAURENŢIU ULICI, preşedintele Uniunii Scriitorilor din România ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

SERIE NOUĂ - 465 • ANUL XLIII • 20 APRILIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 16 (2215)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

20 APRILIE

1657 Amiralul englez Blake a distrus flota spaniolă în portul Santa Cruz.

1929 Primul parlament italian dominat de fasciştii conduşi de Benito Mussolini.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1889 Adolf Hitler, dictator german născut în Austria.

De câte ori a fost „SFÂRŞITUL LUMII” ?

TUBERCULOZA

un inamic la sfârşit de mileniu

HIMALAYA

capăt şi început de lume

Sfântul Gheorghe în Duminica Floriilor

În această duminică – 23 aprilie –creştinii ortodocşi din ţara noastră şi de pretutindeni prăznuiesc două mari sărbători: „Sfântul măritul mare Mucenic Gheorghe” şi „Sărbătoarea stâlpărilor sau a Floriilor”. Sfântul Gheorghe s-a născut în anul 250 în Capadochia. Fiu al unui demnitar împărătesc, primeşte o educaţie deosebită şi la 30 de ani ajunge general în armata romană. În primăvara anului 304, împăratul Diocleţian, aniversând 20 de ani de conducere a imperiului, ordonă arderea pe rug a unui grup de creştini. Sfântul Gheorghe se recunoaşte el însuşi creştin. Lovit cu sabia de împărat scapă nevătămat şi este aruncat în închisoarea de unde converteşte la creştinism numeroşi curteni şi oameni de vază printre care pe împărăteasa Priscia şi fiica ei Valeria. După numeroase cazne la care este supus este decapitat în ziua de 24 aprilie 304. Moaşte din trupul său se găsesc la mănăstirea Ciolanu de la Buzău. Sfânt militar, patron al armatei noastre, Sfântul se bucură de înaltă preţuire în întreaga lume creştină.

* * *

Duminica Floriilor se serbează cu o săptămână înainte de Paşti. Ea reprezintă intrarea în Ierusalim a Mântuitorului după ce trei ani şi jumătate propovăduise Evanghelia şi, în Betania, îl înviase pe Lazăr, mort de patru zile. Împlinindu-se astfel proorocia lui Zaharia privitoare la venirea „Împăratului”, poporul i-a aşternut în cale haine şi ramuri de copaci. Intrarea în Ierusalim marchează începutul drumului Patimilor.

IRINA STOICA

Idoli

Mr. Ripley

◆ Misterele lumii
◆ Avocatul casei
◆ Horoscop

în drum spre Infern

Vom putea stăpâni

CLIMA?

Terra X

Dosarele planetei

Un remorcher în

COSMOS

Saltul spre Economia Internet

Internetul poate reprezenta pentru economiile în curs de dezvoltare, în care putem include şi economia noastră, un uriaş potenţial în privinţa avantajelor şi oportunităţilor de dezvoltare. „Succesele din ultima vreme ale economiei americane pot fi, în mare măsură, atribuite dezvoltării Internetului şi utilizării pe scară tot mai largă a tehnologiei informaţiei” spune Larry Irving. Într-un studiu realizat de cercetătorii de la Universitatea din Texas s-a stabilit că la originea generării în SUA a unor venituri în valoare de 500 miliarde dolari şi aproximativ 2,3 milioane noi locuri de muncă, doar pentru 1999, se află Economia Internet. Cine este Larry Irving, cel care atrage atenţia asupra noii economii? A fost timp de aproape şapte ani Secretar adjunct pentru Comunicaţii şi Informatică şi Administrator al Agenţiei Naţionale pentru Telecomunicaţii şi Informatică, poziţie care i-a permis să îndeplinească funcţia de Consilier principal pe probleme de Tehnologie Informatică (TI) al Preşedintelui, Vicepreşedintelui şi Secretarului pentru Comerţ al Statelor Unite ale Americii. În numele Administraţiei Clinton, Larry Irving a militat pentru un acces mai echitabil la Tehnologiile Informaţiei şi Telecomunicaţiilor ale ţărilor în curs de dezvoltare. Datorită acestor calităţi, Larry Irving a fost considerat una dintre cele mai influente 50 de persoane, nominalizate în cadrul „Anului Internet” de către revista Newsweek. Într-unul din numerele viitoare ale revistei vă vom prezenta un amplu interviu cu Larry Irving. Că Economia Internet începe să funcţioneze şi la noi, chiar dacă doar timid pentru început, ne-o dovedeşte şi premiera oferită de firma SOFTWIN. Despre ce este vorba, aflăm de la Florin Talpeş, directorul general al acestei ambiţioase companii româneşti, prezente la recent încheiata expoziţie CERF 2000. „Aplicaţia RapidAutoNet reprezintă o premieră mondială în domeniul tranzacţiilor de componente auto, permiţând accesul simultan a peste 30.000 utilizatori, tranzacţiile reunind 150.000 companii. Ea centralizează prin intermediul Internetului tranzacţiile între distribuitori de piese auto şi service-uri. Piaţa are la bază cel mai mare catalog electronic de piese de schimb din lume incluzând peste 1.600.000 de piese de schimb şi acoperind 38 mărci de maşini cu fiecare model din ultimii 30 de ani. Pe lângă intermedierea tranzacţiilor de piaţă, aplicaţia poate genera rapoarte comerciale referitoare la preţuri medii, comenzi, vânzări încheiate, cote de piaţă, tendinţe ale pieţei. Aplicaţia RapidAutoNet constituie o referinţă pentru SOFTWIN şi pentru industria soft din România”. Probabil că în acest domeniu, cel al tehnologiilor informaţiei, ne aflăm pe un drum bun. Un drum spre Economia Internet.

GEORGE CUŞNARENCU

Bibliotec... Jud...

cartea albă

Poeţii contra-atacă

Săptămâna aceasta ne oprim asupra câtorva cărţi de poezie, asta după ce am pomenit apariţia unor noi romane sau a unor cărţi de memorialistică. Din noianul de cărţi de poezie care continuă să apară la noi, şi ăsta e un semn bun dacă trecem peste numărul mare de veleitari, mă opresc acum la volumele de poezie ale lui Traian T. Coşovei, unul dintre cei mai talentaţi poeţi ai Generaţiei 80 şi la ultima carte de poezie a lui Liviu Ioan Stoiciu.

Bună dimineaţa, Vietnam

Editura „Călăuza" din Deva şi-a propus un proiect ambiţios, acela de a publica „poeţi români definitivi". Mai în glumă, mai în serios, ideea a prins şi chiar are substanţă. Sub această banderolă, Traian T. Coşovei a publicat anul trecut volumul *Bună dimineaţa, Vietnam*, o viziune apocaliptică, lirică, profundă şi deznădăjduită a realităţii prin care trece azi poetul. Aproape fiecare poem din această carte este o bijuterie, un diamant pentru totdeauna care ne demonstrează că forţa poetică a lui Traian T. nu a secătuit, este la fel de viguroasă ca pe vremea când scria, alături de Mircea Cărtărescu, Florin Iaru şi Stratan, însoţiţi de grafica lui Tudor Jebeleanu, celebrul volum colectiv „Aer cu diamante". „Bună dimineaţa, Vietnam, bună dimineaţa, tu iubito, gata plictisită din vis de napalm" spune Traian T. în poezia de dragoste care dă şi titlul volumului şi care se termină printr-o surprinzătoare definiţie a fiinţei iubite: (eşti) patul de armă ce ucide, ce muşcă – Vietnamul meu de îmbrăţişări". „Sfârşit de sezon, oameni reci, de zăpadă murdară... Eram copilul cel mort al zilei de mâine" sună un autoportret al artistului la maturitate. Traian T. Coşovei are puterea să spună: „Era o speranţă rânjită, cu bale, între cuşti de tapiri, maimuţe şi lupi singuratici, o secundă orbecăind pe două poteci, târându-se să bea sânge şi apă pătrată... Poate chiar viaţa mea care începe cu „niciodată". Şi aşa mai departe, mi-ar trebui un spaţiu mai amplu pentru a cita toate bijuteriile poetice ale lui Traian T. omul căruia îi curge prin vene nu sânge, ci „sânge ghimpat".

Poemul animal

Debutând în poezie în anul 1980, cu volumul *La fanion*, Liviu Ioan Stoiciu este un poet predestinat. Sufletul lui e de poet, patosul lui e de poet, universul lui e poezie curată. El, ca şi Traian T. Coşovei se încăpăţânează să scrie poezie, în nişte zile în care poeţii par oarecum săriţi de pe fix dacă nu chiar nebuni. Singurul lucru care îi salvează este faptul că ei au ceva de spus pe lumea asta. Pentru a-şi face mesajul auzit clar, Liviu Ioan Stoiciu se sprijină pe un citat din Cioran care spunea: „Vrând să scăpăm de năpasta conştiinţei, ne vom întoarce lângă ANIMALE, lângă plante şi lucruri şi la acea stupiditate primordială din care nu ne-a mai rămas, din vina istoriei, nici măcar amintirea". Fără să metaforizeze, poemele lui Stoiciu se află într-o situaţie-limită. În *Poemul animal* există o suită de „fişe clinice", cum spune prefaţatorul Ion Pop, catalog sau album de portrete, situaţii, stări care conduc la descrierea unei stări de alienare, de inadecvare radicală faţă de o presupusă armonie socială şi cosmică. „Dincolo de poartă sunt ruinele lăsate de această vreme infamantă...Ruine ale singurătăţii noastre trădate", spune dezarmat Stoiciu în poemul „Cap". Pentru a încheia cu o „Coadă" în care e vorba despre o biserică mergătoare „plină vârf cu tot felul de roade stricate, adunate la întâmplare, ale acestor vremuri". Când ai ceva de spus nu te poţi opri să scrii poezie, chiar dacă activitatea asta pare astăzi aproape indecentă.

GEORGE CUŞNARENCU

AC/DC
Stiff Upper Lip

Veteranii s-au întors şi nu oricum, ci într-o formă de zile mari, anii trecuţi de la debutul, din 1973, în agitata lume a rock-ului dur nereuşind să-i domolească pe *Young & Co*! În urmă cu zece ani, când trupa a fost acuzată de presă că a scos zece albume care sună toate la fel, *Angus Young* a replicat: „sunteţi nişte mincinoşi! Am făcut *11* albume care sună la fel!?" şi uite aşa, mâine-poimâine se fac trei decenii de când *AC/DC* fac aceeaşi muzică, fără ca fanii să se plictisească, statutul de mari staruri în rock nefiindu-le deloc alterat de scurgerea timpului, dimpotrivă... *„Stiff Upper Lip"* este primul album scos de trupă după o pauză de aproape cinci ani (1995 – *„Ballbreaker"*), *Malcolm* şi *Angus Young* continuând să forjeze aceleaşi riffuri simple, care au influenţat generaţii de chitarişti de valoare, de la *Billy Duffy* (*The Cult*), la recentul *Kelly Jones* (*Stereophonics*), legendei *AC/DC* trebuindu-i adăugate obligatoriu şi alte trei nume: *Brian Johnson*, *Cliff Williams* şi *Phil Rudd*... *„Stiff Upper Lip"* îl readuce la trupă pe fratele mai mare din familia *Young – George* (fost chitarist în grupul *Easybeats*), revenirea acestuia fiind cu atât mai spectaculoasă cu cât acesta nu mai colaborase cu *AC/DC* din 1978 (la albumul *„If You Want Blood You've Got It"*)!!! Cum se prezintă dinozaurul *AC/DC* în prag de mileniu? Strălucitor, proaspăt, plin de energie şi la fel de temperamental cum ne-a obişnuit! Ascultaţi, prin urmare, acest *„Stiff Upper Lip"* pentru a vă convinge, încă o dată, că locul ocupat de *AC/DC* în hard-rock-ul trecut dar şi în cel actual nu poate fi ameninţat, în nici un chip, de lupii tineri care, din păcate, apar din ce în ce mai rar în registrul sonor respectiv! Mă refer, evident, la cei de valoare şi nu la toate nulităţile care au pus mâna pe vreo chitară...

„CAZIERUL" îşi propune să vă ofere reperele cât mai complete din discografia unor nume mari din show-biz, repere care să vă ajute în realizarea unei bănci de date muzicale necesară oricărui meloman care se respectă. Datele biografice pot fi oferite la cerere. Este suficient să ne scrieţi, prin poştă sau prin E-Mail!

Discografie Smokie – Albume: *Alice - who the X is Alice (1999) • Wild horses (1999) • Hits collection box (1997) • Hits collection vol. 1 (1997) • Hits collection vol. 2 (1997) • Hits collection vol. 3 (1997) • Very best of Smokie (1997) • The Smokie (1997) • Rock away your teardrops (1997) • World and elsewhere (1996) • The Party hits (1995) • The Collection vol. 2 (1994) • The Smokie greatest hits live (1993) • The Collection vol. 1 (1992) • The Changing all the time (1991) • Best of Smokie (1990) • The Greatest hits live (1990) • All fired up (1988) • Greatest hits (1984) • Strangers in paradise (1982) • Solid ground (1981) • Smokie's hits (1980) • Other side of the road (1979) • Montreux album (1978) • The Bright lights & back alleys (1977) • Smokie/Changing all the time (1975).*

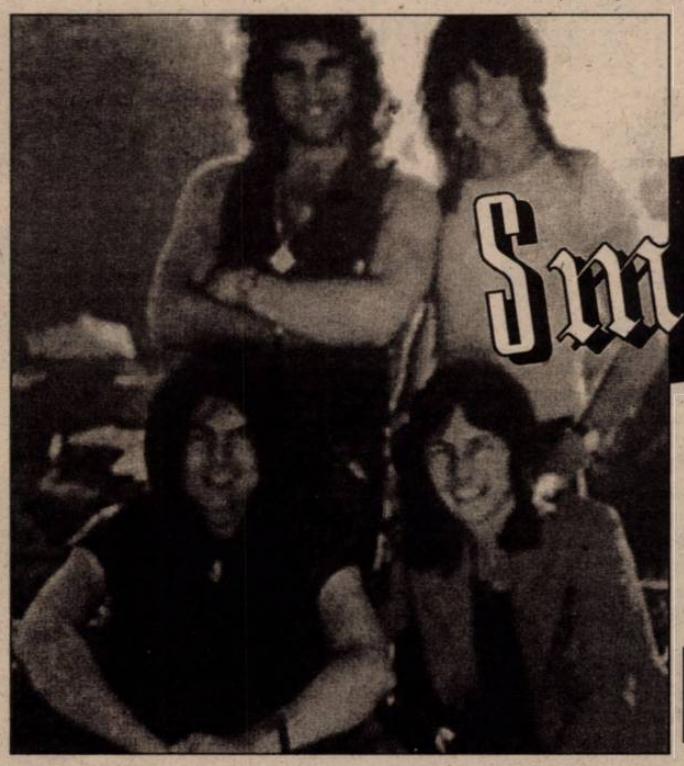

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@mail.codecnet.ro

Ştiri pe bandă rulantă

■ *Ozzy Osbourne* a fost dat în judecată de doi foşti colaboratori care îl acuză că nu i-a recompensat cum trebuie pentru un album scos în... 1981!

■ *Oasis* au fost obligaţi să-şi încheie concertul din Japonia fără *Liam Gallagher* deoarece acesta a rămas fără voce! Tot despre *Oasis* este bine să ştiţi că tocmai au lansat cel de-al doilea single – *„Who Feels Love?"* – extras de pe noul lor album, deja dublu-platinat, *„Standing On The Shoulder Of Giants"*, Number One în UK şi care a avut o cronică în *Music Box* pe 6 aprilie

■ *Lou Bega*, *Ricky Martin* şi *Cher* s-au numărat printre laureaţii ediţiei din acest an a *Echo Awards*, de la Hamburg.

■ *Kelis* este noua senzaţie din r & b-ul american, albumul ei de debut – *„Kaleidoscope"* – fiind foarte bine primit! Tipa este o elevă a lui *Wyclef Jean*, fostul *Fugees*.

■ Noul album al familiei muzicale *The Corrs* va apărea în această vară. Titlul este încă secret dar se ştie, în schimb,

numele producătorului: *Robert „Mutt" Lange* (care este, printre altele, şi soţul nurliei *Shania Twain*...)

■ Fostul *Beach Boy*, *Brian Wilson* va pleca în turneu la începutul lunii iunie, însoţit de o orchestră simfonică. O combinaţie interesantă dar care nu ne surprinde dacă avem în vedere antecedentele muzicianului...

■ Veşti bune şi pentru fanii celor de la *U2:* noul album al lui *Bono & CO* va ieşi în octombrie.

■ Veteranul *Neil Young* revine cu un nou album de studio, primul după o pauză de cinci ani. Titlul acestuia este *„Silver & Gold"* iar casa editoare *Reprise* a adăugat lansării o casetă video, cu un concert de o oră, sub acelaşi nume.

■ *Britney Spears* a ajuns, în sfârşit, şi pe coperta celebrei reviste *Forbes*, din materialul publicat reieşind şi câştigurile lui *Britney* pe 1999: „doar" 15 milioane de dolari... Totuşi, atenţie *Britney*: englezii o anunţă cu surle şi trâmbiţe pe noua *„Britney"*, *Jessica Simpson*, al cărei single de debut – *„I Wanna Love You Forever"* – a fost lansat pe 3 aprilie. Şi încă ceva despre *Britney Spears*: cel de-al doilea album al său va fi însoţit şi de autobiografia solistei, un pic cam forţat, după părerea mea şi după vârsta tipei...

■ *Erasure* au finalizat lucrul la noul lor album, mult aşteptat de fani, album care pune punct unei absenţe de pe piaţa muzicală de patru ani.

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Mileniul profeţiilor ratate

De câte ori a fost „SFÂRŞITUL LUMII”?

De câte ori a fost

Trei sfârşituri în 100 de ani!

Nemulţumit probabil că prezisese doar UN sfârşit al lumii, pentru anul 1732, Nostradamus mai anunţă unul: „anul 1999 şi şapte luni”. Iulie 1999 – schimbarea calendarului iulian în cel gregorian avea să schimbe şi data, făcând-o, în noua versiune, să coincidă cu eclipsa totală de Soare din 11 august 1999...

„Tradus” de nenumăraţii săi interpreţi, Michel de Notredame, care a trăit între 1503-1566, bine cunoscut nouă tuturor drept Nostradamus, a fost considerat a prezice sfârşitul lumii în anul 1732 – luna şi ziua fiind neclare. Nu s-a întâmplat. Cu o sută de ani înaintea Primului Război Mondial, în 1814, profetesa britanică Joanna Southcott anunţa că la 19 octombrie urma să-l nască pe Shiloh, noul Messia şi că exact în clipa respectivă lumea urma să dispară. A murit pe 29 octombrie, acelaşi an, la zece zile după profeţia ratată.

Nu trec nici 30 de ani şi este rândul unui american, şi el „dotat” cu capacităţi profetice. William Miller este însă mai precaut şi anunţă trei date pentru sfârşit: 3 aprilie şi 7 iulie 1843 sau 22 octombrie 1844. S-a calculat că unul din 85 de americani au crezut în profeţia lui Miller. Faptul că nu s-a întâmplat nimic nu i-a tulburat prea tare – consecinţa a fost întemeierea bisericii adventiste de ziua a şaptea.

Riscurile meseriei

Dacă William Whiston nu a păţit nimic atunci când a prezis că sfârşitul lumii urma să „înceapă” în ziua de 13 octombrie 1736 cu inundarea Londrei şi nenumărate persoane s-au grăbit să urce pe dealurile de la Hampstead Heath şi Islington Fields pentru a scăpa de furia apelor, nu tot atât de norocoşi au fost alţi doi „colegi întru profeţie” de-ai săi. Astfel, călugărul şi matematicianul german Michael Stifel, care a stabilit data sfârştiului lumii la 18 octombrie 1533, a fost pur şi simplu luat la bătaie de concitadinii săi când ziua respectivă a trecut fără să se întâmple nimic. Încă şi mai rău s-au sfârşit însă lucrurile pentru soldatul William Bell. Observând cele două şocuri seismice care au lovit Londra în 8 februarie 1761 şi o lună mai târziu, el a ajuns la concluzia că o a treia şi finală undă seismică va distruge lumea întreagă la 5 aprilie, acelaşi an. Nimic nu s-a întâmplat şi Bell s-a trezit închis într-un ospiciu. Noroc că pe vremea respectivă nu se inventaseră televiziunile...

De unde vine salvarea?

Lăsând gluma la o parte, puţinele mărturii care ajung până la noi din interiorul sectelor sunt de-a dreptul cutremurătoare. Una din acestea ne este relatată de Ray Hyman, psiholog la Universitatea Oregon. În anii ’50, trei colegi ai săi reuşesc, în cadrul unui program condus de Leon Festinger, să se infiltreze în secta milenaristă a lui Marian Keech. Aceasta susţinea că ştie de la extratereştri de iminentul sfârşit al lumii, tragedie din care ei urmau să fie salvaţi, fiind luaţi la bordul unor discuri zburătoare. Membrii sectei îşi părăsiseră familiile şi se izolaseră complet de restul lumii, respingând orice formă de publicitate. A sosit şi clipa cea mare. Miezul nopţii din ziua programată şi anunţată pentru distrugere a venit

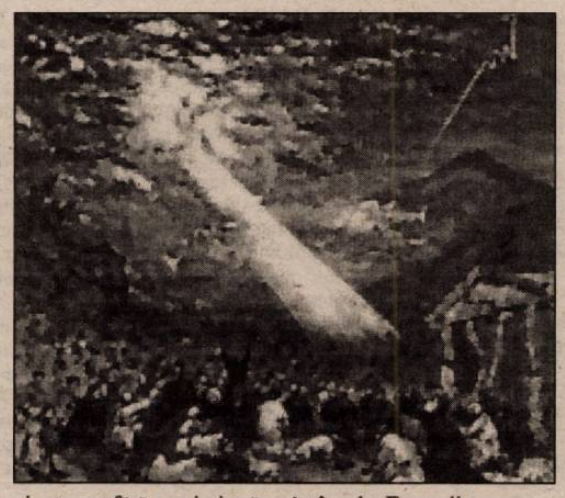

şi a trecut fără ca nimic să se întâmple. Fervorii resemnate i-a urmat disperarea. Ce se va alege de ei? De ce mai trăiau?

Noroc că mai spre dimineaţă doamna Keech a primit un nou mesaj divin pe care s-a grăbit să-l aducă la cunoştinţă fidelilor săi: răspândiseră atâta lumină în lume prin credinţa şi concentrarea lor încât datorită lor lumea fusese scăpată de la pieire...

MIHAELA DOROBANŢU

Viaţa a apărut în ABISURILE OCEANELOR?...

DORIN MĂRAN

La 2600 m adâncime în largul arhipelagului Açores există indicii care îi îndreptăţesc pe oamenii de ştiinţă să presupună că viaţa s-ar fi născut în hornurile oceanului în urmă cu 3,8 miliarde de ani.

Cel mai îndepărtat strămoş al nostru s-a născut în abisurile oceanului? O ipoteză îndrăzneaţă, formulată în urmă cu 20 de ani, o dată cu descoperirea izvoarelor hidrotermale aflate la mari adâncimi pe fundul oceanelor, revine în forţă după cercetările efectuate în câmpul de hornuri din largul arhipelagului Açores, cunoscut sub numele de Rainbow. Cercetătorii au inventariat aici toate elementele chimice pe care le conţine apa aruncată de hornuri şi au ajuns la concluzia că ele sunt reprezentative pentru chimia prebiotică, cea care precede chimia viului. O chimie bazată pe asocierea carbonului cu hidrogenul, cu mult mai simplă şi mai eficace decât cea bazată pe oxigen, o adevărată otravă la care fiinţele vii au fost nevoite să se adapteze. Faţă de celelalte surse hidrotermale de mare adâncime, Rainbow emană mari cantităţi de hidrogen şi metan. Acest lucru se datorează particularităţi geologice ale acestui loc, pe care le-am descris în numărul trecut al revistei. În afară de minerale, metale şi gaze s-au mai găsit acizi graşi, alcooluri, polipeptide şi chiar proteine specifice lumii vii. Trecerea de la chimia minerală la cea organică trebuie însă asigurată de o sursă de energie care să permită aminoacizilor şi altor componenţi de interes biologic să se formeze. Această sursă de energie există din plin în abisul oceanic. Este vorba de căldură. Compuşii organici nu sunt stabili şi căldura i-ar distruge de îndată ce s-ar forma. Biologii mizează însă pe efectul de călire termică, un sistem propice conservării vieţii, asigurat de temperatura joasă a apei dimprejurul hornului. Pentru a-şi susţine ipoteza, specialiştii au testat în laborator acest sistem care s-a dovedit eficace. Ei au pus un aminoacid în condiţii de presiune şi temperatură ridicate, specifice surselor hidrotermale, după care au procedat la călirea termică. Pentru a supravieţui, a se reproduce şi evolua în acest mediu, un organism viu trebuie totuşi să-şi inventeze un sistem de autoprotecţie, asemenea organismelor hipertermofile care trăiesc pe pereţii hornurilor, suportând temperaturi ce depăşesc 100 grade C.

Un prădător primitiv al abisurilor (Megalodicopia hians) descoperit în apropierea izvoarelor hidrotermale din largul Californiei.

MEMORIA VIEŢII

A, T, C, G... iniţialele unor molecule „magice”, denumite adenină, timină, citozină ,guanină, care au bulversat universul descoperirilor genetice. Descoperitorii lor sunt biochimiştii şi geneticienii James Watson şi Francis Crick care în anul 1953 au dezvăluit natura tridimensională a acidului dezoxiribonucleic şi rolul acestuia în ereditate. Fiecare individ poartă în el vestigii biologice ale strămoşilor lor celor mai îndepărtaţi. Cei doi cercetători, laureaţi ai Premiului Nobel pentru medicină, au imaginat modelul structural elicoidal al acidului dezoxiribonucleic care „palpita” în minusculele vieţuitoare din oceanul primordial în urmă cu 3,5 miliarde de ani, prefigurând omenirea de ieri, de azi şi de mâine... *(D.M.)*

Creierul lui Einstein

O „GENIALĂ” ANOMALIE CEREBRALĂ

MARIAN GRIGORE

Creierul lui Einstein a ajuns la dispoziţia ştiinţei mai mult din întâmplare. Patologistul spitalului Princeton, unde a decedat savantul, nu era nici cel mai reputat, nici cel mai îndreptăţit să efectueze autopsia. Despre competenţa profesională a lui Harvey spune totul simplul fapt că n-a observat nimic anormal. S-a înşelat profund, dar oamenii de ştiinţă nu au avut ocazia să-şi dea seama decât patru decenii mai târziu, când acesta s-a hotărât brusc să renunţe la preţioasa relicvă. Abia atunci creierul savantului a devenit cu adevărat accesibil pentru cercetare. Să trecem peste faptul că greutatea creierului era cu circa 10 la sută mai mică decât aceea a unui creier mediu. În fond, faptul nu face altceva decât să întărească ideea că nu volumul sau masa cerebrală, în sine, conferă gradul de inteligenţă al unei persoane, cât complexitatea legăturilor neuronale.

Creierul uman are aspectul unor versanţi muntoşi brăzdaţi de pârâuri (circumvoluţiunile), care se adună în văi adânci ce împart creierul în lobi. Aspectul acestei „reţele hidrografice” este, în mare, acelaşi în cazul oricărui creier „normal”, şanţurile şi faliile purtând denumiri precise, regăsibile în orice atlas de anatomie. De asemenea, orice creier uman prezintă o asimetrie în aspectul „topografic” al celor două emisfere, dreaptă şi stângă, asimetrie legată de funcţiile diferite specifice pe care acestea le îndeplinesc în planul vieţii emoţionale şi a gândirii logice. ***Or, creierul lui Einstein prezintă o dublă anomalie extrem de evidentă.***

Una dintre „văile” caracteristice creierului, în general, este aşa numita „Scizură a lui Sylvius”, care porneşte dinspre partea inferioară a zonei frontale, urcând într-o rampă relativ lină spre partea posterioară a creierului, delimitând lobii frontali de cei parietali, traseul faliei bifurcându-se abia spre sfârşit, una dintre ramuri frângându-se brusc în sus, ca un pinten, delimitând o zonă numită „operculul parietal”. Or, în creierul lui Einstein această scizură a lui Sylvius se frânge în unghi drept cu mult mai înainte, ceea ce face ca lobii frontali să-şi reducă dimensiunile în raport cu cei parietali, dispărând, totodată, operculii parietali. Aceasta ar fi prima anomalie. A doua se referă la faptul că, în plus, configuraţia celor două emisfere este neobişnut de simetrică. *„Este la fel de straniu ca şi cum un om ar avea două picioare stângi”* – comentează un alt cercetător, William Calvin.

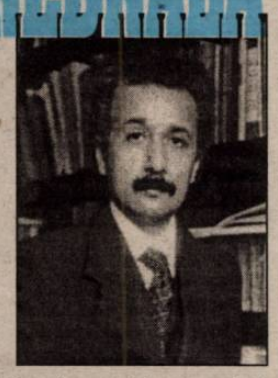

Funcţiile specifice ale acestor zone cerebrale din lobii parietali, aşa cum sunt ele astăzi cunoscute, au permis cercetătorilor Sandra F. Witelsson şi Debra L. Kigar (cărora li se alătură şi Thomas Harvey, probabil în calitatea sa de autor al clişeelor fotografice) să facă o corelaţie între anomalia constatată şi modul original de a gândi al savantului. Opinia lor a făcut obiectul unui articol publicat în prestigioasa revistă „The Lancet”, în anul 1999. În esenţă, susţin autorii, mărimea anormală a lobilor parietali, constatată la Einstein, lobi situaţi între ariile primare ale vederii şi ale senzaţiilor corporale, conţinând localizarea simţului spaţial şi contribuind în mod special la raţionamentul matematic şi la gândirea abstractă, explică performanţele ştiinţifice ale savantului şi, mai ales, modul său original de a aborda o problemă, pornind de la imagini mentale de tip „vizual şi muscular”. Să ne amintim, în acest sens, înseşi declaraţiile lui Einstein asupra modului în care s-au născut teoriile relativităţii. Aceeaşi anomalie ar putea să explice, susţin autorii, şi întârzierea cu care savantul a început să vorbească, cât şi dificultatea pe care a avut-o, în întreaga sa viaţă, să-şi găsească cuvintele în care să „traducă” intuiţiile sale ştiinţifice. Vorbind despre această anomalie a creierului savantului, Steven Pinker, profesor de ştiinţe cognitive la MIT (Massachuttes Institute of Technology), presupune că lobii parietali ai lui Einstein s-au dezvoltat precoce, încă în perioada fetală, determinând reducerea spaţiului disponibil pentru zona frontală dezvoltată ulterior. Articolul publicat în „The Lancet” a stârnit o vie controversă în lumea ştiinţifică, nu puţini cercetători considerând că un asemenea mod mecanicist de abordare seamănă mai degrabă cu o resuscitare în termeni moderni a frenologiei, o pseudoştiinţă care pretindea că poate descifra caracterul omului după conformaţia craniului. Creierul uman, spun contestatarii articolului, dispune de o mare plasticitate şi flexibilitate, astfel că este imposibil să deducem din forma sau volumul său substratul intim al ceea ce denumim generic geniu sau inteligenţă. Din fericire, la naşterea lui Einstein aceste tehnici încă nu erau cunoscute...

planet@IT

Monitoarele vor lucra direct pe retină

Xybernaut, unul dintre liderii mondiali ai echipamentelor mobile a anunţat colaborarea cu Microvision, producător de echipamente ce folosesc laserul, pentru producerea unui monitor ultraperformant, care va fi amplasat în faţa ochilor şi care va funcţiona într-un mod aparte: va proiecta imaginea direct pe retina utilizatorului. Computerul lui Xybernaut – Mobile Asisstant IV, împreună cu monitorul lui Microvision se află în teste şi va fi introdus spre vânzare spre sfârşitul acestui an, costând undeva între 5000 şi 7000 de dolari. Acest dispozitiv va fi folosit în domenii medicale precum neurochirurgia, permiţând doctorului să vizualizeze detalii anatomice ale pacienţilor chiar în timpul operaţiei, fără să fie nevoie să plece din blocul operator. Monitorul lui Microvision va folosi laser de mică putere pentru desenarea unor imagini color şi de mare rezoluţie ce vor fi proiectate direct pe retina utilizatorului. Rezultatul este o imagine clară şi neobstrucţionată de nimic. Acest gen de imagini a mai fost folosit în ultimul deceniu, dar erau alb-negru şi de o rezoluţie foarte mică. Ideea de a-ţi pune un laser în ochi este totuşi destul de riscantă. Compania producătoare susţine că acest monitor foloseşte numai raze de lumină vizibile ochiului uman şi că nu este nici un pericol din acest punct de vedere.

Sony şi Playstation 2

Sony Computer Entertainment a anunţat vânzarea a 10 milioane de console Playstation 2 în întreaga lume. 4 milioane au fost vândute numai în Japonia, iar câte 3 milioane în SUA şi Europa. Consola a fost lansată pe 4 martie în Japonia. Până la 30 martie se vânduseră 1,4 milioane de bucăţi, dintre care 500.000 online la www.playstation.com. În încercarea lui Sony de a fi cât mai aproape de utilizator, acest sit are 540.000 de persoane înregistrate permanent. Vânzând consola Playstation 2, precum şi jocuri şi accesorii, situl a onorat 592.000 de comenzi în mai puţin de două săptămâni, având un profit de 199,4 milioane de dolari americani. Cu toate acestea problemele nu au încetat să apară. Cd-romul cu care consola este echipată, a fost retras după ce s-a demonstrat că playerul DVD avea un defect software care permitea decodarea şi utilizarea unor cd-uri sau dvd-uri pirat. Sistemul de codare, conceput tocmai pentru a putea fi folosite numai materiale originale, putea fi spart cu utilitare care au umplut internetul. Noul software elimină acest neajuns, dar rămâne de văzut cum va înlocui Sony toate dvd-urile vândute până acum cu Playstation 2.

Bill Gates a fost furat

***Datele a peste 26.000 de cărţi de credit din 5 ţări au fost furate prin intermediul internetului de un galez în vârstă de numai 18 ani. El a extras de pe acestea nu mai puţin de 3 milioane de dolari. După ce a fost arestat printr-o acţiune poliţienească de mare amploare la care au participat FBI-ul, Poliţia Canadiană şi Poliţia Galeză, el a declarat că a făcut toate acestea doar pentru distracţie şi pentru a demonstra cât de vulnerabile sunt sistemele de cărţi de credit online. Printre victimele lui se numără şi magnatul american Bill Gates. Nu s-a făcut publică suma furată de la magnatul Microsoft, însă cum acesta se îmbogăţeşte cu câteva milioane de dolari săptămânal, cele câteva zeci de mii sau sute de mii de dolari dispăruţi nu s-au prea simţit la buzunarul său.* (G.V.C.)**

Inexplicabilul de lângă noi

Fenomene metapsihice nerepetabile

Studiul aplicat cazurilor insolite din sfera paranormalului a scos în evidenţă necesitatea experimentului. De altfel acelaşi spirit s-a instaurat la începutul acestui secol şi în lumea ştiinţelor, prin aşa numitul experimentalism, care neagă adevărurile absolute şi instituie principiul general al relativităţii – excepţie făcând doar câteva axiome matematice.

ION ŢUGUI

Cum putem aplica experimentul într-un domeniu în aparenţă abstract, greu controlabil, considerat adeseori subiectiv, particular, psihic? Demersul este fructificabil, cu condiţia ca subiecţii implicaţi în experiment să ofere garanţii de autenticitate. Abordarea statistică a cazuisticii ne poate sugera concluzii valabile sau cel puţin o bancă de date cu care parapsihologia va opera credibil. Cum „arată" în fenomenologia paranormală „un caz"? Mi se oferă prilejul să reţin cazuri şi totodată dezlegarea de a le populariza.

„Cu câţiva ani în urmă – relatează Ana Pop din Bucureşti –, într-o duminică, mă aflam într-o cameră pe un pat de ţară, alături de nepoata mea de 5-6 ani. În aceeaşi cameră se mai aflau mama mea şi o vecină. Discutau în şoaptă, deoarece nepoata era bolnavă şi adormise pe braţul meu. Din senin m-am pomenit că patul se mişcă puternic cu mine şi scârţâie din toate încheieturile; mama mi-a atras atenţia să stau liniştită pentru că risc să răstorn patul! I-am spus că nu m-am clintit din loc. Imediat au început să se audă bătăi puternice în lemnul patul şi un zgomot de asemenea puternic sub pat. M-am ridicat şi am început să controlez locul, m-am uitat peste tot şi nu am descoperit nimic care să justifice zgomotele şi mişcarea aberantă a patului. Vecina ne-a spus atunci să nu mai căutam sursele pentru că nu le vom găsi niciodată şi că ce-am simţit şi auzit erau semnele unui spirit care ne-a avertizat că peste puţină vreme va muri cineva! Nu am crezut ce ne-a spus vecina. Nu credeam în spirite şi mi se părea ridicol să iau în seamă o explicaţie precum aceea pe care o ascultasem. Gândul m-a dus în cu totul alte direcţii – un cutremur, o anomalie magnetică, multe alte fenomene...

Manifestarea mişcării trepidante şi apariţia zgomotelor din senin, fără nici o participare vizibilă exterioară, mă obsedau totuşi. Asta până ce, peste exact trei zile, aveam să aflăm că fratele meu a murit. Avea doar 51 de ani şi nimeni nu se aştepta la acel eveniment. Moartea lui a surprins pe toată lumea..." Cazul relatat face parte din seria evenimentelor metapsihice nerepetabile în forma şi manifestarea descrise aici. Prezenţa unor spirite cu rol de avertizare este bine cunoscută azi, însă fiecare manifestare pare să aibă un conţinut original, fiind de fapt o premieră absolută. Mişcarea obiectelor şi zgomotele tendenţioase, la producerea cărora nu se află o sursă fizică vizibilă, constituie un subiect fascinant pentru parapsihologie.

În ultimă instanţă este vorba despre manifestarea unei forţe fizice şi deloc iluzorii. Uimirea noastră se îndreaptă către identificarea acelei forţe. Dacă o forţă imaterială poate produce efecte materiale, rămâne de văzut. Există şi ipoteza ca o forţă materială invizibilă să producă efecte acustice şi fizice ce pot fi apreciate ca atare, cum o facem curent în lumea fizică, dar... putem atesta cu uşurinţă în lumea fizică interacţiunea dintre forţe materiale şi forţe imateriale? Fizica se ocupă cu lumea materială şi atunci ne adresăm metafizicii unde am putea găsi un răspuns...

Răspunsuri limpezi nu se pot da. Dar avem suficiente argumente de natură mistică, spirituală, religioasă. Ştiinţa le acceptă doar ca speculaţii mistice, psihice, chiar dacă, precum am văzut din acest exemplu, fenomenul induce manifestări fizice.

Misterul incitant ne apare atunci când suntem obligaţi să luăm în seamă faptul că un eveniment tragic este posibil să fie anunţat înainte ca el să se întâmple. Cine o face? Nu ştim. Şi atunci ne îndreptăm spre o concluzie mai „sigură": există forţe care controlează şi „cunosc" evenimentele înainte ca acestea să se exprime în lumea fizică...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Preşedintele Kennedy, Marilyn Monroe şi OZN-URILE

DAN D. FARCAŞ

Bill Cooper, în cartea sa *Behold a Pale Horse*, ne asigură că a avut acces la o serie de documente ultrasecrete pe când lucra în structurile informative ale marinei. Conform acestor documente, John Fitzgerald Kennedy, devenit, în 1961, preşedintele Statelor Unite, a descoperit, la un moment dat, proiectele de finanţare, din fonduri secrete, a unor baze subterane, destinate colaborării cu extratereştrii. Banii proveneau, în bună parte, din traficul de droguri. În 1963 Kennedy a dat un ultimatum grupului „Majestic-12", responsabil cu aceste proiecte, ca să înceteze finanţările ilegale, ameninţând că va da în vileag toată afacerea. De asemenea el a informat acest grup că doreşte, în termen de un an, să dezvăluie poporului american tot adevărul despre prezenţa extratereştrilor pe Pământ, cerând să i se prezinte un plan detaliat de acţiune în acest scop. Cercurile interesate, în primul rând cei care construiau bazele subterane şi cei care urma să profite de aportul de tehnologie străină, au decis în acest moment eliminarea lui John Kennedy.

Preşedintele Kennedy a fost asasinat în 22 noiembrie 1963 la Dallas. Adevăratul ucigaş ar fi fost chiar şoferul lui, agentul William Greer. Bill Cooper este gata să expedieze, contra cost, oricui ar dori, ca dovadă, o copie de pe un film făcut cu acest prilej. Alţi analişti încearcă să meargă chiar mai departe decât Cooper, insinuând că înşişi extratereştrii erau interesaţi în eliminarea lui Kennedy. Istoria de sus are un oarecare suport (e drept, nu foarte convingător) şi în câteva documente şi mărturii. De pildă Bill Holden, care a fost steward pe avionul *Air Force One*, l-a însoţit pe preşedintele Kennedy în călătoria pe care acesta a făcut-o în Europa, în vara anului 1963. Holden i-a făcut în 1996, o mărturisire investigatorului Jim Marrs. La un moment dat, la bordul avionului prezidenţial, s-a declanşat o discuţie privind o conferinţă asupra fenomenului OZN, ţinută în perioada respectivă la Bonn. Holden s-a întors la Kennedy şi l-a întrebat „Care este părerea dumneavoastră despre OZN-uri, Domnule Preşedinte?". Kennedy a devenit serios şi, după câteva clipe de gândire i-a răspuns: „Aş dori să vorbesc oamenilor despre problema cu extratereştri, dar am mâinile legate".

Pentru ca povestea să fie şi mai picantă, adăugăm că, în 1994 investigatorul Milo Spiriglio, care scrisese trei cărţi despre controversata moarte a actriţei Marilyn Monroe, a primit o copie după ceea ce părea a fi un raport CIA, datat 3 august 1963 (cu numai două zile înainte de administrarea supradozei de medicamente care a pus capăt vieţii stelei de cinema). Raportul informa despre interceptarea unei convorbiri telefonice între Dorothy Kilgallen, cunoscută reporteră, şi o prietenă a actriţei. Din convorbire reieşea că Marilyn dorea să organizeze o conferinţă de presă în care să dea în vileag detalii ale legăturilor sentimentale din ultimii ani cu John şi cu Robert Kennedy, ca şi unele secrete pe care ea le aflase astfel. Primul secret trecut pe listă se referea la o „vizită pe care preşedintele Kennedy o făcuse la o bază secretă Air Force, pentru a inspecta obiecte provenind din spaţiul extraterestru". În convorbirea telefonică Dorothy Kilgallen nu părea deloc mirată de această afirmaţie, comentând că probabil obiectele erau cele din nava prăbuşită în New Mexico la sfârşitul anilor patruzeci, când au fost recuperate şi corpurile unor ocupanţi. A adăugat că ea însăşi primise informaţii în acest sens de la un oficial guvernamental britanic în mijlocul anilor cincizeci. Milo Spiriglio a încercat, prin diverse surse, să autentifice documentul sau să demonstreze că e un fals. După un an de eforturi, şansele erau: 50 la sută autentic, 50 la sută un fals foarte bine realizat, fără a găsi un argument hotărâtor.

Dătător de frisoane este însă faptul că investigatorii au găsit, în căutarea dovezilor, un articol publicat în 1955 de Dorothy Kilgallen cu titlul „Resturile unei farfurii zburătoare îi asigură pe britanici de realitate". Deşi personalitatea la care făcea referire reportera nu a fost numită, menţionăm că, în aceeaşi perioadă, mareşalul britanic al aerului, Lord Dowding declara publicaţiei *London Sunday Dispatch* despre OZN-uri: "Sunt convins că aceste obiecte există şi că ele nu sunt fabricate de nici o naţiune de pe Pământ"...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testaţă de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/16

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Şocul imaginilor care te urmăresc

MIHAELA DOROBANŢU

Ce vedem noi de fapt? Pe de o parte este vorba de percepţii: ne concentrăm (intenţionat) atenţia în direcţia unui anumit obiect din lumea exterioară; îl *percepem*, ceea ce, printre altele, înseamnă că devenim conştienţi că el – un creion de exemplu – are o existenţă proprie în lume, independentă de noi, cei care îl percepem. Apoi, alteori, încercăm să reproducem asemenea percepţii, şi atunci vorbim despre *reprezentări*. De data aceasta însă, atenţia nu ne mai este îndreptată spre un obiect real, aflat fizic în faţa noastră, ci spre unul imaginar. Mai mult, reproducerile unui obiect realizate de noi pot fi la rândul lor negative sau pozitive. Este foarte simplu: imaginaţi-vă că aşezaţi un corp colorat pe un fond cenuşiu, de exemplu. Concentraţi-vă atenţia asupra sa câtva timp, apoi înlăturaţi-l. Veţi „vedea" în locul său o pată, păstrând forma, dar colorată în culoarea complementară! Aceasta este o reproducere negativă. Una pozitivă o realizaţi şi mai uşor fixând câteva secunde, sub o lumină puternică, un obiect. Închideţi apoi ochii. Aşa cum ştiţi bine, cu ochii închişi veţi „vedea" imaginea clară a obiectului, coincizând cu imaginea sa originală. Există însă şi o altă categorie de imagini, cu care ne-am întâlnit uneori pe parcursul unora din relatătările de până acum,

Imagini ale memoriei. Aşa le numeşte de exemplu E.R. Jaensch, şi ele diferă fenomenologic de toate celelalte; se spune că au un caracter psihonom. Sunt imagini aflate într-un fel „la mijloc" între percepţia ordinară şi o reproducere imaginară. Unii le consideră pseudo-halucinaţii. În majoritatea cazurilor ele sunt imagini înregistrate de persoane conştiente, sunt vii şi inteligibile. Pericolul apare doar atunci când există tendinţa de a le transforma, de a considera aceste reprezentări, înregistrate în imaginaţie, drept o percepţie efectivă. Pseudo-halucinaţiile se transformă atunci în halucinaţii şi trecem în domeniul patologicului. Aceste imagini atât de speciale se numesc *eidetice* şi se întâlnesc la copii şi subiecţi foarte tineri. Atunci când au loc la adulţi, se vorbeşte mai curând de fixaţii sau de fenomene de regresie.

Halucinaţiile. Pozitive sau negative, reproducerile aparţin de domeniul fiziologiei şi sunt considerate ca fenomene de remanenţă. Imaginile eidetice, pe de altă parte, aparţin categoriei pesudo-halucinaţiilor. Halucinaţiile adevărate se petrec uneori şi la subiecţi normali, dar de multe ori ele se manifestă la cei ce suferă de psihoze. Cineva care suferă de mania persecuţiei va întreba mereu cine este tipul care îl urmăreşte gata să-l înjunghie pe la spate; alţii „văd" flăcări, „simt" miros de gaze, au mereu impresia că cineva îi atinge... La oameni normali sau la bolnavi mintali, halucinaţiile au la bază „idei" care nu sunt veridice: nu există nimic în lumea exterioară care să corespundă conţinutului lor! La demenţi, aceste halucinaţii au, în plus, un caracter personal, legându-se strâns de propriile sale obsesii. Ne vom opri deocamdată numai la acestea; din păcate, sunt şi aşa prea multe în jurul nostru...

Între scepticism şi credulitate

„Profeţi" născuţi de droguri

PAUL IOAN

Mai multe observaţii de senzaţie făcute în clinici de dezintoxicare (a celor dependenţi de droguri) au fost publicate în ultimii ani. Toate constatările şi verificările ulterioare au confirmat faptul că produsele halucinogene pot stimula anumite capacităţi extrasenzoriale – absente în circumstanţe normale. Atât drogurile „moderate" (marijuana), cât şi cele puternic psihedelice (mescalina) generau fenomene de tipul divinaţiei (cu sau fără clarviziune) şi al vederii metapsihice. Unii pacienţi, având un nivel intelectual mai elevat, deveneau un fel de prooroci moderni. „Apocalipsele" (revelaţiile) lor erau aşternute pe hârtie cu înfrigurare şi, uneori, citite în grup sau răspândite în afară. Era consemnată, în consecinţă, o adevărată literatură a „viitorologiei profane", cu mare impact emoţional asupra celor ce le lecturau. Deşi incoerente, imaginile şi profeţiile aveau întotdeauna un sâmbure de realitate, deseori uimind prin luciditatea „prezicătorului". Acest fenomen – studiat sistematic mai ales după apariţia romanului „The Doors of Perception" (Căile percepţiei) de Aldous Huxley (1954) – a ridicat şi mai ridică încă următoarea întrebare: există oare zone neexplorate ale creierului ce pot fi activate în această direcţie de excepţie? Sunt confirmate astfel ritualurile şamanilor şi ale preoteselor oraculare din templele lui Apollo? Şi, dacă da, cum poate fi exploatată această capacitare? Deontologia de sorginte hippocratică interzice cu desăvârşire folosirea expresă a transei provocată de droguri. Dar în anumite medii sectare, uzul drogurilor în acest scop este frecvent, iar sinuciderile colective pe care le constatăm îngroziţi din timp în timp nu sunt străine de astfel de practici.

VOM PUTEA STĂPÂNI CLIMA?

MARIAN GRIGORE

Din totdeauna, fenomenele meteorologice au guvernat aspecte importante ale vieţii omului. Inundaţiile, seceta, furtunile, fulgerele au devenit aproape firesc atribute ale unor divinităţi prin intermediul cărora fiinţa umană spera să-şi asigure o posibilitate de a le îmblânzi. Secolul XX, o dată cu evoluţia cunoştinţelor de mecanică a fluidelor cu aplicaţii în meteorologie, a creat posibilitatea unor previziuni meteorologice din ce în ce mai precise. Omul poate acum să-şi programeze activităţile în funcţie de prognozele meteo, lucru extrem de important în aviaţie sau navigaţie, dar şi în agricultură, precum şi să ia măsuri în faţa unor calamităţi previzibile. Asta nu înseamnă însă că taifunurile nu fac în continuare ravagii, că inundaţiile nu mai distrug aşezări sau culturi agricole, ori că seceta prelungită nu transformă regiuni întregi în ţinuturi ale foametei. De unde şi visul omului de a putea, într-o zi, să stăpânească după voie aceste fenomene.

Încă de la sfârşitul secolului XIX, s-a încercat bombardarea norilor cu artileria. Nu era vorba de o variantă modernă a tradiţiei barbare de a lansa săgeţi către nori spre a pedepsi zeităţile furtunii. Pur şi simplu, s-a sperat ca explozia obuzelor să creeze vârtejuri locale apte a determina împrăştierea norilor. Rezultatele nu au fost însă convingătoare, nici măcar după ce obuzele au fost înlocuite cu rachete explozive în anii '30. Abia prin anii '50-'60 s-a născut ideea „însămânţării" norilor, tot cu ajutorul rachetelor, cu săruri hidrofile, menite a absorbi umiditatea atmosferică, concentrând-o sub formă de picături de ploaie, sau cu iodură de argint, care are proprietatea de a crea nucleele de cristalizare a vaporilor de apă sub formă de fulgi de nea, mult mai inofensivi prin dimensiune şi greutate decât boabele de grindină. De data aceasta, rezultatele au fost mai încurajatoare, raportându-se o scădere cu circa 40 la sută a cantităţii şi dimensiunilor boabelor de grindină.

În timpul războiului din Vietnam, americanii ar fi reuşit chiar să abată un ciclon spre o zonă în care, în mod normal, nu trebuia să ajungă. Este greu de spus cât este legendă şi cât adevăr în acest act de „război meteorologic", întrucât datele observaţionale sunt şi astăzi clasificate „secret militar". Totuşi, după câteva decenii de asemenea experienţe, s-a putut trage concluzia că ele sunt eficiente, dar numai pe timp şi arii limitate, în funcţie de condiţiile atmosferice preexistente. În schimb, pe termen lung şi pe arii extinse, omul nu are încă nici o posibilitate de intervenţie. Cunoaşterea din ce în ce mai bună a mecanismelor ce guvernează fenomenele meteorologice, combinată cu observaţiile privind evoluţia proceselor naturale din diverse zone ale globului au permis în ultimul timp elaborarea unor scenarii apte a schimba, la modul propriu, climatul unor zone extinse. Astfel, în zona Canalului Panama, unde absenţa precipitaţiilor producea dificultăţi în alimentarea cu apă a ecluzelor situate la înălţime, înfiinţarea unor plantaţii dense de arbori de-a lungul Canalului a permis creşterea regimului pluviometric al zonei. La fel, în Libia şi în Orientul Mijlociu, plantarea, în plin deşert sau în zone semiaride, a unor arii circulare cu un diametru de 100 de kilometri cu arbori, în condiţii de irigare artificială, a permis după câţiva ani modificarea sensibilă a parametrilor higrometriei locale. Demonstraţia fiind făcută, nu rămâne decât să fie extinsă, eventual şi sub forma unor perdele forestiere, cu o lăţime de 50 de kilometri, plantate în funcţie de caracteristicile locale ale circulaţiei atmosferice. Pornind de la această idee s-a elaborat şi unul dintre cele mai îndrăzneţe proiecte, constând în utilizarea apelor fluviilor spaniole pentru irigarea sudului Peninsulei Iberice, în vederea transformării acesteia într-o vastă pădure semitropicală, pădure care ar influenţa decisiv climatul nord-african, creând condiţiile ca acesta să redevină grânarul Europei, ca în epoca romană. Un proiect pentru viitor...

Aşadar, dacă secolul XXI nu promite încă posibilitatea intervenţiei omului asupra climatului „în timp real" (deci imediat şi atunci când e nevoie) şi nici la nivel global, sunt totuşi suficiente motive de speranţă pentru modificarea climei în funcţie de interesele pe termen lung ale comunităţilor umane. Cât de extinsă va putea fi realizarea acestei speranţe rămâne s-o arate viitorul.

DREPTUL APELOR NOASTRE de a fi limpezi

PAUL IOAN

Nivelul de poluare a râurilor noastre nu este deloc unul îmbucurător, în pofida faptului că, după 1990, activitatea industrială în zonele riverane nu mai este la fel de intensă ca altădată. Din nefericire, acest prim trimestru al anului a readus cu brutalitate în actualitate deficienţele tehnologice şi de disciplină ecologică ale unor întreprinderi. Agresarea mediului acvatic în unele zone a condus la internaţionalizarea – cu nuanţe uşor isterice – a evenimentelor cu impact nedorit asupra mediului, atunci când a fost vorba de Tisa şi de Dunăre. Semnalele de alarmă au avut consecinţe pe măsură: autorităţile de profil au abandonat birourile, s-au echipat cu cizme şi şepci şi au purces la analize temeinice la faţa locului. Mai mult, ca un fel de desert al tuturor îngrijorărilor legitime, membrii organizaţiei „Greenpeace" au descoperit România pe harta lumii şi şi-au făcut numărul de cascadorie verde în preajma societăţii „Aurul" din Baia Mare. Cel puţin ei n-au aruncat cu peşte de crescătorie împotriva nimănui...

Se impune o „hartă verde" a râurilor ţării

Deşi nu face obiectul acestui articol, se cuvin câteva detalii asupra celebrei „Greenpeace". Prin definiţie, ea este o organizaţie ecologistă şi pacifistă înfiinţată în 1971 la Vancouver, Canada. De regulă intervenţiile ei spectaculoase şi mondializate sunt făcute atunci când se atentează cu bună ştiinţă la sănătatea mediului, şi nu în cazul accidentelor (datorate fie erorii umane, fie vitregiei naturii). Astfel, prezenţa Greenpeace la Baia Mare pare să fie – opinie strict personală – mai degrabă consecinţa unor reacţii supraevaluate ale unor mijloace mediatice de aiurea. Dar Greenpeace şi-a făcut imagine şi-n România şi a plecat, iar noi am rămas cu problemele. Ieşirea din inerţie este latura pozitivă a lucrurilor. Marea întrebare este acum următoarea: vom şti ce să facem de acum înainte? Chestiunea aceasta este direct legată şi de următorul fapt: zece ţări candidate la Uniunea Europeană, printre care şi ţara noastră, vor primi – în viitorii 7 ani – un ajutor financiar de peste 7 miliarde de dolari pentru proiecte în domeniul mediului şi transporturilor. Şi asta pentru că aceste candidate trebuie să se ridice şi în domeniul evitării poluării la standardele europene.

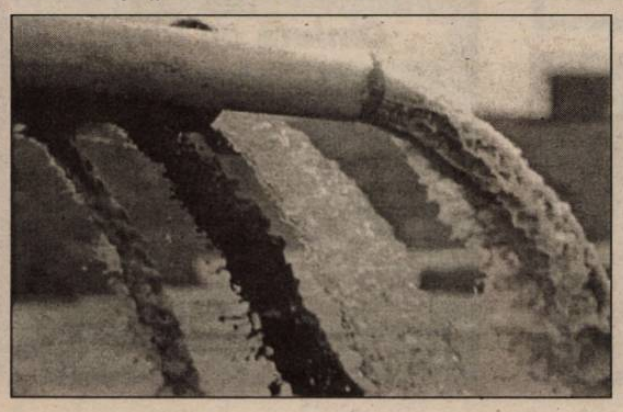

Unul din punctele de plecare în vederea elaborării unei strategii privind protecţia mediului acvatic ar fi – în opinia noastră – alcătuirea unei detaliate „hărţi verzi" a apelor interioare. Ce ar însemna această hartă şi de ce ar avea ea un rol strategic? Mediile ecologiste din Franţa (şi nu numai) dispun de o astfel de hartă verde a Mediteranei – unde se concentrează 20 la sută din traficul petrolier mondial, deşi ea ocupă doar 0,7 la sută din mările lumii. Practic, de-a lungul malurilor ei multinaţionale, sunt specificate cu strictеţe următoarele date esenţiale: zonele industriale cu mare potenţial poluator (petrochimie şi uzine nucleare), gradul actual al biodiversităţii vegetale şi faunistice, nivelul actual de poluare în zonele limitrofe ale tuturor ţărilor riverane şi, nu în ultimul rând, locul accidentelor ecologice din ultimii 25 de ani (sau „cazierul" ecologic mediteranean) şi în ce au constat acestea.

Dacă Ministerul Mediului de la noi ar dispune de o astfel de hartă ecologică a bazinului hidrografic autohton – în care să fie înscrise cu maximă sinceritate pericolele potenţiale şi antecedentele în privinţa poluării –, atunci proiectele de ameliorare a protecţiei apelor ar avea o bază solidă. Ar ieşi la iveală, din păcate, multe neajunsuri ale tehnologiilor învechite de zeci de ani, dar şi nepăsarea unor factori de răspundere. S-a creat obişnuinţa plăţii unor amenzi, în loc de investiţii pentru tratarea deşeurilor şi depozitarea acestora. Europa de care ne apropiem nu admite astfel de „fofilări" de la problema esenţială, şi anume distrugerea ireversibilă a ecosistemelor prin neglijarea investiţiilor tehnologice de ecologizare.

Cu atât mai mult, banii proveniţi de la Uniunea Europeană trebuie utilizaţi cu maximum de eficienţă, cu cât bugetul este în continuare unul de sumbră austeritate. Cercetarea ştiinţifică de profil trebuie retrezită la viaţă şi echipată adecvat nu numai din cadouri de afară, ci şi din producţia proprie... Din păcate, mentalităţi învechite (demolatorul slogan: „las' că merge şi aşa") şi/sau ignoranţa mai au un cuvânt de spus la noi. De exemplu, la recondiţionarea utilajelor de la Porţile de Fier 1 s-au folosit, în ianuarie a.c. substanţe anticorozive deja interzise de Uniunea Europeană încă din... 1990, dar şi de Organizaţia Mondială a Sănătăţii (e vorba de gudroane şi metale grele). Un ziar bucureştean şi nu unul de aiurea titra atunci, pe bună dreptate, „Cancerul vine pe Dunăre".

Zice un cântec al unui mare bard oltean : „Dacă Dunăre n-aveam, / Oltul Dunăre-l făceam..." Dar cine a trecut pe Valea Oltului îşi dă seama că stihurile se referă la limpezimea de altădată a Oltului şi acest râu este şi el suferind, mai ales în dreptul deversărilor industriale. Dar la izvor, apa e ca lacrima; de ce nu s-ar menţine aşa până la confluenţa cu Dunărea?

Anatomia secundei

LA CAPĂT DE SECOL

ALEXANDRU MIRONOV

Alegerile din Rusia, exprimând dorinţa a 200 de milioane de oameni de a avea un stat autoritar – deci împotriva tendinţelor de lux actuale –, capabil să instaureze ordinea, îmi reamintesc că ne aflăm la finalul celui mai tumultuos veac din istoria lui Homo sapiens, mai ales ultima sa jumătate fiind explozivă, deşi, culmea! anii 1951-2000 au fost mult mai puţin încărcaţi de violenţă şi moarte decât cei 50 anteriori. Şi ce descoperim, ca factori esenţiali de schimbare a civilizaţiei duale politic, ce părea instalată pentru sute de ani?

În primul rând, *creşterea demografică,* cea care, volens-nolens, face din China, India, Brazilia mari puteri ale lumii: căci sistemul economic potrivit pare a fi fost găsit în toate cele trei superputeri demografice, astfel încât – afirmă prognozele – toate trei vor deveni, după 2020, şi mari puteri economice ale lumii. Ceea ce nu este cazul cu Africa Neagră, divizarea în state artificiale, dar mai ales lipsa totală de control a naşterilor creând dezechilibre înspăimântătoare în prezent şi greu de stăpânit, în viitor.

Al doilea element fundamental de schimbare a fost *decolonizarea.* Accesul la independenţă a, practic, tuturor fostelor colonii a însemnat un milion de probleme pentru entităţile nou-născute – cele mai multe dintre ele, sărace, mai ales în educaţie. Rezultatul a fost diferit: succese extraordinare în Hong Kong, Singapore, Coreea de Sud, dezvoltare moderată în colosul India, în Maroc şi Tunisia, involuţie în Ruanda, Burundi, Uganda, Afganistan.

Al treilea factor: *căderea definitivă a economiei planificate,* o dată cu prăbuşirea „lagărului socialist" – *victoria politicii pieţei libere,* deci a imperialismului, fiind astăzi indubitabilă.

Patru: *globalizarea telecomunicaţiilor,* transformând Terra în satul planetar pe care îl prorocea Marshal MacLuhan. Informaţia circulă cu viteza curentului electric, la fel – în curând – comerţul electronic, jurisdicţia, chiar politica.

Cinci: *mass-media planetară,* capabilă să aducă metabolismul politic-social-economic planetar aproape la transparenţă, mai ales în anii 1970-2000; din păcate, privatizarea masivă a publicaţiilor tipărite, a Televiziunii şi Radio-ului publice pare să ducă la o periculoasă potenţială manipulare a publicului larg în favoarea intereselor proprietarilor. Soluţii: fie o legislaţie globală viitoare, care să stăpânească fenomenul, fie *Internet*-ul, cu, practic, infinitele posibilităţi de curgere a biţilor, *de la şi către orice utilizator.*

Fluxul financiar instantaneu este un alt parametru – gândiţi-vă că peste 1000 miliarde dolari curg, zilnic, prin „canalele de bani" ale Planetei, adevărat „sânge" al economiei, circulând prin arterele şi venele care sunt băncile, bursele şi fondurile dintre cele mai diverse.

Accelerarea deplasării persoanelor şi mărfurilor, datorită creşterii capacităţilor de transport reprezintă un factor decisiv în mobilitatea dobândită de membrii civilizaţiei noastre. Credeţi-mă că, zilnic, se găsesc în necontenită mişcare, sute de milioane de indivizi şi miliarde de tone de produse...

Dramatic: *agravarea clivajului Nord-Sud,* raportul între bogaţi şi săraci ajungând, în doar o sută de ani, de la 17:1 la peste 125:1! Este marea, uriaşa problemă a lumii, pe care doar legi responsabile privind proprietatea o vor putea rezolva. Nu comentez mai mult, dar incit la reflecţie.

Nouă: *urbanizarea* masivă (în 2010 peste 60 la sută din populaţia globului va locui în oraşe), cu toate înlesnirile pe care le oferă oraşul, dar şi cu marile probleme de administraţie urbană (mai ales în ţări ca Peru, Nigeria, Mexic).

Pe locul zece: *degradarea ecosistemelor,* fenomen atât de periculos încât schimbă clima planetei! Să sperăm însă că trecerea de la Era Industrială (cu mult foc şi fum) la Era Creierelor va însemna şi o reducere drastică a poluării.

Şi ultimul parametru – dar poate cel mai important: *performanţele tehnologice* extraordinare ale inginerilor şi cercetătorilor în această jumătate de veac, cele care au condus la dinamismul uluitor pe care îl are acum lumea, schimbând – vezi mai sus – o eră cu alta.

Despre efectele acestor parametri asupra civilizaţiei momentului şi inducerea, în politica, în polis-ul lumii a noilor tendinţe, într-o viitoare „anatomie a secundei".

Adevărat sau Fals?

SOMNUL şi... PERSONALITATEA

Dacă doriţi să aflaţi mai multe detalii despre cel sau cea de lângă dv. observaţi cum... doarme. Pentru că s-ar părea că poziţia preferată pentru somn ar dezvălui note interesante, legate de personalitate.

Astfel, se presupune că persoanele care dorm pe spate, relaxate, sunt sigure pe ele şi împlinite pe plan personal şi profesional. Sunt persoane care se bucură de viaţă, le place să cunoască mereu alţi oameni, au mulţi prieteni şi nu sunt complexate.

Cei ce dorm cu spatele arcuit şi cu genunchii strânşi la piept sunt persoane sensibile, cu înclinaţii artistice. Dacă spatele este foarte arcuit şi genunchii sunt strânşi la piept (poziţie ce aminteşte de cea a fetusului în pântecul mamei) persoana respectivă simte nevoia să fie protejată.

Cei care dorm pe o parte, cu picioarele uşor îndoite, într-o poziţie relaxată, dar cu spatele drept, ştiu ce vor şi ce li se potriveşte. Sunt persoane binevoitoare, dar ştiu să se apere de răutatea celor din jur. Sunt deschişi, volubili, dar nu-şi impun niciodată opiniile.

Cei ce dorm pe burtă îşi doresc să aibă întotdeauna controlul. Încearcă să ocupe, din această poziţie, cât mai mult spaţiu şi, în acelaşi timp, să-l controleze. Sunt cei care îşi trasează în viaţă jaloane bine conturate.

În modă răzbate iar

Spiritul safari

Simplitatea şi eleganţa îngemănate în stilul safari sunt la mare preţ în această primăvară şi la vară.

Un miracol modern

Imensele progrese ale chirurgiei permit azi operarea şi implicit corectarea unor anomalii când fetusul are doar câteva luni. Permit deci intervenţia chirurgicală când este încă în pântecul mamei. Datorită acestui miracol modern chirurgii pot readuce la viaţă normală o fiinţă chiar înainte de a se naşte. O astfel de intervenţie a avut loc nu demult în Franţa. Micuţa pacientă (un fetus de 24 de săptămâni) suferea de o malformaţie congenitală a coloanei vertebrale. Intervenţia i-a dat copilului mai multe şanse de a merge la fel ca orice alt copil. Detalii despre această insolită intervenţie, săptămâna viitoare.

Bogăţia feminină

Mitologia greco-romană a promovat 3 tipuri fundamentale de femei, fiecare cu tipologia şi destinul ei: Junona – tipul de soţie şi mamă; Venus – tipul de amantă şi Diana – tipul de fecioară. Epoca modernă a consacrat modelele feminine europene, africane, asiatice etc..., individualizate în fiecare ţară în concordanţă cu reperele socio-economice, culturale, cu tradiţia şi istoria.

În Anglia, femeia se comportă după principiul „Manierele îl fac pe om" – înscris pe frontispiciul porţii de la New College din Oxford. Ea este discretă, educată şi distinsă. Chiar şi sărutatul mâinii este practicat foarte rar, ca semn de prietenie şi bunăvoinţă.

Franţuzoaica are o argumentată reputaţie de frumuseţe şi eleganţă; apreciază politeţea şi dezaprobă brutalitatea, având o mare influenţă asupra bărbaţilor.

În ciuda aspectului lor de femei moderne, italiencele găsesc că este normal să fie subordonate bărbaţilor. De la naşterea primului copil, ele se dedică întru totul maternităţii.

„Sabra" – femeia născută în Israel, seamănă cu fructul cactusului: fraged la miez dar cu ţepi la suprafaţă.

Chiar dacă în India noua Constituţie oferă femeilor drepturi egale cu ale bărbaţilor, acestea nu se simt deloc libere. Chiar şi femeile voluptuoase şi atrăgătoare sunt pudice şi reţinute.

Femeile mexicane sunt puritane, însă când se îndrăgostesc devin mici sălbăticiuni care provoacă deseori drame pasionale.

Tradiţionalele văluri ascund şi astăzi chipurile femeilor din Irak, claustrate aproape tot timpul în case. Acest lucru, însă, nu le împiedică să fie fiinţe foarte sentimentale.

Chiliana este cochetă, plină de încredere şi de bucuria de a trăi. Relaţiile sentimentale sunt guvernate de naţionalul „paloli" – echivalentul „flirt"-ului anglo-saxon. Fiind acceptat ca „paloli" al unei fete, bărbatul poate conversa, se poate plimba cu ea.

Valoarea unei femei la eschimoşi este apreciată după puterea ei de muncă. Se remarcă prin naturaleţe şi printr-un acut simţ al prieteniei.

Femeia româncă este crescută în spiritul echilibrului, politeţii şi iubirii pentru tot ce o înconjoară. Deşi copleşită de multe ori de grijile cotidiene ea ştie să fie feminină şi să se bucure de fiecare surâs al vieţii, molipsindu-i pe cei din jurul ei de bună dispoziţie.

Feminitatea înseamnă fineţe, imaginaţie, sensibilitate şi, mai ales, maternitate. Dacă pentru bărbaţi, iubirea înseamnă femeie, pentru femeie iubirea înseamnă şi copil. Iar mama a fost, este şi va fi modelul suprem de feminitate.

IOANA POPA

Indiscreţii

Prietenul surpriză

Actriţa Glenn Close, îndrăgită şi pentru rolul din „101 dalmaţieni", a avut, recent, surpriza de a descoperi un admirator ciudat, un „bărbat-câine". Trebuie precizat că este vorba doar de aspectul exterior al persoanei. Astfel, Tim McInnery pentru a-şi arăta admiraţia faţă de actriţă a adoptat ţinuta specifică dalmaţienilor. Impresia produsă a fost puternică...

INTELIGENŢA SE INDUCE...

...din pântecul mamei. Studii numeroase stabilesc corelaţia existentă între starea de spirit a femeii în timpul graviditătii şi dezvoltarea pruncului. Un studiu realizat de cercetători americani demonstrează că mamele care îşi fac tot felul de griji au mai multe dificultăţi la naştere decât cele care privesc situaţia cu optimism. Studiul relevă că până şi inteligenţa copilului va fi influenţată de starea de spirit a mamei. Mamele vesele, optimiste vor avea copii cu un coeficient de inteligenţă mai ridicat.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

5 reţete rapide...

...sugerate de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Tartă de nescafé

Aluatul: 200 g făină, 100 g unt sau margarină, ½ pahar lapte sau apă, un praf de sare.

Umplutura: 125 g pâine albă uscată, ¼ l lapte, 100 g zahăr, 4 ouă, 2 linguri nescafé, 200 g migdale pisate foarte fin.

Se prepară un aluat amestecând toate ingredientele indicate. Se întinde o foaie grosuţă, cu care se îmbracă o formă de tartă, cu diametrul de circa 20 cm, unsă cu unt. Se încălzeşte cuptorul. Se înmoaie pâinea uscată în laptele cald, se zdrobeşte cu furculiţa şi se adaugă zahărul, migdalele, gălbenuşurile şi nescafé-ul amestecând bine. Separat se bat albuşurile spumă şi se încorporează delicat în această compoziţie. Se umple tarta şi se pune la copt la foc mijlociu. Se lasă să se răcească înainte de a o răsturna.

Cremă „Diplomat"

250 ml smântână groasă şi foarte proaspătă, 2 linguri lapte, 4 linguri zahăr, 100 g dulceaţă de coji de portocale (fără zeamă), 1 păhărel lichior de cafea, 1 ½ foi gelatină, frişcă, pişcoturi.

Se amestecă smântâna, laptele şi zahărul şi se freacă până devin spumoase. Se taie cojile de portocală în bucăţi foarte mici şi se topeşte gelatina în cafea caldă. Se amestecă totul împreună cu crema spumoasă şi lichiorul de cafea. Se toarnă în pahare care se dau la rece. Se garniseşte cu frişcă şi se servesc cu pişcoturi.

Plăcintă cu griş

Aluat: 200 g făină, 100 g margarină (sau 150 g untură), ½ pahar de caimac sau smântână, un praf de sare.

Umplutura: 1 l lapte îndoit cu apă, 100 g zahăr vanilat, 100 g griş, 1 gălbenuş, sare, facultativ mere rase sau dulceaţă sau bucăţi de mandarine, portocale etc.

Se cerne făina pe masa de aluat. Se face loc la mijloc, se pune margarina, caimacul şi un praf de sare. Se frământă aluatul şi se dă o oră la rece. În acest timp se face umplutura. Se fierbe laptele amestecat cu apa şi cu zahărul vanilat. Când fierbe laptele se toarnă grişul încet să cadă în ploaie amestecând mereu, să nu se facă cocoloaşe. Se dă deoparte şi după ce s-a răcit se amestecă cu un gălbenuş. (După dorinţă se adaugă mere rase, gem sau bucăţele de citrice). Se împarte aluatul în două. Se întinde o foaie de mărimea tăvii în care vom coace plăcinta, se aşază în tavă, deasupra se pune grişul întinzându-l în strat egal, iar peste griş se aşază a doua foaie de aluat. Se coace la foc potrivit. După ce s-a răcit se taie bucăţi şi se presară zahăr.

Şniţel în omletă

400 g carne de viţel sau carne de porc fără os, 50 g făină, muştar, 7 ouă, sare, 25 g caşcaval, 150 g ciuperci.

Se taie carnea în porţii, se bate cu ciocanul, se presară sare, piper. Bucăţile se trec prin făină şi se rulează. Se prăjesc în ulei încins. Separat se face o omletă foarte subţire în care se pune ruloul de carne şi se rulează din nou. Pe deasupra se pun ciupercile călite în ulei şi caşcaval ras. Se serveşte cu garnitură de cartofi pai, legume asortate şi salată verde.

Omletă cu urzici

500 g urzici spălate şi fierte, 50 g usturoi, 40 g făină, 50 ml lapte, 250 ml ulei, 6 ouă, 30 g sare, 4 g piper măcinat, 50 g caşcaval ras.

Făina se rumeneşte în 100 ml ulei, se stinge cu lapte. În acest sos se adaugă urzicile bine tocate. Se sărează şi se piperează după gust, se fierbe totul la foc mic circa 15 minute, se dă deoparte şi se amestecă cu usturoiul bine pisat. Din ouă se fac omlete simple, fiecare din câte două ouă. Cantitatea de urzici se împarte în porţii. Pa farfurie se pune omleta iar deasupra urzicile. Se poate servi ca antreu.

Laborator de sănătate

DIAREEA

Diareea este o problemă de sănătate care, de obicei, nu presupune intervenţia medicului dacă ştim să o tratăm corect. Manifestată prin scaune neregulate şi apoase, aceasta poate fi cauzată de mâncare alterată, anumite tipuri de medicamente,stres emoţional, consum excesiv de băuturi alcoolice, infecţii virale sau bacteriene, viroză intestinală. Dacă diareea nu este severă, iar bolnavul consumă lichide suficiente pentru a evita deshidratarea, organismul îşi va înlocui treptat pierderile de lichide. Dacă însă diareea este însoţită şi de vărsături şi înlocuirea lichidelor pierdute nu se poate face prin măsurile obişnuite luate la domiciliu, e nevoie de asistenţă medicală de urgenţă şi în unele cazuri chiar de spitalizare.

Care sunt simptomele? ◆ Scaune apoase frecvente, cu diferite aspecte, variind de la culoarea verzuie până la decolorare ◆ Crampe abdominale ◆ Senzaţia de oboseală (datorată pierderii de potasiu) ◆ Sete ◆ Striuri sanghinolente (firişoare discrete de sânge) în scaun.

Ce măsuri trebuie luate? ◆ O dietă pe bază de lichide, la care se asociază săruri necesare organismului pentru înlocuirea pierderilor. Ceaiuri (de mentă), supă limpede de carne, un amestec electrolitic cumpărat de la farmacie (Gesol) care se dizolvă în cantitatea de lichid indicată pe ambalaj, băuturi acidulate carbogazoase (bine scuturate înainte de a fi consumate pentru a se elimina surplusul de gaz) sau o soluţie de zahăr şi sare (1 litru apă; 1 linguriţă sare; 1 linguriţă zahăr; 4 linguriţe sare de lămâie; 1/2 linguriţă bicarbonat de sodiu). Se recomandă ingurgitarea a 50-60 g din soluţia salină, la fiecare oră. Orice fel de aliment solid trebuie evitat. Dacă diareea durează mai mult de 1-2 zile, fără să dea semne de ameliorare, sau dacă scade cantitatea de urină atât ca frecvenţă cât şi cantitativ, trebuie solicitat medicul deoarece există pericolul unei deshidratări care nu poate fi stăpânită decât prin tratamente specifice spitalului.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

TUBERCULOZA

un inamic la sfârşit de mileniu

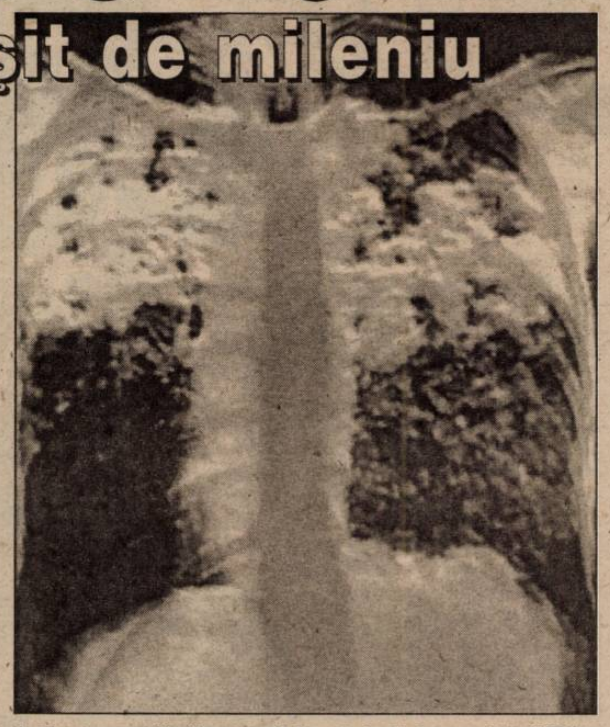

Deşi tuberculoza face parte dintre bolile despre care se ştie aproape totul (bacilul care o declanşează – Koch, modul de răspândire în rândul populaţiei, medicamentele eficiente împotriva ei, vaccinul BCG, măsurile de prevenire a declanşării epidemiilor, mijloacele de stingere a focarelor de infecţie etc.) această boală încă este o problemă a sfârşitului de secol XX, de vreme ce se estimează că numai în ultimii zece ani care vor încheia acest mileniu se vor înregistra pe întreaga planetă peste 90 de milioane de noi îmbolnăviri şi peste 30 de milioane de decese. În ceea ce priveşte România, aceasta se află din nefericire printre ţările cu cel mai mare număr de îmbolnăviri prin tuberculoză, anual fiind luaţi în evidenţă circa 24000 de bolnavi, ceea ce reprezintă de 105-107 cazuri de îmbolnăviri la suta de mii de locuitori, de departe cea mai ridicată cifră din Europa. Pe acest fond general din ţara noastră, s-a constatat că în ultimii 6-8 ani, a survenit o creştere a riscului de îmbolnăviri la copii, în special la cei de până la patru ani. De asemenea, statisticile arată că bărbaţii contractează această boală mai frecvent decât femeile, vârstele cele mai afectate fiind 35-49 de ani pentru bărbaţi şi 20-29 pentru femei.

Un barometru al nivelului de trai

Condiţiile economice şi sociale ale unei colectivităţi sunt în strânsă relaţie cu incidenţa tuberculozei, motiv pentru care această boală este considerată un adevărat barometru al nivelului de trai al populaţiei. Cele mai numeroase cazuri de îmbolnăviri apar în rândul persoanelor subalimentate, care trăiesc în locuinţe insalubre şi supraaglomerate, care muncesc în condiţii grele, care sunt dependente de alcool...; datorită acestor condiţii de viaţă, precum şi proastelor obiceiuri cum ar fi fumatul sau consumul abuziv de alcool, mecanismele de apărare antiinfecţioasă ale organismului sunt serios compromise, lăsând teren favorabil contaminării cu bacilul Koch, responsabil de declanşarea tuberculozei.

Boala pândeşte din umbră

Interesant este că, dintre persoanele infectate, cea mai mare parte (80-90%) nu vor face niciodată boala propriuzisă, acest fapt reprezentând una din caracteristicile importante ale tuberculozei, aşa-numita disjuncţie infecţie-boală. Asta înseamnă că bacilii rămân în stare latentă în organism, prezenţa lor putând fi semnalată doar de reacţia la testul cutanat la tuberculină. Dintre persoanele infectate, numai 10-20% se îmbolnăvesc de tuberculoză, îndeosebi cei ce prezintă un sistem imunitar slăbit fie din cauza condiţiilor precare de trai şi igienă, fie a existenţei altor boli, cum ar fi silicoza, diabetul, boli de nutriţie, SIDA, alcoolism cronic, neoplasme etc., cărora tuberculoza li se asociază mai uşor.

Tuberculoza afectează toate vârstele şi orice organ al corpului. Totuşi, cea mai frecventă este tuberculoza pulmonară (circa 80% din cazuri) şi practic singura formă susceptibilă de a fi contagioasă. În ceea ce priveşte tuberculoza extrapulmonară, aceasta poate afecta cel mai frecvent pleura, ganglionii limfatici, coloana vertebrală, articulaţiile, căile genito-urinare, sistemul nervos sau abdomenul. Indiferent de localizare, tuberculoza nediagnosticată, netratată sau tratată incorect poate duce la deces.

Semne de atac

Tuberculoza pulmonară poate fi uşor depistată în faza incipientă în măsura în care persoana în cauză nu tratează cu indiferenţă semnele de alarmă ale bolii, nu recurge la automedicaţie sau leacuri băbeşti şi se prezintă la medic. Tusea cronică, persistentă de cel puţin trei săptămâni, cu sau fără expectoraţie, trebuie să fie un semn de îngrijorare. Şi mai imperioasă este consultarea unui medic atunci când tusea se însoţeşte de expectoraţie cu aspect mucos, purulent, striat cu sânge, precum şi de dureri toracice, indispoziţie generală, oboseală, astenie, lipsa poftei de mâncare, scăderea inexplicabilă în greutate (peste 10%), stare de subfebrilitate sau febră uşoară, transpiraţii nocturne sau determinate de eforturi mici. La diabetici, dificultăţile brusc instalate în echilibrarea bolii cu mijloacele eficiente în mod obişnuit pot constitui un element care să determine suspiciunea privind o eventuală afecţiune pulmonară.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

S.O.S., „copiii străzii"

Cititorul nostru Domnul G. din Timişoara, revine asupra unei probleme care şi-a mai găsit locul în rubrica noastră. Marcat de o experienţă a propriei vieţi, Domnia sa sugerează o soluţie concretă privind rezolvarea problemei „copiilor străzii" şi ne cere părerea asupra propunerii sale.

Stimate domnule G., „copiii străzii" sunt într-adevăr o problemă pentru care autorităţile româneşti nu au suficient timp sau dispoziţie şi, ca atare, rămâne mereu nerezolvată. Este, aşa cum spuneţi, o „pată ruşinoasă" pentru o societate care se doreşte civilizată. Ideea dumneavoastră de a fi luaţi de armată şi făcuţi copii de trupă poate fi o soluţie convenabilă, cel puţin din punct de vedere financiar. Pentru unii dintre ei, ar putea însemna, ca şi în exemplele pe care mi le-aţi dat, o şansă reală.

Este, de asemenea, de semnalat atitudinea dumneavoastră optimistă faţă de potenţialul unor astfel de copii, în condiţiile în care s-ar ocupa cineva de ei. De fapt, s-ar putea ca indiferenţa autorităţilor şi chiar a opiniei publice să îşi aibă originea tocmai în ideea preconceputăcă aceşti copii sunt deja pierduţi pentru societate.

Există, totuşi, întrebarea dacă toţi copiii de pe stradă vor accepta viaţa de cazarmă, disciplina militară, când majoritatea tocmai la acest capitol sunt deficitari; cei care fug din instituţiile de ocrotire în care trăiesc sau cei care fug din propria familie o fac pentru că nu sunt dispuşi să accepte nişte reguli impuse de alţii (nu discutăm acum corectitudinea acelor reguli); aşadar, ar trebui să fie înclinaţi de la natură spre viaţa militară, pentru a o accepta. Pentru că eu nu prea cred în educaţia cu forţa.

Mai este şi problema afecţiunii de care duc mare lipsă aceşti copii (unul dintre principalele motive pentru care sunt în stradă), şi pe care este mai greu să o primească într-o cazarmă.

Dacă, însă, „nu se poate" face altceva, propunerea dumneavoastră rămâne, aşa cum am mai spus, o soluţie acceptabilă. Dar eu încă mai sper că, dacă guvernanţii noştri tot îşi vor propune într-o zi să rezolve problema „copiilor străzii", o vor face într-o manieră adecvată fiecărui caz în parte, cu profesionalism şi omenie. Şi încă nu este prea greu, pentru că numărul lor e relativ mic, în comparaţie cu populaţia din oraşele în care trăiesc.

O campanie în presă? Poate fi şi aceasta o idee, dar nu ştiu dacă este într-adevăr metoda prin care ar trebui abordată fiecare problemă nerezolvată de instituţiile statului (şi nu numai). Sau poate că da?!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

COMPRIMATE

✓ *Energia calorică pe care toţi oamenii de pe glob o elimină când sunt în stare de repaus se ridică la 6,5 miliarde kilocalorii. Cu o asemenea căldură s-ar putea fierbe apa unui fluviu mijlociu.*

✓ *Pe Terra, foamea este în prezent o suferinţă cronică pentru mai mult de un miliard de persoane.*

✓ *Omul mănâncă zilnic aproape a 30-a parte din greutatea corpului său.*

✓ *În fiecare secundă mor şi se nasc în corpul omului circa 7 milioane de globule roşii.*

✓ *În sângele omului sănătos există în medie 6500 leucocite (globule albe) pe milimetru cub, variaţiile normale admise fiind cuprinse între 5000 şi 8000 pe milimetru cub.*

✓ *De asemenea, sângele mai conţine 4,5 milioane eritrocite (globule roşii) pe milimetru cub la femeie şi 5 milioane la bărbaţi.*

✓ *Ficatul, datorită bogatei sale vascularităţi şi circulaţiei intrahepatice deosebite, reprezintă un mare depozit sanguin. În stare normală conţine circa 1000 ml sânge.*

✓ *Muşchii scheletici reprezintă aproximativ 40% din greutatea corpului şi sunt în număr de peste 500.*

✓ *Ochii omului pot distinge peste 150 de nuanţe de culori.*

✓ *În cursul unei vieţi de 70 de ani, un om rosteşte peste un miliard de cuvinte.*

✓ *Omul doarme o treime din viaţă.*

✓ *Drojdia de bere este una din substanţele nutritive cele mai bogate în vitamine. Conţine şi o substanţă asemănătoare grăsimii, ergotamina, care se transformă în vitamina D sub influenţa razelor ultraviolete. Preparatele pure de vitamina D se folosesc pentru prevenirea şi tratamentul rahitismului.* (A.P.)

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Varicele membrelor inferioare

EMILIA LASCĂR *din Buzău – Boala varicoasă este caracterizată prin dilatări venoase neregulate, care apar pe traiectul venelor membrelor inferioare. Varicele pot fi secundare sau primitive. Cele secundare apar în urma unor tulburări ale circulaţiei sanguine de întoarcere, cauzate de unele compresuni pe traiectul unei vene principale (sarcină, tumoră abdominală sau pelvină, ascită) sau de o tromboflebită profundă. Varicele primitive sunt cele mai frecvente şi sunt determinate de o serie de factori generali şi locali. Printre cauzele generale pot fi menţionate : vârsta (mai frecvent între 20 şi 40 de ani), sexul (mai frecvent la femei – 58%), profesia (efort prelungit, statul în picioare), căldura excesivă, avitaminozele, infecţiile, obezitatea etc. Cauzele locale pot fi datorate unor compresiuni pe termen lung (cu jartiere, de exemplu) sau unor traumatisme foarte puternice soldate cu ruptură de venă. Boala evoluează în două perioade: o perioadă de început, prevaricoasă, când bolnavul acuză o discretă jenă în timpul mersului sau la statul prelungit în picioare, şi o perioadă aşa-numită de stare, caracterizată prin apariţia varicelor, însoţite de tulburări trofice (piele subţire, umflătură, culoare modificată a tegumentului) şi funcţionale (senzaţie de greutate, oboseală la nivelul membrului varicos, care dispare în repaus). Evoluţia bolii varicoase este cronică, progresivă; fără tratament se ajunge la insuficienţă venoasă care atrage după sine o serie de alte complicaţii (diverse procese inflamatorii, ruptura externă a varicelor urmată de hemoragie, tromboza profundă cu cianoza extremităţilor etc.). Tratamentul bolii varicoase este dictat de stadiul evolutiv al bolii. Poate fi profilactic sau curativ (acesta din urmă putând fi medical sau chirurgical). Tratamentul profilactic constă în prevenirea influenţei unor factori predispozanţi ca: statul îndelungat în picioare, nemişcarea, muncile fizice grele, tusea, constipaţia, obezitatea, elemente care duc la creşterea presiunii venoase. Tratamentul medicamentos se adresează varicelor incipiente şi constă în injectarea unor substanţe medicamentoase la nivel local. Tratamentul chirurgical uzează de tehnici clasice, dar şi de ultimă oră (intervenţia cu laser), cu rezultate deosebit de favorabile.*

Pubertatea precoce

SORINA AGERUŞ *din Arad – Deşi există o mare variabilitate individuală a vârstei la care apar fenomenele de pubertate, există şi limite acceptate ca normale. Sub şi peste aceste limite, normalitatea evoluţiei pubertare este pusă sub semnul întrebării iar atitudinea ce trebuie luată devine într-adevăr o problemă medicală. Aşadar, în legătură cu nelămuririle dv., vă putem spune că se consideră pubertate precoce situaţia în care caracterele sexuale apar la fete înaintea vârstei de 8 ani şi la băieţi înaintea vârstei de 10 ani. Pubertatea precoce poate să fie completă (când apar toate semnele de evoluţie pubertară) sau disociată (când apar numai o parte din semne). Pubertatea precoce completă poate să apară la orice vârstă (de la 1 la 8 ani), dar este mai frecventă la fete. În cazul lor, iniţial se dezvoltă glandele mamare, ulterior apare pilozitatea pubiană şi axilară şi în final ciclul menstrual, ceea ce înseamnă că este prezent fenomenul de „ovulaţie" şi că pot să rămână însărcinate chiar şi la această vârstă. Literatura de specialitate citează cazuri de sarcini şi naşteri la fetiţe între 5 şi 8 ani. La băieţi, iniţial apare creşterea testiculelor, urmată de creşterea penisului, ulterior apare pilozitatea pubiană, axilară şi facială. Dezvoltarea fizică a copiilor cu pubertate precoce (talia şi greutatea) este la început peste media înregistrată de copii de aceeaşi vârstă, dar ulterior creşterea în înălţime se opreşte, copiii rămânând la o statură mai mică. În ceea ce priveşte dezvoltarea psihică şi mentală, aceasta este corespunzătoare vârstei, dar pulsiunile sexuale apar mai devreme. De aceea aceşti copii trebuie supravegheaţi în mod deosebit. Decalajul mare între posibilităţile lor de discernământ şi pulsiunile sexuale pot să-i transforme în victimele unor avansuri sexuale din partea unor persoane adulte ori, ei înşişi, preocupaţi de împlinirea sexuală, să încerce să practice diverse forme de perversiuni sexuale.*

Stelele duble pot avea planete?

Cele 28 de planete detectate până în prezent gravitează în jurul unei stele izolate. Însă în galaxia noastră 70 la sută dintre stele „trăiesc" în cuplu. Pot exista planete în condițiile sistemelor binare de stele? La această întrebare, unii „vânători de exoplanete" răspund afirmativ. Ei își întemeiază opinia pe rezultatele unor studii efectuate asupra luminozității schimbătoare ale unui astfel de sistem binar, situat la peste 20.000 de ani-lumină depărtare de Terra. Numai prezența unei planete de trei ori mai mare decât Jupiter ar putea, datorită câmpului gravitațional pe care îl are, să determine convergența luminii celor două stele și să explice straniile variații luminoase observate. Tot atât de adevărat este și că mulți alți astronomi consideră că baletul celor doi sori rotindu-se împreună poate explica la fel de bine aceste variații ale luminozității.

„Conducte" din safir

Ceea ce vedeți în fotografia alăturată nu sunt tuburi realizate din metal sau din sticlă, ci din safir sintetic, cu un diametru de 20 mm, obținute la

Comisariatul pentru Energie Atomică (CEA) din Grenoble! Safirul sintetic este folosit în realizarea bijuteriilor dar în egală măsură în microelectronică și optoelectronică. Acest material are proprietăți optice, mecanice și termice de excepție. Rezistă la agresiuni chimice și este transparent. Producerea lui se realizează pornind de la alumina topită la temperaturi de peste 2000 de grade C, care este apoi trecută printr-o filieră care îi dă forma în timpul fazei de solidificare. Procedeul limitează operațiunile de polizare și tăiere și reduce de asemenea timpul și prețul de cost. (A.H.)

LICIA își dezvăluie trecutul

Drumurile care se încrucișează în provinciile turcești Antalia și Mugla, șerpuind printre munți stâncoși, ridicându-se la o înălțime de 3000 m, îți dezvăluie frumusețe care aproape îți taie respirația. În același timp, însă, poți fi vrăjit de relicvele unei civilizații apuse care te întâmpină la tot pasul, pentru că acesta este teritoriul civilizației liciene , o federație de 70 de state, apărute în secolul al VII-lea î.Ch. Aceasta era condusă de o organizație socială misterioasă și a rezistat mai bine de 1000 de ani. Principalul oraș-stat al acestei federații era Xanthus unde în 1973 a fost găsită o stelă care, pentru civilizația de aici, despre care nu se știau prea multe lucruri, a avut valoarea pietrei de la Roseta. Stela de aici conținea un text scris în trei limbi. 43 de rânduri erau în liciană, 27 în arameică și 35 în greacă. Pe baza acestora, arheologii au stabilit că liciana avea un alfabet de 29 de litere, dintre care 19 grecești și 10 reprezentând sunete specifice limbii respective, o limbă indo-europeană care însă părea să fie înrudită și cu etrusca.

Xanthus este considerat aproape un sanctuar ca și Letôon situat la câțiva kilometri, amândouă aflate sub protecție UNESCO. S-au păstrat aici intacte vestigii grecești și romane, fortărețe bizantine. Pe culmea Munților Taurului o altă străveche fortăreață, Sidima, îți dezvăluie tainele. Pe ulițele înguste ale actualului sat se văd încă arcurile unor construcții și fragmente de mozaic roman.

Conform legendei aici a poposit oștean Marcian să-și îngrijească sănătatea, după ce se remarcase în luptele cu perșii. Doi frați i-au prezis că va ajunge împărat, profeție care s-a împlinit după moartea lui Theodosius al II-lea – Marcian a condus țara între anii 450-457, acordând Sidiniei favoruri deosebite. Numeroase coloane și pietre funerare se află în apropierea satului, nu departe de drumul spre Xanthos. Acest oraș stat, inima a federației a făcut parte din imperiul persan, apoi din cel roman și în cele din urmă din cel bizantin. Herodot descrie în amănunt asediul perșilor împotriva orașului în secolul al V-lea î.Ch. Locuitorii au depus o rezistență eroică, luptând cu un curaj ieșit din comun. Cei care au supraviețuit s-au baricadat în fortăreața cu familiile și averile lor și au dat foc cetății pierind cu toții. Plutarh menționează la rândul său că Alexandru cel Mare a ținut să bea apă din fântâna Latonei aflată aici, despre care se spunea că oferă apă vie. Multe vestigii de aici au luat drumul muzeelor lumii dar mai aproape de zilele noastre se încearcă restaurarea acestor monumente construite de niște oameni care disprețuiau aurul și armele, ridicând sanctuare ca un omagiu adus fertilității pământului.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Un remorcher în COSMOS

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Într-un articol precedent am prezentat condițiile în care, urmând să găzduiască un film de anticipație, stația orbitală MIR își va prelungi „viața" operațională anul acesta. Fondurile astfel obținute nu vor putea să compenseze cheltuielile ocazionate de periodica aducere a bordul stației MIR, a rezervelor de carburanți etc. ceruți de menținerea stației pe aceeași orbită. Iată însă că, la inițiativa conducerii unei fundații americane non-profit (Rick Tumlinson), firma Gold & Apple condusă de financiarul Walt Anderson, a perfectat cu operatorul rus al stației MIR, consorțiul ENERGIA, înființarea unei firme de tip „joint-venture" denumită MirCorp, având scopul de a revitaliza în continuare stația MIR și a-i aduce chiar beneficiari... comerciali! Principala acțiune care a fost deja demarată de MirCorp, cu fonduri de la fundația FINDS și de la Gold & Apple, este de a dota stația MIR cu un sistem de remorcare electrodinamică (!), care va fi construit, se pare, de firma americană Tether Applications din San Diego, și remorcat de modulul Kvant-2 al stației, de cosmonauții ruși care sosesc la bordul stației, pentru a o pregăti pentru... film, dar și pentru noul experiment...

În ce constă experimentul și de ce remorcaj spațial?! Agregatul care va „atârna" de stația MIR, remorcat prin spațiu printr-un cablu lung de... 7 km(!), are rolul nu doar să țină cablul întins, ci el poate, periodic, să dirijeze forța electromotoare care apare în acel cablu parcurs de o parte din electricitatea furnizată în exces de panourile solare ale stației MIR, către aceasta din urmă, pentru a o „ajuta" să contracareze forțele care uzual îi deformează orbita, reducând altitudinea acesteia. Atât practic cât și teoretic, problema nu este deloc nouă: în primii ani ai deceniului 1990-2000, o navetă americană a fost implicată în remorcarea unui satelit italian, care urma să „atârne" de un cablu lung de 20 km (!); prin „tragerea" acestui satelit, în cablu urma să apară o forță electromotoare datorită mișcării conductorului respectiv prin câmpul magnetic terestru... Toate au fost „bune și frumoase" până când s-au demarat operațiile de lansare apoi de recuperare a cablului; atunci s-a constatat că dinamica remorcajului spațial este nelineară și poate fi soluționată folosind doar automatica neconvențională, lucru pentru care NASA a acceptat foarte greu demararea experimentului. După încercări nereușite – cablul nu a putut fi lansat decât pe o lungime mult mai mică, iar recuperarea satelitului era o adevărată aventură... (!) – s-a concluzionat necesitatea folosirii unui automat de control capabil să „stăpânească" mișcările cu autooscilații ale cablului, iar automatul trebuia construit folosind logica fuzzy! După ce au demonstrat că un astfel de „automat-fuzzy" poate menține erorile sub o limită de ordinul a 1 ÷ 2 metri, matematicienii au ajuns la concluzia că experimentul poate fi reluat doar dacă se va dispune de un automat hibrid, care să îmbine capabilitățile logicii fuzzy cu cele ale unei rețele neuronale (!), singurul capabil să „recunoască" și să controleze fenomenul... Oare cei de la Tether Applications cunosc și aplică aceste concluzii?!...

(Va urma)

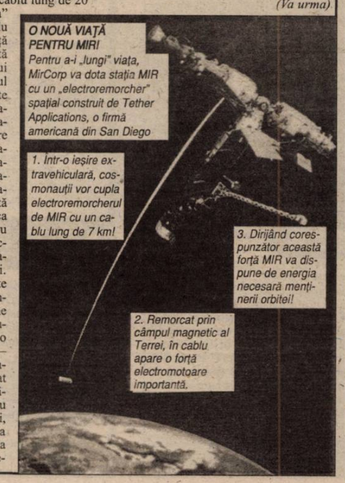

O NOUĂ VIAȚĂ PENTRU MIR! *Pentru a-i „lungi" viața, MirCorp va dota stația MIR cu un „electroremorcher" spațial construit de Tether Applications, o firmă americană din San Diego*

1. Într-o ieșire extravehiculară, cosmonauții vor cupla electroremorcherul de MIR cu un cablu lung de 7 km!

2. Remorcat prin câmpul magnetic al Terrei, în cablu apare o forță electromotoare importantă.

3. Dirijând corespunzător această forță MIR va dispune de energia necesară mențienerii orbitei!

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	89,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

VULTURII și înalta tensiune

MARIAN GRIGORE

Printre miile de specii amenințate cu dispariția (sau care chiar dispar anual de pe planetă) există o mioritate, aparent favorizată, constituită în special din specii divenite aproape embleme naționale pentru unele țări, precumursii Pandа pentru China. Una dintre aceste specii (favozaie) o constituie și vulturii din Masivul Central din Franța, ce au dispărut total, acum 40 de ani, din regiunea Grands Causses. În 1968, „nostalgia" acestor majestuoase păsări mâncioare de cadavre, având, din această cauză, un veritabil rol de sanitari ai mediului", a determinat Liga de protecție a păsărilor (LPO) a Societății naționale (franceze) pentru protecția naturii (SNPN) să declanșeze un amplu proiect de reintroducere a acestora în mediul ce le fusese, cândva, familiar. Program care s-a bucurat de succes, în anul 1999 populația de vulturi în această regiune a Franței atingând 300 de indivizi, resectiv 75 de cupluri împreună cu puii lor, populație ce ocupă un teritoriu de peste 200000 hectare. Dar problema este departe de fi rezolvată, chiar dacă, în vederea facilitării acestui vulturilor la hrană, o dispoziție departamentaia din 7 august 1998 a permis colectarea carcaselor de animale moarte de la

creatori pentru a le depune în zonele frecventate de vulturi Dincolo de hrană, principala problemă o constituie liniile de înaltă tensiune. *„Liniile de înaltă tensiune* – arată Michel Terrasse, vicepreședinte al LPO și director al proiectului de reintroducere a vulturilor în mediu – *sunt responsabile de 90 la sută din decesele din cauze nenaturale ale vulturilor. Iar mortea unui vultur ne costă nu mai puțin de 200000 ff, respectiv costul reimplantării unui alt individ. EDF (Societatea fanceză de electricitate) va trebui să ia măsuri pentru a evita acest fenomen..."*

Până una-alta, se pare că tot natura va juca rolul decisiv, întrucât din Spania, care numără încă o populație de peste 16000 de vulturi, aceștia au început să migreze, pe gratis, spre „nișa ecologică" liberă din masivul francez. Unde se vor confrunta, însă, cu aceeași problemă a stâlpilor de înaltă tensiune.

LUMINI și UMBRE pe Terra

MIHAELA DOROBANȚU

„Nu are umbră – și-a vândut sufletul diavolului!" – chiar și pentru mai puțin decât atât, oamenii au putut fi odinioară arși pe rug. Nu ne petrecem oare o parte importantă a vieții în umbra cea mai adâncă, adică în noapte? Și nu spunem: „fără umbra unei îndoieli", sau „se teme și de propria umbră", „îl urmărește ca o umbră"? După cum se vede, umbra a fost și rămâne o parte integrantă a ființei noastre.

Noi și umbrele

Este oare posibil să ne separăm la un moment dat de umbra noastră? Primul răspuns este evident nu, dar un amuzant experiment ne oferă posibilitatea de a vedea cam cum ar fi dacă acest lucru ar fi posibil. Este vorba de un „perete magic", dar toată magia nu înseamnă decât că el este vopsit cu o vopsea fosforescentă. Te așezi în fața peretelui, se declanșează un flash; în timpul cât el acționează,

lumina din spatele tău este absorbită de perete, așa că atunci când te dai la o parte conturul tău rămâne „imprimat" – ca și cum umbra ți-ar fi fost „congelată". Dar, dincolo de trucurile magicienilor, umbra rămâne un lucru „foarte serios". Într-atât de serios, încât, în Siberia, copiilor le este interzis să se joace cu ea! Psihologii văd aici ideea oamenilor de a asimila raportul ființă-umbră cu cel pe care îl stabilim cu eul nostru inconștient. Uneori avem tentația de a... despărți umbra de propria noastră persoană, de a o considera ca pe o existență independentă – un lucru care poate deveni periculos, dacă nu se încheie, pe parcursul creșterii noastre normale, ca și teama de întuneric pe care toți o avem și în final o depășim. Și dacă vreți să experimentați o dată măcar cum este să fii fără umbră, duceți-vă într-o localitate cuprinsă între cele două tropice. Dar nu vă speriați: nu ați devenit nici vampiri, nici nu ați intrat în contact cu cine știe ce forțe obscure. Este vorba doar de un loc unde, o dată pe an, Soarele se află efectiv la zenit, drept deasupra capului, așa că umbra nu se poate forma...

Geometria umbrei

Vă mai amintiți cum a măsurat Thales, faimosul matematician grec, înălțimea piramidei lui Keops fără să aibă nevoie de cine știe ce aparate? Simplu: făcând raportul umbrelor piramidei și ale unui simplu bețișor. Trei secole mai târziu, un alt mare om de știință al Antichității, Eratostene, reușea, tot „din jocul umbrelor", să măsoare, cu o incredibilă precizie, circumferința Pământului. Ca să nu mai spunem că toată lumea știe că nu doar distanțele sau dimensiunile spațiale, ci și timpul se poate determina cu ajutorul umbrelor. Drumul Soarelui pe boltă este „urmat" de cel al umbrei pe Pământ – așa s-a născut ideea ceasurilor solare. La fel se întâmpla cu „găsirea" Nordului, atunci când am uitat acasă – sau pur și simplu nu avem – busola. Este suficient să așezăm în centrul ceasului un băț, să rotim apoi ceasul până când limba mică (cea care arată orele) coincide cu umbra bățului, apoi să ne imaginăm diagonala unghiului format cu direcția orei 12, și am găsit Nordul.

Lumini, umbre și arhitectură

Încă din Antichitate, umbra era utilizată pentru a imagina criterii după care erau orientate arhitectura și urbanismul. Aceasta se întâmpla, de exemplu, în orașele etrusce sau romane, care erau construite după un plan definit de două axe ortogonale, „trasate" cu ajutorul umbrelor. Dar și în timpurile moderne, după cum afirmă arhitectul milanez Giulio Orsi, clădirile „se gândesc" în așa fel încât la echinocții, umbra unei construcții să nu „invadeze" pereții clădirilor vecine mai mult de patru ore. Interesant este însă ca zona de umbră... nu este chiar atât de ușor de definit. Aceasta din cauză că impuritățile din aer difuzează lumina și în zone care nu sunt direct expuse la Soare, așa că „marginea" umbrei este oarecum incertă. Lucru care nu se întâmplă, de exemplu, pe Lună, unde tocmai absența acestor impurități face imposibilă penumbra.

O lume fără umbră

Un experiment rusesc aparte, denumit „Znamya" (steagul), are în vedere „întinderea" în spațiu a unui strat reflectorizant extrem de subțire din plastic (se folosește o armătură de 25 de metri care orbitează în jurul Terrei). „Instalația" va funcționa ca un fel de ...a doua Lună, unmințită însă mult mai puternic decât aceasta o anumită zonă de pe Pământ. Unii se și bucură de pe acum la gândul că vreo câteva instalații de acest tip ne vor face să spunem „adio" întunericului, în timp ce astronomii protestează deja vehement pentru că în felul acesta vor „orbi" pur și simplu toate telescoapele de pe Terra...

■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Himalaya, capăt și început de lume

Lhamo, amchi și bonetele galbene

DORIN MĂRAN

În Zanskar, excepție făcând capitala Padum, medicamentele sunt aproape inexistente. Ele sunt suplinite de medicina tradițională care se sprijină pe astrologie. Practicile medicale pot fi însă săvârșite și de așa numiții lhamo, persoane mediumnice, „alese" de divinitate și inițiate de un maestru. O persoană lhamo este remarcată uneori din tinerețe când semnele „posesiunii" divine constând într-un comportament psihologic atipic, maladiv, îi recomandă calitățile de medium. Lhamo oficiază în stare de transă, exorcizează posedații, alină suferințele implorând divinitățile să pătrundă în corpul său pentru a-i potența capacitățile vindecătoare. Medicul cel mai responsabil și mai eficace rămâne însă specialistul amchi care este și un bun cunoscător al textelor fundamentale medicale indiene și chineze. El știe să prepare soluții sau prafuri din plante, să aplice ventuze, să ia sânge, poziția astrelor indicându-i datele favorabile la care poate să înceapă tratamentele.

O oază de puritate

Zanskarul nu poate fi străbătut decât pe jos sau călare. Acest lucru este benefic pentru călător întrucât se află pe un drum inițiatic și numai în acest fel poate comunica cu natura și divinitatea. În fiecare sat el va întâlni câte o mică mănăstire așezată pe coasta unei coline și care aparține uneia dintre doctrinele lamaismului. Cea mai austeră dintre ele face parte din ordinul Bonetelor galbene, care predează pentru o viață abstinentă, fără alcool, tutun sau raporturi sexuale pentru a se atinge starea de grație divină, absolutul. Să nu uităm că Zanskarul este o țară a libertăților amoroase, a sărbătorilor stropite cu alcool, un ingredient care face viața locuitorilor mai ușoară și că eforturile de purificare ale adepților ordinului Bonetelor galbene sunt, deseori, extrem de frustrante. Eliberați de păcatul pasiunilor, unii călugări își mărturisesc totuși nostalgia libertăților din tinerețe. Îngrijorarea acestora față de deriva morală a occidentalilor se face însă simțită de fiecare dată când cele două civilizații își dau mâna în aceste ținuturi atât de aproape de cer. Călugării recomandă călătorilor să învețe și să pună în practică filozofia lor pentru a scăpa de războaie, de suferință, de ignoranță.

Peștii de acum 500 milioane de ani...

La Kunming, în sudul Chinei, Degan Shu și echipa sa de cercetători de la Universitatea din Xi'an au „pescuit" fosilele a doi pești datând de 500 milioane de ani. Lungi de 2-3 cm, Myllokunmingia fengjiaoa și Haikouichthys ercaicunensis au mușchi în formă de W și un craniu cartilaginos. Oamenii de știință consideră cele două fosile ca fiind mărturia celor mai vechi vertebrate descoperite vreodată. Până în prezent, nenumăratele fosile descoperite permiteau cunoașterea și descrierea evoluției vertebratelor pe o perioadă de 430 milioane de ani. Foarte rare specimene aveau o vârstă de până la 480 milioane de ani. Însă perioada Cambrianului (de la -550 la -480 milioane de ani), în cursul căreia a apărut majoritatea

formelor animale, era până acum lipsită de fosile. Recenta descoperire „îmbătrânește", așadar, vertebratele cu 50 de milioane de ani!

Glugă anti-incendiu

Fabricată din kapton – un material plastic translucid – EVAC-U8 este o glugă cu care utilizatorul își acoperă capul și gâtul și poate fi pusă în câteva secunde. Este capabilă să reziste la temperaturi de circa 300 grade C, asigurând o protecție absolută capului, ochilor și gâtului contra căldurii, flăcărilor și scânteilor. Grație unui

dispozitiv de filtrare a aerului, utilizatorul poate respira timp de douăzeci de minute. În vârful glugii este montat un semnal fotoluminiscent care permite reperarea purtătorului în întuneric. (A.H.)

Fotografii de la cititori

«Un Tucă în devenire!»
ALEX ABATE – București

DISPARIŢIA REGIMENTULUI „NORFOLK” 3

DAN APOSTOL

Alt autor de prestigiu, căpitanul Th. Frothingham *(„The Naval History of the World War”* – Cambridge, Harvard, 1925) nu pomeneşte nimic despre Regimentul 1 Norfolk, dar menţionează un incident curios în care a fost implicată flota anglo-franceză care participa la bătălia Strâmtorilor. În după-amiaza zilei de 21 august, două avioane de recunoaştere franceze au fost trimise să cerceteze nişte ciudaţi „nori” cenuşii care survolau navele aliate, la circa 1000 m altitudine. Echipajele cuirasatelor engleze şi franceze au observat cum cele două aparate au intrat în „escadra” compactă a norilor cenuşii, după care le-au pierdut din vedere. Avioanele nu au mai revenit niciodată la bază, cei patru aviatori francezi fiind daţi „dispăruţi deasupra mării”. S-a presupus că ciudaţii nori, de formă elipsoidală, rotundă sau de fus erau de fapt dirijabile germane, care au doborât cele două avioane (neînarmate). Dar aceasta nu explică motivul pentru care „dirijabilele” nu au bombardat flota aliată sau imposibilitatea găsirii unor fragmente ale avioanelor, într-o zonă restrânsă şi intens străbătută de navele engleze şi franceze. Ipoteza doborârii aparatelor franceze de aviaţia turcă a căzut de la sine; în 1915 Turcia având doar câteva avioane şi o aeronautică militară pur simbolică.

2) Martorii neozeelandezi nu făceau parte din trupele britanice, ci din A.N.Z.A.C. şi, prin urmare, nu aveau de unde să cunoască precis efectivul şi matricola unităţilor engleze cu care veneau în contact, mai ales pe linia frontului, unde situaţia se putea schimba de la o clipă la alta. De aceea, folosirea titulaturii de „regiment” în declaraţie este relativă, martorii admiţând că nu cunoşteau efectivul trupelor dispărute. Până la sfârşitul campaniei, Regimentul Norfolk a fost aproape complet distrus, după câte atestă arhivele britanice, din cei 2800 de soldaţi, subofiţeri şi ofiţeri înmatriculaţi scăpând doar... 386! Nu se pot stabili condiţiile dispariţiei sau decimării fiecărei companii şi fiecărui batalion în parte, aşa că este foarte posibil ca neozeelandezii să fi văzut într-adevăr un fenomen asemănător celui descris, în care să fi fost implicat un batalion sau o altă unitate a Regimentului Norfolk.

3) Argumentul potrivit căruia unii martori au ajuns în zona Kaiajik Dere la sfârşitul lunii august nu are decât o valoare relativă, arhivele britanice menţionând data când *întreaga* divizie neozeelandeză trimisă ca întărire englezilor şi-a ocupat poziţiile. Nu există date precise despre diversele sale unităţi şi este foarte posibil ca batalionul sau doar compania din care făceau parte martorii să fi ajuns pe linia frontului mai devreme.

De altfel, un timp s-a negat chiar existenţa martorilor în sine, deoarece un cercetător britanic nu a primit răspuns la scrisorile trimise celor trei foşti soldaţi din A.N.Z.A.C. Ancheta sa se desfăşura însă în 1978, iar cei trei muriseră de mult... Până la urmă s-a descoperit că Reichard şi Newnes, cel puţin, luptaseră cu certitudine în Divizia 1, Corpul III Armată A.N.Z.A.C., fiind, în august 1915, pe frontul din Gallipoli.

4) Între 21 şi 28 august, Batalionul 4 a atacat atât Cota 60 cât şi sectoarele Koja-Dere şi Boghali, pierzând două treimi din efectiv. Nu au fost găsite decât o parte din cadavre, a căror identificare nu a fost întotdeauna posibilă, stabilindu-se doar că morţii se aflau „pe locul unde ar fi trebuit să ajungă Batalionul 4 în cursul ofensivei” (Imperial War Museum – *„World War Archives – Gallipoli 1915”).*

5) Experţii britanici cunoşteau existenţa unei enigme în legătură cu Regimentul Norfolk, considerând ca inadmisibilă dispariţia unor trupe, chiar în condiţiile dure de la Gallipoli. Au fost emise două ipoteze:

a) Folosirea de către turci a gazelor de luptă în zona Cotei 60. Este greu de crezut însă că englezii nu ar fi sesizat acest lucru, intrând pasivi într-un nor de gaze otrăvitoare, după cum nu se poate explica evacuarea unui mare număr de cadavre înainte ca A.N.Z.A.C. sau corpul expediţionar britanic să fi prins de veste.

b) Capturarea unor unităţi engleze şi transportarea lor de către... dirijabile germane. Este imposibil de admis că un dirijabil din 1915, oricât de mare ar fi fost, putea lua la bord mai mult de 50 de oameni şi, în orice caz, celelalte trupe engleze, australiene sau neozeelandeze ar fi identificat măcar un singur element tehnic (zgomotul motoarelor, forma nacelei etc.) al prezumtivei aeronave.

Sir J. Corbett menţiona în volumul său *„Naval Operations: History of the Great War Based on Official Documents”* (New York, Longmans, 1920) că, fără îndoială, „Turcia ar avea de dat unele explicaţii în legătură cu dispariţia fără urmă a mai multor unităţi din corpul expediţionar britanic de la Gallipoli”. Răspunzând acuzaţiilor, fostul om de stat turc A. Emin *(„Turkey in the World War”* – New Haven, Yale, 1930) şi fostul comandant al misiunii militare germane în Turcia, generalul H. Kannengieser *(„The Campaign in Gallipoli”* – London, Hutchinson, 1928) susţineau că trupele turceşti şi germane nu au folosit gaze de luptă şi nu au masacrat prizonierii la Gallipoli, pierderile deosebit de grele suferite de aliaţi datorându-se incapacităţii şi obtuzităţii unor ofiţeri din Înaltul Comandament Britanic, ce au stăruit în continuarea unei operaţiuni dinainte pierdute datorită terenului impropriu.

Există însă şi un document oficial în care se întâlnesc destule indicii asupra stranietăţii cazului. *„Raportul Final al Comisiei asupra Operaţiunii Dardanelle” („Final Report of the Dardanelles Commission”),* definitivat în 1917 dar publicat abia în 1967, menţionează atacul a 3000 de soldaţi A.N.Z.A.C. asupra Cotei 60 la 21 august şi atacuri sporadice ale unor unităţi engleze în zona aceluiaşi obiectiv între 12 şi 30 august. Este consemnată apariţia unei „stranii brume” şi a „ceţii argintii” prezente pe Câmpia Suvla la 21 august. Sunt de asemenea menţionate numeroasele dispariţii de pe câmpul de luptă („au existat sute de dispăruţi, care nu s-au regăsit în listele de prizonieri comunicate de Turcia”), precum şi faptul că armata turcă trata foarte corect prizonierii aliaţi.

Sunt toate acestea semnificative? Constituie argumente favorabile insolitului soartei câtorva zeci sau câtorva sute de oameni pentru care războiul s-a sfârşit, în 1915, *altfel* decât şi-ar fi putut imagina? Probabil că nu vom afla niciodată cu certitudine. Un lucru este sigur: dacă infanteriştii britanici au ajuns într-o altă lume – poate chiar în alt Univers?! –, ea n-avea cum să fie mai cumplită decât cea a tranşeelor care desfigurau Europa marelui Război.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Păuşa

Construită la începutul secolului al XVIII-lea, biserica din satul Păuşa, judeţul Bihor, are hramul Sfântul Dumitru. Deşi a suferit numeroase adăugiri, îşi păstrează forma iniţială. Absida trapezoidală este rar întâlnită în ţara noastră, iar un element interesant, care ne ajută la determinarea perioadei în care a fost înălţat locaşul, este turnul, asemănător cu o structură proprie barocului. Turnul este compus din şapte părţi suprapetajate dintre care una este asemănătoare unui bulb, întreaga construcţie fiind specifică secolului al XVIII-lea. Tehnica de construcţie este paianta cu stâlpi verticali – „şoşi”, în care sunt fixate bârnele orizontale şi tencuiala cu ceamur – „tină” cum îi spun localnicii.

Tinda femeilor, mai largă decât la alte construcţii de acest gen, este delimitată printr-un tavan de baza turnului. Tot un tavan acoperă absida altarului iar naosul are o boltă semicilindrică.

Cel mai de preţ aspect al acestui monument este constituit de pictura care surprinde prin atmosfera în care îşi compune subiectele. Tematica, de altfel consacrată, dovedeşte o puternică individualizare. Pe strana nordică, pictorul Ioan Lapăuşanu şi-a făcut autoportretul, „semnându-şi” astfel opera nu numai prin pisanie. Pe strana de sud a pictat portretul fratelui său, preotul din timpul căruia a fost zugrăvită biserica.

În 1975 biserica a fost restaurată de specialiştii Direcţiei Patrimoniului Cultural Naţional, urmând a se înlocui şi tabla de pe acoperiş.

La biserică se află câteva manuscrise copiate de Popovici-Cucuianu Gheorghe Ursu din Păuşa şi mai multe tipărituri vechi româneşti provenite din diferite centre tipografice.

Probabil că monumentul a fost strămutat din locul iniţial în jurul anului 1849, ca o măsură de prevedere luată contra deselor inundaţii. De altfel procedeul strămutării este des întâlnit în Ţara Crişurilor.

Epoca în care a fost terminată biserica s-a determinat pe baza unor documente care menţionează secolul al XVIII-lea.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

PREZENŢĂ FRANCEZĂ ÎN „DOSARUL CENTRAFRICAN”... 5

Continuăm publicarea, în exclusivitate, a unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine”, vol. I (autori: M. Ureche şi A. Rogojan, ed. PACO, 1999). Rămânem tot la acţiunea serviciilor secrete franceze (D.G.S.E.) care nu s-au sfiit să-şi bage coada în treburile unor ţări din Africa cum ar fi Republica Centrafricană, Senegal şi Mauritania. (A.H.)

Africa Centrală, devenită „imperiu” sub Jean Bedel Bokassa, un dictator despre care s-a spus că s-ar fi dedat la canibalism faţă de triburile duşmane etniei sale, constituia, spre sfârşitul anilor ’70, o problemă foarte incomodă pentru Franţa, care menţinea această ţară în sfera ei de influenţă.

Printr-o acţiune-fulger, bine pregătită din punct de vedere informativ, deci al documentării, şi contrainformativ, al păstrării secretului, două avioane ale Serviciului „Acţiuni” desantează la Vangui 150 de paraşutişti, care ocupă toate punctele cheie ale capitalei, înlocuiesc garda şefului statului, iar pe acesta îl depun într-o închisoare. Noul conducător, un centrafrican aflat în Franţa, pe nume David Dacko, a fost şi el adus de forţele speciale, care i-au dat până şi discursul ce l-a rostit cu prilejul preluării conducerii.

Surpriza a fost totală, inclusiv pentru ambasadorul Franţei la Bangui.

Preşedintele David Dacko i-a succedat Andrei Kolingba, un autoritar, pe lângă care a fost plasat un om al D.G.S.E., acesta devenind adevăratul deţinător al puterii, deoarece în mâinile sale se afla atât securitatea preşedintelui, cât şi cea a ţării.

Menţinerea lui Kolingba la putere era necesară, dată fiind manevrabilitatea sa de către D.G.S.E. în raport cu interesele majore ale Franţei ce priveau: *o importantă bază militară în zona subsahariană* (preşedintele a fost convins în 1991 să nu transfere asupra Franţei responsabilitatea menţinerii bazei, mai ales când forţele acesteia trebuiau să intervină într-o ţară sau alta) şi *vecinătatea cu Sudanul şi Ciadul,* două ţări importante pentru Franţa.

...şi în dosarul „SENEGAL-MAURITANIA”

În noaptea de 22 spre 23 aprilie 1989, la Dakar, în capitala Senegalului, populaţia băştinaşă a atacat şi jefuit zeci de magazine ale comercianţilor mauritani, asasinând pe mulţi dintre ei. Concomitent, la Nouakchott, în capitala Mauritaniei, mii de mauritani i-au atacat pe senegalezi, ucigând aproximativ 200 dintre ei. Ulterior, conflictele iau amploare, implicând de ambele părţi exodul peste graniţe a mai multor zeci de mii de persoane.

Ambele ţări implicate erau din zona francofonă. Autorii conflictelor erau din exterior. Irakul influenţase Mauritania, unde pătrunsese panarabismul de sorginte irakiană şi simpatia pentru Saddam Husein devenise evidentă. De asemenea, Irakul era interesat de folosirea Saharei mauritane pentru testarea rachetelor sale balistice.

De cealaltă parte, Arabia Saudită sprijinea Senegalul, căruia îi acordase un substanţial ajutor financiar, motiv pentru care i s-a aliat în războiul împotriva Irakului.

În faţa acestei situaţii, s-a hotărât demararea unei acţiuni secrete pentru pacificare şi înţelegere între preşedinţii celor două ţări, Abdou Diouf şi Mouar Ould Taya.

În luna decembrie 1990, la Paris, pe bulevardul Mortier, la sediul D.G.S.E., au început negocierile secrete. După aceea, rând pe rând, s-a informat la Elysee (Preşedinţia), la Matignon (Primul Ministru), la Quai de Orsai (Ministrul de Externe) şi la Ministerul Cooperării, ultimii doi informaţi fiind solicitaţi să-şi trimită observatorii. Cele două delegaţii au beneficiat de un tratament de protocol excepţional şi foarte atent din partea D.G.S.E., până au acceptat să dialogheze, apoi când lucrurile au început să intre pe făgaşul normal, directorul D.G.S.E. le-a comunicat celor doi şefi de state: „Acum puteţi să vă telefonaţi şi să începeţi, fără noi, discuţii diplomatice bilaterale”.

■ „Omul cu o mie de fețe”

FĂT-FRUMOS, UCIGAȘ ÎN SERIE

Sid Ahmed Rezala este un tânăr de 20 de ani arestat pe 11 ianuarie a.c., la Lisabona, sub acuzația de a fi comis, la intervale de timp, trei crime, victimele fiind toate femei. Setea, deocamdată inexplicabilă, de sânge a acestui bărbat nu se revarsă doar asupra reprezentantelor sexului feminin, din când în când Rezala simte nevoia să-și curme propria lui viață prin tentative de sinucidere. Tocmai pentru că i se cunoștea trecutul sinucigaș, imediat după arestare, a fost transferat în spitalul închisorii din Caxias, pentru a fi supravegheat. Cu toate acestea, a fost găsit cu o tăietură lungă de 20 de cm în jurul gâtului și cu o altă rană la încheietura mâinii stângi, hotărât fiind să-și suprime viața. O nouă tentativă eșuată. Cei doi avocați ai lui Rezala, cu care acuzatul a păstrat un contact permanent, au încercat să afle motivul gestului lui, dar nu au obținut nici un răspuns. Așadar, până una-alta, la bara acuzaților se află un tânăr de 20 de ani, căruia i s-ar potrivi denumirea de omul cu o mie de fețe: când este propria lui victimă, când este călău, când ia înfățișare de înger, când se transformă în demon.

Cine este acuzatul?

De origine algeriană, Sid Ahmed Rezala s-a stabilit în Franța, la Marseille, în 1994. Nu împlinise încă 15 ani. În țara sa primise o educație foarte strictă, dar asta nu l-a ajutat să păstreze calea cea dreaptă; se afla la vârsta adolescenței, nu cunoștea aproape deloc franceza, avea o fire introvertită, descoperea, fără nici un reper, miracolul sexualității, al banului și al străzii. Cu toate acestea, foarte repede a descoperit că poate avea succes bazându-se pe frumusețea lui fizică și pe farmecul pe care îl degaja: plăcea atât femeilor, cât și bărbaților. A căpătat o atitudine narcisistă și a considerat că totul i se cuvine, așa că niciodată n-a suportat să i se dea ordine sau, mai cu seamă, să fie refuzat. S-a căsătorit, soția lui Nadia a născut o fetiță, apoi l-a părăsit; o experiență inacceptabilă, deosebit de frustrantă, pentru așa-zisul Făt-Frumos. A simțit nevoia să se răzbune, dar nu pe fosta lui soție pe care încă o mai iubește, ci pe oricare altă femeie ce își permite să-l respingă.

De ce demon?

Iată ce mărturisește Barbara, o femeie de 28 de ani, care în 1998 a fost victima unui jaf comis de Rezala: „Mă aflam într-un tren aproape gol care făcea legătura între Nisa și Paris. La un moment dat, în compartimentul în care mă aflam au intrat trei tineri, un european, un algerian și o algeriancă. M-a șocat comportamentul agresiv al algerianului: de la bun început, într-un mod inexplicabil, când ne-am încrucișat privirile am simțit că-mi îngheață sângele în vene. Avea o privire de om nebun. Doi ani m-am chinuit să uit figura ceea sinistră și noaptea de coșmar prin care trecusem. Anul acesta, am revăzut surâsul sarcastic și privirea de diavol la televizor. Acum era vorba de un criminal, dar același cu hoțul din tren, i-am aflat și numele: Sid Ahmed Rezala.

De ce înger?

Armando, 43 de ani, om de afaceri spaniol, homosexual, a petrecut cu Rezala revelionul 2000. L-a impresionat ipostaza umilă, lipsită de pretenții a tânărului francez de origine algeriană, pe care l-a cunoscut la Lisabona cu două zile înaintea Anului Nou. Rezala i-a părut deosebit de sincer, de vreme ce de la bun început i-a mărturisit că nu are nici un ban, că doarme în stradă, că se hrănește cu resturi de mâncare de la un bufet, că a venit în Portugalia sperând că va găsi mai repede ceva de muncă, dar că situația lui e mult mai dificilă decât pare pentru că în tren i s-au furat actele. Armando s-a oferit să îl ajute: l-a găzduit în camera în care locuia, i-a cumpărat haine și a încercat să-i găsească o slujbă la care prietenul său ar fi putut să se prezinte după ce își rezolva problema actelor. După Anul Nou, Armando a trebuit să părăsească Lisabona pentru problemele sale de afaceri, dar a convenit să se întâlnească cu Rezala la Madrid pe 12 ianuarie. Pe 11 ianuarie Rezala a fost identificat de poliție și arestat. Pe 12 ianuarie, Armando se afla în avionul de Madrid când a citit într-un ziar despre un oarecare Sid Ahmed Rezala, arestat la Lisabona pentru trei crime, jafuri comise în trenuri, viol, droguri... Armando a rămas siderat: semnalmentele și celălalte amănunte legate de persoana în cauză coincideau cu „iubitul lui blând ca un înger, alături de care petrecuse trei zile minunate la Lisabona”. *(A.P.)*

■ Noroc chior și ignoranță

GHINIONISTUL CARE A DESCOPERIT O COMOARĂ

Jacques Delmine este un francez ce poate concura pentru titlul de cel mai mare ghinionist care a dat peste o comoară. El se judecă de peste patru ani cu Renard Dupuis, omul la care a lucrat ca zilier timp de câțiva ani.

Prin 1986, Jacques s-a trezit alungat din casă de nevastă, din cauza patimii incontrolabile pentru alcool. Sărac lipit, lui Jacques nu i-a mai rămas decât să trăiască de pe o zi pe alta, efectuând tot felul de munci agricole în zona lui de baștină, Redon (Bretagne). În 1988 a fost angajat de familia Dupuis din zona St. Nazaire. Avea de lucru la vie. Își făcuse o colibă la marginea proprietății, pentru a scuti cheltuielile cu gazda. Punea cu greu bani deoparte, în vederea cumpărării unei case și a unui loc de pământ pe care să-l gospodărească el însuși. Dar norocul – sau ghinionul – l-a urmărit și acolo. Într-o groapă adâncă de peste doi metri – săpată pentru a arde resturi vegetale –, Jacques a descoperit tavanul unui depozit cu peste trei sute de sticle de vin neetichetate. Din păcate, eroului nostru nu i-a trecut prin cap să verifice valoarea acelei comori bachice. Bucuria de a avea de băut pe gratis un vin de calitate – de mai multe soiuri – a umbrit orice altă inițativă. Practic, Jacques a ținut secretă descoperirea lui – chiar și față de amicii cu care se întâlnea prin birturile locului – și a consumat până-n 1992 peste 150 de sticle de vin... Cu ce preț? Pentru a nu lăsa urme, sticlele golite erau sparte și cioburile puse în pungi de plastic înainte de a fi aruncate. Dar acest trai „aristocratic” a luat sfârșit atunci când a fost vizitat pe neașteptate de proprietarul viei. Aspectul ciudat al unei sticle de pe masa lui Jacques a declanșat scandalul. Domnul Dupuis a aflat în cele din urmă toată tărășenia, și a constatat consternat că mai rămăseseră în pivnița tainică doar o sută și ceva de sticle. Analiza unor specialiști a arătat că era vorba, printre altele, de celebrele „Chateau Lafite” și „Napamedoc Cabernet” (vechi de 25-50 de ani), a căror valoare de licitație poate ajunge și la 250-500 dolari sticla! Norocosul Jacques băuse „la botul calului” aproximativ 60 de mii de dolari! Aceasta a fost sumă cerută drept despăgubiri de Dupuis (foto). Procesul trenează de ani de zile, întrucât avocatul lui Jacques susține că, în circumstanțele date, cei doi preopinenți sunt coproprietari: unul ca descoperitor, celălalt ca proprietar al terenului unde a fost adusă la lumină comoara... Legiuitorul n-a prevăzut astfel de situații, tocmai în Franța. *(P.I.)*

■ Un monstru cu chip de om...

ÎNVINS DE O FETIȚĂ DE 10 ANI!

Tommy Lynn Sells – un monstru în vârstă de 35 de ani. Drumul său prin șase state americane este o neîntreruptă dâră de sânge. Timp de 22 de ani, fără nici un motiv, fără patimă, dintr-un simplu impuls, a ucis zece oameni. O fată sau oricine altcineva care îl contraria în vreun fel era un candidat pentru o nouă victimă. Și cum nu exista nici o „schemă”, nimic care să pună poliția pe urmele sale, Sells era convins că nimic nu-l poate opri și nimeni nu-l poate prinde.

La sfârșitul anului trecut, Sells și noua sa soție, Chrystal, s-au împrietenit cu familia Harris din Del Rio, Texas. Pe 31 decembrie, el intră în casa lor prin fereastra de la dormitor și o ucide pe Kaylene Harris, în vârstă de doar 13 ani, cu un cuțit de măcelărie, după care îi taie capul. Apoi o găsește în casă pe o prietenă a ei, Krystal Surles care, terifiată, așteptă să-i vină și ei rândul. Îi taie și ei gâtul, aproape complet, după care, inexplicabil, părăsește casa spunându-i peste umăr că se va întoarce pentru a-i omorî pe toți cei din familia Harris. Micuța Krystal face însă un lucru incredibil: își trage în jurul gâtului carnea tăiată și, îmbrăcată într-o cămașă de noapte toată îmbibată în sânge, reușește să ajungă până la casa vecinilor. Îngroziți, aceștia cheamă Salvarea. Este imediat operată și salvată de la moarte. Nu poate vorbi – laringele îi fusese secționat. Poate scrie. Îl descrie perfect pe asasin, în așa fel că familia Harris îl identifică. „Spuneți-le că am încercat să-i salvez”, mai are Krystal puterea să adauge – în momentul acela nu știa dacă va reuși să supraviețuiască sau nu.

Când l-au arestat pe Sells, acesta era calm, gata să colaboreze. A răspuns la toate întrebările șerifului John Allen, după care a adăugat: „acum presupun că vreți să știți și despre celelalte”. Și așa a spus povestea întreagă. Povestea unei vieți de crime, furturi, bătăi, violuri, care începuse într-o zi când, la vârsta de 13 ani, se hotărâse să plece din casa părintească din Saint Louis pentru a merge la un carnaval... Printre poveștii, și aceea a uciderii unei alte fetițe de 13 ani, Haley McHone, din Lexington, crimă care fusese atribuită unui alt ucigaș în serie. O omorâse după ce o violase pentru că îi plăcuse la început cât era de drăguță cum stătea și se juca la marginea căii ferate.

Krystal a fost decorată de Șerif pentru incredibilul său curaj și așteaptă să se vindece și chiar să poată vorbi din nou. Criminalul, obosit probabil de viața pe care o ducea și știind că ar mai fi ucis până când cineva l-ar fi oprit, se află în închisoare. A refuzat orice fel de asistență legală. A întrebat doar atât: „Când credeți că lucrurile au luat un drum greșit?” „În ziua când te-ai născut”, a fost tentat să răspundă șeriful. Dar nu a putut scoate nici un cuvânt. *(M.D.)*

■ Nu l-a iertat până la moarte...

53 DE ANI DE ABSTINENȚĂ... „CONJUGALĂ”

Începutul acestei întâmplări dramatice se situează în preajma anului 1983 când italianca Maria Terreran a plecat într-o excursie cu Giovanni, un bun prieten al fratelui ei pe care îl cunoștea de câțiva ani. Giovanni, cu zece ani mai în vârstă decât Maria, era întotdeauna atent, amabil în momentele în care se afla în preajma ei. Îi plăcea foarte mult dar ezita să-i facă curte pentru simplul motiv că fata avea doar 14 ani și era sora prietenului său. Într-o zi a invitat-o la o plimbare prin pădure. Un gest prietenesc pe care Maria l-a aprobat fără rezerve. S-au oprit la un moment dat într-un luminiș, au întins o pătură pe iarbă, au desfăcut coșul cu merinde și o sticlă de vin. După câteva înghițituri Giovanni a început să-i facă avansuri încercând să o sărute. Luată pe neașteptate, Maria nu și-a dat seama că acest gest tandru era încărcat de aburii băuturii și de o doză exagerată de erotism. În cele din urmă, Giovanni a profitat de naivitatea fetei și de palidele ei împotriviri și a violat-o. Conform uzanțelor legislative din acea vreme, dacă violatorul își recunoștea vina era absolvit de pedeapsă în cazul în care victima accepta să se căsătorească cu el. Cei doi au optat pentru această variantă. Maria nu l-a iertat însă niciodată. Până la moartea soțului ei a refuzat să mai facă dragoste cu el. Și asta, timp de... 53 de ani în care viața lor s-a desfășurat sub același acoperiș. Nimeni din anturajul lor nu a bănuit însă acest lucru pe care Maria l-a făcut public după moartea soțului ei. Ea a mărturisit presei că Giovanni a întreținut relații extraconjugale pe care ea și le-a refuzat. Șocul întâmplării dramatice din urmă cu 53 de ani a fost prea puternic ca să poată avea o viață sexuală. La începutul căsătoriei a avut naivitatea să creadă că Giovanni va suferi în urma refuzului ei de a face dragoste. Cu timpul a înțeles că răzbunarea e inutilă. Nici măcar n-a schițat un gest de reproș față de evadările neortodoxe ale soțului ei. Singurul lucru pe care l-a regretat a fost faptul că n-a avut o viață sentimentală pe măsura visurilor ei. *(Gh.R.)*

VIOLENȚA ADOLESCENȚILOR

Doi elevi ai colegiului Jules-Ferry de Mantes-la-Jolie (Yvelines), Franța, au recunoscut în fața unui juriu, pe data de 1 martie, anul acesta, că și-au aruncat cu bună știință un coleg de sus, de pe scările colegiului. Victima, Pablo, are 11 ani și este în clasa a VI în vreme ce agresorii au 15 ani. Pablo s-a ales cu un braț fracturat și cu contuzii necesitând spitalizarea, iar cei doi au fost supuși unui examen psihiatric în aceeași seară. Deferiți justiției pentru tentativă de asasinat, ei au declarat că și-au aruncat colegul de sus pentru că „îi deranja” prezența lui în timp ce urcau scara. Drama s-a petrecut pe 11 ianuarie anul acesta dar pe 20 ianuarie alți trei elevi ai colegiului au fost acuzați de tentativă de omor și de falsificare a unor probe școlare. Aceștia au negat că l-ar fi agresat pe Pablo, dar au recunoscut că micuțul le făcea temele la spaniolă. Acest lucru reconsideră notele lor la obiectul respectiv, unde acum nu mai au notă de trecere. *(I.S.)*

Săptămâna 21 - 27 aprilie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.05 Baschet masculin 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Emisiune în limba germană 16.00 Fotbal: Oţelul Galaţi – FCM Bacău 18.20 Pentru dumneavostră, doamnă! 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Echipa de salvare" 21.45 Culise 0.00 Film: „Spaţiu virtual" (partea a III-a).

SÂMBĂTĂ 8.10 Serial: „Dinastia Strauss" 9.10 Desene animate 10.00 Vă place filmul? 10.30 Art-mania 12.15 Muzica da capo al fine 13.30 Arca Marinei 15.00 Fotbal: Rapid – FC Naţional 17.00 Serial: „Marea schimbătoare" 18.00 Teleenciclopedia 19.30 Serial: „Carol şi compania" 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 23.50 Universul credinţei. Ediţie specială.

JAMES STEWART
ACASĂ
joi, 22.00

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 13.20 De luni până duminică 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blankenese" 18.25 Trupa de şoc 19.30 Perechea potrivită 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Golful francezului" (SUA, 1998) 22.50 Zodia Vip.

LUNI 12.00 Surprize, surprize! (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenţia de plasare 18.10 Serial: „Orice e posibil" 18.35 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Iartă-mă! 22.50 Serial: „Cazuri ciudate" 23.55 Marele Jazz.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.10 Serial: „Orice e posibil" 18.35 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinemateca: „Faţă în faţă" (Suedia, 1976) 23.15 Nu trageţi! 23.35 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 10.55 TVR Cluj-Napoca 13.15 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 O vedetă... populară 17.30 Impas în doi 18.10 Serial: „Hiller şi Diller" 18.50 Fotbal: România – Cipru 21.00 Jurnal 21.55 În flagrant 22.45 Lumea dansului 0.00 Întoarcerea acasă.

JOI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.05 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Scena 18.10 Recurs la morală 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" de Alex Ştefănescu 22.30 memorialul Bucureştilor 0.45 Rock la miezul nopţii.

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 8.35 Care pe care (r) 10.50 Osia lumii (r) 12.00 Credo (r) 13.00 Desene animate 13.30 Tradiţii 14.50 Desene animate 15.15 Care pe care 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.20 Film: „La nord de Rio" (Brazilia, 1957) 20.25 Călătorind prin ţară 21.10 Ferestre spre ţară 23.05 Omul şi muzica.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.15 Osia lumii 12.25 Documentar 13.40 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 14.05 Desene animate 15.05 Film: „Nu mai sunt tineri" (Franţa, 1994) 16.45 Timpul trecut 18.45 Telejurnal TVR2 19.00 Serial: „Lumini şi umbre" 20.20 Adevăratele poveşti hollywoodiene 21.15 Serial: „Familia şi legea" 22.00 Fotbal: Campionatul Spaniei 23.55 Vedete în concert.

DUMINICĂ 9.00 Orizont spiritual 10.10 Ferma 11.10 Tip-top, minitop 12.45 Start Rec 14.00 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 15.05 Film: „Nestor Burma" (Franţa, 1997) 17.45 Teatrul Naţional TV prezintă: Memoria teatrului 18.45 Telejurnal TVR2 19.00 Handbal femini: Z.R.C. Osijek Croaţia – Rapid CFR Bucureşti 21.30 Serial: „Familia şi legea" 23.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Gin Rummy" de Donald L. Coburn.

LUNI 13.00 Desene animate 13.30 Rapsozii satelor (r) 14.00 Toţi împreună 15.15 Care pe care, o nouă provocare! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum! 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Punct şi de la capăt, o emisiune culturală de Cătălin Ţîrlea 21.10 E dreptul tău! 22.00 Sport plus.

MARŢI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.35 Arta apărării (r) 11.00 Atlas (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Credo 21.05 Puls 2000 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Triumf»" 23.15 Lentila de contact.

MIERCURI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.40 Puls 2000 (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi împreună 15.00 Volei 16.35 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.15 Se întâmplă acum! 18.45 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „Paşi spre Lună" (România, 1964). Cu: Radu Beligan, Emil Botta 21.05 Mit şi istorie 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Amintiri din purgatoriu»".

JOI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 11.25 Start Rec (r) 12.05 Ferma (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.25 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Ediţie limitată" (Franţa, 1995) 21.05 Turnul de control 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Schimbare de adresă»".

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Pe muchie de cuţit" (SUA, 1990). Cu: Gene Hackman 22.00 Sex cu Nadine 23.00 Serial: „Confesiuni erotice".

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 14.00 Exploziv 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Glorie" (SUA, 1989) 22.00 Sex cu Nadine 23.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Bilanţ 12.30 Producţie locală 14.00 Serial: „Detectivi de elită" (r) 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Serial: „Will şi Grace" 20.00 Film: „Eu, mama şi fotbalul" (SUA, 1991) 21.50 Film: „O victorie de fiecare zi" (SUA, 1991).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Obiectiv 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Roxanne" (SUA, 1987) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Cronica cârcotaşului (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „St. Elmo's Fire" (SUA, 1985). Cu: Demi Moore 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Coşmarul" (SUA, 1993) 22.00 Serial: „Rebecca" 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Rebecca" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Allan Quatermain şi oraşul pierdut" (SUA, 1987). Cu: Richard Chamberlain, Sharon Stone 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

SHARON STONE
PRIMA
joi, 20.00

acasă

VINERI 6.15 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „1941" (SUA, 1979).

SÂMBĂTĂ 7.15 – 12.00 Reluări 14.00 Acasă la români 15.00 Doctorul casei 15.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Sugarland Express" (SUA, 1974). Regia: Steven Spielberg 23.00 Latino senzaţional.

DUMINICĂ 6.45 – 12.30 Reluări 14.30 Serial: „Floare de aur" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Micuţele doamne" 19.15 Film: „Cea mai periculoasă partidă" (SUA, 1973). Cu: Peter Falk 20.45 Film: „Tarzan, omul maimuţă" (SUA, 1981).

LUNI 5.00 – 12.00 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă! 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Lady Jane" (Marea Britanie, 1986).

MARŢI 6.45 – 11.30 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Alex şi ţiganca" (SUA, 1976). Cu: Jack Lemmon.

MIERCURI 7.15 – 12.15 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Fiica minerului" (SUA, 1980). Cu: Tommy Lee Jones.

JOI 6.15 – 11.50 Reluări 14.00 Serial: „Antonella" 14.45 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.35 Serial: „Dragoste şi putere" 16.00 Serial: „Copilul adus de mare" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Sânge din sângele meu" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Sponsorizare din St. Louis" (SUA, 1957). Cu: James Stewart.

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.30 Film: „Stele şi zăbrele" (Marea Britanie, 1988). Cu: Daniel Day-Lewis 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 4.30 Serial: „Babylon 5" 6.00 Serial: „Miracolul tinereţii".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Tânărul Hercule" 9.45 Serial: „Lois şi Clark" 10.30 ProMotor 11.45 Profesiunea mea, cultura 13.05 Serial: „Susan" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Fotbal: FC Argeş – FC Ceahlăul 16.30 Fotbal: FC Dinamo – FC Steaua 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Chestiunea zilei pe scurt 20.15 Film: „Un sărut cu surprize" (SUA, 1992). Cu: Alec Baldwin, Meg Ryan 22.15 Vacanţa Mare la Pro Tv 23.20 Serial: „Echipa condamnaţilor" 0.00 Serial: „Femei fierbinţi" (ultimul ep.).

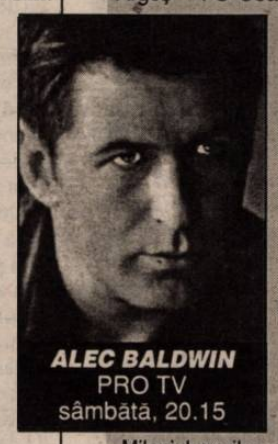

ALEC BALDWIN
PRO TV
sâmbătă, 20.15

DUMINICĂ 8.30 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 11.00 Doc.: „Mileniul marilor schimbări" 12.00 Profeţii despre trecut 13.05 Serial: „Susan" 15.00 Formula 1. Marele Premiu al Angliei 16.45 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Stanley şi Iris" (SUA, 1990). Cu Jane Fonda, Robert De Niro 21.30 popeasca şi Bănică 1.00 Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.45 Serial: „Nemuritorul" 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.20 Film: „Milagro, război şi secetă" (SUA, 1988). Cu: Melanie Griffith 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Uite cine cu cine vorbeşte" (SUA, 1990). Cu: John Travolta 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Fotbal – rezumat 2.30 Film: „Iubeşte-ţi aproapele" (SUA, 1988).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.15 Film: „Poanta" (SUA, 1988). Cu: Tom Hanks 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Melrose Place" 22.00 Chestiunea zilei 1.00 Film: „Karate Kid 3" (SUA, 1989) 4.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 5.15 Serial: „Babylon 5".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.25 Serial: „Jake şi grăsanul" 12.10 Film: „O iubire nemuritoare" (Marea Britanie, 1994). Cu: Gary Oldman 13.55 Film: „Iisus din Nazareth" (coprod., 1977) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 22.00 Chestiunea zilei 1.00 Film: „Duzina de ticăloşi" (SUA, 1987).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 14.00 Film: „Iisus din Nazareth" (coprod., 1977). Cu: Anthony Quinn, Christopher Plummer 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Cursa cea mai lungă" 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ioana d'Arc" (SUA, 1999). Cu: Peter O ' Toole 22.00 Chestiunea zilei 1.00 Film: „Chinezăria" (SUA, 1989) 5.45 Serial: „Babylon 5".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Ultima speranţă" (SUA, 1997) 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 15.00 Hochei: Progym Gheorghieni – SC Miercurea Ciuc 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Muzica destinului" (SUA, 1993) 22.30 Film: „Fotografii periculoase" (Canada, 1998) 0.00 Film: „O partidă de plăcere" (Franţa).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Film: „Studenţi la Oxford" (SUA, 1940) 15.00 Film: „Louisiana" (coprod., 1984) 17.15 Clanul Popeştilor 18.10 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viu sau mort" (SUA, 1986) 22.00 Film: „Reglare de conturi" (SUA, 1976). Cu: Marlon Brando, Jack Nicholson 0.10 Film: „Sport sângeros 4" (SUA, 1998) 1.30 Film: „Legi nescrise" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 6.00 Film: „Soarta broaştelor ţestoase" (Marea Britanie, 1986) 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Desene animate 10.50 Buni prieteni 12.30 Serial Stan şi Bran 13.00 Duminica în familie 16.00 Film: „Balonaşe magice" (SUA, 1992) 18.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „În aşteptarea zorilor" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Forţa din umbră" (SUA, 1992).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Vânătoarea de diamante" (SUA, 1986). Cu: Brooke Shields 13.15 Serial: „L.A. Doctors" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Lista neagră" (SUA, 1988). Cu: Clint Eastwood, Liam Neeson 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Cântăreţul din Mexic" (coprod., 1956) 13.15 Serial: „Învăţămintele lui Moise" (ep.1) 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 19.45 Film: „Rugul vanităţilor" (SUA, 1990). Cu: Tom Hanks, Bruce Willis 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Tot înainte – luaţi-vă după cămilă" (Marea Britanie, 1967) 13.15 Serial: „Învăţămintele lui Moise" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Intrigi în Paradis" 19.00 Observator 20.00 Film: „Urmărire în viitor" (Marea Britanie, 1992) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Serial: „Tropical Heat" 11.00 Film: „Miracolul din pădure" (SUA, 1997) 13.15 Serial: „Învăţămintele lui Moise" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Hochei: Steaua Bucureşti – Progym Gheorghieni 19.00 Observator 20.00 Serial: „Turnul primilor născuţi" (ep.1) 21.00 Brigada mobilă 21.30 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 5.30 Serial: „Hombres – războiul sexelor".

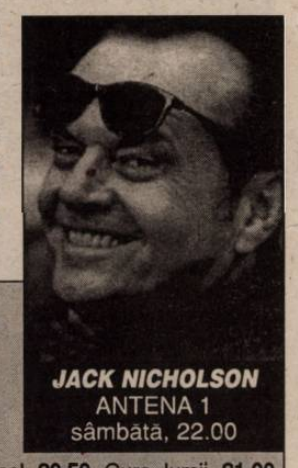

JACK NICHOLSON
ANTENA 1
sâmbătă, 22.00

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.30 Economic ABC (r) 12.00 Cântecul şi casa lui (r) 15.30 Domino 17.00 Documentar 19.00 În justiţie 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.15 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 20.15 Serial: „Derrick" (ep.1) 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri 9.30 Domino (r) 12.00 Cântecul şi casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Dincolo de anul 2000 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.30 Senzaţional (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Dincolo de anul 2000 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Concert.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România 9.00 Dincolo de anul 2000 10.00 Ştiri 11.30 Economic ABC (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Concert.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.50 Gura lumii (r) 12.00 Cutia Pandorei (r) 13.15 Dincolo de stadion (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Dincolo de anul 2000 20.00 Telejurnal 20.35 Economic ABC 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.30 Concert.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 12.00 Reporter Tele 7 (r) 13.15 Lumea misterelor (r) 15.45 Post Meridian 18.00 Documentar 19.00 Dincolo de anul 2000 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Linia întâi 5.45 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Mr. Ripley

în drum spre Infern

În perioada anilor 60, când Rene Clement ecraniza romanul Patriciei Highsmith, problema homosexualității era un subiect tabu. Astfel stând lucrurile, regizorul francez a ignorat cu bună știință ambiguitatea sexuală a protagoniștilor masculini. Mr. Ripley de atunci (Alain Delon) nu-l ucide pe Dickie (Maurice Ronet) împins de sentimente tipic homosexuale, ci doar pentru a-i lua locul. Între cei doi bărbați, arsenalul seducției reciproce nu fusese abordat. Actualul Mr. Ripley (Matt Damon) nu lasă însă loc îndoielii în privința tentației unui „modern" tip de experiență sentimental-erotică. Alte timpuri, alte moravuri!

Chiar dacă nu s-a aflat niciodată pe lista vedetelor lor cu statut de sex-simbol de la Hollywood și nici printre aleșii sau învingătorii din cursa actualei ediții a premiilor Oscar, Matt Damon este considerat fără doar și poate unul dintre cei mai valoroși actori din generația tânără. Rolul din „Talentatul Mr. Ripley" (film cu patru nominalizări la Oscar), îl datorează întrucâtva „prietenului" său, Leonardo DiCaprio, care, deși preferat inițial de producător, a refuzat oferta, alegând... „Plaja". În ce-l privește pe Matt Damon, el nu s-a temut că-și „șifonează" imaginea intrând în pielea unui personaj cu moravuri discutabile, creat de Patricia Highsmith și interpretat în 1961 de nimeni altul decât Alain Delon („În plin soare", regizor Rene Clement). Comparația cu un actor devenit peste ani un nume de referință al cinematografiei franceze și mondiale nu l-a speriat. A luat lucrurile în serios și, sub bagheta unui regizor de excepție, Anthony Minghella („Pacientul englez") a pus în valoare o nouă latură a personalității lui artistice.

Tom Ripley este un tânăr de origine modestă, care locuiește într-un sinistru subsol New-York-ez, dar e inteligent, politicos, instruit și, totodată... lipsit de moralitate. Profită de faptul că industriașul Herbert Greenleaf îl ia drept prieten al fiului său Dickie plecat de acasă și că acesta îi propune un târg: să meargă în Italia și să-l convingă pe Dickie să se întoarcă în sânul familiei. Fără nici o ezitare, Tom îl lasă pe Greenleaf să creadă că îl cunoaște bine pe fiul lui și pleacă încântat de ideea de a hălădui pe coastele Mediteranei. O ocazie minunată de a-și oferi, pe banii altuia, o vacanță de vis. Nu pregetă chiar să-l întâlnească pe fiul rătăcitor, un fel de seducător de profesie, care, la rândul lui, adoră viața în trândăvie, pe coastele italiene. Construit din același aluat cu Tom, Dickie nu are repere morale: își înșală fără remușcări viitoarea soție (Gwyneth Paltrow), iar față de noul său prieten nutrește sentimente confuze, tangente cu homosexualitatea. Din nefericire, pentru Mr. Ripley călătoria în Italia va fi sinonimă cu o călătorie în Infern; infinitele sale „talente" – să imite perfect oamenii, să le falsifice semnăturile, să ia identitățile acestora etc.) îl împinge pe un teren psihologic bântuit de demoni, în care cruzimea și a-moralitatea ating cote bulversante.

Dincolo de povestea în sine, filmul atrage prin atmosfera și imaginile din Roma, Veneția sau Mongibello, filtrate prin ochiul de mare artist al regizorului Anthony Minghella, în acorduri de muzică fierbinte și languroasă de jazz, interpretată de Bing Crosby sau Chet Baker. În plus, aprecierea unanimă se referă la faptul că Matt Damon, Gwyneth Paltrow și Jude Law degajă suficient „sex-appeal", încât să nu fie... eclipsați de iluștrii predecesori din „În plin soare", adică de Alain Delon, Marie Laforet și Maurice Ronet.

Matt Damon este renumit pentru discreția sa în privința vieții personale. Relația lui cu actrița Winona Ryder durează de câțiva ani, e cunoscută și atât. Cei doi au convenit de la bun început să nu ofere revistelor de scandal nici un prilej care să-i transforme în subiecte „picante". Nici măcar efuziunile sentimentale nu și le-au etalat în public. Așa stînd lucrurile, faptul că, în sfârșit, cu ocazia ultimei ceremonii „Golden Globe" desfășurată la începutul anului la Los Angeles, tinerii îndrăgostiți s-au sărutat în public, a fost considerat, de fotoreporteri cărora nu le-a scăpat din vedere această secvență, o „pradă" nesperată, cu statut de premieră. Se spune că „spectatorii" au rămas cu gura căscată în fața grațiosului sărut... cinematografic.

Jean-Claude Van Damme

a înlocuit drogurile cu mierea

După o perioadă neagră, marcată de un divorț dificil, câteva decepții profesionale și o cură de dezintoxicare, durul din filmele de acțiune s-a gândit la o... cură de miere. De fapt, la o nouă lună de miere cu Gladys, mama celor doi fii ai săi, cu care s-a recăsătorit anul trecut. Neuitându-și originea europeană, a ales Parisul drept martor al clipelor romantice petrecute împreună cu noua (și totodată fosta) lui soție. „Alături de Gladys, pentru a doua oară, încep o altă viață. E singura femeie care îmi inspiră respect, încredere, siguranță, stabilitate. O simt ca pe o ipostază feminină a propriului meu eu. E capabilă să-mi citească gândurile, ca un suflet pereche. În sfârșit acum am din nou puterea să îmbin reușita profesională cu echilibrul familial", mărturisea Van Damme. În 1992, frumoasa lui soție ceruse divorțul. Dar, în ciuda acestui fapt, n-a reușit să-și șteargă din suflet iubirea pentru fostul ei soț. În urmă cu doi ani, cu ocazia unei serate, s-au reîntâlnit și, de atunci, nu s-au mai despărțit. „Am înfruntat împreună atâtea furtuni și dezastre încât relația noastră a devenit mai solidă ca oricând. În tot acest timp, Gladys a fost formidabilă", mai spunea actorul, făcând aluzie la numeroasele lui eșecuri peste care a reușit să treacă susținut fiind de devotamentul „ex-actualei" lui soții. Pentru a-i dovedi iubirea și recunoștința, Van Damme a rezervat un somptuos apartament la hotelul Bristol, cu servicii de lux. Ca și cum ar fi fost doi foarte tineri îndrăgostiți, au hoinărit de mână pe străzile din Paris, pe Champs-Elysées, în parcurile și grădinile celebre, pe podurile de peste Sena..., încercând să capteze cu aparatul de fotografiat cât mai mult din dulceața-lunii lor de miere.

Nimeni nu și-a imaginat atunci că, într-un fel, asistă la sărutul de adio. În ciuda aparențelor, inimile lor nu mai băteau la unison. La puțină vreme după acest eveniment, drumurile Winonei Ryder și ale lui Matt Damon aveau să se despartă. La Paris, la lansarea filmului „Talentatul domn Ripley", Matt a venit singur. Winona își anulase biletul de călătorie în ultimul moment. De comun acord, deciseseră să pună punct legăturii lor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

GROS-PLAN

◆ La 62 de ani, Bill Cosby a fost acuzat de hărțuire sexuală. Plângerea a fost făcută de Lachele Covington, în vârstă de 20 de ani, actriță din serialul „Cosby". Potrivit declarațiilor ei, aceasta s-a întâlnit cu Bill Cosby la New York pentru un proiect legat de activitatea profesională, dar celebrul Cosby avea cu totul alte intenții: i-a atins sânii, apoi și-a exhibat zonele intime în fața ei. Deși Lachele Covington interpretează rolul unei servitoare în serial, a vrut ca lumea să afle că asta nu înseamnă că în realitate e „fata bună la toate".

◆ Fost manechin, Penny Lancaster este cea mai nouă achiziție sentimentală a rock-starului Rod Stewart. Cu prilejul unei ședințe foto, Penny, care se declară o mare iubitoare a animalelor, a ținut să facă o dovadă a acestui lucru. A ales ca subiect al efuziunilor sale sentimentale un pui de caniche pe care tocmai îl adoptase. Ca pe un nou-născut l-a lipit de pântec, pentru a-l ține la căldură. Bătrânul Stuart va avea un concurent serios.

◆ Jim Carrey s-a decis să se însoare cu Renee Zellweger... cu orice preț. În vederea acestui eveniment, actorul a semnat un acord prenupțial cu totul ieșit din comun. Acesta prevede că nu există nici un fel de contract prenupțial care să limiteze pretențiile soției în cazul unui divorț. Cu alte cuvinte, într-o asemenea situație, Renee Zellweger va câștiga... lozul cel mare. Dar Jim este atât de sigur că în sfârșit a întâlnit femeia vieții sale, încât nu vrea să se împiedice de „micile detalii".

◆ Ricky Martin îndrăgostit? Puțin probabil, deși, contrar obiceiului său, a venit la ceremonia premiilor Grammy însoțit de macheuza sa, Maital Sabban, o superbă tânără de origine israeliană, în vârstă de 22 de ani.

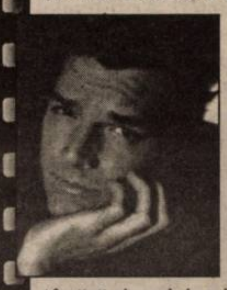

Memento

24 aprilie **– în anul 1911 s-a născut poetul Eugen Jebeleanu. În anul 1963 a murit poetul Vasile Voiculescu**

27 aprilie **– în anul 1868 s-a născut fiziologul şi medicul veterinar Ioan Athanasiu. În anul 1872 a murit poetul, prozatorul şi traducătorul Ion Heliade Rădulescu**

29 aprilie **– în anul 1918 a murit scriitorul, avocatul şi omul politic Barbu Ştefănescu Delavrancea. În anul 1936 s-a născut poetul Gheorghe Tomozei**

30 aprilie **– în anul 1858 s-a născut medicul legist Mina Minovici. În anul 1979 a murit Pan Halipa**

Mai sunt

255

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

24.04 - 30.04

BERBEC (21.03-21.04): Două evenimente fericite caracterizează această perioadă, şi anume: luni sau marţi primiţi o veste pe care o aşteptaţi din sfera profesionalului, iar spre finele perioadei vă întâlniţi cu o persoană foarte interesantă, împreună cu care puteţi pune la cale o afacere profitabilă. Nimic nou despre bani.

TAUR (21.04-21.05): Configuraţia astrală din această săptămână sugerează mai degrabă o stare melancolică neproductivă, o tendinţă spre contemplare şi analiză a ceea ce aveţi de făcut în viitorul apropiat. Curba financiară staţionează la cote mulţumitoare, dar are intenţia să scadă sub normal, deci mare atenţie la cheltuieli!

GEMENI (22.05-21.06): Toate curbele astrale principale se află peste normal, semn promiţător pentru toate domeniile. Va surveni, în consecinţă, o ameliorare a situaţiei materiale, relaţiile la serviciu vor decurge excelent. Dragostea vă va face din plin cu ochiul, veţi gusta bucuriile ei, într-o ambianţă cu parfum exotic.

RAC (22.06-22.07): Mercur şi Venus sunt alături de dv. şi în braţele lor protectoare veţi avea numai reuşite ale iniţiativelor dv. materiale şi respectiv amoroase. Se pare că pentru celibatari va fi o perioadă extrem de fertilă în stabilirea de punţi sentimentale focoase şi de scurtă durată.

LEU (23.07-22.08): Parcă aveţi o tendinţă obsesivă de a vă face viaţa mai complicată – fără „sprijinul" altora. Sunteţi iritabil, nu vă înţelegeţi cu nimeni şi riscaţi convulsii inutile în mediul profesional. Din fericire, o veste financiară bună (joi, vineri) vă va redresa psihic, iar optimismul va redeveni eticheta spiritului dv.

FECIOARA (23.08-21.09): Neptun şi Uranus fac împreună un aspect interesant, care indică fie o săptămână aventuroasă, plină de imprevizibil, fie o deziluzie în dragoste, fără urme adânci. Oricare ar fi adevărul, veţi parcurge câteva zile tumultuoase în cuplu, care vor avea repercusiuni neaşteptate şi în relaţiile de la serviciu.

BALANŢA (22.09-22.10): În constelaţia dv., Soarele şi Saturn nu sunt deloc prietenoase, însă acest fapt poate fi contracarat printr-o atitudine mai prudentă decât de obicei. Pe de altă parte, curba financiară stagnează la o cotă satisfăcătoare, iar cea a afectului oscilează periculos, punând în cumpănă relaţiile din cuplu – spre finele intervalului.

SCORPION (23.10-21.11): Totul şi toate vă merg din plin. Dacă Soarele şi Luna sunt în armonie, atunci multe lucruri favorabile sunt posibile, multe iniţiative au şanse reale de reuşită. Curbele financiară şi profesională au câte un maxim (spre mijlocul intervalului), deci vă puteţi aştepta la o îmbunătăţire sensibilă a situaţiei materiale.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): O călătorie neaşteptată (luni-miercuri) vă va da prilejul culegerii de roade fie materiale, fie sentimentale – depinde de scopul ei. Pe de altă parte, în a doua jumătate este de aşteptat o tensiune acută în cuplu, datorată unor orgolii exacerbate temporar. Dar un Săgetător ştie să câştige şi atunci când cedează.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două veşti bune şi una mai puţin favorabilă vor umple această săptămână uşor agitată. Veştile bune provin din sfera sentimentală şi profesională – şi nu vor întârzia să se confirme cât de curând. Un gust amărui vă va lăsa un zvon financiar care vă va determina să vă chivernisiţi mai bine.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Forţă şi dinamism sufletesc – iată etichetele acestei perioade favorabile (cel puţin astrologic). Atât curba financiară, cât şi cea profesională staţionează la cote înalte, prefigurând mari satisfacţii în aceste domenii. Mai puţin favorabilă este situaţia cuplului, unde pot apărea scântei din te miri ce.

PEŞTI (19.02-20.03): Ar fi timpul să treceţi la realizarea a cel puţin unui lucru din cele multe propuse, pentru ca săptămâna să nu se încheie doar cu vise nerealizate. Aveţi acum un psihic de cosmonaut (la sol) şi cu un dram de voinţă în plus veţi dobândi satisfacţii şi materiale, şi morale. O veste bună de departe soseşte în weekend.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Ema Beniuc, Lia Manoliu, Leonardo da Vinci, P.I.Ceaikovski, Samuel Morse, Al Pacino, Ella Fitzgerald, Duke Ellington, Vicente Aleixandre (Nobel literatură 1977), David Oistrah, Wallace Carrothers (omul-nylon), Jaroslav Hasek. (P.I.)

Serisori primite

Radu Pesclevei, Rădăuţi: La multitudinea întrebărilor Dv. referitoare la cultivarea ciupercilor (procurarea unor cărţi de specialitate, a miceliului necesar etc.), socotim că soluţia optimă este de a face publică adresa Dv., astfel încât pasionaţii din toată ţara să vă împărtăşească din experienţa lor în cultivarea ciupercilor. Deci: *Str. Mihai Viteazu, f.n., bl.10, ap.32, sc. C, et.1, Rădăuţi, judeţul Sueava.* Vă dorim mult succes!

Alexandru Ianuş, Vurpăr (Sibiu): Mărturisesc, ne-aţi pus în încurcătură cu întrebările Dv.! Nu ştim, bunăoară, „cum, şi de unde pot fi cumpărate ouă şi pui de struţ şi la ce preţ"... Nu ştim „dacă ouăle pot fi incubate în aparatul CLEO fabricat de Curtea de Argeş" (la această întrebare, cred că nici fabricantul nu ştie să răspundă!)... Şi, în sfârşit, nu ştim „ce posibilităţi de valorificare a producţiei sunt în ţară şi în Vest"... Întrucât, cine ştie, poate că, între zecile şi zecile de mii de cititori ai revistei noastre, se va afla măcar un singur pasionat al creşterii struţilor în stare să vă furnizeze informaţiile care vă interesează, iată, vom publica şi adresa Dv., în nădejdea că veţi avea noroc: *Str. Bisericii nr. 4, com Vurpăr, judeţul Sibiu.* În încheiere, vă dorim multă sănătate, mulţumindu-vă, totodată, pentru gândurile bune pe care ni le-aţi adresat!

Elena Moldovan, Blaj. Vă mulţumim pentru materialul pe care ni l-aţi trimis! În măsura în care acesta va coincide, la un moment dat, cu intenţiile noastre – îl vom publica!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

De vorbă cu avocatul casei

Probleme legate de moştenire

Doamnei Tănăsescu Ecaterina

Potrivit Codului familiei (art. 86-96), copiii sunt obligaţi solidar la întreţinerea părinţilor, în sensul că toţi vor contribui la plata întreţinerii, proporţional cu mijloacele pe care le au. De asemenea, dacă părintele are drept la întreţinere de la mai mulţi copii, el poate, în caz de urgenţă, să pornească acţiunea numai împotriva unuia dintre ei. Copilul care a plătit întreţinerea se poate întoarce împotriva celorlalţi obligaţi pentru partea fiecăruia.

Prin urmare, toţi cei trei copii sunteţi obligaţi a-l întreţine pe tatăl dv., iar faptul că sora dv. l-a luat la domiciliul ei pentru a-l îngriji, reprezintă tot o modalitate de prestare a întreţinerii.

În privinţa moştenirii, orice persoană fizică poate dispune aşa cum doreşte de bunurile sale pentru perioada când nu va mai fi în viaţă. De asemenea, o persoană poate dispune de toate bunurile sale prin acte cu titlu oneros (ex. contract de vânzare-cumpărare), fără ca moştenitorii rezervatari să se poată prevala de dreptul de rezervă succesorală, deoarece nimeni nu este obligat să lase moştenire. Totodată, orice persoană are posibilitatea ca, prin derogare de la regulile devoluţiunii legale a moştenirii, să înlăture de la moştenire persoana sau persoanele neagreate (indiferent de motive).

Astfel, dacă tatăl dv. a înstrăinat în mod legal cu act de vânzare-cumpărare toate bunurile sale (casă şi teren), atunci aceste bunuri se cuvin celui căruia i-au fost vândute, iar dv., chiar în calitate de moştenitoare legală, nu mai puteţi pretinde nimic. Numai dacă faceţi dovada că la baza contractului de vânzare-cumpărare, încheiat însă cu rezerva dreptului de uzufruct sau de rentă viageră, se află de fapt o donaţie (în sensul că acele bunuri i-au fost donate, deşi s-a încheiat un contract de vânzare-cumpărare) puteţi solicita instanţei de judecată desfiinţarea acelui contract şi aducerea la masa succesorală a bunurilor respective.

Dacă există bunuri pentru care nu s-au făcut acte de înstrăinare, pentru acelea se aplică regulile moştenirii legale, astfel că vor fi împărţite în mod egal între toţi descendenţii (copiii) defunctului.

Dacă tatăl dv. a dispus de unele bunuri prin donaţie sau testament, atunci se vor aplica regulile de la reducţiunea liberalităţilor excesive, în sensul că dv., în calitate de moştenitoare rezervatară puteţi solicita aducerea la masa succesorală a acestor bunuri şi atribuirea rezervei succesorale. Întinderea rezervei succesorale variază în funcţie de numărul descendenţilor: dacă defunctul lasă un descendent, rezerva va fi de 1/2 din moştenire, dacă lasă doi descendenţi, ea va fi de 2/3 din moştenire, iar dacă lasă trei sau mai mulţi aceştia vor primi împreună 3/4 din moştenire (adică 3/4 fiecare).

Dicţionar juridic: *înscrisul autentic* = acela care s-a făcut cu solemnităţile cerute de lege, de un funcţionar public, care are drept de a funcţiona în locul unde actul s-a făcut.

Avocat NELI PĂDURARU

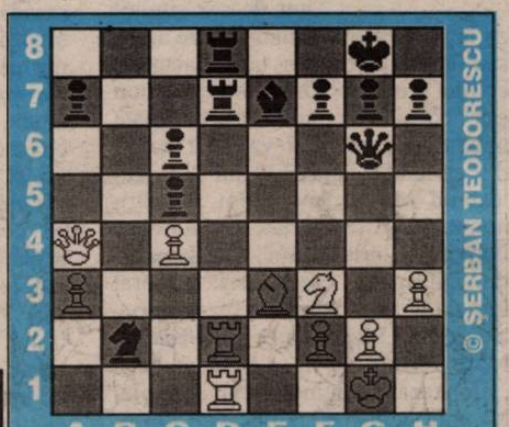

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:

Albul mută. Găsiţi câştigul

ALEHIN – MOLINA, 1926

1. D:a7!! (1. T:d7 T:d7!) T:a7 Pierd şi alte mutări. Puneţi poziţia pe tablă şi conving-eţi-vă! 2. T:d8 + Nf8 3. N:c5 h6 4. T:f8 + Rh7 5. Tdd8 Db1 + 6. Rh2 Tb7 7. Ch4! g5 8. Th8 + Rg7 9. Tdg8 + Rf6 10. T:h6 + Re5 11. Te8 + Rf4 12. Ne3 mat.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

ARANJAMENTE FLORALE DE PRIMĂVARĂ

Dacă dispuneţi de spaţiul necesar, folosiţi măcar un colţ din grădina cu flori de lângă casă pentru a-l amenaja după principiile artei peisagistice, în sensul asocierii mai multor specii de plante în funcţie de textură, colorit şi înălţime. Pentru ca mariajul să fie reuşit, trebuie în primul rând ca plantele să fie alese după propriile lor exigenţe faţă de sol, expunerea la lumină şi nevoia de umiditate. De asemenea, e bine să se ţină seama de perioadele lor maxime de înflorire, astfel încât „tabloul" realizat să fie atrăgător din punct de vedere coloristic din primăvară până în toamnă. În plus, efectul vizual pe care scontăm trebuie să se compună dintr-un număr restrâns de soiuri de plante (1, maximum 5). Jocul cu volumele este şi el foarte important, aşa că plantele se aranjează în funcţie de talia şi forma pe care o capătă în faza de maturitate: mici, rotunde, alungite, compacte etc.

Ce efecte de culoare putem realiza? În funcţie de preferinţe, putem opta pentru asocierea de:

Culori primare – E suficientă combinaţia a două-trei culori pentru a crea o ambianţă tonică, optimistă, bazată pe contraste. Galbenul dă senzaţia de lumină puternică, de bulgări de soare, atunci când vremea e frumoasă, iar când timpul e mai întunecat, mai gri, creează iluzia unei explozii solare. Roşul captează imediat privirea, atrage atenţia, dă senzaţia de căldură, mai ales prin alăturare cu galbenul. Albastrul este odihnitor, reconfortant, liniştitor. Se armonizează perfect în special cu galbenul şi oranjul, aşa cum l-a folosit în lucrările sale Van Gogh. Pus în vecinătatea imediată a plantelor cu flori roşii capătă însă o notă mai îndrăzneaţă, mai agresivă.

Culori complementare – Nu veţi rata „tabloul" pe care vreţi să-l compuneţi nici în varianta în care veţi combina o culoare primară cu tonuri aşa-zis complementare; de exemplu, galben cu violet, bleu, oranj, lavandă.

Culori pastel – Celor ahtiaţi să fie în pas cu moda indiferent de domeniul care le reprezintă gustul şi personalitatea, le amintim că în tendinţa actuală, „de mare rafinament", sunt ambianţele cromatice bazate pe degradeuri sau nuanţe foarte apropiate ca ton: roz şi somon, roz şi carmin etc. *(A. Popescu)*

Verificați-vă cunoștințele

AUR

1) Ce stat deține peste jumătate din resursele minerale de aur de pe planeta noastră?

2) Cui aparține muzica operei „Aurul Rinului"?

3) Cine a scris volumul de versuri „Din trâmbițe de aur"?

4) Care sunt cele mai vechi obiecte de aur găsite pe teritoriul patriei noastre și de când datează ele?

5) Cine a interpretat rolul principal feminin în filmul „Casa de aur" realizat în 1952 de regizorul francez Jacques Becker?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Castelul El Escorial se află în Spania, la nord-vest de Madrid. Aici există de fapt un complex arhitectonic construit între anii 1563-1584 și cuprinde un castel-reședință, mănăstire romano-catolică, o necropolă și un colegiu. 2) Romanul „Castelul pălărierului" este scris de prozatorul englez Archibald Joseph Cronin (1896-1981). 3) Filmul „Castelul din Flandra" a fost realizat în 1936 la Berlin de regizorul Géza von Bolvary. 4) Comuna „Castelu" se află în județul Constanța. 5) Muzica operei „Castelul prințului Barbă-Albastră" aparține compozitorului ungur Béla Bartók (1881-1945).

Poșta cititorilor

De această dată am primit mai multe scrisori decât de obicei, dar, din păcate, nu toate au avut cele cinci răspunsuri exacte. Au răspuns corect la toate întrebările *Ioana Crețu* – Alba Iulia, *Maricica Grigore* – Neamț, *Cristina Vâlcu* – Buhuși, *Oana Mardare* – Galați, *Violeta Cristea* – Târgoviște, *Mirela Popescu* – București, *Radu Vasilescu* – Arad, *Cristian Mirea* – Timișoara.

Violeta Cristea – Târgoviște. Desigur că putem da răspunsuri mai complete dar, din nefericire, spațiul nu ne permite. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

SUCCESIUNEA DESENELOR

Examinați cu atenție cele patru desene și încercați să le ordonați cronologic ținând seama de mici elemente grafice.

(Gh. Russu)

Ordinea este următoarea: C, B, D, A.

Umor

Cum? Abia te-ai însurat și îți calci singur trenciul?

– Greșești profund! Asta e trenciul soției mele!

E adevărat că toate oile sunt proaste?

– Sigur, mielușica mea!

– Ieri am fost chemată pentru o probă pe un platou de filmare și a trebuit să călăresc toată ziua!

– Și ți-au dat rolul?

– Mie nu, calului!

– E posibil să lucrezi pe șantier la o temperatură de 32 de grade la umbră?

– Dar nu te obligă nimeni să stai la umbră!

Chelner, după ce friptura e tare ca piatra, nici cuțitul nu taie!

– Ascuțiți-l pe friptură, domnule!

Doi scriitori se întâlnesc la o petrecere:

– I-ai spus tu lui X că eu sunt un ticălos?

– I-am spus dar nu s-a mirat deloc fiindcă știa și el.

Un scoțian merge la târgul de animale de unde vrea să cumpere un cal.

– Ce culoare ați dori să aibă? este întrebat.

– Domnule, răspunde acesta, nu culoarea mă interesează ci lungimea! Noi suntem cinci în familie!

Sper ca nevastă-mea să nu obțină carnetul de conducere!

– De ce?

– Păi când e circulația intensă, ea închide ochii.

Un psihiatru se confesează unui coleg:

– Un pacient mă întreabă dacă nu vreau să cumpăr o statuie a lui Dumnezeu în mărime naturală!

– Și ce mai aștepți? Ia-o!

– Cum? La o sută de mii de dolari?

Primăvara

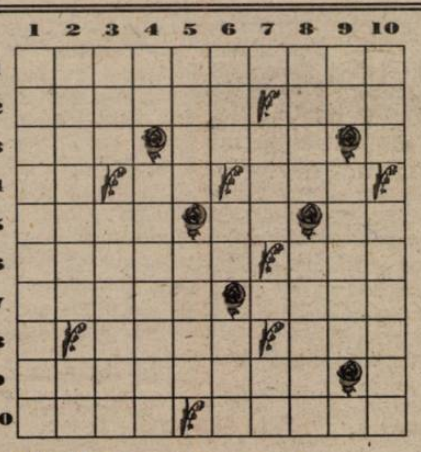

ORIZONTAL: 1) Poet român, autorul unei celebre „Rapsodii de primăvară" (George). 2) Poet vâlcean, autorul volumului „Temperamentul primăverii" (Damian) – Luna florilor. 3) Poet, autorul unor „Meditații în martie" (Aurel) – „... și iarbă", vol. De Radu Cârneci unde este inclusă poezia „Galopul mugurilor". 4) George Stanca – Coman Doyle – Primăveri. 5) „Primăvară furtunoasă", poezie aparținând acestui liric ceh (Josif) – Ion Jalea – Cald! 6) Compozitor român, autorul suitei „Foaie verde ghiocel" (George) – Pom fructifer cu flori albe, roșii sau roz. 7) Ceremonie interzisă în postul Paștelui – Personaj feminin din baletul „Primăvara", de Cornel Trăilescu. 8) Ulcele – Plin de umor. 9) Poetul nepereche din opera căruia am ales o „Primăvară" și „Freamăt de codru" (Mihai). 10) După primăveri – Iese primăvara la arat.

VERTICAL: 1) Scriitor rus, autorul nuvelei „Apele primăverii" (Ivan Sergheevici). 2) Gazetar român, autorul vol. de versuri „Floricele de primăvară" (Nicolae; 1833-1890) – Mircea Eliade. 3) Oraș în insula Vanikoro, din Oceanul Pacific – Pictor francez, autorul lucrării „Trandafiri înfloriți" (Auguste). 4) Albert Camus – Înfloresc pe marginea drumului. 5) Prefix pentru „roză, trandafir sau rozaceu" – Plante decorative cu flori albe. 6) Senin, în zilele calde – Ioan Udrea – Punct cardinal. 7) Gir – Cristian Albu. 8) Pictor român, autorul lucrărilor „Ghiocei", „Liliac" și „Buchet de liliac" (Theodor) – Ieșit primăvara. 9) Nicolae Andrei – Comică 10) „Uniunea Internațională a Studenților" (siglă) – Interpretă română de muzică ușoară din repertoriul căreia am ales melodia „Iubesc primăveri" (Dida).

DICȚIONAR: PEU, RHOD, UIS.

CRISTIAN ALDEO
Breaza, Prahova

Soluția careului
„DUMBRAVA MINUNATĂ"

Orizontal: **PATROCLE - M - ANA - EMILIA - PARI - IZ - NR - ASINI - URSI - ZT - DESCUIA - OAC - S - ASR - GS - ALE - TAC - LEONESTI - U - U - RO - URCAT - SADOVEANU.**

PAR(anormale) de ToPAN

Știați că...

...Eleonora de Aquitania a fost regina Franței, apoi a Angliei, în secolul al XII-lea? Ea a înființat primul „salon literar".

...„napoleonul" de aur este o monedă care, pentru colecționari, se mai bate și în zilele noastre? Ea a apărut în amintirea victoriei de la Marengo, obținută de Napoleon împotriva austriecilor în 1800.

...frații Joseph și Etienne Montgolfier au proiectat și construit în 1783 un balon cu aer cald? Acesta s-a ridicat în aer, spre marea bucurie a publicului.

...bustul lui Vasile Alecsandri, aflat în „Rondul roman" din grădina Cișmigiu din București, este opera sculptorului Teodor Burcă? Bustul este executat din marmură de Ruschița și așezat pe un postament din piatră de Muscel.

...prima mașină de țesut a fost construită în 1770 de muncitorul englez James Hargreves? Ea era acționată manual și țesea în paralel cu 80 de fire.

...ursul alb poate atinge o tonă în greutate și 2,60 m în lungime? El este un bun înotător, nu hibernează și atacă întotdeauna omul.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1, sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.

Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„TONOU"

TE IAU ÎN PRIMIRE / SECȚII		PRIMUL NIVEL... / ETAPE		STRADĂ SCURTĂ / ADEVĂRAT		DIN ROMA! / USTUROIAT		A AGĂȚA / EXCLUS		MOMÎT / PRIMUL TOM!
SOLICITĂRI / SIGURĂ						LEU BRITANIC / PREFIX DE ZBOR				
				PORȚIE / BINE ÎNCHIS						FIREASCĂ
TEN / PUS LA GEAM						A DIFUZA / POLIȚAI TURC				
				STATE / PASĂRE					ACUTI / AVÂNT	
VOCALE / NU-I VECHE			TRAS ÎN MINĂ / GREȘELI							POFTĂ
							POM / LOCURI LA ȚARĂ			
BĂRBOS / CADE!						SITUAȚIE / STRĂMOȘ				
		LA PLUG / AMAR!						NUN / DIN SERĂ!		
PIESA DE COLECȚIE / ȘIR									NOTA 6	
				APOS-TROFAT						

Dezlegarea integramei ***„RELATIVE"***

Orizontal: E - Z - S - S - A - A - EXPERIMENTAL - TOTALURI - CI - ORTACI - ASTRE - AURITA - ARIN - DORITORI - ITA - RI - OASTE - IT - OD - CARIATE - E - ITIRE - NAVE - UNIRE - RINITA - ANA - BA - STEP - PRACTICI - ARI.

SPORT FLASH

„Etapa" sau „ţurca pe un teren cu 2 porţi"

Cel mai aşteptat meci al etapei a 29-a, cel dintre Rapid şi Dinamo, nu a dezamăgit. Printr-o victorie în „Grant", „câinii roşii", ar fi fost de pe acum câştigătorii campionatului. Însă meciul s-a derulat în sens invers, din toate punctele de vedere, atât al jocului, cât şi al arbitrajului. Primele două goluri ale lui Rapid au fost înscrise în 10 minute din două lovituri de la 11 metri, pentru nişte presupuse faulturi în careu, văzute doar de arbitru şi rapidişti. Văzându-se conduşi şi nedreptăţiţi, fără cinci titulari în prima echipă, dinamoviştii au jucat mult sub forma cu care ne-au obişnuit în acest sezon, iar Sergiu Radu a mai marcat de două ori, pentru a stabili scorul final, 4-0, cea mai usturătoare înfrângere a dinamoviştilor din întâlnirile directe cu „seneceferiştii". După terminarea meciului, întrebat ce părere are despre partidă, Cornel Dinu, antrenorul alb-roşilor, a declarat cu o expresie foarte placidă postului de televiziune Protv: „Nu ştiu, dar sută la sută la celebra ambiţie fără sens românească de a demonstra nu ştiu ce, Rapidul, că ne uităm de vreo câteva luni de zile cu luneta după ei în campionat, încearcă aceeaşi satisfacţie platonică a handicapatului". O declaraţie spinoasă, dar din care se înţelege însă esenţialul... Asta după ce, în etapa trecută, Dinamo pierduse cu 0-2 în faţa Bacăului, una dintre echipele din coada clasamentului, la care Dinamo se putea uita cu Telescopul Hubble. După meciul cu Bacăul, domnul Dinu a părut foarte împăcat cu înfrângerea, dar acum, când echipa sa a fost învinsă de ocupanta locului secund, care mai are încă şanse teoretice de a o devansa, este foarte mirat, chiar dacă alb-roşii au fost serios „aranjaţi" de arbitrul central. „Dinamo are 13 puncte avans faţă de Rapid, iar dacă va câştiga meciul următor, cel cu Steaua, va deveni campioana României înainte de încheierea oficială a campionatului.

Spectatorii descalifică echipele

Chile şi Argentina au fost eliminate din Cupa Davis de anul acesta ca urmare a incidentelor produse de spectatori în timpul competiţiei. Pe 7 aprilie, la Santiago, Chile conducea cu 1-0, iar partida dintre Mariano Zabaleta şi Nicolas Masuu era în plină desfăşurare. Atunci, spectatorii chilieni, veniţi probabil de la arăturile de primăvară, s-au gândit să îşi susţină echipa aruncând în teren cu monede, sticle de plastic, fructe de tot felul, scaune, forţând organizatorii să întrerupă partida. Echipa Argentinei a fost escortată spre ieşire de poliţie apărată cu scuturile pentru lupte de stradă, iar tatăl lui Zabaleta, vizat de chilieni, a fost lovit în cap, fiind nevoie de un tratament cu 10 copci. A doua zi, echipa Argentinei s-a retras din competiţie şi a refuzat să joace fără spectatori, motivând că nu se poate nici aşa asigura securitatea jucătorilor. Chile a fost declarată câştigătoare cu scorul general de 5-0. În acest sfârşit de săptămână, Comitetul Cupei Davis a hotărât ca ambele echipe să fie eliminate. Chile nu va mai juca acasă în Cupa Davis până în 2002, iar Argentinei i se va permite ca totuşi, la anul, să joace în cea de-a doua grupă valorică. În afară de refuzul, de altfel foarte motivat al argentinienilor, de a mai juca în Chile, nu văd pentru ce echipa acestei ţări a trebuit să fie amendată şi eliminată, cot la cot cu cea chiliană.

„Colţul Stowe" pus la colţ

Acea parte a circuitului britanic de Formula 1 de la Silverstone numită „colţul Stowe", celebră din păcate după ce anul trecut Michael Schumacher s-a accidentat grav, a mai făcut o victimă. Ricardo Zonta, de la BAR-Honda, a ieşit cu 275 km/h în decor, după ce s-a desprins şi el, asemenea lui Schumi, de pe pista de asfalt, accidentul rămânând, deşi pare incredibil, fără urmări grave. Totuşi, lumea Formulei 1, în frunte cu liderul actual al clasamentului piloţilor, s-a alertat în urma acestui incident. Schumacher este de părere că nu numai suprafaţa de rulare este de vină pe acea porţiune, dar şi cauciucurile maşinilor sunt în mare parte vinovate de asemenea „escapade" nefericite.

Schumacher uitându-se la accidentul lui Zonta şi văzându-se pe el în urmă cu un an.

G. C.
magazinsport@yahoo.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

În oraşul Guidel din Bretagne (Franţa) a fost organizată o inedită paradă a modei, avându-i drept protagonişti pe cei mai simpatici şi cocheţi pitici din Franţa şi Anglia. (D.M.)

Mini-interviul săptămânii

LAURENŢIU ULICI, preşedintele Uniunii Scriitorilor din România

– Spuneţi-mi, pentru început, ce mai pune la cale Uniunea Scriitorilor?

–Avem trei programe pe termen mediu, numai în acest an. Primul este elaborarea unui cd-rom care va conţine 70 de poeţi români contemporani, fiecare cu câte 6 texte poetice, în lectură proprie. Vom fi prezenţi cu acest cd-rom şi la târgul de carte de la Frankfurt şi va fi pentru prima oară când România ar veni cu un cd-rom literar. Al doilea proiect se va derula în septembrie, când vom organiza un colocviu despre literatura minorităţilor. La Neptun, vor veni o sută de scriitori din întreaga Europă, este o manifestare unicat. În fine, va mai fi un Colocviu al traducătorilor din limba română pe care îl organizăm în cadrul programului Eminescu al Ministerului Culturii. Vor veni cam 50 de traducători străini, din întreaga lume, care ştiu limba română şi care doresc să traducă literatură română în ţările lor. Acest colocviu va fi pe 10-17 iunie. În acelaşi timp, Uniunea Scriitorilor organizează Colocviul organizaţiei internaţionale a criticilor literari, e un colocviu anual, care în acest an va avea loc în ţara noastră, pentru că este anul Eminescu. Vor veni la Neptun, în septembrie, critici şi istorici literari din peste 30 de ţări ale lumii, din Japonia până în Statele Unite.

– Apropo de critica literară. Se pare că la noi ea a intrat într-un con de umbră, fiind depăşită de creaţia literară. Aşa e?

– Din producţia asta literară foarte masivă, un procent foarte mic merită atenţia criticii, pentru că sunt foarte mulţi veleitari. În acelaşi timp, critica trebuie

„Azi nu se mai poate face cronică literară ca în anii 80"

să se rectifice pe ea însăşi ceea ce nu s-a prea întâmplat. Azi nu se mai poate face cronică literară ca în anii 80. Atunci criticii literari se simţeau în concurenţă cu autorul, făcând un fel de exerciţii de subtilitate şi imaginaţie pe marginea literaturii. Acum lucrul acesta nu mai este interesant pentru cititor. Acum cronicarul literar trebuie să fie un fel de intermediar: între editor şi cititor. „Căderea" criticii se explică, aşadar, prin faptul că unii critici valoroşi nu au putut să-şi schimbe discursul pentru a deveni intermediari, în vreme ce alţii, apţi pentru aşa ceva, au preferat să facă altceva. Unii au intrat în istorie literară, alţii în politică.

– Ca preşedinte al Uniunii Scriitorilor cred că aveţi o imagine asupra condiţiei scriitorului astăzi. Vi se pare nedreaptă sau normală?

–Scriitorul trebuie să înveţe un lucru şi să se dezveţe de altul: azi nu mai poţi trăi din scris, cu excepţia celor care reuşesc un „best-seller" şi apoi trebuie să realizeze că statul nu mai poate să-i acorde asistenţă socială. Uniunea Scriitorilor încă joacă acest rol de a-i ajuta pe cei care-şi schimbă greu mentalitatea şi chiar îi ajutăm pe scriitori la propriu. Îi ajutăm să supravieţuiască. Dar cred că nu asta e calea normală.

– Mai are timp criticul Laurenţiu Ulici şi de proiecte literare proprii?

–Noile mele activităţi politice nu m-au făcut să scriu mai puţin. Tot noaptea scriu şi scriu în continuare, slavă domnului. Trebuie să-mi apară câteva cărţi predate: un eseu despre specificul românesc, având ca titlu „Mitică şi Hyperion". Apoi aştept să apară cele patru volume din „Literatura română contemporană". Şi mai am un proiect, la care am scris deja vreo 30 de pagini, legat de Eminescu. Mi s-a cerut această carte, va fi o viziune personală şi aşa se va şi numi: „Eminescu al meu".

– Dacă ar trebui să plecaţi pe o insulă pustie ce carte aţi lua cu dumneavoastră?

–Mi-aş lua cu mine propria mea antologie de literatură universală „Nobel contra Nobel". Există în această carte o sută de ani de literatură universală. Şi dacă te duci pe o insulă, deci în afara lumii, trebuie să ai asupra ta întreaga lume. Aş lua cu mine literatura lumii şi nu doar o felie din tortul literaturii. Mai ales că în această carte este prezentă şi literatura română.

GEORGE CUŞNARENCU

CU BICICLETA PRIN ALPI!

Doi acrobaţi de excepţie, Falko şi Tamara Traber, care au ales această spectaculoasă metodă de lansare a turismului în zona muntelui Zugspitze, între Austria şi Elveţia. Bicicleta este propulsată şi condusă cu mâinile de către Falko, în timp ce Tamara se află suspendată cu un cablu de bicicletă, cu capul în jos. Oricum, oricât de mult v-ar pasiona mersul pe bicicletă, nu este o plimbare pe care să v-o recomandăm! (M.D.)

Ce le trece unora prin minte?!

◆ Una din cele mai dificile probe de virtuozitate, care necesită şi o supleţe extraordinară a trupului, este dansul „limbo" sau „pragul iadului". Practicanţii trebuie să treacă – aplecaţi pe spate, dar fără să se sprijine cu mâinile pe sol – pe sub o bară (aflată sau nu în flăcări). Primul campion mondial (1974) a fost Jules Manchand (pe atunci avea 15 ani) din Canada, care a trecut pe sub o bară aflată la 15,5 centimetri. Actualmente, recordul lumii este de 13,33 centimetri şi aparţine mai multor adolescenţi din toată lumea. Limbo s-a complicat treptat, existând şi categoria de practicanţi pe patine cu rotile.

◆ În cadrul unui spectacol de divertisment organizat în scopuri caritabile (San Antonio, Texas), Michael Smith a cântat la pian timp de un sfert de oră, ţinând în echilibru pe bărbie o sticlă de lapte. Surorile Deana şi Mary Linfort au cântat la pian în perfectă armonie – una cu mâna dreaptă, cealaltă cu stânga – în timp ce cu mâinile libere jonglau cu cercuri. Lary Dewitte s-a produs la acelaşi instrument, fiind suspendat de picioare deasupra claviaturii. El a rezistat astfel cinci minute.

◆ Pentru a-şi face reclamă produselor sale pe bază de miere de albine, o firmă australiană a angajat-o pe Danielle Goullet. În faţa camerelor de luat vederi, această specialistă în ale stupăritului a reuşit să se acopere cu un „palton" de albine în greutate de peste 19 kilograme. Profesioniştii aflaţi lângă ea, gata să intervină cu extinctoare, au apreciat că pe trupul Daniellei s-au aşezat aproximativ 141 de mii de bâzâitoare paşnice, temerara femeie suferind doar 50-60 de înţepături. *(P.I.)*

TERAPIE prin râs

Pentru a lupta împotriva stresului, insomniei, depresiilor, bolilor inimii şi alergiilor, un medic indian, Madan Kataria, propune un remediu imbatabil după opinia sa: râsul. În fiecare dimineaţă, timp de 20 de minute, acesta iniţiază, fără să pretindă vreo recompensă materială, sute de persoane să practice „Aaah" şi „Oooh", două tehnici de bază ale râsului terapeutic. Cei ce participă la „cursuri" sunt atât de mulţumiţi de rezultatele obţinute, încât sunt gata să-şi susţină „profesorul" să facă toate demersurile posibile pentru ca terapia prin râs să fie introdusă în programele şcolare ale indienilor. Parcă ce, la noi n-o fi bună, aşa, alternativ... *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Celule animale pentru creierul omenesc? ■ „Sfârşitul lumii" dă semne de oboseală ■ Suntem supravegheaţi din Cosmos? ■ Fenomene stranii în zona Buşteni-Sinaia ■ Cât de des mergeţi la control medical? ■ O poveste uitată de iubire: Dalí - Gala ■ Povestiri de Paşti ■ Victimele lui Al Pacino ■ Femina club ■ Mini-interviul săptămânii: Dr. RADU VARIA, istoric de artă ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 466 • ANUL XLIII • 27 APRILIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 17 (2216)

magazin

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Sfintele Paşti

În această sfântă zi de joi din Săptămâna Patimilor, când glasurile noastre vor cânta emoţionate Prohodul, ne pregătim totuşi pentru marea bucurie care va urma, Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului. Această sărbătoare a Sfintelor Paşti este cea mai mare sărbătoare creştină, „praznicul praznicelor şi sărbătoarea sărbătorilor", după cum este definit într-o cântare bisericească. Prin Înviere, aşa cum arată preotul Nicolae Barbu în cartea sa, reproducând învăţătura Sfintelor Evanghelii, „se confirmă biruinţa jertfei de pe Cruce, actul iubirii depline a lui Dumnezeu faţă de om. După Învierea Domnului, ostaşii păzitori rămân ca nişte morţi", iar îngerul Domnului, stând pe piatra pecetluită, îndeamnă femeile mironosiţe să nu se teamă. Mântuitorul li se arată El însuşi spunându-le: „Bucuraţi-vă" şi „Nu vă temeţi", pentru ca în repetate rânduri să apară şi în faţa Apostolilor săi. Cuvântul Paşti vine pe filieră latină din ebraică, însemnând „trecere". Prin analogie cu Paştele iudaic reprezentând trecerea şi eliberarea din robia egipteană, Paştele creştin reprezintă trecerea de la moarte la viaţă, eliberarea de robia păcatului şi temelie a credinţei. Sărbătorirea Sfintelor Paşti a fost reglementată prin Sinodul ecumenic de la Niceea din anul 325, dar este prăznuită de la începuturile creştinismului. La slujba Învierii, creştinii îşi aprind lumânările după chemarea preotului „ Veniţi să luaţi lumină!" De fapt această slujbă înregistrează participarea cea mai numeroasă a credincioşilor. În ziua de Paşti se primeşte o anafură specială numită în popor „paşti", binecuvântată şi stropită cu vin curat şi cu agheazmă, anafură care se ia pe nemâncate în cele trei zile ale prăznuirii şi care nu trebuie confundată cu Sfânta Împărtăşanie.

Învierea Domnului este o sărbătoare a bucuriei în care răsună cântările tradiţionale. Mâncărurile sunt şi ele simboluri ale credinţei: mielul reprezentând jertfa nevinovată şi ouăle roşii conţinând tradiţia ouălor înroşite cu sângele Mântuitorului aflat pe cruce. *(IRINA STOICA)*

De asemenea, nu trebuie uitată tradiţionala urare folosită până la Înălţare, urare pe care o adresăm şi noi, cu anticipare cititorilor noştri:

Hristos a înviat!

Dalí - Răstignirea (1954)

cartea albă

Audienţe în aer liber

Mă opresc săptămâna asta asupra unui primar care a descoperit deliciile prozei. E vorba despre o carte, în două volume, apărută la editura Polirom, intitulată „Audienţe în aer liber (schiţe şi povestiri)" şi purtând semnătura lui Constantin Simirad. Prozatorul de azi este matematician, o facultate pe care a terminat-o la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi. Un lucru interesant, actualul primar al Iaşului a predat matematică şi în Africa, la Facultatea de Matematică din Oran, Algeria. Bănuiesc că plăcerea de a scrie proză a descoperit-o, cred eu, în urma experienţei acumulate în relaţiile cu oamenii puşi în postura de a veni în audienţă la primar şi, mai ales, datorită poveştilor lor uneori dramatice, alteori tragice, alteori pur şi simplu comice. Criticul literar Val Condurache scrie despre proza lui Constantin Simirad că a fost la început un fel de violon d'Ingres, o pasiune cultivată clandestin pentru igiena morală, dar şi pentru plăcerea spiritului, pentru a deveni apoi „opera unui adevărat profesionist, pe care l-aş compara, prin simţul solidarităţii, al compasiunii, al umorului şi al zădărniciei întreprinderilor omeneşti, cu Vasili Şuşkin, autorul faimoasei povestiri „Călina Roşie". Fie că îşi aminteşte despre stupizenia unor americani văzuţi la ei acasă care se întreabă candid „cine e Mark Twain?", fie că reproduce povestea tragică a unei femei abuzate sexual de tatăl ei sau despre răzbunarea unei tinere în stil de telenovelă mexicană, fie că povesteşte despre un beţiv decăzut care trece peste condiţia lui şi ajunge om de afaceri prosper, audienţele auzite pe teren în ţară sau printre străini sunt autentice, sunt luminate de o umanitate care îşi caută sensul. Este simţul fin al înregistrării detaliilor care îl ajută pe prozator să-şi selecteze poveştile şi să le re-producă. Cele mai simpatice schiţe sunt cele cu bărbaţi oropsiţi de femei. Gioni e un bărbat cu mare succes la femei, peste 50 de ani, însurat, cu copii. Numai că vine un moment când îţi pierzi harul. Contrazicându-se cu o femeie în piaţă, pentru o bancnotă, Gioni încasează la repezeală două palme care-l lasă mască. Înecându-şi amarul cu fratele lui la o bere, Gioni ajunge de se uşurează, la plecare, pe geamul unei gospodine care locuia la subsol. Femeia, nici una nici două, trosc-pleosc două perechi de palme. Pentru ca în final, plângându-se de guvernare ţaţei Adela, Gioni spune în şoaptă că băbuţa e o proastă, numai că femeia stă bine cu auzul, se îmbătoşează în faţa lui Gioni şi jart-part, două perechi de palme. Concluzia sărmanului om: cum treci de 50 de ani o cam încasezi de la femei... Una dintre cele mai reuşite povestiri este cea intitulată „Maria lui Nichita". Nichita e un ţăran care nu ştie altceva decât să muncească. Uneori îl mai ajută şi nevastăsa, Maria. Dar, ca orice om, are şi el o meteahnă: o cam bate pe Maria. „Când baţi, trebuie să fereşti capul şi oasele" spune Nichita. De aceea bate la fund, cu cureaua lată sau cu un retevei. După fiecare bătaie, Maria devine altă femeie. Drăgăstoasă, atentă, parcă mai frumoasă. Maria era o fată deşteaptă şi căuta uneori deliberat bătaia, pentru ca astfel Nichita al ei să se descarce de tensiuni pe scoarţă. La un moment dat, Nichita ajunge acasă bătut zob de un flăcău. Maria îl găseşte în sat pe tip şi-i trage o bătaie soră cu moartea. Din acel moment Maria lui Nichita ajunge justiţiarul comunei. Ba, după un timp, chiar şi primarul comunei. Nichita a trecut pe planul doi, iar despre sfânta bătaie nici nu se mai pomenea. Cu toate astea, Maria voia ca bărbatul ei să se simtă în continuare capul familiei, stăpânul casei. Finalul este de un umor debordant: „Când o scândură prost prinsă a lovit-o pe Maria în plină faţă, aceasta s-a bucurat. Cu un ochi vânăt şi cu zgârieturi multiple, s-a prezentat mândră la serviciu. La mirarea tuturor, a răspuns fără să ezite: M-a bătut omul meu, Nichita. Şi bine a făcut..."

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

LIZA MINNELLI - Live At The Palace

Produs de celebrii *Phil Ramone* şi *Billy Stritch*, editat de casa *Angel Records*, CD-ul de faţă redă atmosfera show-ului susţinut de marea artistă americană, pe *Broadway*, la finele lunii decembrie. Titlul show-ului a fost *„Minnelli On Minnelli"*, iar *Liza* a trebuit să aştepte până luna trecută pentru a vedea acest CD în magazine, ea aflându-se la a treia realizare similară, după *„Liza With A ÔZ"* şi *„Liza: Live From Radio City Music Hall"*... Înregistrat pe parcursul a două seri la *The Palace Theatre*, *„Minnelli On Minnelli"* este un omagiu adus de artistă tatălui său – celebrul regizor *Vincente Minnelli*; albumul readuce în actualitate clasice ale muzicii americane, din care nu lipsesc melodii extrase din unele filme ale tatălui său, ca *„Meet Me In St. Louis"*, *„Kismet"* sau *„Gigi"*. Fanilor le sunt oferite mai multe momente sonore de certă valoare, din care se desprind, totuşi, *„The Trolley Song"*, *„Shine On Your Shoes"* *„I'm Glad I'm Not Young Anymore"* şi piesa de final – scrisă special pentru show - *„I Thank You"*, pe care eu am inclus-o deja printre clasicele *Lizei*.. Dacă singurele melodii pe care le cunoaşteţi din repertoriul *Lizei Minnelli* sunt *„New York, New York"* şi *„Money"* (şi sunt sigur că pentru cei mai mulţi dintre voi aşa este!), atunci puteţi drege busuiocul cu acest *Minelli despre Minnelli*. Ciao!

Ştiri pe bandă rulantă

Canadianul *Bryan Adams*, departe de teritoriul slow, revine în topul britanic al singles-urilor ca Number One, performanţă pe care n-o mai reuşise din 1991!

The Beautiful South tocmai a pierdut procesul contra designerului care a conceput coperta ultimului album al trupei, trupă care a trebuit să scoată din buzunar încă 30000 de lire sterline drept supliment pentru acesta...

Noel Gallagher s-a apucat de scris balade pentru un album solo a cărui apariţie a fost anunţată pentru această vară.

The Cure se vor afla în această vară în Statele Unite pentru a-şi promova noul lor album, prezentat şi în Music Box, *„Bloodflowers."*

O altă revenire, interesantă după părerea mea, se va produce în curând: este vorba de *Sheena Easton*, care tocmai a semnat un contract cu *Universal Records* care prevede editarea unui album orientat spre muzica de dans. Dacă vă mai amintiţi, solista a avut câteva hituri disco în anii '80, dar succesul i-a fost adus de balade...

Babyface şi *David Foster* au fondat un site comercial (www.Tonos.com), în afacere intrând imediat producători şi compozitori de primă mărime.

Rapperul *Eminem*, câştigătorul unui *Grammy* în februarie, a încheiat lucrul la noul său album *„The Marshall Mathers"* care va fi lansat pe 30 mai.

Stă să apară un dublu live CD al grupului *Pink Floyd*, care se va numi *„Is There Anybody Out*

There? The Wall Live — Pink Floyd 1980-81..."

Fondatorul celebrei case *Def Jam - Russell Simmons* a lansat o nouă pagină Web, specializată pe hip-hop, pe care o găsiţi la adresa www.360hiphop.com.

Ne menţinem pe net deoarece în site-ul www.EMusic.com găsiţi albume gratuite, în format MP3, semnate de *Elvis Costello* şi *Bush*.

Circulă zvonul că fosta *ABBA –Agnetha Faltskog* – ar pregăti un nou album, o revenire după mai bine de zece ani de exil sonor...

Fostul şi controversatul (dar şi foarte talentatul!) lider al trupelor *Jane's Addiction* şi *Porno For Pyros - Perry Farrell* a finalizat înregistrările albumului său de debut - *„The Diamond Jubilee"* – care va apărea sub semnul casei *Virgin*.

Mick Jagger este bun de plată! Mai precis, liderul celor de la *Stones* trebuie să-i dea o pensie alimentară lunară în valoare de 6250 de lire sterline modelului brazilian care l-a făcut tată!

Nou album pentru *Pearl Jam*: este vorba de *„Binatural"* , care va fi lansat pe 22 mai în Marea Britanie, coincizând cu startul turneului lor european.

Albumul *„Come On Over"* al *Shaniei Twain* a devenit cel

mai bine vândut album al unei soliste, depăşind numai în SUA tirajul de 17 milioane de exemplare!!!

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

SHANIA TWAIN

„CAZIERUL" îşi propune să vă ofere reperele cât mai complete din discografia unor nume mari din show-biz, repere

care să vă ajute în realizarea unei bănci de date muzicale necesară oricărui meloman care se respectă. Datele biografice pot fi oferite la cerere. Este suficient să ne scrieţi, prin poştă sau prin E-Mail!

DISCOGRAFIE: ALBUME/SINGLES: On the way (1999) ● Come on Over (1997) ● Don't be stupid (2000) ● Man I feel like a woman (1999) ● That don't impress me much (1999) ● From this moment on (1998) ● When (1998) ● You're still the one (1998) ● Any man of mine (1995).

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Marian Grigore
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi
FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piaţa Presei Libere nr.1,
sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

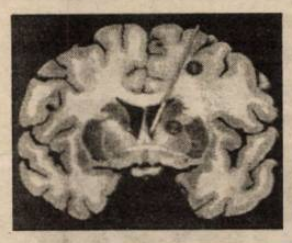

O cumplită maladie ereditară îi afectează pe unii oameni: choreea lui Huntington... Ea provoacă degenerescenţa neuronilor şi conduce la demenţă şi moarte în circa douăzeci de ani. O echipă de cercetători elveţieni de la spitalul Henri-Mondor (Creteil, Val-de-Marne) conduce, de un an de zile, o temerară experienţă care, dacă va fi încununată de succes, va reprezenta o nouă formă revoluţionară de terapie genică!

Celule animale pentru creierul omenesc?

ADRIAN HOAJĂ

Această capsulă, în secţiune, este mărită de mai multe zeci de ori. Membrana acesteia este realizată din polietersulfon, un material biocompatibil perfect tolerat de organism. Micile alveole sunt din polivinilalcool, ele adăpostind celulele animale.

În creierul pacientului este implantată o fină capsulă, de 3 cm lungime, care conţine celule de... hamster (!) „dresate" genetic să producă proteine aflate în mod natural în organismul omenesc. Capsula este implantată vertical într-unul din cele două ventricule laterale ale creierului, adică într-o cavitate plină cu lichid şi nu în masa neuronilor cortexului. Ea este confecţionată dintr-un material polimer poros, semipermeabil şi conţine mii de celule animale vii, extrase din rinichii hamsterului.

Celulele, chiar dacă sunt străine pentru sistemul imunitar al omului, sunt ferite de reacţia imunitară de respingere graţie capsulei: porii pereţilor capsulei, mult prea mici, nu permit intrarea unor molecule mari, aşa cum sunt anticorpii, şi nici a celulelor de apărare, cum sunt limfocitele. În schimb, porii au exact mărimea necesară pentru pătrunderea nestânjenită în capsulă a elementelor nutritive şi a oxigenului, fapt ce permite celulelor să se dividă şi să supravieţuiască mai bine de un an.

Această tehnică revoluţionară va face parte în mod cert din arsenalul terapeutic utilizat pretutindeni în anii ce urmează! Ea a fost pusă la punct de o echipă complexă, formată din medici, biologi şi ingineri elveţieni, condusă de Patrick Aebischer, directorul Centrului spitalicesc universitar din Vaud.

Fără îndoială, este încă prematur de stabilit eficienţa în timp a noii metode, dar primele semne pozitive sunt aşteptate să apară abia la sfârşitul anului în curs.

Celulele animale provin din linii devenite „nemuritoare". Ele se divid în voie, fără limite în timp, într-un anume sens, aidoma celulelor canceroase. Ele sunt astfel alese pentru capacitatea lor de a supravieţui şi a produce în cantitatea necesară proteine utile organismului omenesc. În raport cu celulele izolate din animale, aceste linii celulare oferă o mare securitate: nu există riscul de contaminare virală, nici de variaţii ale secreţiilor de la o capsulă la alta, întrucât comportamentul celulelor este acelaşi. Nu există nici riscul ca o astfel de celulă să poată evada din capsulă şi astfel să fie la originea unei tumori în organismul bolnavului, întrucât ea este într-atât de străină de sistemul imunitar uman, încât nu ar putea supravieţui dincolo de pereţii capsulei...

Dar despre istoria acestei metode, precum şi despre alte aplicaţii la fel de impresionante, vom avea prilejul să revenim...

Mileniul profeţiilor ratate

„SFÂRŞITUL LUMII" dă semne de oboseală

MIHAELA DOROBANŢU

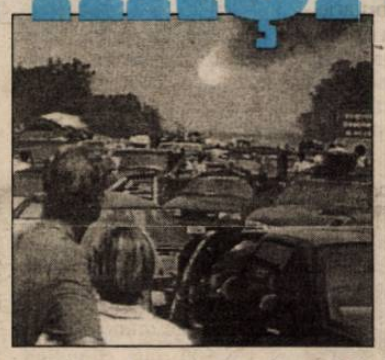

Falimentul predicţiilor apocaliptice este departe de a-i descuraja pe cei care le fac. Adeseori îi întăresc şi mai mult chiar în convingerile lor. Psihologii au fost la început oarecum surprinşi de acest fapt. Se pare însă că uneori, mărturisit sau nu, până şi profeţii sfârşitului lumii obosesc...

Unde se află Paradisul?

Psihologii au identificat un foarte interesant element: necesitatea unei „verificări sociale". Cu alte cuvinte, cu cât este mai mare numărul celor care cred într-o idee, cu atât ideea este mai corectă!

Ca atare, Dna Marian Keech se grăbeşte să cheme presa pentru a explica ce se întâmplase. Puternic zdruncinat, sistemul de valori şi credinţe al sectei milenariste pe care o conducea trebuia salvat. Şi cel mai simplu mod de a o face era ...să-i convingă pe alţii pentru a se convinge pe sine!

În particular, un mod util de a specula ideea sfârşitului lumii este unul „liberator": sfârşitul distruge tot, deci şi greşelile şi păcatele pe care le facem! Concluzia este limpede... Ca să nu mai vorbim că orice sfârşit este urmat de un nou început. Alt Univers sau măcar o trecere prin Paradis. Un Paradis care poate foarte bine să se afle pe navele extraterestre care roiesc în jurul Terrei. O convingere care a atins punctul său probabil cel mai dramatic în 1997, când 38 de membri ai sectei californiene „Poarta Cerului" au recurs la o sinucidere colectivă la Rancho Santa Fe, San Diego, pentru ca, în conformitate cu ceea ce îi învăţase profetul Marshall Applewhite, spiritele lor eliberate să poată urca la bordul navei extraterestre care îi aştepta ascunsă în spatele cometei Hale-Bopp.

Numerele hecatombei

Cum poate accepta un lider de comunitate religioasă sinuciderea credincioşilor săi? Sau chiar să-i îndemne la aceasta! Cine va putea uita vreodată hecatomba cea mai cumplită din istorie: 900 de persoane care în 1979 şi-au luat viaţa la Jonestone, în Guyana? După părerea psihologilor este vorba de un sistem de evitare a confruntării cu falimentul propriei credinţe. Deşi, uneori lucrurile „se adaptează": după ce Charles Taze Russell, fondatorul „Martorilor lui Iehova", a anunţat nu mai puţin de cinci date pentru sfârşitul lumii, 2 octombrie 1914, recalculată în 1925, apoi 1941, 1975 şi 1984, s-au renunţat să mai anunţe date precise...

Cum vom sfârşi?

Dacă oamenii de ştiinţă nu au reuşit nici până astăzi să ajungă la o unanimitate privind aspectul originar al Universului şi cu atât mai puţin cel al unor posibile „alte" forme de viaţă din Cosmos, unii dintre profeţi sunt foarte precişi în a descrie cum va arăta... sfârşitul.

Rev. Charles Long, din Pasadena, anunţă că la *21 septembrie 1943,* ora 17.33, Terra se vaporizează şi omenirea este transformată în ectoplasmă. Iată şi alte date.

24 mai 1954: o veche zicală romană spune că lumea va exista cât timp Colosseum-ul nu se va dărâma. În zidurile sale apar însă crăpături noi. Mii de pelerini se duc în Piaţa San Pietro şi-i cer Papei iertarea păcatelor; *14 iulie 1960:* pediatrul Elio Bianco anunţă că o armă secretă americană va distruge lumea. Împreună cu 45 de adepţi construieşte o arcă de 15 camere pe un vârf de munte; ***28 octombrie 1992:*** în Coreea de Sud, Rev. Lee Jang Lim convinge în final 100000 de fideli (fuseseră 144000 la început) să-şi doneze toată averea pentru a primi cu demnitate sfârşitul lumii. Este arestat cu o lună înainte de „sfârşit" – investise 4 milioane de dolari din banii donaţi...; ***31 martie 1998:*** Ho-Ming Chen, un taivanez de 42 de ani, îşi duce grupul de fideli din „Biserica Salvării lui Hristos" la Garland. Susţinea că Dumnezeu se întrupase în el pe 31 martie după ce îşi anunţase încă din 25 martie, pe canalul 18 al televiziunii locale, revenirea pe Pământ. Trebuiau să se pregătească pentru sfârşitul adus de războiul nuclear care urma să izbucnească în august 1999 între Europa, America şi Asia. Zilele au trecut, nimic special nu s-a întâmplat...

Candid, Chen ridică ochii spre cer şi spune: „aş prefera ca de acum înainte nimeni să nu mai creadă în ceea ce spun eu".

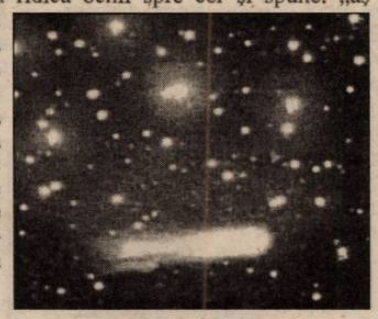

Se pare însă că există ceva adânc şi puternic sădit în noi care nu ne va da voie să urmăm înţeleptul sfat al Dlui Chen...

Oaze ale vieţii fără Soare

DORIN MĂRAN

Totul a început în anul 1977, când au fost descoperite în insulele Galapagos primele izvoare hidrotermale aflate la mare adâncime.

Migraţii abisale

Oceanologii au fost de-a dreptul stupefiaţi în momentul în care au observat că în străfundurile oceanului viaţa palpită în jurul hornurilor cu apă fiartă, evoluând după legi care ar stârni imaginaţia oricărui autor de SF. O faună luxuriantă şi diversă constituită în mici oaze, existente pe toate dorsalele submarine ale planetei în jurul focarelor hidrotermale.

Ciclul de viaţă al acestor oaze vii se încheie însă după câteva zeci sau câteva sute de ani, pentru că existenţa lor e condiţionată de câmpurile hidrotermale a căror activitate este efemeră. Dar pe măsură ce alte surse hidrotermale apar în alte locuri, o nouă generaţie de bacterii, creveţi, moluşte, viermi sau peşti renaşte în noile câmpuri hidrotermale. Acest fenomen nu este singular. Cu ocazia expediţiei subacvatice în apele din largul Mexicului, un grup de cercetători a descoperit oaze de vieţuitoare „agăţate" de pereţii exteriori ai unor vulcani, pereţi construiţi din depozite de sulf. Aceşti vulcani sunt un adevărat refugiu pentru populaţiile care migrează spre câmpul de surse hidrotermale. Unele vieţuitoare se deplasează prin plancton, altele sunt transportate de crustacee. O dată ajunse la destinaţie, noile colonii de vieţuitoare se instalează pe pereţii hornurilor, suportând un flux de căldură de până la 400 de grade C şi agresivitatea unor elemente toxice, precum hidrogenul sulfurat, cadmiul, plumbul şi uraniul. Şi toate acestea în condiţiile unei obscurităţi totale.

Alchimii de supravieţuire

La marile adâncimi baza ecosistemelor o constituie bacteriile care oxidează sulfura de hidrogen a fluidelor hidrotermale transformând-o în materie organică şi formând astfel prima verigă a lanţului alimentar abisal. Celorlalte vieţuitoare nu le rămâne de făcut decât să asimileze această materie organică. La această ultimă soluţie a recurs, de pildă, viermele Riftia, căruia îi lipseşte gura, sistemul digestiv şi anusul şi care trăieşte acoperit pe toată suprafaţa corpului cu bacterii. Ciclul alimentar debutează prin captarea oxigenului şi a hidrogenului sulfurat, substanţe care circulă prin sistemul său sanguin fără să se amestece, datorită unei molecule de hemoglobină care mai are şi sarcina de a neutraliza proprietăţile toxice ale hidrogenului sulfurat.

Şi specia Alvinella trăieşte acoperită de bacterii care o avertizează şi îi asigură în acelaşi timp protecţie faţă de agresivitatea peştilor. Alte specii sunt acoperite de un mucus, care le protejează de substanţele otrăvitoare, sau de enzime, care au rolul de a neutraliza substanţele toxice. În acest infern chimic un mijloc eficient de apărare îl constituie şi cochiliile care, în unele cazuri, pot atinge lungimi de zeci de centimetri, o formă de gigantism asigurată de abundenţa elementelor nutritive din jurul acestor fantastice surse hidrotermale.

planet@IT

Premiere la IBM

Departamentul IBM, care se ocupă cu dezvoltarea segmentului de harddiskuri, a anunţat că firma va lansa un nou produs pentru laptopuri, cu o capacitate de 32 de gigabiţi. Este cel mai mare harddisk produs pentru vreun computer mobil. El se va numi Travelstar (Steaua Călătoare) 32GH şi va fi format din 4 platane ce se vor roti cu 5.411 rotaţii pe minut (rpm), adică mai rapid cu 1.200 rpm decât modelele anterioare. IBM a anunţat, de asemenea, o premieră pentru calculatoarele de birou. Deskstar 75GXP va fi harddiskul ce va funcţiona la 7200 rpm şi va avea o capacitate de 75 de gigabiţi. Rata de transfer a acestuia va fi de aproximativ 100 de megabiţi pe secundă. „Fratele mai mic" al lui Deskstar 75GXP va fi Deskstar 40GV şi va avea performanţe mai reduse: capacitate – 40 gigabiţi şi 5300 rpm. IBM afirmă că aceste noi produse vor fi mult mai silenţioase decât oricare altele existente pe piaţă.

Matrox, o nouă placă grafică

Matrox, unul dintre cei mai mari fabricanţi mondiali de plăci video pentru piaţa de larg consum, anunţă lansarea unui nou produs: Marvel G4000 TV. Marvel combină cea mai avansată tehnologie video a lui Matrox, atât 2D, cât şi 3D, alături de cel mai bun sistem de editare video editat de ei. Acest produs va fi un competitor serios pentru Ati All-in-Wonder sau 3dfx Voodoo3 3500 TV. Marvel este dedicată celor care doresc să aducă ecranul televizorului pe monitorul computerului, dar şi celor care doresc să producă propriile filme. Pentru cei care nu doresc facilitatea TV, Matrox oferă Millennium G400, care are mai multă memorie pentru texturi şi este mult mai rapidă. Marvel este formată din două părţi, una care se introduce în portul AGP din calculator şi una externă, pentru a putea fi conectată cu sursele video externe. Placa va beneficia de avantajele AGP de viteză 2x sau 4x, care multiplică viteza de comunicare dintre sistemul grafic, procesor şi memorie. Se aşteaptă o scădere drastică a preţurilor la jumătatea acestui an. La data lansării, placa va costa în Statele Unite 229 de dolari.

Pirat legal de mp3-uri

Napster este un sistem de încărcare a oricărei melodii mp3 prin Internet fără a plăti vreun ban. În Statele Unite, contra Napster, care la acest moment este un gigant în domeniu, un gigant al pirateriei muzicii, s-au pornit zeci de procese. Nu numai Napster este ţinta acuzaţiilor. Procesul a început în luna decembrie a anului trecut, iar de atunci zeci de programe asemănătoare au apărut pe Internet ca ciupercile după ploaie. Gnutella, Napigator, Wrapster sunt numai câteva nume. Ele permit piratarea muzicii, programelor soft, imaginilor video sau a oricărui material ce ar trebui protejat de legea drepturilor de autor. Autorităţile sunt conştiente că nu pot aresta pe toată lumea, însă doresc ca lumea să afle că ceea ce fac cu Napster nu este legal şi că le poate aduce probleme. Milioane de oameni de pe Internet folosesc Napster, iar mulţi dintre aceştia sunt foarte greu de descoperit. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

FENOMENE STRANII în zona Bușteni-Sinaia

ION ȚUGUI

S-a scris puțin despre evenimentele care au avut loc și probabil vor continua pe aria geografică dintre Bușteni și Sinaia. Din când în când aflăm despre activitatea energetică a zonei, Bucegii fiind considerați un punct energetic deosebit de puternic, exprimat printr-un presupus tunel energetic și prin ipoteticele galerii subterane vizualizate și de celebra Valentina, oarba din Iași care le-a descris înainte de a se fi născut ipoteza din unele teste radiestezice.

Reticența față de cómunicarea fenomenelor a fost dictată de rațiuni turistice. Sper să nu le atingem acum tocmai pe acestea și să trecem în revistă fenomenele observate de Traian Trufin, muzeograf conservator la Muzeul „Cezar Petrescu" din Bușteni, publicist și cercetător al fenomenelor și evenimentelor care urmează.

Observațiile au început să fie reținute prin anii 1993-1994, când numerose familii din Bușteni acuzau brusc stări paradoxale, de agitație fără un motiv și de afectare a sănătății. Manifestările aveau loc numai în timpul nopții. S-au căutat eventuale surse artificiale, dar fără nici un rezultat. Atunci s-a emis ideea că ar fi vorba despre emanații din subteran. Și au început cutremurele! Paradoxal, dar acestea nu au putut fi localizate în Bucegi și nu aveau nici o legătură cu sursa seismică din Vrancea. După lanțul de cutremure care nu au produs victime, ci doar ușoare pagube materiale, manifestările descrise de localnici, privind starea de sănătate, au încetat.

S-a petrecut însă un nou fenomen, aproape generalizat în zonă: aproape toți locuitorii din Bușteni s-au încărcat energetic într-un mod de neînțeles. Oamenii nu mai puteau atinge cu mâna obiecte metalice pentru că se electrocutau. Atingerea palmei de corp producea arsură, iar oamenii evitau să-și strângă mâinile, toate acestea la început amuzau, dar după un timp au început să îngrijoreze. Fenomenul poate fi observat și la ora actuală, fără a i se găsi o explicație fizică demnă de luat în seamă...

Ciudat este că în zona Bușteni-Sinaia nimeni nu-și amintește de evocarea unor cutremure în vreun document sau de către vârstnici. Au avut loc manifestări telurice într-o adevărată cavalcadă, dar ele nu depășeau 3-4 grade pe scara Richter; cutremurele se repetau la ore fixe, mai ales seara. A existat un moment când lumea din stațiuni a intrat în panică, mulți oaspeți au părăsit zona. S-a luat legătură cu Stația Seismică de la Cheia, dar specialiștii nu au putut lămuri lucrurile. În anul 1995 numărul de cutremure a sporit și s-a putut evidenția un fenomen straniu: înainte de producerea unui seism, se auzea un tunet înfundat, ca și cum se surpa o cantitate uriașă de materie sub pământ. Misterele s-au succedat. După o activitate atipică și stresantă, de patru ani, după ce specialiștii de la Centrul de Fizică a Pământului au început să privească manifestările cu îngrijorare, ca la un ordin, toate au încetat. S-a născut în acest moment ipoteza, sugerată de unele observații ale localnicilor, după care lanțul de cutremure ar fi provocat de extratereștri și că în Bucegi ar exista uriașe coridoare subterane unde ar avea loc experiențe, punctul fierbinte fiind în zona crucii de pe Caraiman – exact cum vizualizase anterior celebra Valentina din Iași, fără să fi fost vreodată în zona respectivă.

Ipoteza extraterestră este susținută de recepționarea, după cutremure, a unor semnale radio. Niște căști special confecționate au evidențiat emisiile radio subterane și nu din eter. Cine produce acele amplificări stranii, pentru ce, în ce scop, cui îi sunt destinate acele comunicări radio bizare? Comunicările au fost și sunt și acum însoțite de dereglări în fluxul electric, pâlpâiri nejustificate, întreruperi de curent electric curioase. Misterele din Bucegi nu au încetat, iar specialiștii încă nu pot oferi explicațiile de natură fizică așteptate de la ei...

Dosarul gândurilor comunicante

Telepatie cu un defunct

MIHAELA DOROBANȚU

În Tibet există o „tehnică" numită „linia gândului". Este o tehnică de învățare, care se referă la transmiterea învățăturii „fără ajutorul vorbirii", dacă este să preluăm formularea celebrei exploratoare Alexandra David-Neel, care a reușit să pătrundă în unele dintre cele mai exclusiviste comunități tibetane. Într-o exprimare mai exactă, este vorba de metoda *telepatică* de transmitere a cunoașterii, a învățăturii. În Tibet ea era considerată ca fiind cea mai înaltă dintre toate metodele de învățare. Oricum ar fi, acest gen de învățare este încă prezent și practicat în Tibet. Iar performanțele, uneori de domeniul supranaturalului, despre care avem mărturii din această zonă, sunt în măsură a ne face să acordăm o certă credibilitate acestor informații.

Drept consecință, considerarea, fără o poziție preconceptă, a acestui fascinant subiect care este telepatia, nu poate fi decât profitabilă. Iar dintre toate aspectele sale, unul se evidențiază prin gradul său extraordinar de spectaculozitate: relația telepatică stabilită între o persoană aflată în viață și una care a murit sau este pe punctul de a o face.

În condiții foarte dificile, s-au putut totuși realiza studii experimentale asupra telepatiei. Unul din rezultate a fost distingerea a două mari categorii de relații telepatice: una pe care o putem numi *retardată*, în care receptorul devine conștient de o întâmplare, un cuvânt, o idee, la câtva timp (uneori câteva ore) după ce acestea au avut loc sau au fost „montate" de experimentator; cealaltă este conștientizarea *anticipată*, care, așa cum îi spune și numele, precede evenimentul. Unul din cazurile – perfect stabilite și documentate – din această ultimă categorie, descris de cercetătorul olandez, Prof. W. Tenhaeff, un expert în domeniu, se referă la „apariția" unui marinar în fața fratelui său la mai puțin de o zi înaintea momentului în care vaporul său avea să se ciocnească – deși pe timp de pace – de o mină și el să-și piardă viața.

Și mai interesant este că un mare număr de apariții, ca și de alte fenomene asociate, au nu doar un caracter simbolic, chiar alegoric, ci ne obligă să ne confruntăm și cu fenomene de transfer, de condensare a imaginii. Iată-l de pildă pe Dl. M.R., un alt caz din baza de date a Prof. Tenhaeff, care avea un unchi bătrân undeva prin împrejurimile orașului Hilversum. El își făcuse un obicei în a-și vizita periodic unchiul. Și de fiecare dată, ajuns pe proprietatea acestuia, drumul îl ducea pe lângă o livadă unde păștea o capră, chiar în fața casei. Și care nu i-a fost surpriza când, într-o noapte, a „văzut" efectiv capra în camera sa! Imaginea a durat un anumit timp, apoi s-a estompat treptat. Dimineața, avea să afle că unchiul său decedase. Stabilind ora decesului s-a observat că ea coincidea practic la minut cu momentul apariției animalului în camera sa...

Înconjurați de baze extraterestre

SUNTEM SUPRAVEGHEAȚI din Cosmos?

DAN D. FARCAȘ

În primele decenii ale secolului XX, Guglielmo Marconi, pe yachtul său „Elettra", a încercat să recepționeze semnale venite de la o ipotetică sursă extraterestră; el a reținut câteva semnale inexplicabile, care însă nu s-au mai repetat. În această perioadă, cineva a descoperit că semnale radio trimise spre Cosmos se întorceau de parcă ar fi fost reflectate de un ecran nevăzut, întârziate însă cu 3 până la 30 de secunde. În anii 70 s-a emis ipoteza că vinovatul era un sătelit artificial, instalat de o civilizație extraterestră în jurul Pământului, cu mii de ani în urmă.

S-a spus că astronomii nu văd niciodată OZN-uri. Adevărul este mai nuanțat. Charles Messier, probabil cel mai mare astronom al timpului său, cel ce a alcătuit catalogul de nebuloase utilizat și azi, a văzut zburând mai multe discuri negre, la 17 iunie 1777. El a făcut și o comunicare scrisă despre observația sa. În revista *Annales de chimie et de physique* din septembrie 1820, un alt astronom descrie că a observat „șiruri de discuri întunecate". În perioada septembrie-noiembrie 1831, în registrul observatorului astronomic din Geneva s-a notat, aproape în fiecare noapte, că s-au zărit obiecte pe care azi le-am numi OZN-uri. Astfel de observații s-au făcut în 1845 la observatorul din Neapole, în 1855 în Germania, în 1859 la observatorul din Redhill, în 1868 la cel din Oxford ș.a.m.d. din ce în ce mai des. Observațiile s-au rărit doar în ultimii cincizeci de ani, când OZN-urile au devenit un subiect „tabu" printre astronomi, care preferă să ignore sau să treacă sub tăcere observațiile care i-ar putea discredita. Au fost însă, și în această perioadă, astronomi corecți cu observațiile lor, care au trecut peste această interdicție tacită. Dintre cei mai de seamă ajunge să-i amintim pe Allen Hynek sau pe Jacques Vallée.

Un astfel de astronom a fost și Clyde W. Tombaugh, cel care în 1930 a descoperit planeta Pluton. În seara zilei de 20 august 1949, el stătea în grădina casei sale din Las Cruces (New Mexico), împreună cu soția și soacra sa, sub un cer extrem de limpede. Toți trei au văzut o formație de șase până la opt lumini verzui foarte slabe, rectangulare, zburând spre sud, silențios și cu o viteză uniformă. Impresia sa a fost că sunt hublourile unei nave imense și întunecate. Astronomul a recunoscut, mai târziu, că „obiectele păreau să fie dirijate și se deosebeau de toate celelalte fenomene observate de mine". După faimoasa „invazie" de OZN-uri din iulie 1952 deasupra capitalei americane, Tombaugh a fost numit șeful noului proiect „Skysweep", pentru scrutarea sistematică a cerului, pentru a descoperi eventuali sateliți naturali, de mici dimensiuni, ai Pământului, în vederea instalării pe ei a unor platforme, în cadrul viitoarelor zboruri spațiale. Se pare că prin acest proiect s-a descoperit, încă din 1953, că unul sau două obiecte de mari dimensiuni se roteau, la distanță mică, împrejurul Pământului. La scurt timp au început să circule în presă zvonuri că s-ar fi descoperit doi noi sateliți ai Pământului. S-au făcut chiar și speculații, cum că aceștia ar putea fi artificiali.

Dr. Lincoln La Paz, directorul institutului pentru meteoriți de la Universitatea statului New Mexico și al doilea șef al proiectului „Skysweep", a declarat, la un moment dat, că cei doi sateliți se învârt deasupra Pământului la 400, respectiv 600 mile altitudine (cca. 650, respectiv 950 km). Când însă La Paz și-a dat seama că legile mecanicii fac extrem de improbabil ca un corp venit din adâncurile Universului să se satelizeze spontan pe o orbită circulară, în jurul Pământului, a retractat cele afirmate. Între timp însă, un alt astronom, John P. Bagby, din Chicago, a anunțat că a zărit unul dintre acești sateliți, la altitudinea de 475 mile. La aceasta se adăuga un comunicat de presă al NASA, emis în octombrie 1954, cum că au fost recepționate semnale radio indescifrabile de la un obiect orbitând în jurul Pământului. În tot acest timp Pentagonul a insistat foarte mult asupra faptului că sateliții sunt naturali.

(Va urma)

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/17

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Între scepticism și credulitate

Vizite programate în Paradis

Chirurgia ultimului deceniu al acestui secol a înlocuit unul din ingredientele folosite în anestezicele anilor '80, și anume ketamina. Această substanță a fost poreclită „biletul dus-întors pentru Paradis", datorită unor uimitoare proprietăți conferite pacienților ce sufereau complicate intervenții chirurgicale.

PAUL IOAN

Practic, ketamina provoca halucinații vizuale de tipul călătoriilor într-o lume feerică, dominată de lumini pastelate, cu imagini paradisiace, ireconciliabile cu orice experiență pământeană. Voiajul din starea de transă anestezică debuta prin parcurgerea deja tradiționalei zone întunecoase, urmând eliberarea angoasei prin evadarea într-un peisaj liniștitor, unde elementele de natură ireală creează impresia unei alte lumi. Istorisirile pacienților reveniți la starea de veghe coincideau până la identitate, fapt care a determinat o statistică a Institutului Gallup să concludă: „ Peste 15 la sută din populația SUA a vizitat Paradisul între anii 1970-1980!" A face astfel de afirmații la finele secolului XX pare hazardant, însă există o explicație științifică suficient de convenabilă pentru sceptici. Interzicerea ketaminei s-a bazat pe observația că aceasta blochează activitatea unuia dintre cei mai importanți neurotransmițători, excitator al sistemului nervos central, și anume metil-aspartatul (MA). Acesta este implicat în procesele memoriei și în cele emoționale. Blocajul artificial, survenit în perioada anestezierii cu ketamină, declanșează la rândul lui fenomene biochimice de autoapărare a creierului, generatoare de imagini onirice străine (în aparență) oricărei experiențe trăite – cum s-ar putea exlica fenomenul în spirit freudian. Controversa asupra acestor experiențe de disociere a personalității și voiajul "corpului astral" într-o „lume paralelă" provine din constatarea că un număr redus de pacienți se bucură de acest privilegiu „exploratoriu". De ce doar unele persoane sunt proiectate într-o astfel de dimensiune onirică și marea majoritate a anesteziaților cu ketamină sunt refuzați voiajului în Paradis? Nu există încă un răspuns științific la această întrebare legitimă, el va fi conturat doar atunci când însăși activitatea cerebrală (și implicit harta creierului) va fi mai bine cunoscută.

Verde de bancnotă contra verde natural

O competiţie iraţională contra pădurilor

PAUL IOAN

Sub imperativul „trăieşte-ţi clipa" – cu nuanţa lui cea mai păguboasă –, defrişarea pădurilor continuă şi zeci de mii de metri cubi de material lemnos sunt astăzi valorificaţi în scopuri personale, acolo unde aplicarea proaspetei legi de reîmproprietărire este sub semnul nebulozităţii. Ocoalele silvice nu pregetă în a semnala iminente dezastre ecologice, dar cei contra cărora se întocmesc dosare penale sau primesc amenzi contravenţionale sunt tot cei prinşi cu un snop de surcele la subsuoară – ca şi în alte domenii, de altfel. Un exemplu concret vine şi din judeţul Argeş, unde au fost tăiaţi arbori a căror valoare depăşeşte 7 miliarde de lei. Pe de altă parte, există şi autorităţi locale care, sfidând orice norme ale protecţiei biosistemelor din preajma aglomerărilor urbane şi şoselelor, decid fără acordul ecologiştilor tăierea unor suprafeţe importante de arbori, pentru a obţine grabnice avantaje materiale. Astfel, în zona Fundulea de lângă Bucureşti au fost tăiaţi aproape 400 de salcâmi reprezentând o tradiţională perdea forestieră...

Interesele economice nu trebuie să „falimenteze" natura

Perdele forestiere şi pădurile din diverse arii de relief sunt ţinute în ţările europene sub observaţia atentă (şi sub cupola legilor de profil) a unor *Observatoare Ecologice Zonale* , finanţate de stat. Mai mult, se întâmplă în ţările Europei (chiar şi în cele cu proaspătă democraţie) un fapt de neconceput pentru gândirea economico-ecologică actuală de la noi. Companiile care brăzdează autostrăzi şi şosele prin zonele împădurite (şi nu numai) au obligaţia de a asigura continuitatea biosistemelor agresate (faună şi floră) prin plantarea de arboret specific reliefului respectiv. Indiferent de mărimea reţelelor de autostrăzi (Germania – 8700 km, Franţa şi Italia cu aproape 7000 de kilometri fiind în frunte) investitorii au astfel de preocupări ecologice, care merg până la amănunt (adică studii de impact asupra vieţii fiecărei specii importante de vieţuitoare şi plante). Deşi prin alte părţi nu vom vedea inscripţii „liniştitoare" de genul „Aici sunt banii dumneavoastră" (unii, neînţelegând mesajul, au fost tentaţi să sape în dreptul pancartei după o comoară), vom observa culoare de trecere pentru vieţuitoarele mici şi mari (de la broaşte şi şerpi, până la arici şi mistreţi), sub formă de canale subterane betonate. Studile asupra biodiversităţii pădurilor din preajmă au arătat cât de utile sunt aceste „atenţii" acordate faunei, în strânsă legătură cu conservarea varietăţilor florale – şi asta cu investiţii nesemnalate ostentativ. Acolo unde aceste studii au relevat agravări ale situaţiei faunei, s-a recurs la repopulări cu familii provenind din zone neafectate.

Ariile de repaus

Împăcarea economicului cu ecologicului merge şi mai departe. În zonele naturale cu mare atractivitate pentru petrecerea timpului liber sunt amenajate aşa-numitele „arii de repaus impuse", dedicate în special tradiţionalelor pic-nic-uri. Statisticile observatoarelor ecologice indică, în Franţa, 486 de astfel de arii speciale, având fiecare în medie 5 hectare. Fiecare loc astfel amenajat are locuri bine delimitate pentru parcare şi depozitarea resturilor menajere. Acestea sunt ţinute sub observaţie ecologică, la fel ca şi zonele unde s-au construit moteluri şi benzinării (în preajma şoselelor) sau cabane. Este de la sine înţeles că aceste investiţii sunt apărate de legi aspre împotriva tăierilor abuzive de arbori sau de deteriorare de orice fel a mediului, după elementarul principiu: „noi respectăm natura, respectaţi-o şi voi!"

Dacă legea care reîmproprietăreşte cu păduri nu va fi însoţită de urgenţă de aspre norme ecologice, exemplele de mai sus vor rămâne poveşti la gura sobei. Pădurea, indiferent în proprietatea cui este, face parte dintr-un biosistem care nu poate fi „parcelat" şi folosit antiecologic, iraţional. Impactului biologic – în cazul abuzului de proprietate – i se adaugă şi consecinţele meteo şi climaterice pe termene scurte şi lungi, cu efecte ireversibile. În acelaşi context, desele alunecări de pământ nu se produc din senin, nu reprezintă voinţa vreunei forţe malefice, ci un blestem al dezechilibrelor natuale provocate atât de lăcomie şi prostie, cât şi de lipsa unei legislaţii ecologice civilizatoare prin constrângere. Dar pentru asta, însuşi statul trebuie să dea primul exemplu de atitudine paşnică faţă de natură.

Energia-surpriză a viitorului

MIHAELA DOROBANŢU

Lumea a „progresat": de la 1100 KWh de persoană în 1940, va ajunge la 25000 KWh în 2050! În prezent, consumăm anual, fiecare dintre noi, echivalentul a 3 tone de petrol în Europa şi cam de trei ori mai mult în America. În 50 de ani cererea mondială de petrol va ajunge la 1000 de tone pe secundă! Va rezista Terra la o asmenea „presiune"? Vom găsi o soluţie? Revista italiană *„Focus"* prezintă un posibil răspuns, aparţinând unuia dintre cei mai mari oameni de ştiinţă contemporani: Carlo Rubbia, Laureat al Premiului Nobel pentru Fizică în 1984, fost Director General al CERN şi actual Preşedinte al ENEA – Agenţia Naţională pentru Energie şi Mediu din Italia. Un om care ştie foarte bine ce înseamnă problema energetică... Este vorba de energia generaţiei următoare. Va învinge opţiunea nucleară? Vom găsi noi resurse de petrol şi cărbune?

„Nu cred că în viitor va exista o energie dominantă" – spune prof. Rubbia, convins că este vorba de o serie de alternative, incluzând energia biomasei, eoliană, solară şi nucleară. În plus, o nouă posibilă soluţie: o energie-surpriză, pe care încă nu o cunoaştem. Problema actuală este de a declanşa o cercetare sistematică şi serioasă în toate direcţiile. De ce? Pentru că altfel ne vom găsi într-un serios impas: la jumătatea secolului XXI, sursele de energie disponibile nu vor acoperi mai mult de o treime din necesităţi! În plus, exploatarea „sălbatică" a surselor naturale actuale (cărbunele, de pildă) poate duce la o deteriorare fatală a Terrei. Care este scala de timp? Şi aici lucrurile sunt destul de clare: aproximativ 20 de ani pentru efectuarea cercetărilor; urmează construirea prototipurilor şi faza industrială – încă 30 de ani. „Este o problemă mai mult de priorităţi, decât de bani", spune Prof. Rubbia, convins că lumea nu este încă în întregime conştientă de amploarea problemei şi de faptul că „dinamica schimbării este lentă, dar nu se opreşte niciodată". Energia fuziunii la rece, atât de mediatizată în vara anului 1989, este un candidat la „energia-surpriză", dar deocamdată, după părerea sa, este vorba doar de o „speculaţie ştiinţifică, foarte posibil corectă". Energii extraterestre? Aici Prof. Rubbia zâmbeşte: „...după părerea mea, cine propune maşini stelare şi sateliţi-oglindă care trimit energie pe Terra, face science-fiction".

Argumentul actual este unul foarte simplu: cărbunele costă cel mai puţin. Ce va fi? Rămâne de văzut. Un singur lucru este sigur: „Nimeni nu poate spune astăzi care va fi sursa care va alimenta lumea viitorului. Ceea ce, de fapt, constituie un răspuns în sine...

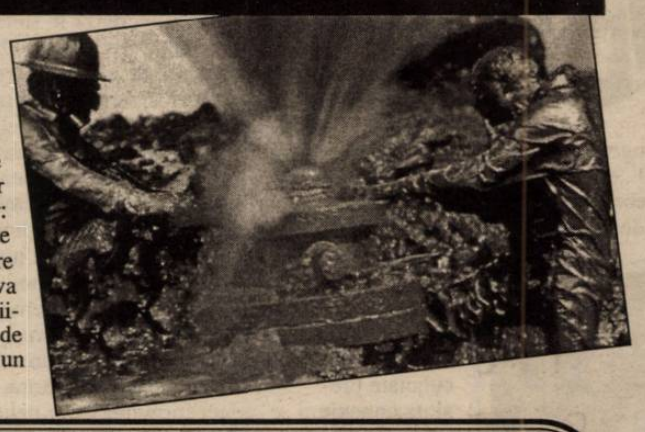

Frumuseţea factor de productivitate

Când economiştii se gândesc la fizicul salariaţilor, fac imediat descoperirea că a fi frumos înseamnă o viaţă mai bună şi mai uşoară. Ei susţin că pentru a câştiga un proces este preferabil să angajezi un avocat sau o avocată cu o înfăţişare mai plăcută.

Ideea că economiştii se interesează numai de bani este complet depăşită. Ei studiază în egală măsură relaţiile dintre oameni şi modul în care sunt folosite resursele rare. Dragostea şi frumuseţea sunt suficient de rare, aşa că fac obiectul studiului lor. În numeroase profesii aspectul fizic este esenţial. 11 la sută dintre angajaţii care au fost întrebaţi dacă în meseria lor un fizic atrăgător este important, au răspuns afirmativ, iar 39 la sută au recunoscut că acest lucru nu este lipsit de importanţă. În general, frumuseţea este importantă în meseriile în care contactul uman şi comunicarea joacă un rol esenţial. Efectele creşterii productivităţii se explică prin considerente psihologice. Se pare că potenţialii clienţi se lasă convinşi mai repede de persoane seducătoare, fiind imediat de acord cu ele. Crescând productivitatea, salariile funcţionarilor „frumoşi" cresc şi ele cu cinci până la zece la sută, faţă de cele ale colegilor lor. Discriminarea este evidentă, cei angajaţi cu recrutarea personalului respingându-i din start pe cei consideraţi mai

puţin frumoşi sau chiar urâţi. Se pare însă că această discriminare vine, în primul rând din partea consumatorilor.

Performanţele frumuseţii nu se exprimă numai prin salarii, ci şi printr-o poziţie mai înaltă în ierarhia serviciului. La bărbaţi, aspectul fizic poate avea o mai mică importanţă, dar la femei, cele cu un fizic nu prea atrăgător au cu 3 până la 11 la sută mai puţine şanse de a găsi o slujbă convenabilă, mai ales dacă este vorba de o funcţie care are contact cu publicul. Vanitatea noastră se plăteşte prin frumuseţea celor din jur sau, altfel spus, vanitatea consumatorilor îi costă mult mai mult pe cei defavorizaţi de soartă. Oamenii sunt gata să plătească pentru a obţine ceva de la o persoană seducătoare. Discriminarea îşi găseşte deci originea în prejudecăţile adânci din mintea consumatorului.

IRINA STOICA

Anatomia secundei

Memorie şi gene

ALEXANDRU MIRONOV

Senzaţionale, ultimele numere ale revistelor scoase de confraţii de la est-europeana *Ştiinţă şi tehnică* – un grupaj „Homo cosmicus", remarcabile articolele lui Cristian Român – şi vest europeana *Science et vie* (superb „dosarul" lui Philippe Lambert, „Le puzzle de la mémoire"), ambele publicaţii străduindu-se – şi reuşind – să povestească, pe limba omului simplu, întâmplările uluitoare care se petrec *acum* în civilizaţia lui Homo sapiens, în partea cea mai dinamică a civilizaţiei, cea în care curioşii desfac, mereu, şaradele şi puzzle-urile (adică labirinturile şi mozaicurile-enigmă) din încă neştiutul sipet al cunoaşterii ce va să vină.

Din articolul francezului Ph. Lambert reiau câteva idei, merită cel puţin să le enunţ, urmând ca, cu alte prilejuri, specialiştii în neurologie şi psihologie să adeverească pentru cititorii revistei *Magazin* noile descoperiri în, poate, cea mai mare necunoscută a întregului Univers, extraordinarul „aparat" care este creierul uman. Căci, spune scriitorul că spun specialiştii, concepţia despre memorie – parte esenţială a Inteligenţei – începe să se schimbe. Memoria nu se educă, afirmă cercetătorii, şi nu se antrenează, nu seamănă cu un muşchi pe care îl pregăteşti, prin repetiţie şi educaţie, să se dezvolte, pentru a da performanţă! – ne asigură Martial Van der Linden, profesor de neuro-psihologie la universităţile din Geneva, Louvain şi Liège –, căci nu ne aflăm, în cazul memoriei, în faţa unei entităţi monolitice, un bloc cu activitate mecanicistă, ci în faţa unei reţele ultrafine de sisteme independente şi interactive, în acelaşi timp. Endel Tulvig, universitar canadian, chiar sugerează existenţa, în fiecare creier, a nu mai puţin de cinci memorii diferite – cinci creiere! – le vom descrie, pentru că s-ar putea să ne aflăm, cu acest pas, în faţa unui adevărat salt în cunoaştere. Prima, ar fi, spune canadianul, *memoria episodică*, cea care stochează evenimentele de viaţă, experienţa personală a individului. A doua este *memoria semantică*, bagajul de cuvinte, dar şi cunoştinţele generale despre lume. A treia: *memoria procedurală* – dobândirea diverselor automatisme, de pildă. A patra, este *reprezentarea perceptivă*, cea care face ca individul să recunoască formele şi structurile. În sfârşit, *memoria profesională* (a muncii, cum propune Alan Baddeley), valabilă pe termen scurt şi care se dobândeşte în funcţie de activitatea practică dusă de individ. Toate aceste cinci „creiere" având, în vârf, un fel de administrator central cerebral, „şeful de orchestră" care leagă fluxurile de biţi şi subtilele metabolisme secvenţiale. Memoria este deci multiplă – profesorul Martial Val der Linden şi doctorul Eric Solomon chiar localizează cele cinci „memorii" în cinci zone diferite ale creierului, „administratorul central" situându-se în regiunea prefrontală.

O altă ştire de senzaţie din lumea ştiinţei este prezentată publicului de jurnaliştii de la celebra revistă „generalistă" *Newsweek:* după ce, anul trecut, geneticienii descifraseră ADN-ul (molecula vieţii) unui viermişor – pe nume *C. elegans!* – iată că acum o echipă multiplă anunţă decriptarea genomului musculiţei de oţet, *Drosophila melanogaster.* Aliat credincios al biologilor, micuţa insectă este, de aproape un secol (de la rusul Vasilov până la geneticianul „afacerist" Craig Venter), vedeta experienţelor genetice, datorită ritmului debordant de înmulţire care oferă cercetătorilor posibilitatea de a urmări rapid mutaţiile induse pe prolifica musculiţă şi pe urmaşii ei... La succesul cartării ADN-ului drosophilian au contribuit sute de cercetători, atât din laboratoare care lucrează în cadrul proiectului *Genomul uman*, cât şi din cele particulare, ale companiei de ingineri de gene *Celera Genomics*, cea condusă de legendarul Craig Venter (şi ai cărui geneticieni lucrează cu scopul declarat de a breveta secvenţele de gene decodate, pentru a aplica apoi, cu profit, eventualele medicamente corectoare).

Subliniez, atât în cazul noii teorii asupra memoriei, cât şi în relatarea isprăvii cu Drosophila melanogaster, viteza de *democratizare* a informaţiei, ambele cazuri fiind „raportate" aproape instantaneu marelui public. De către cine? De către cei care înţeleg cum mişcă ideile în marile cortexuri ale lumii, ştiu să „citească" acele stări şi – amănunt esenţial pentru acest stadiu de evoluţie a Civilizaţiei Omului – ştiu să „traducă" întâmplările ştiinţei în limba Omului simplu: ziariştii de ştiinţă.

Dosarele frumuseţii

ACORDAM ATENŢIE!

SĂ LE AVEM GRIJĂ

Picioarele necesită adesea îngrijiri speciale pentru a arăta impecabil şi pentru a ne simţi bine. Astfel, apa este cel mai eficient remediu pentru a elimina oboseala rapid. Se ţin picioarele în apă în care am adăugat săruri efervescente, apoi se şterg cu un prosop moale. Se foloseşte apoi o cremă care netezeşte şi revigorează pielea. Se pot face şi băi cu plante medicinale, menta fiind cea mai recomandată. Pentru decontractarea picioarelor prea obosite putem face un automasaj cu o cremă hidratantă. Se începe cu călcâiul, apoi cu mişcări circulare se înaintează spre talpă şi zona degetelor. Se masează uşor, cu mişcări circulare fiecare deget, apoi glezna. Pentru relaxarea venelor, restabilirea echilibrului sistemului circulator şi eliminarea încordării musculare, sprijiniţi picioarele pe câteva perne, pături rulate sau pe spatele canapelei. Nu uitaţi însă că cel mai bun mijloc pentru a menţine frumuseţea picioarelor este mişcarea. Mersul pe jos,

dansul, urcatul şi coborâtul scărilor sunt exerciţii extrem de utile. Merită să încercaţi şi efectul nu se va lăsa aşteptat.

Tunsorile verii

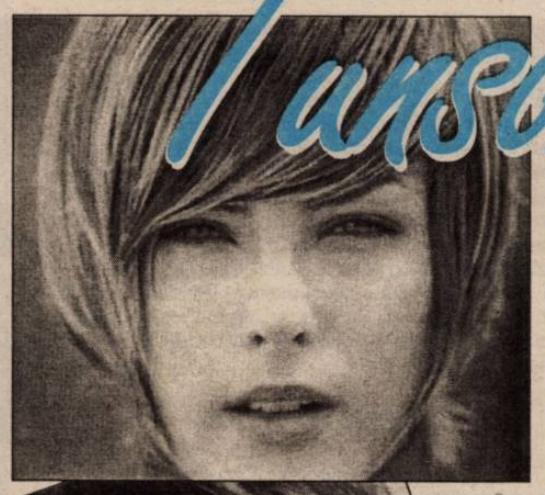

Inspirate din anii '70, coafurile verii 2000 pun accent pe naturaleţe, scoţând în evidenţă feminitatea. Sunt foarte moderne meşele, coafurile „anarhice" realizate pe păr tuns scurt sau părul lung, lins. Oricum, părul tuns, dar nu foarte scurt, filat şi franjurat va reprezenta noutatea verii în materie.

MALADII ce dezvăluie STAREA SUFLETULUI

Multe dintre tulburările cutanate sunt declanşate de surmenaj, anxietate sau tensiune nervoasă.

Cunoscând cauza reală, psihodermatologia sugerează şi remediile ce se impun. O „explozie" de aluniţe, un coş rebel sau mătreaţa excesivă apar adesea într-un moment de tristeţe, de deprimare sau surmenaj. Privite la microscopul electronic, celulele cutanate prezintă conexiuni foarte apropiate de celulele nervoase. Mai mult, ele comunică între ele prin intermediul neuromediatorilor. Cercetătorii au identificat vreo douăzeci de substanţe chimice comune pielii şi creierului. Aceşti neuromediatori intervin în secreţia sudorii, în termoreglare, în vasodilataţie, în proliferarea celulelor sau în pigmentaţie. Creierul lucrează în funcţie de informaţiile primite. Sub efectul stresului, de exemplu, celulele creierului transmit informaţii eronate celulelor dermei şi epidermei. În continuare aceste informaţii false antrenează o hipersecreţie de neuromediatori, ceea ce provoacă un proces inflamator. Pe fondul unei depresii, se deschide poarta spre unele maladii cronice: eczeme, psoriazis, dermite seboreice, prurigo, herpes.

◇ Dermatita seboreică, foarte cunoscută multora, are ca efect formarea unor pelicule grase, a unor pete roşii, care se descoamează, fie pe frunte, fie pe nas. Datorată unei ciuperci, se tratează cu antifungice, numai că stresul agravează leziunile şi un tratament psihologic este adesea benefic.

◇ Herpesul recidivant este un veritabil barometru al stresului. Puseele herpetice sunt consecinţa trezirii virusului. El proliferează pe

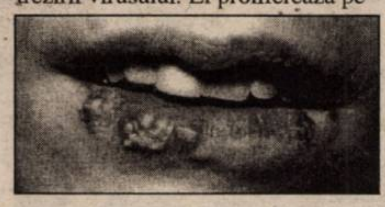

piele sub efectul unui factor declanşator (febră, soare, rău) stresant.

◇ Psoriazisul, care se manifestă prin apariţia pe corp a unor plăci întunecoase ce se descoamează, apare timpuriu, de la pubertate, la persoanele introvertite.

◇ Uneori negii apar şi dispar într-o noapte. De ce? În apariţia şi dezvoltarea lor intervine nivelul scăzut al imunităţii. Pe de altă parte, aspectul psihologic joacă un rol major în dispariţia lor spontană. Persoanele „invadate" de negi secretă o substanţă neurochimică.

◇ Legătura dintre acnee şi psihic este un subiect foarte disputat. Sunt multe studii care par a demonstra că stresul ar declanşa puseele de acnee. Printre mecanismele implicate ar fi creşterea procentului de corticoizi.

◇ Chiar şi chelia ar avea o determinare psihică. Astfel, un studiu aflat în desfăşurare la un spital din Paris arată că în 80% din cazuri o depresie latentă a precedat căderea părului.

Indiscreţii

Bijuteriile reginei

Silvia, regina Suediei, are cea mai frumoasă colecţie de bijuterii vechi din Europa. Provenind din caseta împărătesei Josephine sau din cele ce au aparţinut mareşalului Bernadotte, cele mai multe dintre ele au fost realizate la Paris în timpul lui Napoleon I. Pe câteva le puteţi admira în imaginile alăturate.

Adevărat sau fals?

Sânii dezvăluie... temperamentul

Cercetări pe care nu avem de ce să le ignorăm au stabilit că între forma şi dimensiunea sânilor şi temperamentul feminin există corelaţii. De cele mai multe ori femeile cu sâni mici sunt complexate, motiv pentru care adesea unele merg „cocoşate", iar altele drepte, dar excesiv de rigide. Şi totuşi, bărbaţii trebuie să ştie să aibă răbdare, cu astfel de partenere, să capete încrederea lor, pentru că apoi le vor descoperi şi temperamentul erotic. Femeile cu sâni rotunzi şi tari ştiu întotdeauna să îşi pună în valoare acest atu. Sunt extrem de temperamentale, iar în relaţiile intime adesea au iniţiativa. Sunt persoane care pun mare preţ pe iubire. Sânii în formă de pară dezvăluie femei romantice, sentimentale şi foarte senzuale.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, continuă seria reţetelor apetisante.

Crap la cuptor

1 crap de peste 1 kg, 3 cepe, 1 lingură pastă de roşii, 3 linguri ulei, 1 pahar vin alb, 4 căţei usturoi, 1 foaie de dafin, câteva boabe de piper, sare.

Se curăţă crapul, se spală, se scurge bine şi se sărează pe deasupra şi înăuntru, apoi se lasă să stea circa 15 minute. Ceapa tăiată în felii foarte subţiri se pune într-o tavă împreună cu uleiul, pasta de roşii, vinul, sarea, piperul, foaia de dafin şi usturoiul. Deasupra se pune peştele întreg, uns cu ulei. Se introduce tava în cuptor. Din când în când se stropeşte peştele cu zeama din tavă. După circa o oră crapul este gata. Se poate servi cald sau rece.

Supă delicioasă cu ouă

3 ouă tari, 1 1/2 litru supă de pasăre (preparată din 2 pachete de supă concentrată), 100 g şuncă, 100 g piept de pasăre, 2 linguri de coniac, pătrunjel tocat, sare, piper.

Se taie în bucăţi ouăle, şunca şi pieptul de pasăre. Se pun toate în castronul de supă. Se prepară supa şi se adaugă coniacul. Se varsă supa în castron. Se presară cu pătrunjel tocat.

Pui haiducesc

3 pui mijlocii, 100 ml ulei, 4-5 roşii bine coapte, 1 pahar vin, 100 g smântână, sare, piper, pătrunjel verde tocat.

Puii curăţaţi şi spălaţi bine se presară cu sare şi se aşază într-o tavă cu ulei la cuptor. După 10-15 minute se adaugă vinul. În timpul frigerii se stropesc cu sosul format. Roşiile spălate se curăţă de pieliţe şi seminţe, se taie foarte mărunt şi se pun la fiert circa 10 minute. Când puii sunt bine pătrunşi se scot, se desosează (se scot oasele) şi se porţionează. Sosul format se amestecă cu smântâna, se potriveşte de sare şi piper şi se mai fierbe circa 10 minute. Pe un platou decorat cu frunze de salată verde se aşază carnea, se toarnă deasupra sosul amestecat cu roşiile, apoi se presară cu verdeaţă.

Rulouri cu ouă şi sparanghel

4 ouă fierte tari, sparanghel, 1 pâine mică foarte proaspătă, 75 g unt, 2 linguri de maioneză, sare, piper.

Se zdrobesc cu furculiţa 2 gălbenuşuri şi se pun deoparte. Se zdrobesc albuşurile şi celelalte 2 ouă. Se fierbe sparanghelul şi se scurge. Se amestecă 50 g unt topit cu ouăle şi cu sparanghelul tocat. Se sărează şi se piperează. Se taie bucăţi de pâine foarte fine, se îndepărtează coaja, se ung cu unt şi cu pasta obţinută. Se rulează fiecare felie de pâine şi se fixează cu o scobitoare. Se aranjează rulourile în formă de stea pe un platou. Se ornează cu maioneză şi cu cele 2 gălbenuşuri (fierte) tocate.

Fursecuri cu nuci şi vişine

180 g făină, 140 g unt, 100 g zahăr pudră, 2 gălbenuşuri, vanilie, coaja rasă de lămâie sau de portocale, 100 g nuci, vişine din dulceaţă.

Se freacă untul cu zahărul câteva minute, apoi se încorporează gălbenuşurile pe rând, vanilia (baton) tocată fin, coaja de lămâie, apoi, treptat, făina. Se obţine un aluat care se lasă la rece până se întăreşte. Se formează apoi din aluat cu mâna cocoloaşe cât o nucă mare, se înmoaie în albuşul bătut de două-trei ori cu furculiţa, apoi se înmoaie în nuci pisate. Pe o tavă unsă cu unt şi presărată cu făină se aşază cocoloaşele cu distanţe de 2 cm între ele. Se apasă cu degetul, înmuiat în făină, în mijlocul fiecăruia pentru ca să se formeze câte o gropiţă. Se coc în cuptor la foc potrivit, iar, când sunt gata, în fiecare gropiţă se pune câte o vişină din dulceaţă. Se scot pe o farfurie şi se pudrează cu zahăr pudră vanilat. În lipsă de nuci, aceste fursecuri se pot presăra pe deasupra cu anason.

DOCTORUL casei

Gastro-enterita

Deşi copiii sunt în general cei mai afectaţi, nimeni nu se poate considera la adăpost permanent faţă de această boală infecţioasă. Ce este de fapt gastro-enterita?

Denumită şi „gripă intestinală", gastro-enterita este o inflamaţie a stomacului şi intestinelor, manifestată prin tulburări digestive (crampe, diaree) deosebit de dureroase, dar trecătoare. La adulţi, gastro-enterita rar durează peste 36 de ore. Majoritatea acestor infecţii sunt provocate de o paletă destul de largă de viruşi (cei mai frecvenţi fiind aşa-numiţii: rotavirus, coronavirus, adenovirus) sau de bacterii (cum ar fi salmonella).

Care sunt factorii care duc la îmbolnăvire? Cel mai adesea, e vorba de consumul de apă poluată, de alimente nespălate sau alterate, precum şi de contaminarea cu microbii aflaţi pe mâinile murdare. În cazuri mult mai rare, boala apare ca urmare a intoleranţei la unele medicamente.

Simptomele apar de regulă după aproximativ şase ore de la contaminare şi se manifestă prin scaune diareice repetate (până la 20 pe zi), de obicei însoţite de intense dureri abdominale, vomă şi chiar febră (până la 39 grade C).

Tratamentul se orientează în special pe administrarea de lichide cu adaos de sare şi zahăr, pentru a se evita deshidratarea cauzată de diaree şi vomismente. Un pansament gastric de tip Smecta (comercializat de farmacii) sau un antiseptic intestinal (de ex. Imodium) sunt, de asemenea, bine-venite. Dar, atenţie! Utilizarea unor medicamente antidiareice (chiar dacă au fost recomandate de farmacist) nu trebuie să se prelungească dincolo de trei zile fără avizul medicului, căci există riscul instalării constipaţiei şi, implicit, al întârzierii eliminării germenilor patogeni care au declanşat boala.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Cât de des *mergeţi la* CONTROL MEDICAL?

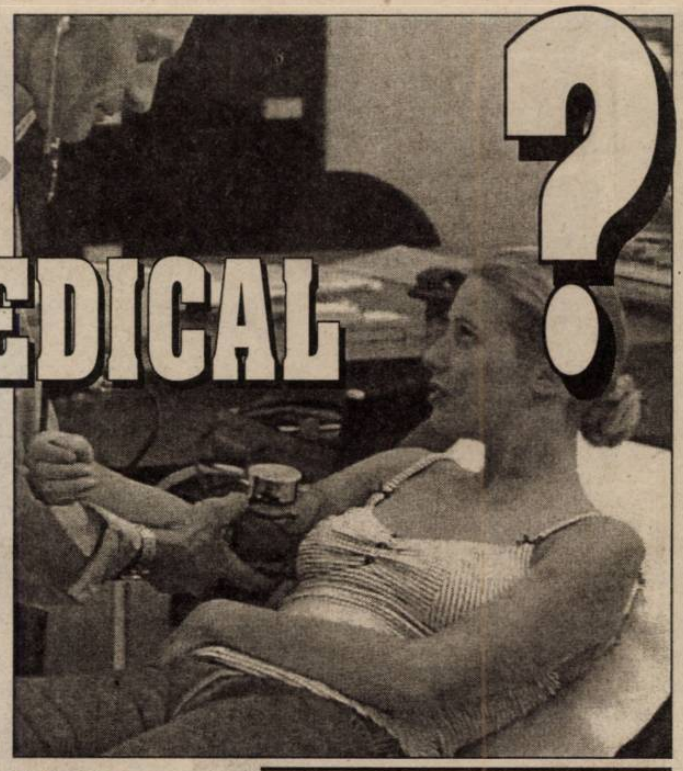

Este un lucru în general ştiut de oricine, orice boală – în special cele cu nume cutremurător, cum ar fi „cancer", „tumoră", „diabet" etc. – are incomparabil mai multe şanse de vindecare dacă e depistată în fază de debut, decât atunci când e diagnosticată în stadii avansate, uneori ireversibile. De aceea, controlul periodic al stării de sănătate este modalitatea cea mai sigură de a surprinde boala perfidă încă de la primele semne. Care ar fi ritmul ideal al bilanţului stării de sănătate a fiecăruia dintre noi şi către ce specialitate medicală ar trebui să ne orientăm în acest scop?

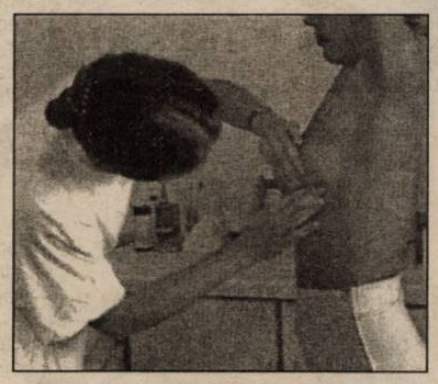

*Control preventiv **ANUAL** la medicul de medicină generală pentru:*

◆ ***Examen clinic.*** Ascultarea pulmonară şi cardiacă, palparea abdomenului, examenul cutanat şi al articulaţiilor îi permit medicului să se informeze în privinţa stării generale de sănătate şi, în cazul că are o suspiciune, să continue investigaţiile cu analize ale sângelui, radiografie pulmonară, electrocardiogramă.

◆ ***Controlul tensiunii arteriale.*** În mod normal, aceasta trebuie să se situeze la o limită inferioară valorii 14/9. Dacă se situează deasupra acestui reper (începând de la 16/9) apare întrebarea legată de o eventuală hipertensiune, care adesea poate fi cauzată de stress, obiceiuri alimentare dăunătoare sănătăţii (prea multă sare, exces de cafea, de alcool), fumat, diabet sau probleme renale incipiente, încă nedepistate. În cunoştinţă de cauză, toate acestea pot fi corectate, la indicaţia medicului.

◆ ***Bilanţul lipidic.*** Dozarea colesterolului o dată pe an vizează în special persoanele trecute de vârsta de 40 de ani sau pe cele mai tinere dacă provin din familii predispuse la hipercolesterolemii precoce. Rata crescută de colesterol în sânge predispune la ateroscleroză.

◆ ***Analiza sângelui.*** Examenul de laborator al sângelui, în vederea numărării cantităţii de globule roşii şi albe, permite depistarea din timp a unei eventuale anemii, prezenţa unei infecţii sau parazitoze.

◆ ***Examen de urină.*** Este analiza care poate atrage atenţia asupra pericolului instalării unui diabet, unei infecţii urinare sau a unor probleme renale.

*Control **ANUAL (SAU CHIAR LA 6 LUNI)** la ginecolog pentru:*

◆ ***Examen ginecologic*** care permite depistarea unor afecţiuni la nivelul colului, uterului sau al ovarelor (polipi, fibrom, chist ovarian).

◆ ***Examen al sânilor.*** Palparea de către medicul specialist a sânilor permite identificarea celor mai mici anomalii (noduli, puncte dureroase). Completarea cu o mamografie a examenului clinic poate aduce un plus de certitudine asupra bilanţului de sănătate.

◆ ***Frotiul cervico-vaginal.*** Ajută la depistarea precoce a eventualelor modificări survenite în timp asupra celulelor, modificări cu potenţial cancerigen. Diagnosticate şi tratate la timp, riscul declanşării unui cancer este aproape complet eliminat.

◆ ***Examen al sângelui*** (colesterol, trigliceride, glicemie). Este obligatoriu, în special pentru femeile care recurg la pilule anticoncepţionale, pentru a îndepărta pericolul apariţiei unei probleme cardiovasculare.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Sarcina, semne de pericol

M. I. din Baia, jud. Tulcea – *Faptul că doriţi cu orice preţ să păstraţi sarcina şi, după cum mărturisiţi, nu aveţi prea multe cunoştinţe despre acest lucru şi nici încredere să vă sfătuiţi cu cineva apropiat, ar trebui cu atât mai mult să vă determine să vă prezentaţi la medic. Anumite semne din timpul sarcinii trebuie de urgenţă relatate medicului de familie sau obstetricianului pentru că ele pot fi (sau nu) semnale de pericol. Simptomele ce trebuie anunţate de urgenţă medicului sunt: orice durere vaginală; dureri abdominale sau crampe abdominale; vărsături persistente; umflarea feţei sau/şi a mâinilor; vedere înceţoşată cu un contur imprecis; frisoane şi febră; pierderea de lichid vaginal; convulsii.*

Dureri în talpă

ECATERINA MOISIUC din Târgu-Jiu. *Durerile chinuitoare pe care le resimţiţi în talpă pot avea numeroase cauze, aşa că e obligatoriu să vă prezentaţi la medic pentru un consult amănunţit şi de specialitate (ortopedie). Într-adevăr, numărul celor ce se plâng de această suferinţă este în creştere, dar fenomenul este explicabil pentru omul activ din societatea modernă. Se apreciază că, pe parcursul unei vieţi, picioarele unui om parcurg o distanţă aproximativ egală cu de patru ori înconjurul Terrei. Or, laba piciorului este un mecanism extrem de complicat, la nivelul căruia pot interveni unele dereglări, format fiind din 28 de oase, 33 articulaţii, 20 de muşchi, 50 de ligamente, la care se adaugă nervi, vase de sânge şi sute de mii de glande sudoripare. Talpa suportă asupra sa o presiune egală cu echivalentul dublului greutăţii noastre corporale în timpul mersului şi de patru ori mai mare în timpul alergatului. Presiunea maximă se dispune pe trei zone principale: călcâi, zona dinspre vârful piciorului şi zona laterală. La cea mai mică anomalie – deformare datorată vârstei, încălţămintei incomode, reumatismului etc., întregul echilibru se rupe. Stabilitatea întregului schelet are la rândul său de suferit, iar consecinţele pot fi extrem de neplăcute, durerea urcă din tălpi în zona bazinului, spatelui, umerilor, cefei, capului. E de înţeles de ce numai un consult medical poate conduce spre un remediu eficient, concretizat în tehnici ortopedice, tratament medicamentos sau chiar intervenţie chirurgicală.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SFATURILE bunicii

◆ Trecerea de la post la regim alimentar normal

Indiferent dacă postul este ţinut din raţiuni religioase ori terapeutice, sfârşitul lui şi trecerea la un regim normal de alimentaţie trebuie făcute treptat, cu măsură. Dacă durata postului a fost îndelungată, trecerea bruscă la un exces de hrană, cu mese copioase şi foarte consistente, poate provoca mari neajunsuri sănătăţii. În mod normal, se începe cu un regim bogat în lichide, supe de zarzavat, sucuri de fructe, legume fierte sau crude, meniuri uşoare, în cantităţi reduse, apoi mai consistente, până se ajunge la mese normale. Este aşa-zisa perioadă de stingere a postului. Aveţi grijă, aşadar, cu tentaţiile apetisantelor mâncăruri tradiţionale de Paşti!

◆ Nu sili bolnavul să mănânce!

Când omul e bolnav sau în convalescenţă şi nu are poftă de mâncare, nu trebuie silit să mănânce decât atunci când îi e foame, nu trebuie nici măcar îndemnat „să guste" din mâncarea pe care noi o considerăm bună şi pentru el, doar pentru că face parte din tradiţia unei sărbători. Dacă îl silim pe bolnav să mănânce, alimentele vor rămâne în corp şi nu vor putea fi digerate. Cu cât stomacul e mai puţin încărcat cu hrană multă şi grea, cu atât organismul va lupta mai uşor cu boala.

Glandele salivare ale unui om adult produc 1000 grame de salivă pe zi.

Rinichiul filtrează zilnic peste 200 litri sânge.

Fără hrană, un om poate trăi circa 40 de zile, fără apă 6-7 zile, iar fără oxigen maximum 5 minute.

Într-un gram de pământ pot exista până la 100 milioane de microbi.

Organismul uman elimină zilnic până la 1 litru de sudoare.

În 80 de ani de viaţă, inima unui om pompează aproximativ 210240000 litri de sânge.

Scoarţa cerebrală reprezintă cea mai mare parte din substanţa cenuşie, având o grosime de 1,5-2 mm.

COMPRIMATE

Un om consumă anual aproximativ 12 kg de sare, în această cifră intrând şi sarea naturală din alimente.

Pe scara zoologică, nu toate vieţuitoarele au acelaşi număr de pulsaţii ale inimii pe minut. În ordine ascendentă, elefantul are 30 de pulsaţii pe minut, calul 40, omul 60-70, pisica 130, iepurele 150, şoarecele 600, vrabia 800.

Din nou probleme de dinamică sexuală

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Pasionat cititor al revistei noastre de peste 20 de ani, Dl. A.T. din Judeţul Brăila (care ne subliniază importanţa rubricii medicale mai ales în zone rurale unde uneori medicul nu există) suferă de mai mult timp de „tulburări de dinamică sexuală". Ajuns aproape la pragul disperării, cu o viaţă de familie foarte tensionată, ne solicită să-i recomandăm o farmacie de unde să-şi poată cumpăra medicamentele necesare.

– Stimate A.T., sintagma „tulburări de dinamică sexuală" poate ascunde diverse modificări ale activităţii sexuale, începând de la pierderea dorinţei sexuale şi terminând cu ejacularea precoce. Pentru a vă ajuta cu adevărat, vă rugăm să reveniţi cu alte amănunte.

– Iată însă o scrisoare... mai precisă. Tânărul G. din Titu este foarte nefericit – asemenea altor tineri care ne-au scris şi cărora le-am şi răspuns în rubrica noastră –din cauza ejaculării precoce. Este de-a dreptul înnebunit, pentru că acest lucru îi face, după cum spune el, „practic imposibilă relaţia cu orice prietenă". În prezent tocmai a început o nouă relaţie, are o nouă prietenă, dar... Şi o precizare, tot sub formă de întrebare: pot toate acestea să aibă vreo legătură cu obiceiul practicat de el, timp destul de îndelungat, de a se masturba?

– Dragă prietene, încep şi de data aceasta ca de atâtea ori prin a sublinia faptul cel mai important şi pe care, fără nici o excepţie, toată lumea ar trebui să-l aibă în vedere: chiar dacă „amănuntele" diferă, nimeni nu reprezintă o excepţie! Ejacularea precoce este, ca să folosim expresia din răspunsul precedent, o tulburare de dinamică sexuală destul de frecventă la tinerii care sunt la începutul vieţii sexuale. De ce? Din mai multe motive, printre care două le-am amintit deseori: lipsa de experienţă şi emotivitatea. Atât primul, care este evident, cât şi cel de al doilea, inerent unor persoane sensibile, generează probleme în primele raporturi sexuale. Şi obiceiul masturbării se poate adăuga la toate acestea, mai ales prin inducerea câteodată a unui sentiment de culpabilitate – posibil şi nefericit preludiu al nereuşitei. Soluţia este de a consulta un urolog sau un psiholog, sau pe amândoi. Aceştia vor fi în măsură să înlăture eventualele cauze organice şi să dea sfaturi care să ajute la depăşirea perioadei critice. Pentru a putea da mai multe sfaturi, aşteptăm mai multe detalii. Curaj, ai încredre în medic şi... mult succes!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Pelerinaj în „Țara Sfântă"

Pe urmele lui Iisus...

Steaua de argint, care marchează locul unde s-a născut Mântuitorul, se află în grota Bisericii Nașterii Domnului din Betleem. Locul Nașterii Domnului – ca și casa lui Ioan din Ain Karim și Mormântul lui Iisus – a fost prefăcut în templu păgân, consacrat lui Adonis, în anul 135, de către împăratul Hadrian. Împăratul bizantin Constantin, în a doua jumătate a secolului IV, a înălțat pe aceste locuri o impunătoare bazilică.

Felinar roman cu apărătoare contra vântului, folosit în răstimpul cât Iisus a fost întemnițat.

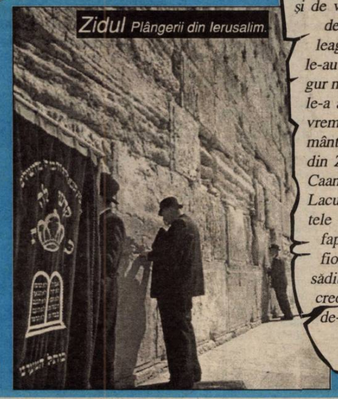

Zidul Plângerii din Ierusalim.

Cu 2000 de ani în urmă, pașii Mântuitorului s-au întipărit pentru veșnicie în colbul unei fâșii de pământ mărginite de Muntele Hermon, la nord, de țărmul sudic al Mării Moarte, de apele Iordanului, la răsărit, și de valurile Mediteranei, la apus... Multe au fost denumirile sub care ne-au cunoscute aceste meleaguri de-a lungul vremurilor și multe semințiile-au sălășluit, înșirate peprabojul istoriei. Un singur nume a dăinuit peste milenii, unul singur, care le-a aruncat în uitare pe toate, ștergând hotarele vremelnic înălțate de cârmuiri trecătoare: „Pământul Sfânt", „Țara Sfântă", apelativul profetic din Zaharia... Nazareth și Betleem... Iordanul... Caana... Cesareea... Tabor... Samaria... Galileea... Lacul Tiberiada... Decapoli... Ierusalim... Muntele Măslinilor... tot atâtea sfinte locuri unde faptele și învățăturile Mântuitorului au sădit fiorul dumnezeirii, purității și omeniei, au sădit nădejdea mântuirii prin jertfă, prin credință, suind spre Cerri inima creștinilor de-a lungul noianului de veacuri...

Trei preoți samariteni prezentând manuscrisul biblic al Pentateuculului, datând din secolele X-XI d.C.

Grota Schimbării la față din Biserica cu același nume. În centru, altarul cruciat. Pe laturi sunt reprezentate patru transfigurări ale lui Iisus (de la stânga la dreapta): Nașterea, Euharistia, Moartea și Învierea. În fundal, doi splendizi păuni, simboluri ale nemuririi.

Interiorul Bisericii Patimilor Mântuitorului din Ierusalim. Vitraliul central redă Răstignirea lui Iisus.

Un moment al ritualului anual ortodox în apele Iordanului, care amintește, prin tradiție, de Botezul Domnului.

Grupaj realizat de **ADRIAN HOAJĂ**

O maimuță asiatică

Îndeobște, paleontologii sunt convinși că Africa este leagănul strămoșilor maimuțelor de azi. Această apreciere este întărită de nenumăratele fosile de primate antropoide care au fost descoperite în Africa, mai ales în Egipt. Însă, de câțiva ani buni, descoperirile din Asia ale osemintelor de antropoide vechi au zdruncinat această convingere. La Pondaung (Myanmar, fosta Birmanie), o echipă de cercetători condusă de Jean-Jacques Jaeger, de la Universitatea din Montpellier, a extras, recent, din argilă dinți și fragmente de maxilar aparținând unei noi specii de primate – Bahinia pondaungensis – care a trăit cu 40 de milioane de ani în urmă. Noua specie prezintă caracteristici comune cu un mic primat chinezesc, Eosimias. Pentru paleontologii francezi cele două specii asiatice reprezintă cele mai vechi antropoide cunoscute până în prezent. (A.H.)

O poveste uitată de iubire

Dalí - Gala

IRINA STOICA

Pe țărmurile Spaniei, la Costa Brava, acolo unde Pirineii alunecă încet spre Mediterană, unde malurile sunt sfâșiate de o mulțime de golfulețe, unde aerul este impregnat de mirosuri stranii și exotice, unde frumusețea poate fi întâlnită la tot pasul, se află un mic sat de pescari, Cadaques, satul în care, cu 70 de ani în urmă, s-au întâlnit pentru prima oară marele Salvador Dalí și iubita sa Gala. Acum, în pragul celui de al treilea mileniu, când analizăm faptele care au marcat secolul nostru, cronicarii nu pot trece pe lângă dragostea profundă dintre marele artist catalan și una dintre cele mai fascinante femei ale vremii.

Mulți dintre exegeții operei marelui pictor s-au grăbit să afirme că întâlnirea cu Gala a reprezentat pentru el o adevărată catastrofă, alții, dimpotrivă, susțin că fără priceperea în afaceri, prudența și pragmatismul Galei, Dalí n-ar fi devenit ceea ce știm cu toții. Cu certitudine însă între cei doi a existat o mare dragoste, unică, femeia nefiind pentru artist doar un motiv de inspirație. Se pare că Providența însăși a aranjat prima lor întâlnire în acea zi de august 1929. Dalí era un tânăr artist de 25 de ani, plin de visuri, căutându-și drumul după ce, de foarte scurtă vreme, descoperise suprarealismul, abandonând, într-un anume fel, experimentele impresioniste, cubiste și dadaiste. Era încă dependent material de tatăl său, ceea ce-l făcea nebun de furie, avea complicate relații cu prietenii și cei din jur și o inexplicabilă timiditate în fața femeilor. Gala, care avea atunci 35 de ani, era soția cunoscutului poet Paul Eluard. De origine rusă – numele ei adevărat era Elena Diakonova –, se născuse la Kazan și crescuse în familia unui avocat cunoscut care se pare că era tatăl ei. În 1912 fusese trimisă într-un sanatoriu în Elveția, prilej cu care îl cunoscuse pe tânărul Paul Eugen Grindel, viitorul Paul Eluard. Tânăra se întorsese la Moscova, dar revenise la Paris după doi ani de corespondență intensă. Primul război mondial nu reușește să le distrugă legătura de suflet și cei doi se căsătoresc. Fericirea este însă scurtă pentru Gala, aventurile soțului aduc răceala inevitabilă și, după cum declară chiar ea, Paul însuși a împins-o în brațele lui Dalí, fără însă să o uite vreodată. Pentru Dalí, Gala, pe care prima dată a văzut-o numai din spate, a fost femeia pe care a așteptat-o o viață. Legătura cu această femeie misterioasă a dus la ruptura cu familia, dar adorația pentru ea, transpusă în artă, i-a adus nu numai gloria, ci și fericirea. Binecuvântată de arta pictorului, Gala a devenit și mai fascinantă, și mai enigmatică. Misterul ei se datorează poate și faptului că multe amănunte din viața ei au rămas necunoscute. Cu tot fastul cu care s-a desfășurat, în 1958, căsătoria lor religioasă, Gala părea să se fi retras în umbra marelui artist, de unde, însă, l-a sprijinit întotdeauna. Moartea ei, în 1982, a pus capăt acestei povești de iubire. A fost înmormântată în Castelul Pubol, dăruit ei de Dalí în 1960. În tinerețe îi promisese un castel – de fapt unul în Toscana – și își ținuse cuvântul în felul acesta.

Castelul medieval fusese pregătit ca un sanctuar pentru cei doi, dar, din nefericire, numai Gala se odihnește aici, cei doi îndrăgostiți fiind nedrept despărțiți după moarte, pentru că, după sfârșitul tragic al artistului, în 1989, trupul său nu a mai fost așezat alături de iubita sa.

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

În decembrie anul trecut, câteva țări europene au avut de suferit în urma unor furtuni devastatoare. Cea mai afectată a fost Franța, unde vânturile au atins viteze de peste 1'0 km/h. Bilanțul dezastrelor a fost uriaș. Pe lista vinovaților au figurat: dereglările climatice, fragilitatea pădurilor și a rețelelor electrice și, nu în ultimul rând, colapsul previziunilor meteorologice.

Cât de adevărate sunt PREVIZIUNILE METEOROLOGICE?

Meteorologii au prevăzut totuși viteze ale vântului de până la 140 km/h. Institutele meteo franceze folosesc un model meteorologic numit „Arpège" („arpegiu") alimentat cu date furnizate de mii de detectoare, stații meteo, balize oceanice, sateliți care dau posibilitatea specialiștilor să simuleze preventiv comportamentul atmosferic. Vânturilemodelelor meteo simulate nu sunt însă identice u cele din natură. Furtunile din decembrie se înscriu în seria accidentelor meteorologice care au frecvență foarte rară. Evenimente greu previzibile de această natură sunt însă semnalate deseordeasupra oceanelor și a munților și poartă denumirea de ciclogeneze explozive. Aceste fenomene apar în contextul așa numiților curenți – jet care traversează ceanul între Terra Nova și Franța cu o viteză de peste 400 km/h la o altitudine de 10000 m. Cea mai la îndemână explicație a dereglărilor climatice a ploilor diluviene sau a secetelor devastatoareo constituie efectul de seră. În formele lor de manifestare extreme, aceste anomalii sunt însă prevăzute pentru anii 2020-2030. Să fie vorba de oaccelerare a mașinăriei climatice?...

...sau doar de efectele unui ciclu natural... Specialiștii au formulat și această variantă. Se știe că, o dată la 2 sau la 5 ani, încălzirea apelor de suprafață ale Pacificului generează perturbări ale presiunii atmosferice. Un fenomen de acest tip cunoscut sub numele de El Niño s-ar fi putut produce și în apele Atlanticului de Nord. Acestea sunt monitorizate de specialiști de câțiva ani, dar nu s-au semnalat ciclui ale perturbărilor atmosferice de genul El Niño. Între insulele Azore și Islanda au fost totuși seizate oscilații ale presiunii atmosferice care au generat intensi-ficarea vânturilor, dar statisticile nu pot prevedea acest tip de evenimente climatice. 80 la sută din pădurile Franței au fost afectae de furtuni. Un bilanț cutremurător. Amploareadezastrului ține în primul rând de densitatea plantațiilor. Dacă arborii sunt numeroși și apropiați, primii doborâți de vânt se sprijină pe cei de lângă ei, formând un ecran, un zid care antrenează în cădere, pe principiul dominoului, toți copacii pădurii. Pentru a evita acest pericol, forestierii ar trebui să mărească spațiul dintre puieți în timpul populării și să asigure amestecul foioaselor cu rășinoasele.

„Trecut-au anii?..." Copacii îmbătrâniți sunt o victimă ușoară în fața furtunii. Nu întotdeauna însă starea sanitară a unui copac, care depinde adesea de vârsta acestuia, poate fi depistată cu ochiul liber. În timpul furtunii din 1990, de pildă, parcul Versailles a suferit pierderi importante datorită vârstei înaintate a copacilor. Unele esențe, cum ar fi stejarii și pinii, au rădăcini adânci, pivotante, și prezintă o siguranță sporită în cazul furtunilor puternice. Molizii și fagii, de pildă, au însă rădăcini de suprafață, paralele cu solul, cu o stabilitate diminuată. Aceasta depinde însă într-o mare măsură de natura terenului și de gradul de umiditate a acestuia. Straturile de argilă sau prezența pietrelor în sol împiedică dezvoltarea rădăcinilor, diminuându-le stabilitatea. Există însă și unele specii, cum ar fi pinii și plopii, care în tinerețe au o rezistență mecanică precară, despicându-se pur și simplu în fața unor rafale puternice de vânt.

Coloși de fier și beton în agonie... Pentru prima oară, rețeaua electrică a Franței a fost, în cea mai mare parte, deteriorată. Stâlpii de lemn, beton sau fier au fost răsuciți, aplecați sau secționați. Rezistența acestora a fot prevăzută pentru vânturi cu o viteză de până la 120 km/h. La 160 km/h n-au rezistat nici măcar stâlpii de înaltă tensiune care au avut de suferit fie din cauza tensiunii mecanice exercitate de cablurile electrice, fie din cauza copacilor care s-au prăbușit peste ei. Un bilanț alarmant. Specialiștii încearcă să identifice cele mai performante soluții pentru a riposta în fața fenomenelor climatice extreme. Pe deplin conștienți însă că lupta va fi inegală.

DORIN MĂRAN

■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

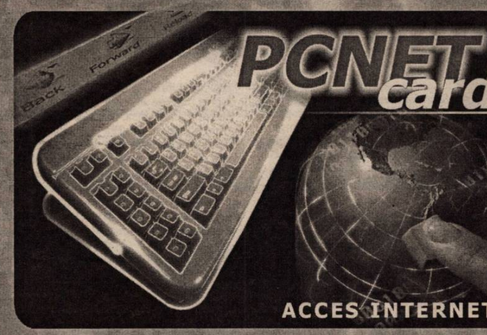

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Bun venit femtochimiei!

În universul științei și-a făcut apariția, de puțină vreme, o nouă ramură a chimiei fizice – femtochimia! Noul domeniu al științei utilizează ca instrument de cercetare impulsurile laser ultrascurte, de ordinul zecilor de femtosecunde (1 fs = 10 la puterea minus 15 secunde!) pentru a urmări în amănunt derularea reacțiilor chimice. După cum se știe, între ingredientele inițiale ale unei reacții chimice și produsul final al acesteia, amestecul trece prin stări moleculare de foarte scurtă durată. Impulsurile laser surprind pe viu, în direct, aceste structuri tranzitorii, aidoma unei serii de instantanee fotografice. Însă, în loc de imagini ale moleculelor, laserul furnizează spectrele de absorbție, astfel încât cercetătorii deduc structura moleculară a stărilor tranzitorii studiind lungimea de undă pe care acestea le absorb. Pentru lucrările sale în acest nou domeniu al științei, profesorul Ahmed Zewail, de la Institutul californian de tehnologie (celebrul Caltech) din Pasadena, a primit anul trecut Premiul Nobel pentru chimie. (A.H.)

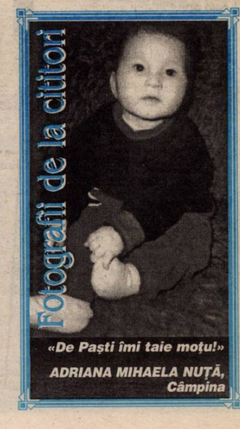

Așa muri Isus

GEORGE CUȘNARENCU

(fragment din romanul „Ultimul Isus, magnificul")

... În acel moment, din spatele unor coloane de beton, ieșiră în fața lui Isus, doi indivizi bine făcuți care, în numai câteva secunde, înfipseră cuțitele în trupul plăpând al bărbatului. Isus căzu în genunchi și cei doi criminali își desăvârșiră opera. Nimeni nu observă crima, toată lumea privea spectacolul. Maria îl văzu pe Isus cum cade în genunchi, îi văzu pe ucigași cum își desăvârșiseră opera. Scoase un urlet de animal rănit, dar țipătul ei se pierdu în ovațiile mulțimii entuziaste. Având senzația că rămâne pe loc, o porni în fugă pe trepte spre Isus, care zăcea într-o baltă de sânge. Bartolomeu o urmă, încercând să descopere cu privirea urma netrebnicilor. Femeia luă trupul lui Isus în brațe și înțelese că visul ei se stingea.

– Ție îți încredințez sufletul meu, spuse Isus, sfârșit.

Maria începu să plângă înăbușit. Cerea ajutor, dar nimeni nu o auzea, voia să arate întreaga grozăvie, dar nimeni nu vedea. Tumultul acoperea suferința.

– N-am reușit să-i prind, spuse el gâfâind, s-au urcat nenorociții dracului într-o mașină și au dispărut. Ce e cu Isus? întrebă Bartolomeu. Dar nimeni nu mai era acolo să-i răspundă.

– Să-l ducem repede la un spital, trebuie să facem ceva, spuse Bartolomeu. Cum au putut să-i facă așa ceva? Coborî treptele stadionului cu Isus în brațe, simțind în palme sângele care se încleia în haine.

– Au știut foarte bine ce au făcut, spunea Maria.

– Ce are, maică? întrebă o femeie care mergea la brațul unui bătrânel cu pălărie de fetru. Și pentru că nu primi de la nimeni nici un răspuns, începu să vorbească singură. „Doamne, că tare s-a mai înrăit lumea. Nu mai vezi decât bătăi, violuri și crime și pe stradă și în ziare. Doamne, rău am ajuns. De aia ne dă cel de sus inundații, cutremure, molime și atâta suferință. Că prea multe rele am ajuns să facem și nu mai avem frică de nimic".

Toată după-amiaza, Maria o petrecu alături de trupul inert al lui Isus, așezat în patul de fier al unei camere sordide de spital. Bartolomeu zăcea, dărâmat și alb ca o hârtie, pe un scaun, într-un colț al rezervei. În timpul nopții, Maria se urcă în pat și se întinse alături de Isus. Două corpuri firave într-un pat niciodată prea strâmt.

– Hai, sculați-vă, vine profesorul la vizită, spuse asistenta medicală, îmbrăcată într-un impecabil halat alb. Maria deschise ochii și întinse mâna instinctiv lângă ea, ca atunci când se trezea, dimineața, în camera rece de la Breaza și întindea mâna spre Isus, simțindu-i corpul fierbinte. De data aceasta, în camera de spital, în patul în care adormise îmbrăctă, nu mai era nimeni.

– Mai era cineva, spuse Maria, arătând spre cearșaful care mai păstra urme de sânge, ieri am venit cu cineva, într-o stare gravă, unde este?

– Îmi pare rău doamnă, eu ieri n-am lucrat, azi sunt în tura de dimineață, spuse asistența, aranjându-și o cută a halatului. Întrebați la camera de gardă. Bartolomeu se ridică de pe scaun, trecându-și mâna peste ochi ca pentru a-și alunga un coșmar.

– Unde este? întrebă el.

– Nu știu, nimeni nu știe nimic, îi răspunse Maria.

PASCA

În Bucovina și nordul Moldovei pasca, având diminutivul „păscuță" este principala coptură pe care o mănâncă oamenii. Pe drumul care trecea printr-o pădure, Apostolii l-au întrebat pe Mântuitor când va fi Paștele. Acesta le-a răspuns că Paștele va fi atunci când ei vor găsi pâine și grâu în traistele lor, lucru care s-a și întâmplat nu peste multă vreme.

În cele mai multe dintre regiunile din țara noastră se face o pască rotundă cu o cruce din împletituri la mijloc. Pasca se face în Joia Mare sau în Sâmbăta Paștilor, iar cojile ouălor folosite nu se aruncă, ci li se dă drumul pe o apă curgătoare. Cel mai cunoscut ritual legat de Sărbătoarea Paștilor rămâne însă cel al ouălor roșii.

Oul cosmic stă la baza multor credințe ale popoarelor lumii, începând cu egiptenii și continuând cu persanii, indienii, fenicienii și israelienii care considerau oul principiu al creației.

La noi în țară circulă mai multe variante asupra înroșirii ouălor, fenomen care a fost văzut de Maria Magdalena.

În țara noastră se obișnuiește ca în ziua de Paști membrii familiei să se spele pe obraz cu apa dintr-un vas în care s-au pus unul sau două ouă roșii și bani de metal. Aceasta le va aduce spor și sănătate tot anul.

În noaptea Învierii la noi în țară, pe dealuri și coline, se aprind focuri de veghe. În multe țări europene focurile sunt aprinse în săptămâna dinainte de Paști, dar la noi ard chiar în noaptea Marii Sărbători. Oamenii stau roată în jur, povestind întâmplări din viața lui Iisus, iar feciorii sar pe ele pentru a fi feriți de vrăji.

În duminica Paștelui oamenii, îmbrăcați în straie noi, ciocnesc ouă, existând credința că astfel se vor revedea pe lumea cealaltă.

IRINA STOICA

Taina desfrânatei din Magdala

PAUL IOAN

Se lăsa seara peste obrajii nisipoși ai sutelor de grote tainice de la Qumran-Khirbet, așezarea schimnică a bărbaților în alb – esenienii –, aflată doar la câteva stadii de Templul Ierusalimului și de Mormântul Patriarhilor de la Jerihon. Dar omul acesta era înveșmântat în rasă neagră, strânsă cu un cordon din ramuri de măslin, și purta o barbă îngrijită de cetățean al orașului și nu una zbârlită de păstor. Ceasul întâlnirii trecuse de mult, dar tot o mai aștepta, nedumerit. Nenumărate fuseseră orele petrecute alături de frumoasa din Magdala, interminabile fuseseră declarațiile lui de dragoste, duioase și mânioase fuseseră rugămințile și promisiunile lui. Dar ea, cea tămăduită de spirite rele de Iisus, cea scăpată de umilirea fatală a lapidării – „Să arunce primul cu piatra cel ce se crede fără păcat! „–, când bolovanii fariseilor se pregăteau să-i sfârtece trupul lăsat de prea multe ori în voia mângâierilor pofticioase, devenise o alta. Iar tainicul iubit nu înțelegea...

În sfârșit, pașii o aduseră pe Maria din Magdala în preajma lui. Omul se repezi s-o îmbrățișeze, dar ea se feri grațioasă.

– Doar atingerea Lui mă mai poate alina, doar cuvintele Lui îmi pot da încredere în ceea ce sunt și ceea ce voi fi în lumea Lui, eu, desfrânata. Crede-mă, e ultima dată când apar în fața ta, la ceas de taină.

– Netrebnico, urlă el înfierbântat de ură. Confunzi iubirea evlavioasă cu dragostea pământească. Adorația divină pentru Fiul Omului te înstrăinează de mine? Ai uitat nopțile noastre pătimașe, ai uitat să fii femeie? Mă părăsești pentru triumfala-ți intrare în Împărăția celor drepți, te desparte de mine Cuvântul întrupat? Tu ești desfrânata mântuită?

– E ceea ce simt, e ceea ce cred. El, Cel căruia I-am spălat picioarele cu lacrimile mele și pletele cu ulei de nard, mă vrea prima mironosiță ce descoperă Mormântul gol al Învierii prorocite. Îl voi veghea la locul Răstignirii și-I voi plânge trupul batjocorit de centurion și oamenii lui. El este alesul meu.

– Disgrațiato, uită-te bine la mine și vino-ți în fire! Mâine după apusul Soarelui îți voi pune în poală treizeci de arginți. Nici n-ai visat vreodată atâta avere. Cu ei îți voi ridica palat la Magdala, vei fi prințesa mea pământească, slujitoarele-ți vor despleti părul și-ți vor împrospăta zilnic făptura cu miresme de mirt și aloe în băi de marmură precum cele ale patricienilor Romei.

–Treizeci de arginți? De unde? Tu, care mănânci pâine abia dospită și-ți astâmperi setea cu roua frunzelor de cedru?

– Sfetnicii lui Pilat Pontius sunt bogați și vor să-l afle pe Cel ce-a călcat Legea, deși vine din Scaunul lui David. Nu uita, mâine vei fi cea mai bogată femeie a Iudeii... Așa-i spuse cu mâhnire Iuda Iscariotul întorcându-i spatele și gândind la Ultima Cină alături de Iisus din Nazaret.

Și Maria din Magdala a fost cea mai fericită femeie a Iudeii. Dar nu arginții ibovnicului Iuda au bucurat-o. Căci ea a sosit prima la Mormântul pregătit de Iosif din Arimatea. A deslușit prima Învierea și arătarea Fiului Omului către fidelii și temătorii lui ucenici. A vrut atunci să-I cuprindă picioarele cu smerenie, ca altădată, dar El i-a spus: „ Nu Mă atinge, încă nu M-am suit la Tatăl Meu..." Iar ea a fugit și a vestit fraților întru credință că Iisus, „cu moartea pre moarte călcând", a înviat spre mântuirea „celor ce au crezut și n-au văzut".

În zadar iubitul ei, Iuda, o aștepta la umbra cedrilor din pădurea Ghetsimani. Frângea deznădăjduit între dinți o plăpândă ramură de finic, la fel precum aceea de care centurionul prinsese năframa îmbibată cu oțet, cu care îi umezise buzele Răstignitului. Iscarioteanul nu putea să accepte că-și pierduse dragostea definitiv, nu putea îndura faptul că-L trădase zadarnic, întrucât „Adevărat a-nviat". Răzbunarea lui își pierduse un sens pe care, de fapt, nu-l avusese niciodată. Între două feluri de a iubi, tainica lui logodnică o alesese pe cea veșnică.

Bolta absidei centrale, în mozaic aurit, deasupra altarului din Sanctuarul Schimbării la față, de pe muntele Tabor.

Iepurașul

În America, de exemplu, ouăle roșii sunt ascunse, afară, de „iepuraș" și copii ies să le caute. Uneori același iepuraș le poate „ascunde" chiar în parcurile publice, unde sunt găsite de copii spre marea lor încântare.

Iepurașul însuși este un simbol al fertilității. A fost menționat pentru prima oară în Germania în jurul anului 1500, pentru ca în secolul al XIX-lea imaginea lui să fie realizată din zahăr sau fondant. Cu 100 de ani înainte ajunsese în America datorită coloniștilor germani, dar în secolul nostru legenda s-a răspândit în întreaga lume creștină. Iepurașul aduce copiilor cumințí ouă roșii sau ouă de ciocolată și de aceea mulți copii îi pregătesc, din vreme un fel de culcuș.

Luntrea lui Norac

Olimpia se plictisea când am sunat. Era nici zece dimineața și toți prietenii ei își făceau planuri pentru Paște. Numai ea era singură. Paștele urma să fie peste paisprezece ore și restul minute. Olimpia nu călcase în viața ei într-o biserică. A sărit ca un arc pe telefon, ca și când mi-ar fi căzut direct în brațe:

– Tu ești, Marius?

– Eu.

– Vino la mine, vii?

– Vin.

Am închis. Nu mi-a luat mai mult de jumătate de oră să ajung la ea. Era singură. Maică-sa tocmai intrase de serviciu, abia plecase de-acasă, lucra douăzeci și patru cu patruzeci și opt – și avea să iasă din tură abia a doua zi, pe la zece sau unsprezece – și, în mod cert, n-avea cum să calce pe-acasă mai devreme de duminică pe la doisprezece, când paștele avea să fie decretat, mâncat, ouăle roșii sparte, înfulecate, cozonacul tranșat și firmiturit.

Am pierdut vremea uitându-ne la televizor, confiscați de HBO, filme, filmulețe și iar filme. Olimpia era virgină și apatică. Eu, entuziast de obicei, devenisem molipsit de plictiseala ei congenitală. Olimpia nu se plictisea eclectic, făcuse din asta o pasiune, o nebunie personală, colecționa plictiseli cum alții culeg orgasme sau cutii de chibrituri goale. În acea dimineață, l-am văzut pe Norac, câinele ei, cum trăgea să moară. Mâncase ceva stricat. Ea îl veghea, dându-i, din când în când, lapte dintr-un bol de cristal. Era un cristal sçump, de la serviciul cel mai de preț din casă. Norac însă nici nu mai avea putere să deschidă gura. Ce ziceți, neobișnuit nume pentru un câine? Nici mie nu mi-a venit să cred că ea l-a putut boteza așa. Cert e că așa îl blagoslovise, cu un nume imposibil. Spre după amiază, a și murit. Nu se mai ținuse viața de el nici cât o ață: asta era. În rest, n-am făcut mare lucru.

Nici măcar n-am avut chef să-l îngropăm.

Ideea, dacă o pot numi idee, salvatoare, dacă o pot numi salvatoare, mi-a venit pe la nouă seara. Știi ce, i-am zis Olimpiei, hai să facem o chestie neobișnuită. Hai să mergem în cimitir de Înviere. Tre' să fie tare *cool*, ce zici? Niciodată nu mi-a păsat că alții o să mă considere snob. Dacă eu vroiam cimitir în meniul de Paște, ce-ar fi putut să mă oprească?

Am pus într-o tolbă niște ouă roșii și o sticlă pântecoasă, de vreo două kilograme, plină cu vin. Vin roșu, să fie ușor de confundat cu sângele. Nu ne-a luat mult să mergem pe jos până la cimitir. Am ajuns în vreo douăzeci de minute, timp în care am sporovăit despre tot ce poate fi mai lipsit de sens pe lumea asta. Cimitirul arăta, cel puțin de departe, liniștit. Am intrat pe poartă cu o strângere de inimă. Cum am pășit înăuntru, am înceti-nit aproape involuntar, pășind precaut. Chiar și vocile noastre au început să șoptească, pierzându-și treptat rumoarea lor veselă.

Ora douăsprezece s-a făcut repede, din ora unsprezece și din ora unu. Am aprins lumânările de la preotul care ieșise deja cu lumina în cadrul ușii mari, metalice, glorioase, de voievozi. Biserica se profila în spatele său, ca un mormânt din care Iisus iese și învie, reeditând miracolul său în pielea preotului.

Ne-am întors acasă, iar Olimpia s-a dezbrăcat și s-a vârât în pat. Era goală-goluță. Înaintea de a mă apleca asupra ei am vrut să sting lumânarea.

– N-o stinge, mi-a zis, lumânările de la Înviere nu se sting niciodată, nu știi? Du-o dincolo și las-o să ardă până are să se termine. M-am dus dincolo, iar dușumeaua scârțâia sinistru. Era încă întuneric, spre patru dimineață. M-am gândit că acolo e câinele, învelit încă în scutecele alea de pânză în care ea îl înfășurase imediat ce animalul își dăduse duhul și rămăsese cu gura deschisă și ochii sticloși. Țin minte, i-a închis gura încet, cu tandrețe. N-avea să mai muște niciodată. Țin minte, i-a închis ochii.

M-am întors în cameră și am alunecat din nou sub pătura moale, dulce, ca o peltea, ca un cocon, care pe Olimpia o învelea și am îmbrățișat-o, scăldându-ne în propria noastră sudoare suavă, comună, ca o vată de zahăr, mult timp. Ne-am trezit pe la – cât să fi fost? Unsprezece? Nu știu. Și primul lucru pe care mi-l amintesc este că, atunci când ne-am dat jos din pat, Norac ni s-a gudurat, fericit, la picioare.

MIHAI GĂLĂȚEANU

Clipe de groază

Mingea i-a salvat viaţa!...

Prin albia pârâurilor şi râurilor sălbatice ce se varsă în lacul Manitoba din centrul Canadei, numeroşi navigatori temerari, dornici de senzaţii dintre cele mai tari, se avântă cu ambarcaţiuni speciale. Dar pe anumite porţiuni mai calme –cu riscuri reduse în absenţa diabolicelor vâltori şi cataracte – se pot plimba şi neprofesioniştii. Într-o astfel de zonă, numită Chucumba, obişnuiau să-şi petreacă weekend-ul soţii Denise şi Clyde Riffin, din Moretown.

De fiecare dată îl lăsau acasă, cu bunicii, pe mezinul Thomas, de trei ani (în fotografie), dar îl luau în „expediţie" pe Richard, de 13 ani. Acesta se specializase în fotografiatul splendidului peisaj natural. Numai că, în urma stăruitoarelor rugăminţi ale fratelui mai mic, Thomas s-a decis la un moment dat să încalce regula stabilită de părinţi şi să le dejoace vigilenţa. În ajunul plecării, el l-a ascuns pe Thomas în portbagajul maşinii cu care urmau să ajungă până la malul râului cu pricina. Bănuia că, în această situaţie, părinţii ar fi fost obligaţi să-l ia şi pe mezin în „piroga" încăpătoare. Aşa s-a şi întâmplat. Amânând chelfăneala pentru când se vor fi întors, soţii Riffin şi-au călcat pe inimă şi l-au îmbarcat şi pe Thomas, dându-l în grija Denisei, Clyde fiind ocupat cu vâslele...

Timp de aproximativ o oră, nu s-a întâmplat nimic deosebit, pluteau în linişte pe traseul binecunoscut, pe mijlocul albiei, pentru a se feri de stânci. Dar, din senin, ca în orice zonă montană, s-a pornit o ploaie torenţială. Apele s-au învolburat, s-au format curenţi imprevizibili şi controlul „pirogii" a devenit nesigur. În aceste împrejurări, o dezechilibrare a fost suficientă pentru ca Denise şi micul Thomas să cadă în râu. Femeia, disperată, a scăpat copilul... Şuvoaiele repezi l-au luat imediat pe Thomas în primire, depărtându-l pe puşti până când părinţii l-au pierdut din vedere. Soarta lui părea pecetluită...

Şansa vieţii lui a fost că, la o distanţă de peste o sută de metri în aval, se aflau câţiva pescari. Aceştia au auzit ţipetele lui Thomas şi l-au zărit plutind haotic cu o minge strânsă la piept. Buclucaşul băieţel a reuşit să nu se despartă de minge, în pofida şocurilor la care fusese supus. Clipele de groază se sfârşiseră, dar părinţii au îmbătrânit cu câţiva ani buni până au realizat că orice pericol trecuse. *(P.I.)*

Lolo Ferrari s-a sinucis

SÂNII din silicon nu i-au adus fericirea

Lolo Ferrari, 30 de ani, fost star de filme erotice şi cântăreaţă de cabaret, şi-a câştigat de fapt „celebritatea" datorită circumferinţei şocante a bustului său (130 cm), operă a chirurgiei estetice. În dimineaţa zilei de 5 martie a.c., Lolo Ferrari (pe numele său real Eve Valois) a fost găsită moartă în pat de Eric Vigne, bărbatul care timp de 13 ani i-a fost soţ, manager, Pygmalion şi unic confident. El a acceptat să dezvăluie presei amănunte în legătură cu cea pe care o consideră femeia vieţii lui.

Cum a cunoscut-o pe Lolo? În urmă cu 13 ani, prietenii i-au vorbit despre o tânără superbă, Eve Valois, care locuia cu părinţii în localitatea La Baule. Eric a vrut neapărat să o cunoască, aşa că într-o bună zi a sunat la uşa familiei Valois. Eve a fost cea care i-a deschis, iar Eric, din primul moment în care a văzut-o, a ştiut că ea este femeia vieţii lui. După trei zile au hotărât să trăiască împreună şi după câteva luni, pe 18 noiembrie 1987, s-au căsătorit. „Eve era o fată de numai 17 ani, dar superbă, oriunde mergea atrăgea atenţia", spune Eric. Cu toate acestea, ei i se părea că are sânii mici. Or, pentru ea sânii erau simbolul copilăriei, maternităţii, al însăşi vieţii. Se temea însă de viaţă, pe care o vedea doar în culori sumbre. În ciuda unei copilării fericite, a resimţit permanent lipsa tatălui, preocupat prea mult de munca sa. De o sensibilitate excesivă, suferea enorm, disproporţionat, la cel mai mic şoc, pentru alţii neînsemnat în viaţa de zi cu zi. Bineînţeles, operaţia estetică, supra-supra dimensionarea bustului, n-a însemnat pentru ea un izvor nesecat de viaţă, cu atât mai mult cu cât sânii de silicon nu i-au adus şi maternitatea pe care, după cum spune Eric, şi-o dorea cu disperare. Timp de 13 ani, cei doi soţi au visat în zadar că vor deveni părinţi. Cu trei săptămâni înaintea morţii, Lolo şi Eric se adresaseră (pentru a câta oară?) unui eminent specialist în problema fertilităţii, care le dăduse mari speranţe.

De-a lungul celor 13 ani, pe un fond depresiv deosebit de accentuat, Lolo a avut numeroase tentative de sinucidere: o dată a înghiţit un pumn de medicamente, altă dată s-a aruncat pe fereastră sau din mersul maşinii... În faţa acestor crize de adevărată nebunie, s-a apelat la ajutorul somniferelor, care, desigur, n-au schimbat situaţia. „În ultimul timp, îmi spunea în fiecare zi că vrea să moară, dar nu mi-am imaginat că acest lucru se va întâmpla", mărturisea Eric. În seara dinaintea morţii, Lola i-a spus soţului ei că se simte mai rău ca niciodată. Eric i-a dat medicamentele şi a asigurat-o că a doua zi, după odihnă, se va simţi mai bine. Dar ea n-a mai crezut într-o nouă zi, preferând să pună capăt suferinţei psihice care o măcina.

Eric avea să afle că înainte cu o lună Eve se prezentase la un serviciu de pompe funebre pentru a organiza tot ce ţine de înmormântare. „În momentele ei de depresie, mi-a spus de multe ori că-şi doreşte să fie incinerată, iar cenuşa trupului ei să fie amestecată cu cenuşa trupului meu, preciza Eric. Voi păstra cu sfinţenie cenuşa ei, aşteptând să-mi vină rândul, pentru a-i fi îndeplinită dorinţa..." *(A.P.)*

TRAGEDIE după Oscar

Oscarul, un regal al fastului, al modei, zâmbetelor, emoţiilor şi bucuriilor. Iată însă că în acest an Oscarul a fost „în doliu". După ce a părăsit locul de unde asigura „acoperirea" ceremoniei, un elicopter care aparţinea postului KTTV din Los Angeles s-a prăbuşit în timp ce încerca să aterizeze pe un aeroport din apropiere. Accidentul s-a produs în jurul orei 22 la 20 de kilometri de Shrinee Auditorium, unde a avut loc ceremonia de decernare a premiilor Oscar care se încheiase cu o jumătate de oră mai devreme. Victimele: o femeie în vârstă de 28 de ani care conducea aparatul de zbor şi un fotograf au suferit multiple fracturi şi echimoze faciale. (D.M.)

Bunicuţa... superstar!

Marketingul nu aşteaptă numărul anilor

Visa să devină stea de cinema pe vremea când filmele nu erau chiar atât de populare, iar la televiziune nu se gândea nimeni. N-a fost să fie, dar Ida Engel a ştiut să aştepte. Şi iată că minunea s-a întâmplat!

Într-o zi se afla la un joc de cărţi într-o casă pentru oameni în vârstă – era o zi de miercuri, după câte îşi aminteşte. A venit un domn, producător de televiziune, şi le-a spus că ar dori să facă un film despre viaţa în casele de felul acesta, cu fiecare doamnă prezentă spunându-şi povestea sa. „Inimi Tinere", aşa urma să se numească filmul. Care de altfel a şi fost terminat şi prezentat la tot felul de concursuri şi festivaluri. Doamna Engel îşi aminteşte că după o astfel de premieră poza i-a apărut alături de cea a lui Jack Nicholson!

Popularitatea pe care şi-a câştigat-o în felul acesta a adus-o din nou în faţa camerelor de luat vederi: Ida Engel a fost invitată să filmeze pentru reclame publicitare! Superstar la 96 de ani! Aceasta pentru că spoturile sale de Crăciun, în particular pentru celebra reţea de hoteluri Hollyday Inn, i-au câştigat o audienţă extraordinară.

„Toţi spun că sunt o stea", spune fericită Ida. Care avea doar patru ani când, în 1908, familia sa, originară din Rusia, a venit la Los Angeles din Canada. În timpul primului război mondial, Ida împletea ciorapi şi fulare pentru soldaţi – învăţase aceasta la Crucea Roşie. Apoi a urmat Politehnica, dar visul său era să devină „entertainer" în show-uri muzicale. Pentru acest motiv s-a reîntors la Universitate, la faimoasa UCLA – Universitatea Californiei din Los Angeles un impresionant „oraş-în-oraş" – pentru a studia muzica.

În 1924 s-a măritat cu Murray Engel şi au avut două fete, Sylvia şi Ruth - acum au 75 şi 67 de ani. Dar Ida nu a încetat niciodată, nici pe timpul când era mamă, să înveţe, să se pregătească pentru marele său vis. A studiat opera şi baletul, a cântat într-un cor, a organizat spectacole de lansare a unor noi talente, a învăţat să lucreze în casă şi a lucrat ca bibliotecar. A câştigat şi un premiu întâi în 1985 – dar marele eveniment a venit de-abia acum!

„Ambiţia mea nu s-a clătinat niciodată – spune ea. Am două aparate auditive, mersul nu mai este aşa uşor ca altădată. Dar mă distrez mai din plin acum la 96 de ani ca niciodată în toată viaţa mea. Şi încă n-aţi văzut totul!" *(M.D.)*

Când fotografiile unesc destine

HAPPY END după 45 de ani!

Trieste, 12 octombrie 1945. Soldaţii americani se reîntorc acasă! Unii dintre ei însoţiţi de frumoasele italience de care şi-au legat viaţa. Tânărul soldat James Swaim se logodise în urmă cu o lună cu Graziella Cirricione şi se pregătea să plece în America pentru a-şi lichida afacerile după care urma să se reîntoarcă definitiv în Italia. Cu lacrimi în ochi, Graziella îşi conduce logodnicul în gară. Trenul e gata să plece şi, în ultimul moment, James se apleacă peste fereastră şi-şi îmbrăţişează logodnica. Acest instantaneu a fost imortalizat pe peliculă de către un fotoreporter italian, Ugo Borsatti. Fotografia a fost preluată de o mulţime de publicaţii făcând ocolul pământului. James Swaim nu s-a mai întors însă în Italia şi, spre disperarea logodnicei sale, nu i-a trimis nici măcar o telegramă. După 45 de ani celebra fotografie a căzut în mâinile unui nepot al Graziellei care şi-a recunoscut bunica atârnând în braţele soldatului american. Ideea care i-a venit pe loc a fost de-a dreptul genială. Împreună cu fotoreporterul Ugo Borsatti s-a deplasat în SUA şi, după câteva luni de investigaţii, a reuşit să dea de urmă... logodnicului. Acesta a fost de acord să se întoarcă în Italia pentru a fi fotografiat în acelaşi loc şi în aceeaşi ipostază împreună cu fosta lui logodnică. Publicate una lângă alta, cele două fotografii au avut un imens succes de presă. Prima revistă care le-a publicat a fost săptămânalul „Oggi", căruia James Swaim i-a declarat că, de astă dată, nu se va despărţi niciodată de Graziella. Ceea ce s-a şi întâmplat. (Gh.R.)

Săptămâna 28 aprilie - 4 mai

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **13.00** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.00** Emisiune în limba germană **15.30** Fotbal: FC Oneşti – Rapid **18.30** Pentru dumneavostră, doamnă! **19.15** Documentar: „Iisus răscumpărătorul" **20.00** Jurnal **20.55** Film: „Apostolul" (SUA). Cu: Gary Cooper **21.55** Film: „Înainte şi după" (SUA, 1995). Cu: Meryl Streep, Liam Neeson.

SÂMBĂTĂ **7.55** Serial: „Dinastia Strauss" **8.50** Desene animate **10.50** Handbal feminin: Rapid Bucureşti – ZRC Osikek (Croaţia) **12.30** Muzica da capo al fine **13.45** Arca Marinei **16.00** Fotbal: Steaua Bucureşti – FC Argeş **17.55** Teleenciclopedia **18.40** Concet extraordinar **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.55** Serial: „Niciodată nu este prea târziu" **23.50** Universul credinţei. Ediţie specială.

DON JOHNSON
ROMÂNIA 1
luni, 21.55

DUMINICĂ **7.00** Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.50** Kiki Riki Miky **10.50** Documentar **11.20** Film: „Prieten la nevoie" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg **13.15** Tezaur folcloric **14.05** Paştele la români. Divertisment **17.20** Spectacolul lumii **19.00** Perechea potrivită **19.30** Serial: „Carol şi compania" **20.00** Jurnal **20.40** Divertis cu... Surprize, surprize **21.40** Film: „Campionul" (SUA, 1996). Cu: Kevin Costner **0.00** La mulţi ani, Tina Turner!

LUNI **8.30** Desene animate **9.50** Universul credinţei **12.00** Tezaur folcloric **13.00** Naţional TV Bingo Liberty **16.00** Film **18.00** Eurovision 2000 (II) **19.10** Campionii magiei **20.00** Jurnal **21.55** Film: „Născută ieri" (SUA, 1993). Cu: Melanie Griffith, Don Johnson **23.55** Smash Hits.

MARŢI **7.00** Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **11.00** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Convieţuiri **16.00** Emisiune în limba maghiară **18.20** Serial: „Orice e posibil" **18.35** Serial: „Hiller şi Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Telecinemateca: „Trei anotimpuri" (SUA, 1999) **23.00** Nu trageţi! **23.30** A-Facerea.

MIERCURI **7.00** Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **13.05** TVR Timişoara **14.30** Telecinemateca (r) **16.15** O vedetă... populară **17.30** Studioul electoral **18.30** Fotbal: FC Argeş Piteşti – Dinamo Bucureşti **20.30** Jurnal **21.25** Film: „ Aventura diabolică" **23.45** Lumea dansului **0.45** Café Corso.

JOI **7.00** Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.25** Fotbal –rezumat **11.00** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.00** Convieţuiri **16.00** Scena **17.30** Studioul electoral **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" de Alex Ştefănescu **22.30** Serial: „Bâlciul deşertăciunilor" (ultimul ep.) **0.40** Rock la miezul nopţii.

tvr2

VINERI **7.00** Serial: „Femeia misterioasă" (r) **8.35** Care pe care (r) **10.50** Osia lumii (r) **12.00** Credo (r) **13.00** Desene animate **13.30** Tradiţii **14.50** Desene animate **15.15** Care pe care **16.00** Trupa DP2 **17.25** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **20.35** Cinematograful de artă prezintă: „Andrei Rubliov" (URSS, 1969, partea I) **22.05** Cântare psaltică **22.35** Requiemul de Giuseppe Verdi.

SÂMBĂTĂ **7.45** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă..." (r) **9.20** Osia lumii **12.15** Documentar **13.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **14.00** Desene animate **15.20** Film: „Roadele iubirii" (Franţa, 1997) **17.05** Ferestre spre cer **18.45** Telejurnal TVR2 **19.15** Serial: „Lumini şi umbre" **20.50** La crucea de Paşti **21.20** Film: „Andrei Rubliov" (partea a II-a) **23.00** Cântece de Paşte.

DUMINICĂ **9.00** Orizont spiritual **10.00** Sărbătorile de Paşte la Fermă **11.05** Tip-top, mini-top **12.00** Vecernia celor 12 Evanghelii **13.05** Paşte în Europa **14.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **16.00** Fotbal: Spania **18.45** Telejurnal TVR2 **19.00** Film: „Americanca" (Franţa, 1996) **20.35** Concert extraordinar **21.45** Serial: „Familia şi legea" **22.40** Teatrul Naţional TV prezintă: „Părinţii teribili" de Jean Cocteau.

LUNI **7.00** Hristos a înviat! **8.25** Desene animate **10.15** Film: „Călătoria lui Natty Gann" (SUA, 1985) **12.00** Film: „Mama" (coprod., 1977). Cu: Florian Pitiş **13.35** Film: „Două lozuri" (România, 1957). Cu: G.V. Birlic **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.25** Film: „Şapte băieţi şi o strengăriţă" (coprod., 1967). Cu: Florin Piersic **22.00** Sport Plus.

MARŢI **7.00** Serial: „Femeia misterioasă" (r) **9.25** Film (r) **11.05** Atlas (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care! **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.35** Credo **21.05** Puls 2000 **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Apele morţii»" **23.15** Lentila de contact.

MIERCURI **7.00** Serial: „Femeia misterioasă" (r) **9.35** Balet (r) **13.00** Desene animate **13.45** Toţi împreună **15.00** Volei feminin **16.30** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.30** Film: „Pe răspunderea mea" (România, 1956). Cu: Iurie Darie **21.55** Călătorind prin ţară **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Când nevasta îţi pune gând rău»".

JOI **7.00** Serial: „Femeia misterioasă" (r) **10.05** Mit şi istorie (r) **12.05** Ferma (r) **13.05** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care! **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.30** Film: „Hollywood Safari" (SUA, 1977) **21.05** Turnul de control **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Isprăvile lui Juan Diaz»".

prima

VINERI **8.00** Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Justiţie militară" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1984) **22.00** Sex cu Nadine **23.00** Serial: „Confesiuni erotice".

SÂMBĂTĂ **7.00** Emisiune pentru copii **10.00** Serial: „Povestea Alpilor" **14.00** Exploziv **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Uraganul vine de la Navaronne" (coprod., 1978). Cu: Harrison Ford **22.00** Sex cu Nadine **23.00** Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ **7.00** Emisiune pentru copii **12.00** Bilanţ **12.30** Producţie locală **14.00** Serial: „Detectivi de elită" (r) **16.00** Serial: „Creaturi sălbatice" **17.00** Obiectiv **18.00** Focus **18.30** Impact **19.00** Serial: „Will şi Grace" **20.00** Film: „Prieteni până la capăt" (SUA, 1997). Cu: Shannen Doherty **21.50** Film: „Majoretele" (SUA, 1990).

LUNI **8.00** Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Obiectiv (r) **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Adio, Queens!" (SUA, 1991) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI **8.00** Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Cronica cârcotaşului (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Iubeşteţi duşmanul" (SUA, 1990) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI **8.00** Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Iubita tatălui meu" (SUA, 1990) **22.00** Serial: „Rebecca" **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

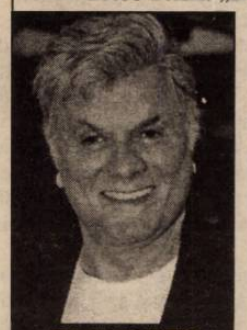

TONY CURTIS
ACASĂ
marţi, 21.55

JOI **8.00** Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Serial: „Rebecca" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Vulturul de fier" (SUA, 1985) **22.00** Motor **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

acasa

VINERI **6.45 – 11.45** Reluări **14.00** Serial: „Antonella" **14.45** Serial: „Verdict: crimă!" **15.35** Serial: „Dragoste şi putere" **16.00** Serial: „Copilul adus de mare" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Cele zece porunci" (SUA, 1956, partea I). Cu: Charlton Heston **23.30** **PRO TV INTERNATIONAL.**

SÂMBĂTĂ **6.45 – 11.50** Reluări **14.00** Ia-mă acasă! **15.00** Doctorul casei **15.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.00** Serial: „Copilul adus de mare" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Acasă cu Ruxandra Săraru **19.30** Film: „Cele zece porunci" (partea a II-a) **21.30** Film: „Cross Creek" (SUA, 1983) **23.45** Slujba de Înviere **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

KEANU REEVES
PRO TV
sâmbătă, 21.15

DUMINICĂ **10.00** Desene animate **11.30** Serial: „Verdict: crimă!" **12.30** Acasă la români **15.00** Film: „Tom Degeţel" (coprod., 1958) **16.40** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Serial: „Micuţele doamne" **20.15** Film: „Minunat, dar mortal" (SUA, 1973). Cu: Peter Falk **21.30** Film: „Parada de Paşte" (SUA, 1948). Cu: Fred Astaire **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

LUNI **10.00** Desene animate **14.00** Film: „Aventurile lui Pee Wee" (SUA, 1985) **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Lili" (SUA, 1953) **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

MARŢI **10.00 – 12.15** Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.00** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **21.55** Film: „Unora le place jazz-ul" (SUA, 1959). Cu: Marilyn Monroe, Tony Curtis **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

MIERCURI **10.00 – 12.15** Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Annie Hall" (SUA, 1977). Cu: Woody Allen **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

JOI **10.00 – 12.15** Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Copilul adus de mare" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Marele jaf al băncii" (SUA, 1969) **0.00** **PRO TV INTERNATIONAL.**

PRO TV

VINERI **7.00** Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.25** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.15** Film: „Povestea cocoşului Chanticleer" (SUA, 1992). Cu: Cristopher Plummer **13.45** Film: „Iisus din Nazareth" (ultima parte) **16.05** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Serial: „Cursa cea lungă" **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Ioana d'Arc" (SUA, 1999, ultima parte) **22.00** Chestiunea zilei **1.00** Film: „Scalvii New York-ului" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ **9.00** Serial: „Tânărul Hercule" **9.45** Serial: „Lois şi Clark" **10.30** ProMotor **11.45** Profesiunea mea, cultura **13.05** Serial: „Susan" **13.30** Serial: „Dharma şi Greg" **14.00** Fotbal: Dinamo – FC Naţional **17.00** Steaua norocoasă **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Chestiunea zilei **20.15** Popeasca şi Bănică **21.15** Film: „Atât de aproape de cer" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves **23.00** Pavarotti şi sopranele **23.30** Slujba de Înviere.

DUMINICĂ **7.00** Desene animate **9.00** Super Abracadabra **10.30** Film: „Andre" (SUA, 1994) **12.00** Profeţii despre trecut **13.05** ABBAmania **14.00** Super Bingo **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Nae şi Vasile. Ora iepuraşului **20.45** Film: „E.T. Extraterestrul" (SUA, 1982). Cu Drew Barrymore **22.45** DOD Show - Râsoteca **0.00** Fotbal.

LUNI **7.00** Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **10.00** Serial: „Tânărul Hercule" (ultimul ep.) **10.30** Serial: „Lois şi Clark" **11.25** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.20** Concertul extraordinar al colegiului PRO **14.15** Film: „Mica prinţesă" (SUA, 1995) **16.00** Popeasca şi Bănică (r) **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **19.50** Chestiunea zilei **20.00** Flăcările dansului **21.00** Vacanţa Mare la PRO Tv **23.50** Fotbal.

MARŢI **7.00** Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **10.30** Film: „Duzina de ticăloşi: Misiune fatală" (SUA, 1988) **12.00** Serial: „Jake şi grăsanul" **13.00** Film: „Revoluţie" (coprod., 1985). Cu: Al Pacino **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Nikita" **21.00** Chestiunea zilei **21.30** Fotbal: Valencia – Barcelona **5.30** Serial: „Babylon 5" **6.30** Serial: „Miracolul tinereţii".

MIERCURI **7.00** Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.20** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.15** Film: „Motorul cu apă" (SUA, 1992) **14.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **15.00** Fotbal: Oţelul – Steaua **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV Special **20.00** Serial: „Walker, poliţist texan" **21.00** Chestiunea zilei **21.30** Fotbal: Real Madrid – Bayern München **3.45** Film: „Adormitul" (SUA, 1973). Cu: Woody Allen.

JOI **7.00** Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.20** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.10** Film: „Lecţia franceză" (Marea Britanie, 1984) **14.00** Serial: „Nemuritorul" **15.00** Serial: „Walker, poliţist texan" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Căderea în păcat" (SUA, 1991) **22.00** Chestiunea zilei **5.30** Serial: „Babylon 5" **6.30** Serial: „Miracolul tinereţii".

antena 1

VINERI **7.00** Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Serial: „Tropical Heat" (ultimul ep.) **11.00** Film: „Femeia din trecut" (SUA, 1984) **13.15** Seria;: „Învăţămintele lui Moise" **14.00** Hochei: Steaua Bucureşti – Progym Gheorghieni **17.25** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Martor mut" (SUA, 1995) **22.30** Film: „Triunghiul pasiunii" (SUA, 1983) **0.00** Film: „Un gigolo amator" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ **8.00** Serial: „Aventuri în junglă" **9.00** Casa de piatră **10.00** Serial: „Învăţămintele lui Moise" **11.00** Orient Express **13.20** Clanul Popeştilor **14.00** TeleEurobingo Show. Ediţie specială de Paşte **19.00** Observator **19.45** Film: „Peste bord" (SUA, 1982) **22.15** José Carerras în concert **23.30** Slujba de Înviere **1.00** Film: „A fost odată un Hollywood" (SUA, 1974). Cu Fred Astaire.

DUMINICĂ **6.15** Film: „Şi pereţii au urechi" (Franţa, 1974) **8.00** Credinţa şi viaţa **9.00** Serial: „Învăţămintele lui Moise" **10.00** Film: „Cel mai mic iepuraş" (SUA, 1995) **10.50** Buni prieteni **11.30** Serial: „Aventurile lui Sinbad" **12.30** Serial Stan şi Bran **13.00** Duminica în familie **16.00** Montserrat Caballe şi Montserrat Marti **18.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „Părinţii copilului nostru" (SUA, 1989). Cu: Glenn Close **1.00** Film: „Trei într-o barcă" (Marea Britanie, 1956).

LUNI **7.00** Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Poveste de Paşte" (SUA, 1996) **11.00** Film: „Drumul spre casă" (Canada, 1995) **13.20** Film: „Solomon şi regina Saba" (SUA, 1959). Cu: Gina Lollobrigida **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Yankeii" (SUA, 1979). Cu: Richard Gere **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro".

MARŢI **7.00** Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Luke cel norocos – Oraşul Margaretelor" (SUA, 1985, partea I) **11.00** Film: „Tată de nevoie" (Franţa, 1966) **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **18.00** Studio electoral **19.00** Observator **19.45** Film: „Necruţătorul" (SUA, 1992). Cu: Clint Eastwood **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Hombres – războiul sexelor".

MIERCURI **7.00** Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Luke cel norocos – Oraşul Margaretelor" (ultima parte) **11.00** Film: „Copii de închiriat" (SUA, 1996) **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Operaţiunea de salvare" (SUA, 1993) **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Hombres – războiul sexelor".

JOI **7.00** Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Luke cel norocos – Banda fraţilor Dalton" (SUA, 1986, partea I) **11.00** Film: „Bugsy Malone" (SUA, 1976) **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Hochei: S.C. Miercurea Ciuc – Steaua Bucureşti **17.30** Studio electoral **19.00** Observator **20.00** Serial: „Turnul primilor născuţi" **21.00** Brigada mobilă **21.30** Prezentul simplu **22.30** Marius Tucă Show **5.30** Serial: „Trei destine".

GINA LOLLOBRIGIDA
ANTENA 1
luni, 13.20

TELE 7 abc

VINERI **7.10** Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.30** Economic ABC (r) **12.00** Cântecul şi casa lui (r) **15.30** Domino **17.00** Documentar **19.00** În justiţie **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ţara de dincolo de Bucureşti **1.00** Concert.

SÂMBĂTĂ **8.00** Ştiri **9.00** Ţara spiriduşilor **11.00** Ţara de dincolo de Bucureşti (r) **13.15** Studioul Tudor Vornicu **16.30** Lumea misterelor **18.00** Lumea în clipa 2000 **19.00** Telejurnal **21.30** O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ **8.00** Ştiri **9.30** Domino (r) **12.00** Îţi mai aduci aminte, Doamnă? **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forţa destinului **19.00** Telejurnal **19.45** Dincolo de anul 2000 **21.00** Senzaţional **22.00** Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI **7.10** Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **10.30** Senzaţional (r) **12.30** Ora unu a venit (r) **15.45** Post Meridian **18.00** Primul pas **19.00** Dincolo de anul 2000 **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ofsaid.

MARŢI **7.10** Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.30** Economic ABC (r) **15.45** Post Meridian **18.00** 24 din 24 **19.00** Dincolo de anul 2000 **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Măştile puterii **22.45** 24 din 24.

MIERCURI **7.10** Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.50** Gura lumii (r) **12.00** Cutia Pandorei (r) **13.15** Primul pas (r) **15.45** Post Meridian **18.00** Documentar **19.00** Dincolo de anul 2000 **20.00** Telejurnal **20.35** Economic ABC **21.00** Senzaţional **22.00** Reporter TELE 7 **22.30** Telemedicina.

JOI **7.10** Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **12.00** Reporter Tele 7 (r) **13.15** Lumea misterelor (r) **15.45** Post Meridian **18.00** Documentar **19.00** Dincolo de anul 2000 **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Linia întâi **0.30** Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JIM CARREY

un personaj cameleonic

După „The Truman Show", Jim Carrey oferă din nou publicului un regal interpretativ, cu rolul din ultimul său film, „Man on the Moon". Personajul căruia îi dă viaţă îi vine mănuşă: e vorba de Andy Kaufman, un geniu al spectacolului anilor '80, comic de cabaret, artist-cameleon, as al manipulării..., care, din nefericire, s-a stins din viaţă în plină glorie, la numai 35 de ani, răpus fiind de un cancer.

Ideea filmului s-a născut cu totul întâmplător, la o petrecere; cu ocazia aniversării zilei sale de naştere, Michael Douglas a avut printre invitaţi pe Milos Forman şi Danny DeVito, prieteni buni de altfel, care, din vorbă-n vorbă, şi-au amintit de inegalabilul Andy Kaufman. Încântaţi de figura destul de controversată a fostului artist de geniu, şi-au imaginat ce film teribil ar ieşi pe seama acestui subiect. Şi, cum Milos Forman are un apetit grozav pentru biografii aparţinând unor personalităţi mai bizare („Amadeus", „Larry Flynt"), n-a pregetat să pună mecanismul de realizare a filmului în mişcare. Să povesteşti viaţa lui Andy Kaufman şi, implicit, să-i conturezi personalitatea, nu era însă un lucru chiar uşor, fiind vorba, în fond, de un diamant strălucitor, evident cu multe feţe. Când a luat legătura cu Lynne Margulies, ultima parteneră de viaţă a lui Kaufman, în ideea de a afla amănunte inedite despre el, aceasta i-a spus regizorului: „Nu-l căuta pe adevăratul Andy, acesta n-a existat niciodată". Dar, Forman n-a abandonat proiectul, filmul s-a făcut, Andy Kaufman a reînviat pe marele ecran...

Cu o disponibilitate extraordinară de a intra în pielea altor personaje, Jim Carrey, ca şi adevăratul Andy Kaufman, se metamorfozează în Lakta Gavras, un lituanian nătâng, se transformă în Tony Clifton, cântăreţ fără talent, dar cu aere de vedetă, e capabil să-l imite perfect pe Elvis Presley, nu ezită să perturbe atmosfera unui show televizat care nu-i era deloc pe plac, nu se sfieşte să se amuze copios pe seama femeilor aflate pe un ring de catch, uimeşte pe toată lumea rămânând mut pe scenă preţ de o jumătate de oră... Irezistibil pentru unii, insuportabil pentru alţii, Kaufman aruncă totuşi publicul în delir şi îi derutează până la exasperare pe cei apropiaţi lui, cărora le este imposibil să facă diferenţa între sketch şi realitate, atunci când Andy li se adresează. Singurele momente în care Kaufman îşi lasă jos masca sunt cele petrecute în tête à tête cu Lynne, logodnica sa. În ceea ce-l priveşte pe Jim Carry, actorul s-a identificat în asemenea măsură cu personajul real încât, în timpul turnării filmului, a pretins să i se pună la dispoziţie două cabine, una pentru el şi alta pentru... cameleonicul Andy Kaufman.

GROS-PLAN

◆ David Copperfield, maestrul iluzionismului, nu se dezminte: îi plac manechinele, fie ele blonde sau brune. După mult mediatizata şi controversata legătură cu Claudia Schiffer, încheiată de mai bine de un an, magicianul a apărut de curând în public însoţit de Ambre Frisque, top model de origine belgiană de la agenţia Elite. David nu se lasă mai prejos decât Claudia, şi el are intenţii de căsătorie, aşa că a prezentat-o pe frumoasa Ambre părinţilor săi.

◆ Obosită de hărţuielile unei admiratoare, cântăreaţa Whitney Huston a făcut plângere la poliţie. În vârstă de 36 de ani, Desiree Weeks se ambiţionează să o considere pe vedetă reîncarnarea propriei sale mame, motiv pentru care o asaltează cu scrisori în care i se adresează cu apelativul „mamă". Totodată, pe fiica starului o numeşte „sora mea mai mică" şi o răsfaţă trimiţându-i tot felul de bomboane şi prăjituri. În faţa tuturor acestor dovezi de nebunie, Whitney a hotărât să taie... cordonul ombilical.

◆ Depardieu visează la Cleopatra, alias Carole Bouquet. Ceea ce înseamnă că, deşi e foarte tentat să joace într-un nou film care se va turna în Maroc, e vorba de „Asterix şi Cleopatra", nu vrea să accepte decât dacă frumoasa lui parteneră de viaţă va primi rolul Cleopatrei. Aşa că... Obelix forţează nota, aruncând în luptă întreaga sa putere de influenţare a factorilor de decizie. Regizorul Alain Chabat încă ezită, dar Carole ştie deja ce înseamnă să fii susţinută de... un greu al cinematografiei.

Victimele lui

AL PACINO

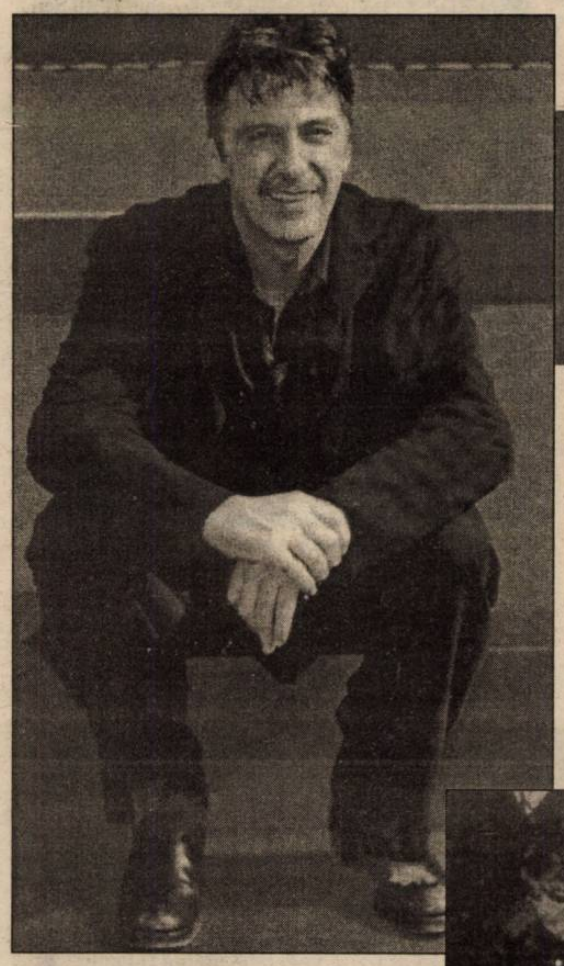

Fără să fie înarmat cu un „certificat de sex simbol" emis de prea înaltul for hollywoodian, Al Pacino se manifestă, de când se ştie, ca un autentic şi incurabil seducător. De obicei, terenul de vânătoare se limitează la platourile de filmare, pentru că este mult prea ocupat ca să-şi aleagă victimele din alte medii. Şi cum, din fericire pentru el şi evident pentru admiratorii lui, a avut dintotdeauna mult de lucru, iubirile şi aventurile s-au tot succedat. De fiecare dată, la despărţire, a luat cu el

de... douăzeci de ani (evident, cu intermitenţe), vânătorul a avut-o ca pradă pe Diane Keaton. În 1972, „Naşul" (regizor Francis Ford Coppola) le-a prilejuit întâlnirea pe platourile de filmare, iar Cupidon s-a aflat la datorie. Dar n-a stat permanent în preajma lor. Aşa că protagoniştii cuplului de îndrăgostiţi s-au rătăcit pe drum, îndepărtându-se unul de celălalt. S-a întâmplat însă ca „Naşul" să fie un mare succes şi Hollywoodul să hotărască să continue cu „Naşul II" (1974) şi „Naşul III" (1990), filme în distribuţia cărora Al Pacino şi Diane Keaton au fost din nou prezenţi. Lupul îşi schimbă părul, dar năravul ba, aşa că seducătorul, cu tâmple argintii în ultima variantă, a uzat din nou de farmecul său irezistibil, iar Diane Keaton a căzut din nou în plasa măiestrit ţesută de bărbatul care îi cucerise pentru prima dată inima în urmă cu aproape două decenii...

În 1977, când turna în „Bobby Deerfield" (regizat de Sydney Pollack), ţinta a fost Marthe Keller. Din primul moment, tânăra femeie a capitulat în faţa puterii lui de seducţie. Pasiunea le-a învăpăiat inimile, nu suportau să se despartă nici un minut. Peste tot erau văzuţi împreună, dar totul a durat până s-a terminat de făcut filmul. Când luminile reflectoarelor s-au stins, fiecare a plecat pe drumul lui, reluându-şi stilul de viaţă şi obiceiurile de dinaintea filmărilor şi a înfocatei iubiri care părea să-i unească pentru totdeauna.

În 1983, pe când lucra la „Scarface" (regizor Brian De Palma), era rândul actriţei Michelle Pfeiffer să intre în viaţa incorigibilului seducător şi să se transforme în victimă.

În 1989, Ellen Barkin a avut prilejul să afle cum e atunci... „Când dragostea ucide" (regizor Harold Becker); idila a fost de scurtă durată, dar, spre deosebire de alte dăţi, însoţită de numeroase rumori, pentru că tot în acea perioadă se vorbea despre o legătură ce părea serioasă între Al Pacino şi Bridget Fonda. Ar fi fost cazul să se decidă, să aleagă doar pe una dintre ele! Pacino a preferat însă să plece mai departe singur.

A urmat un moment când viaţa lui sentimentală a dat semne de potolire: o întâlnise pe Lyndall Hobbs, o fermecătoare realizatoare australiancă, marele actor părea în sfârşit hotărât să ofere iubitei sale un inel de căsătorie şi chiar să devină tată... Dar, în 1993, cu prilejul turnării filmului „Carlit's Way" („Calea lui Carlito", regizor Brian De Palma), avea de făcut o nouă cucerire, partenera lui de joc, tânăra Penelopp Ann-Miller. N-a trecut mult şi a reîntâlnit-o pe Annie Praeger, una dintre fostele sale logodnice din urmă cu 17 ani, la care mai revenise de câteva ori. În tot acest timp, Lyndall l-a aşteptat cu o răbdare de înger. După cum a presupus, „călăul" avea să revină. Nu pentru mult timp, dar atât cât să-şi ceară iertare pentru suferinţa pe care i-o pricinuise şi să mai facă unele promisiuni de viitor comun, desigur neonorate..., că doar e vorba de Pacino.

În fine, de trei ani încoace are o relaţie permanentă cu actriţa de origine italiană (ca şi el), Beverly d'Angelo, pe care, de data aceasta, a cunoscut-o într-un avion ce făcea legătura între Los Angeles şi New York. „De trei ani, mărturiseşte Pacino, ajuns la vârsta de 60 de ani, viaţa mea este ca o poveste minunată. Niciodată nu m-am simţit mai fericit, mai în largul meu în relaţia cu o femeie. Celelalte, majoritatea dintre ele, n-au putut să înţeleagă nevoia mea de solitudine..."

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

1 mai – în anul 1896 s-a născut Mihai Ralea, sociolog, psiholog, eseist şi om politic. În anul 1934 a murit criticul literar Paul Zarifopol.
2 mai – în anul 1893 a murit George Barit, iar în anul 1928 a murit George Ranetti
3 mai – Eugen Jebeleanu primeşte „Premiul Gottfried von Herder"
5 mai – în anul 1955 moare George Enescu, iar în anul 1948 moare Sextil Puşcariu
6 mai – în anul 1938 moare Octavian Goga, iar în anul 1961 moare Lucian Blaga
7 mai – în anul 1937 moare George Topârceanu

Mai sunt

248

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 1.05 - 7.05

BERBEC (21.03-20.04): Se întrevăd şanse mari de ameliorare a situaţiei financiare în această săptămână. Mercur – planeta oamenilor dinamici şi cu idei – este alături de dv. în toate iniţiativele pe care le veţi avea (începând de miercuri). Curba financiară urcă dezinvolt spre cote înalte şi staţionează acolo până la începutul intervalului următor. Pe plan sentimental, trecătoare dificultăţi sâmbătă şi duminică.

TAUR (21.04-21.05): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv, dar aveţi tendinţa de a vă crea singur probleme. În primele zile ale perioadei vă domină o stare de incertitudine, sunteţi retras şi pus pe harţă. Curba sentimental-emoţională coboară periculos până sub normal, însă cea financiară se ridică la cote maxime. Joi sau vineri primiţi bani.

GEMENI (22.05-21.06): Două veşti bune apar la orizontul acestei perioade. Ambele sosesc din sfera socio-profesională şi vin să răsplătească munca şi talentul dv. (chiar dacă nu atât cât ar merita). Pe de altă parte, curba financiară staţionează la un nivel modest de luni până vineri, apoi creşte spectaculos, având un maxim sâmbătă sau duminică.

RAC (22.06-22.07): Problemele familiale sunt acum pe primul plan, iar câteva întâmplări neplăcute vă determină să vă modificaţi unele planuri. Tactul şi înţelepciunea dv. vor triumfa în cele din urmă, chiar dacă pentru asta veţi consuma multă energie nervoasă. Vineri sau sâmbătă veţi primi o veste foarte bună de departe, care vă va descreţi fruntea.

LEU (23.07-22.08): Saturn şi Soarele fac împreună un aspect astral pozitiv, astfel încât vă puteţi asuma riscuri importante în tot ceea ce veţi întreprinde. Marţi sau miercuri veţi primi bani, iar spre finele săptămânii veţi fi cooptat într-o afacere interesantă şi promiţătoare. Atenţie la un Vărsător sau Capricorn din anturaj!

FECIOARA (23.08-21.09): Două evenimente contradictorii vor pigmenta această perioadă. Veţi fi protagonistul unei situaţii cu dublu sens şi va trebui să desluşiţi cu multă atenţie tâlcul ei. Curba financiară staţionează la o cotă acceptabilă, având o uşoară tendinţă de creştere spre sfârşitul perioadei, poate chiar un maxim.

BALANŢA (22.09-22.10): Două veşti bune şi una mai puţin bună – iată care ar fi evenimentele principale ale acestui interval. Ambele veşti bune provin din sfera materială (luni şi joi). Vestea care vă va pune pe gânduri soseşte din domeniu afectivităţii şi vizează comportamentul unei persoane foarte apropiate, de sex opus, din Taur sau Vărsător.

SCORPION (23.10-21.11): Viaţa sentimental-afectivă este acum pe primul plan (mai ales pentru cei născuţi în ultimul decan al zodiei). Celibatarii pot străbate situaţii delicate, care pot pune în pericol legăturile actuale. Un vânt de libertate în ale dragostei vă stăpâneşte, sub influenţa dubioasă a lui Venus şi a Lunii... Nu vă neglijaţi interesele imediate, altfel...

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Un Soare puternic, însoţit de umbra unui Uranus ursuz, vă determină să fiţi foarte practic în tot ce faceţi, să deveniţi brusc un materialist dur şi să abandonaţi idealismul. În aceste circumstanţe, deşi nu vă vedeţi capul de treburi, sunteţi extrem de exigent cu ceilalţi şi contracaraţi prompt orice atac asupra intereselor dv. oneste.

CAPRICORN (21.12-19.01): Vă luptaţi, pe un fond psihic foarte încărcat de probleme, cu un nou stres – favorizat şi de o vreme capricioasă. Un succes profesional mult aşteptat se întrevede pentru miercuri sau joi, iar curba financiară, aflată în primele zile aproape de normal, are o creştere semnificativă în a doua parte a intervalului. Relaţiile cu un Taur sau cu o Balanţă se deteriorează brusc.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două bucurii mari sosesc din sânul familiei, ambele privind situaţia viitoare a partenerului. Pe de altă parte, curba financiară prezintă un uşor declin, fapt care trebuie să vă alarmeze şi să vă facă să fiţi mai întreprinzător şi să nu mai lăsaţi probleme nerezolvate în voia sorţii, ca până acum.

PEŞTI (19.02-20.03): Vremea vă induce, mai puternic decât influenţa astrală, o stare de somnolenţă neproductivă, care, neîndepărtată la timp, conduce spre depresie nervoasă. Prea uşor abandonaţi proiecte interesante şi vă lăsaţi dus de valul melancoliei. Miercuri sau joi primiţi bani, dar şi o veste foarte îmbucurătoare de departe.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

George Constantin, Anghel Iordănescu, Karl Marx, Sigmund Freud, Novalis, Niccolò Machiavelli, Golda Meir, Hosni Mubarak, Guy de Maupassant, Audrey Hepburn, Orson Welles, Johannes Brahms, H.Sinkiewicz (Nobel literatură 1905), Rabindranath Tagore (Nobel literatură 1913), Glenn Ford, Daniéle Darieux. (P.I.)

Scrisori primite

Gheorghe Conţu, Braşov: Vă mulţumim călduros, atât Dv., cât şi soţiei Dv., pentru gândurile bune pe care le nutriţi faţă de revista noastră, precum şi pentru statornicia cu care o citiţi împreună de-a lungul vremii! Din păcate, scrisoarea Dv. ne-a parvenit mult prea târziu pentru a insera la rubrica respectivă sugestiile Dv. - care sunt, oricum, binevenite! Le vom avea în vedere, pentru utilizare, la momentul potrivit.

Ioan Crişan, Hunedoara: Ne bucură faptul că apreciaţi informaţiile pe care le furnizăm în serialul dedicat serviciilor secrete străine! Vom continua şi fiţi sigur că, fie şi fragmentar, vom aborda şi domeniile care vă interesează. Volumul II al lucrării se află deja sub tipar şi urmează să apară cât de curând. Cum am mai precizat, în această rubrică, şi altor statornici cititori ai revistei (şi, implicit, ai serialului respectiv), lucrarea poate fi procurată prin comandă, direct la editură (tel. 01/211.40.74).

Mihai Vârtejaru, Bucureşti: Din păcate, ne vedem siliţi să vă contrazicem... Ştirea respectivă a fost preluată de redactorii noştri din două surse... franceze de informaţii ştiinţifice! Prin urmare, e greu de crezut că ambele surse s-au putut înşela în acelaşi mod şi în acelaşi timp, astfel încât *aceeaşi fotografie* să ilustreze ştirea despre descoperirea scrierii respective... Mai mult, la fel de greu ne este să credem că au putut confunda scrierea primitivă de la Glozel cu scrierea Saraswati! Orişicât, Glozel e, totuşi, în Franţa!... Aşa că ştirea se referă, într-adevăr, la India...

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Delimitarea contractului de vânzare-cumpărare de contractul de întreţinere

Domnului Corvadă Z. Vasile, Turnu-Severin

Vă precizez că, în dreptul nostru, contractul de vânzare-cumpărare şi contractul de întreţinere sunt două contracte distincte, reglementate separat, iar noţiunea de „contract de vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere" este folosită în mod greşit. Dacă înstrăinarea se face numai în schimbul întreţinerii şi nu pe un preţ în bani, contractul nu poate fi un contract de vânzare-cumpărare, ci un contract de întreţinere. Dacă înstrăinarea se face în schimbul întreţinerii şi a unei sume de bani, natura juridică a contractului va fi stabilită în funcţie de scopul principal urmărit de către părţi la încheierea contractului, şi anume contractul va fi de întreţinere dacă prestaţia în bani reprezintă mai puţin de jumătate din valoarea bunului înstrăinat, iar în caz contrar va fi de vânzare-cumpărare.

Dumneavoastră puteţi încheia fie un contract simplu de vânzare-cumpărare, fie un contract de vânzare-cumpărare, fie un contract de vânzare-cumpărare cu rezerva dreptului de *uzufruct* (adică dreptul de a folosi lucrul şi de a-i culege fructele) sau pur şi simplu un contract de întreţinere. Prin încheierea acestui ultim contract se realizează cel mai bine ceea ce doriţi dv., întrucât prin contractul de întreţinere una dintre părţi înstrăinează un bun sau plăteşte o sumă de bani, iar cealaltă parte se obligă să-i asigure întreţinerea în natură (de regulă, hrană, îmbrăcăminte, îngrijiri medicale, etc.) pe timpul cât va trăi, iar după moarte s-o înmormânteze. De asemenea, moştenitorii rezervatari nu pot cere reducţiunea liberalităţilor excesive, întrucât contractul de întreţinere este un contract cu titlu oneros, deşi are caracter aleatoriu, în sensul că valoarea prestaţiilor uneia dintre părţi este variabilă în raport de durata vieţii celeilalte părţi.

Deci, prin acest contract apartamentul revine fiicei cu care încheiaţi contractul. Dv. veţi beneficia de întreţinere până la sfârşitul vieţii şi, totodată, ceilalţi fii nu vor putea solicita la deschiderea succesiunii aducerea la masa succesorală şi a acelui apartament.

Dacă încheiaţi cu fiica dv. unul din aceste contracte, care sunt contracte cu titlu oneros, atunci ceilalţi descendenţi, în calitatea lor de moştenitori rezervatori, nu mai pot solicita rezerva succesorală şi în acest sens să ceară ca acel imobil să fie supus partajului succesoral. În acelaşi timp, fiica dv. va putea veni, alături de ceilalţi descendenţi potrivit regulilor moştenirii legale, şi la succesiunea celorlalte bunuri care vor rămâne în urma decesului dv.

Dacă încheiaţi un contract cu titlu gratuit (de ex. o donaţie), atunci vor exista două posibilităţi: fie ceilalţi moştenitori vor cere aducerea la masa succesorală şi a bunului donat, urmând a se face împărţirea între cei trei copii în cote egale a întregii moşteniri, fie fiica care a primit prin donaţie apartamentul va rămâne cu acesta fără să mai participe la împărţirea celorlalte bunuri.

Dicţionar juridic: *contractul cu titlu oneros* = acel contract în care fiecare parte voieşte a-şi procura un avantaj.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

SEMINŢE DE IDEI

◆ *Arcada cu flori (Pergola)*

La originile sale, pergola definea o alee acoperită cu plante agăţătoare, înălţate pe spaliere. Azi, aceeaşi denumire e folosită pentru structurile compuse din piloni verticali, reuniţi în partea superioară prin grinzi, astfel încât să capete forma unei „arcade". Se folosesc adesea în parcuri, dar pot deveni un element de mare efect, foarte decorativ şi în grădina proprie. Se construiesc din lemn, metal sau PVC. În funcţie de natura solului unde se amplasează, pilonii se fixează în lăcaşe de beton sau se înfig adânc direct în pământ. Evident, o pergolă, fie ea din lemn sau metal, nu e foarte uşor de realizat (mai ales dacă vrem să aibă un design deosebit), dar pentru persoanele „cu mâini de aur", construirea şi înălţarea acestui mic „arc de triumf" poate fi o adevărată plăcere. Altfel, există varianta de a apela la ajutorul unui om de meserie sau la achiziţionarea din comerţ a componentelor ansamblului respectiv (module care nu necesită mare pricepere pentru asamblare).

◆ *Decor alpin în miniatură*

Pe o terasă, în balcon sau chiar în interiorul apartamentului, se poate realiza „un montaj" din plante, care să sugereze un decor alpin în miniatură, amuzant ca înfăţişare şi, totodată, plin de originalitate, în funcţie de inspiraţia fiecăruia. „Suportul" este alcătuit dintr-o lădiţă de lemn cu margini nu prea înalte (de forma unei tăvi de prăjituri), margini care, pentru a fi aspectuoase chiar şi după o posibilă degradare datorată umidităţii, se „plachează" cu scoici sau cu pietricele de râu. Interiorul lădiţei se tapetează cu muşchi de grădină, aplicat pe un strat de pământ poros, amestecat cu nisip. Apoi se plantează aşa-zisa vegetaţie alpină (plante rustice, cu frunzele în formă de ace sau cărnoase, puiet de tuia pitică, merişor, ferigă etc.), ţinându-se însă seama de statura, forma, diferenţele de culoare şi textura frunzelor, astfel încât ansamblul să fie cât mai plăcut din punct de vedere vizual. *(A. Popescu)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Ce jucaţi cu albul?
ALEHIN – BOROHOV, 1932

1. Ceg! (Nu merge 1. D:e5 Nf6, nici 1. Th3 Nf5) N:e6 2. D:h7+! R:h7 3. Th3 + Nh4 4. Th:h4 mat. Partida a fost jucată într-un simultan orb.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Violet şi violete

1) Unde se află culoarea violet în spectrul solar?

2) Cum se mai numesc în popor violetele?

3) Cine a scris poezia „Amurg violet"?

4) Cine a interpretat rolul principal din filmul „La Violetera" (Fata cu violete) realizat în 1958 de regizorul Luis Carlo Amandori?

5) Ce varietate de cuarţ, folosită ca piatră semipreţioasă, are culoarea violet?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Republica Africa de Sud deţine peste jumătate din resursele minerale de aur de pe planeta noastră. 2) Muzica operei „Aurul Rinului" aparţine compozitorului german Richard Wagner (1813-1883). 3) Volumul de versuri „Din trâmbiţe de aur" a fost scris de poetul Alexandru T. Stamatiad (1885-1956). 4) Cele mai vechi obiecte de aur găsite pe teritoriul patriei noastre sunt, după cât se pare, amuletele de la Gumelniţa, aplica de la Traian şi tezaurul de figurine plate de la Moigrad. Ele datează din epoca neolitică şi sunt prelucrate prin ciocănire din foaie de aur. 5) Rolul principal feminin în filmul „Casca de aur", realizat în 1952 de regizorul Jacques Becker, a fost interpretat de actriţa franceză Simone Signoret (1921-1985).

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noaste: *Anca Micu* – Sibiu, *Ileana Voinea* – Suceava, *Corina Grecu* –Bucureşti, *Ion Cristea* – Galaţi, *Viorel Cizmaru* – Piteşti, *Vlad Duma* – Bucureşti.

Ion Cristea – Galaţi. Sigur că tematica întrebărilor se poate repeta, dar avem grijă ca de fiecare dată să tratăm tema din alt unghi.

(Irina Stoica)

Umor

Găsindu-şi soţia în pat cu altul, soţul se repede la acesta cu un cuţit. Femeia strigă disperată:

– Încetează! Vrei să-l omori pe tatăl copiilor tăi?

Când aţi făcut spargerea de la magazinul de confecţii, nu v-aţi gândit la familia dumneavoastră? întreabă judecătorul.

– Ba da, dar nu era nimic pe măsura lor!

Cum a reuşit operaţia soţului tău? este întrebată o scoţiană de prietena cea mai bună.

– Perfect! Când i s-a înmânat nota de plată, a murit cu zâmbetul pe buze.

Gigel, tu ai învăţat papagalul să înjure?

– Nu, bunicuţo, i-am spus numai ce nu are voie să repete!

De ce ai adus corbul acesta acasă? întreabă bunicul

– Vreau să mă conving că trăieşte 300 de ani!

„Mai faceţi economii?!"

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	H	A	G	I	T	U	■	■	S	E
2	A	V	E	R	E	■	■	O	R	S
3	R	A	■	I	R	O	S	I	R	E
4	P	R	E	T	U	R	I	■	A	C
5	■	■	■	A	■	■	■	■	C	■
6	G	I	R	■	■	■	■	■	A	■
7	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
8	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
9	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
10	O	T	■	■	■	■	■	■	■	■
11	B	A	N	I	■	■	■	■	■	■

ORIZONTAL: 1) Zgârcitul lui B.St. Delavrancea (2 cuv.). 2) Putere economică –Mai marele satului. 3) Debut rapace, dar cu sfârşire falimentară! – Chel-tuială de pomană. 4) Fixate la vânzare – Primele de la acumulări! 5) Unu şi cu una la luat! – Fisc marginalizat! 6) Garanţie – Banca bunicilor. 7) Preţ de apărare (pentru dreptate şi sănătate). 8) E un fel de porc – Incluse în preţ! – Bătrân (vai de capul lui). 9) Acarul cu plata –Preţ (cum mai creşte!). 10) Şmecher (fam.) – Cea frumoasă este pagubă în casă. 11) Se duc după cumpărături – Avut de miliardar.

VERTICAL: 1) „Economul" lui Molière – Umplutură de tobă! 2) Econom de tot – Nu face două parale (fem.) 3) Unge! – Suport financiar şi politic. 4) A asmuţi –A se alia pentru menţinerea ridicată a preţurilor. 5) Localitate în India – ţesut de bun gust. 6) Stare provocată de sacul cu bani – Avut... în felul lui! 7) A pune bani la ciorap – Nu zic că brânza e pe bani – Măsură pentru economiile unora. 8) Semnul lacomului – Atribut plătit cu mulţi bani (pl.). 9) Nu-i dă mâna (f.) – Fost „manager" cultural. 10) Faliment – Aduce corespondenţa şi avizele de plată.

DICŢIONAR: TERU, OSTA.

GHEORGHE NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului
„PRIMĂVARA"

Orizontal:
TOPARCEANU - URECHE - MAI - RAU - ORGA - S - GS - CD - ANI - HARA - IJ - LD - ENESCU - MAR - NUNTA - AURA - I - OALE - GAG - EMINESCU - A - VERI - TARAN.

PARanormale de Toma

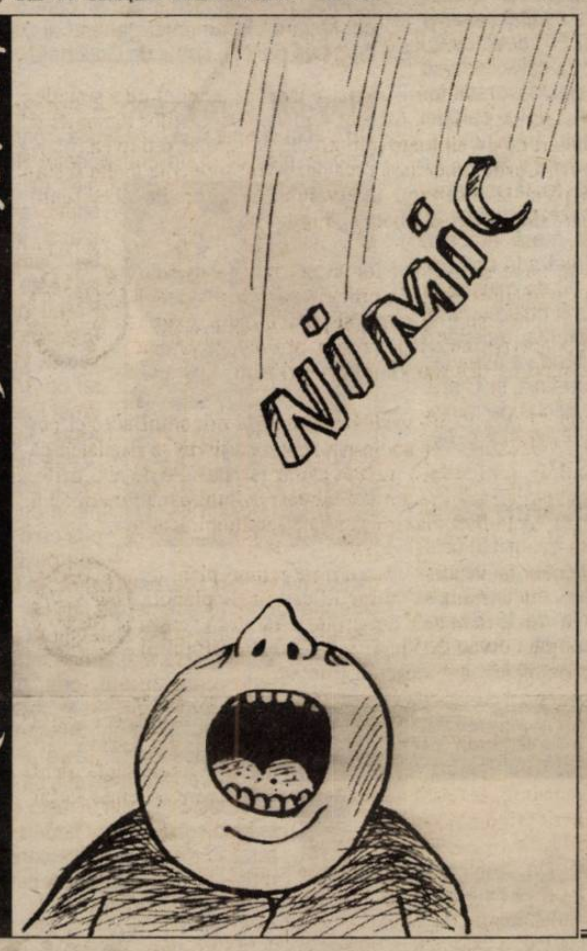

Perspicacitate

ÎN 60 DE SECUNDE

Vă acordăm 60 de secunde pentru a afla răspuns la întrebarea: care din cele şapte plicuri este potrivit exact pentru a introduce în el scrisoarea respectivă firește (îndoită) şi fără a recurge la... măsurători?

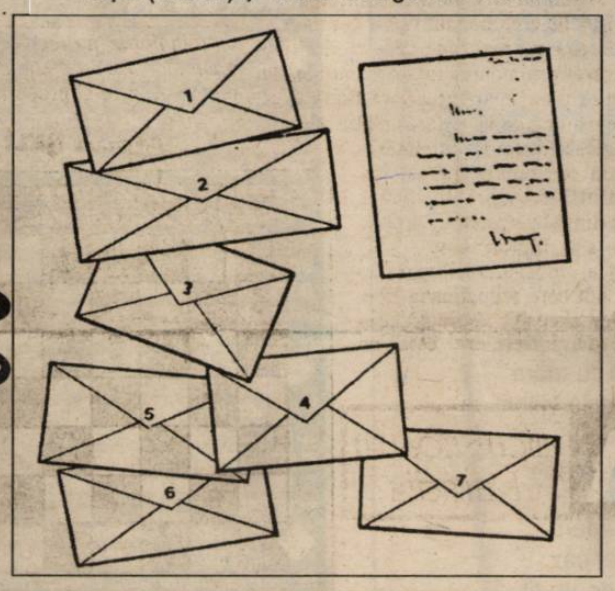

Soluţia
Plicul nr.4

COMPLETAREA DESENULUI

Unul dintre cele şase desene trebuie să fie plasat în cercul alb pentru completarea desenului. Vă invităm să-l găsiţi. *(Gh. R.)*

Cercul de sus, la mijloc.

Ştiaţi că...

◆ *...„vagonetul de la Brad" este considerat primul vehicul pe şine din istoria tehnicii? El a fost creat în secolul al XV-lea.*

◆ *...premiile Pulitzer sunt decernate anual din 1918, de Universitatea Columbia? Ele sunt oferite pentru roman, poezie, critică, dramaturgie, eseu, publicistică şi consacră realizări de primă mărime.*

◆ *...săpăturile arheologice au început la Histria în 1914? Ele au fost conduse de Vasile Pârvan.*

◆ *...opera „Aida" de Giuseppe Verdi a fost compusă pentru a fi reprezentată în cadrul festivităţilor organizate cu prilejul inaugurării Canalului de Suez? Premiera a avut loc la 24 decembrie 1871 la Cairo.*

◆ *...localitatea Feldioara din judeţul Braşov are puternice rezonanţe istorice? Cavalerii teutoni au ridicat aici între 1211-1225 o cetate ale cărei urme se păstrează şi astăzi. În secolele următoare s-a înălţat aici o nouă cetate.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ABSOLUT"

COLEGI / ECHIPAMENT		PERICOLE MARINE / FĂCUTE PE SCURT		CREŞTERE / COMPUS CHIMIC		2000 / SAU		NEGLIJENŢĂ / TNT		FOARTE LIMITATIV / ULTIMUL CANAR!	
C	O	R	E	S	P	O	M	D	E	N	T
CITITOR / FIŞĂ LA POLIŢIE						COMIC / CURELUŞĂ DE MEŞINĂ					
L	E	C	T	O	R		I	L	A	R	
C	A	Z	I	E	R	OAMENII INULUI		I	N	A	R	I
TIP DE OPERĂ / VOLUME				URBE / APĂRUŢI						NICHEL	
B	U	F	A		O	R	A	S		C	
T	O	M	U	R	I	IUBIT / A PUNE ÎN PERICOL		A	M	A	N	T
LUCRARE AGRICOLĂ / LUMEA ROMANĂ							DIN SIRIA! / VERZI ÎN APĂ				ORAŞUL VALSULUI
R	A	R	I	T	A		A	I	R	I		V
L	A	T	I	N	I	T	A	T	E	ALERGARE		
CUTE! / NOTA 1			LEGATĂ LA OS / CAMPIONI						CUCI! / CÂNTEC SOLEMN			
T	E		A	T	E	L	A		C	I		
		VAS MIC		INGINER / TEN!				CEASURI / NUMĂR PRIM				
D	O		A		I	N	G		O	R	E	
SENS / FLUIER					LOVIT LA FOTBAL...							
R	O	S	T		T	E	N	D	O	N		
T	I	L	I	N	C	A		SUTANĂ		R	A	S	A

Dezlegarea integramei **„TONOU"**

Orizontal: R - P - S - O - A - T - DEPARTAMENTE - CERERI - LION - CERTA - TAIN - T - PIELE - EMANA - STOR - TARI - AT - IA - VAGONET - MODERNA - ALUN - NERAS - STARE - DE - OBADA - NAS - RARITATE - LA - SERIE - CERTAT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	14500 LEI	☐ 4 LUNI	61500 LEI
☐ 2 LUNI	29000 LEI	☐ 5 LUNI	76000 LEI
☐ 3 LUNI	47000 LEI	☐ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Dinamo şi Galata – Dinamo Bucureşti este noua campioană a României la fotbal. Prin victoria în faţa Stelei Bucureşti din etapa a 30-a, cu scorul de 3-2, Dinamo are un avantaj de 13 puncte faţă de ocupanta locului secund, Rapid, suficiente pentru a-i asigura titlul cu 4 etape înainte de terminarea campionatului. Dinamo nu mai învinsese Steaua de 9 ani, iar această victorie, care întrerupe un lung şir de eşecuri în faţa roş-albaştrilor, aduce jucătorilor clubului din Ştefan cel Mare cel de-al 15-lea titlu de campioni ai României. ◆ Cei doi „Gică" ai noştri din campionatul Turciei, Hagi şi Popescu, au ajuns cu Galatasaray Istanbul în finala Cupei UEFA, după ce au remizat la Leeds United (2-2), calificându-se în urma rezultatului cumulat, favorabil lor cu 4-2. Hagi a marcat primul gol al partidei dintr-o lovitură de la 11 metri, în minutul 5, cea de-a doua reuşită a Galatei fiind a lui Hakan Sukur, care a păcălit toată apărarea engleză, pentru ca să finalizeze impecabil, printr-un şut elegant, de mare atacant. Gică Popescu şi-a făcut treaba în apărare şi a fost titular toate cele 90 de minute de joc. ◆ „Gheorghe Hagi" va fi noul nume al stadionului Farul din Constanţa, începând de pe data de 26 aprilie, când va avea loc partida amicală dintre România şi Cipru. Deşi ordinul va fi semnat oficial de ministrul sportului, Hagi nu a făcut nici o declaraţie în acest sens.

Prima victorie McLaren Mercedes – David Coulthard a reuşit în cele din urmă să întrerupă şirul celor trei victorii ale lui Michael Schumacher, duminică, pe circuitul din Marea Britanie de la Silverstone. McLaren a avut un motiv dublu de bucurie, pentru că Mika Hakkinen a ajuns al doilea, Mercedes fiind la prima dublă din acest sezon, după ce Ferrari deschisese sezonul de Formula 1 prin aceeaşi performanţă. Coulthard a beneficiat de abandonul lui Rubens Barrichello, care se detaşase în poziţia de lider, abandonând în cele din urmă, după o ieşire în decor aparent din vina lui, motivată însă, după terminarea cursei, de o defecţiune la sistemul hidraulic. Deşi Schumacher a avut un start slab, retrogradând pe poziţia a opta după primii metri ai cursei, el a reuşit să prindă podiumul, în urma unei curse şi a unei strategii la standuri foarte bune. De remarcat a fost prestaţia echipei Williams, piloţii Ralf Schumacher şi Jenson Button au terminat în puncte pe locurile patru şi cinci. Un alt şofer care a ieşit din cărţi a fost Heinz Harald Frantzen. Pornit de pe locul doi al grilei de start, germanul s-a aflat mereu printre conducătorii cursei, având chiar şanse mari de a câştiga, însă o problemă la cutia de viteze l-a forţat să se retragă la standuri înainte de fluturarea steagului în carouri. Michael Schumacher conduce în continuare clasamentul general al piloţilor cu 34 de puncte, urmat de Coulthard cu 14.

Coulthard aduce prima victorie „săgeţilor argintii".

Play-off românesc – Pe când în NBA abia s-a intrat în faza finală a campionatului, play-off-ul, în campionatul României de baschet, acesta s-a şi încheiat. Campioana este ISA Piteşti, care a întrecut, cu scorul general de 3-2, pe West Petrom-Arad. Jucând acasă ultimul meci, piteştenii s-au impus cu 61-53, sub privirile a câteva mii de fani prezenţi în sală. În NBA, cele mai bune 16 echipe ale ligii vor juca sferturile de finală după sistemul cel mai bun din 5 partide. Cea mai aprigă întâlnire este considerată cea dintre New York Knicks şi Toronto Raptors. Vedeta canadienilor este Vince Carter, care ar dori să uite repede prestaţia sa foarte proastă din primul meci, jucat la Madison Square Garden. El a ratat 17 aruncări, dintre care primele 12. Iar Raptors a pierdut cu 88-92.

Vince Carter, mai are şi zile negre.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Mini-interviul săptămânii

Dr. RADU VARIA, istoric de artă

– Stimate Domnule Radu Varia, toată viaţa, toată activitatea Dumneavoastră se află sub semnul artei. Cum v-aţi apropiat de acest domeniu?

– M-au fascinat colecţiile regale pe care le-am putut vedea în copilărie. Mi-au căzut în mână, tot pe atunci, volumele din colecţia *Les maîtres de la peinture*, pe care le-am devorat integral înainte de a fi împlinit vârsta de unsprezece ani.

– Când aţi văzut pentru prima oară o operă de Brâncuşi?

– Acea operă e *Somnul*, din 1909. Trebuie s-o fi văzut înainte de 1953, când Muzeul Simu, în care se afla, a ars în condiţii misterioase.

– Când aţi fost pentru prima dată la Târgu Jiu?

– În 1967.

– Când s-ar putea spune că aţi văzut totalitatea operei lui Brâncuşi?

– Nu totalitatea, ci marea majoritate a acesteia, prin 1971, când am parcurs America de la un cap la altul. Restul lucrărilor lui Brâncuşi le văzusem în ţară, la Paris şi în restul Europei. Numai cele două *Păsări în Spaţiu*, în marmură albă şi marmură neagră, din Australia, aveam să le văd la Canbera de-abia în 1986.

– Când a apărut pentru prima dată volumul monumental pe care l-aţi consacrat marelui sculptor?

„«Sărutul» din 1907 e începutul sculpturii moderne"

– Chiar în acel an, în decembrie 1986, la New York.

– Care e cea mai frumoasă operă a lui Brâncuşi?

– Pentru mine, *Pasărea în Spaţiu* de la Galeria Naţională din Washington.

– Dar cea mai importantă?

– Depinde de punctul de vedere din care considerăm lucrurile. *Sărutul* din 1907 e începutul sculpturii moderne. Prin Ansamblul Monumental de la Târgul Jiu, în 1937-1938, Brâncuşi scoate sculptura din saloane şi o înscrie pentru prima dată în spaţiul firesc al monumentalităţii, cu o viziune într-adevăr surprinzătoare, extraordinară.

– Salvador Dalí, de care v-a legat o îndelungă prietenie, era opusul lui Brâncuşi.

– Dalí era la antipozii lui Brâncuşi, ceea ce nu-l împiedica să fie un geniu. Dalí punea însă persoana artistului în centrul faptului artistic, în timp ce Brâncuşi cerea operei de artă să fie „ca o crimă perfectă", fără autor.

– Aţi cutreierat lumea în lung şi-n lat. Care parte a ei vi s-a părut mai exotică, ce v-a impresionat mai mult?

– Când spuneţi „exotică", ieşim oarecum din sfera culturii. Aş spune că nu e nimic mai impresionant decât deşteptarea turmelor de hipopotami, care se ridică, deodată, cu miile, la prima undă sonoră ce premerge lumina care separă abrupt noaptea neagră de zi în regiunea marilor lacuri din Africa Centrală Ecuatorială. Nu trebuie să fi fost altfel la începutul lumii.

– Dacă ar fi să alegeţi o singură carte pe care s-o luaţi cu Dumneavoastră pe o insulă, care ar fi aceea?

– Depinde de cât timp aş rămâne pe acea insulă. Ştiu însă cu precizie ce muzică m-ar însoţi: uvertura la *Don Giovanni* de Mozart în interpretarea lui Karajan.

MIHAELA DOROBANŢU

Puricii acrobaţi

Maria Fernanda Cardoso, o artistă columbiană, a reînviat gustul spectacolului cu purici, foarte la modă în secolul 19. După ce a selecţionat cu mare pricepere şi grijă viitorii protagonişti ai spectacolului, Maria Fernanda i-a învăţat să sară la comandă şi chiar să execute numere mai dificile de acrobaţie, în acest caz „actorii" fiind suspendaţi în aer de un fir foarte fin. „Vedetele" dovedesc mult talent, agilitate şi, după părerea antrenoarei lor, chiar inteligenţă. De neuitat, însă, rămâne filmuleţul lui Chaplin... *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Cine spune că nu mai este nimic de furat pe lumea asta, se înşală amarnic. Pentru oamenii cu adevărat inventivi, nu pentru borfaşii de rând, orice poate fi înstrăinat fără acordul proprietarilor. Astfel, în New York, Chicago, Detroit şi în alte oraşe cu zgârie-nori a acţionat, timp de mai bine de un an, o bandă specializată în furat... ascensoare. Indivizii, înarmaţi cu truse speciale – inclusiv aparate de sudură de mici dimensiuni – acţionau noaptea, demontau panourile fine de oţel, apoi le vindeau unor grupuri de răzvrătiţi ai soartei, trăitori în locuinţe improvizate în afara oraşelor.*

◆ *Un grup de hoţi cu un simţ artistic mai puţin dezvoltat a furat pe îndelete nu mai puţin de 112 scaune dintr-un teatru din Oklahoma City (SUA). Era vorba de câţiva actori de mână a treia concediaţi, care doreau să-şi întemeieze propriul teatru, lângă o benzinărie, pe o autostradă intens circulată.*

◆ *Opt cabine telefonice din Barcelona dispăruseră fără urmă, toate în aceeaşi noapte. Peste câteva săptămâni, ele au fost descoperite întâmplător la o fermă, unde fuseseră transformate în cuibare pentru păsări.*

◆ *Un numeros grup de persoane fără adăpost (homeless) se specializase (în zonele unor mari intersecţii din sudul Canadei) în furtul marilor panouri rutiere. Tabla acestora era folosită pentru amenajarea unor corturi uşor de deplasat. La „domiciliul" făptaşilor au fost găsite şi peste 200 de cutii poştale. Sentimentali din fire, ei păstrau doar felicitările frumos ilustrate, cu mesaje emoţionante... (P.I.)*

Fotografia săptămânii

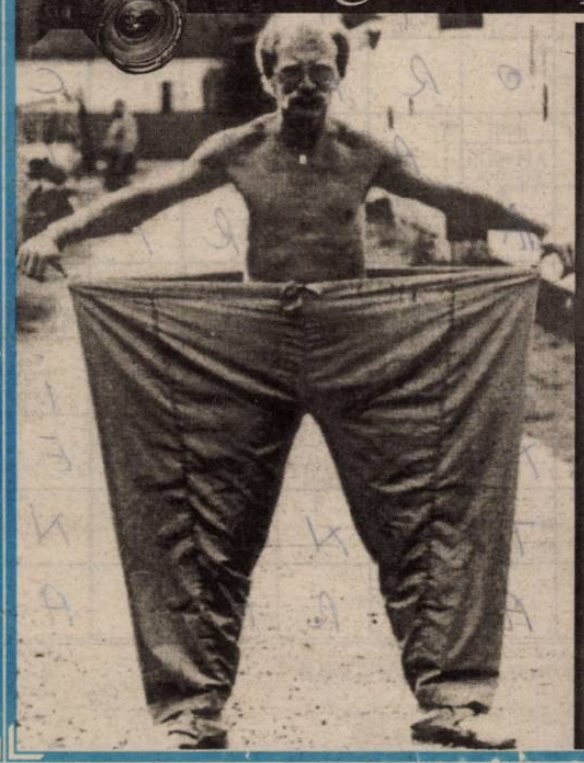

„Tranziţia" pe înţelesul tuturor!...

Acţiune ecologistă

Între acţiunile grupurilor ecologiste se numără şi reintroducerea în mediul natural a unor specii considerate dispărute. Un exemplu îl constituie vulturii bărboşi, care au dispărut în munţii din Savoia de Sus (Franţa), deşi zona fusese cândva vestită pentru măreţia acestor răpitoare. Pentru salvarea acestei specii, ecologiştii au reuşit să obţină în incubator pui de vultur bărbos, din ouă recoltate din zone în care această specie mai rezistă, pui pe care i-au crescut până la maturitate, eliberându-i după o perioadă de adaptare şi antrenament. Primul cuplu de vulturi eliberat a fost introdus în valea Repossoir, în anul 1997. El s-a adaptat atât de bine, încât, doi ani mai târziu, când un nou cuplu ajunsese la maturitate, a trebuit aleasă o altă zonă, prima pereche apărându-şi cu străşnicie teritoriul şi puii de intruşi. *(M.G.)*

În numărul viitor

■ Legende născute din... greşeală ■ Un secol pentru o lume curată ■ O sută de ani de singurătate ■ Bologna - oraşul contrastelor ■ „Yeti – oamenii zăpezilor" ■ Legenda cavalerului fără cap ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: Maestrul CORNEL MURGU, tenor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 467 • ANUL XLIII • 4 MAI 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 18 (2217)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

4 MAI

1979 Margaret Thatcher devine prima femeie Prim Ministru al Marii Britanii

1989 Colonelul american Oliver North a fost găsit vinovat în afacerea Iran-Contra

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1929 Andrey Hepburn, actriţa americană de origine belgiană, care a câştigat un Oscar în 1953.

Lumea văzută prin

OCHIUL BIONIC

„PROCESORUL şi FURNICA”, iată un titlu modern pentru o fabulă veche! Deşi extraordinara miniaturizare a microprocesoarelor actuale nu e deloc o fabulă... În prezent, o furnică de numai 6 mm lungime poate ţine între mandibulele ei un procesor de numai 1 mmp suprafaţă! Numai că lucrurile nu se opresc aici: în doar câţiva ani, procesoarele vor avea dimensiuni inferioare unei zecemilionimi de metru, asa încât strănepoata acestei furnici nu ar mai fi în stare nici măcar să le vadă... *(A.H.)*

România 1
TVR 2
Pro TV
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

ERORI
„sub girul” ştiinţei

LUNA
locul de întâlnire al extratereştrilor?

YETI
oamenii zăpezilor

Cât de des mergeţi la control

MEDICAL?

◆ Starea de veghe
◆ Homo sapiens
◆ Întâmplări adevărate
◆ Avocatul casei
◆ Divertisment
◆ Sport

Celularul atacă molecula!

Între firmele deţinătoare de reţele de telefonie mobilă sau producătoare de aparate telefonice specifice acestui tip de comunicaţie şi institutele de cercetări medicale profilate pe cercetarea influenţei radiaţiilor electromagnetice asupra organismului uman s-a declanşat o acerbă luptă mediatică, primele căutând să convingă publicul asupra totalei inocuităţi a folosirii acestor aparate, iar ceilalţi să-l avertizeze asupra pericolelor ce îl pândesc. Chiar dacă dracul n-ar fi atât de negru cât îl arată experienţele pe şoareci, oricum, nici fum fără foc nu iese. Până de curând, majoritatea semnalelor îngrijorătoare vizau posibilitatea apariţiei unor tumori cerebrale, datorită acumulării în timp a efectului radiaţiilor electromagnetice ale telefonului mobil. Gama de frecvenţe utilizată de acesta se situează între 900-1800 MHz, fiind deci apropiată de cea utilizată în cuptoarele cu microunde (2450 MHz). Chiar dacă încălzirea ţesutului cerebral ca efect al acestor microunde este infimă, ea există totuşi şi ar putea explica apariţia tumorilor.

De curând, cercetătorii au extins gama inconvenientelor posibile ale telefoniei mobile, emiţând ipoteza că undele de înaltă frecvenţă ar putea să permeabilizeze bariera hemato-meningiană care asigură separarea ţesutului cerebral de fluxul sanguin. Astfel, prin această membrană protectoare ajung să se infiltreze nu doar substanţele care participă, normal, la alimentarea creierului (dar şi acestea în cantităţi şi proporţii diferite de cele obişnuite), ci chiar şi germeni patogeni de tipul virusilor şi al bacteriilor. Acest efect a fost deja probat pe şoareci, în ceea ce priveşte virusul encefalitei!

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Despărţirea de Matiora

Editura Univers, conştiincioasă în a promova pe piaţa de carte românească literatura de calitate, chiar atunci când e vorba de traduceri, ne propune un roman de Valentin Rasputin, „Despărţirea de Matiora". Pentru cei care nu ştiu mare lucru despre Valentin Rasputin, unul dintre marii scriitori ruşi contemporani, propun câteva repere bio-bibliografice. Scriitorul s-a născut în 1937 în satul Ust-Uda, în regiunea Irkutsk şi este considerat ca făcând parte din marea galerie a romancierilor „rurali". Prozatorul debutează în 1961 şi se impune repede cu romanele „Bani pentru Maria" (1966), „Sorocul cel de pe urmă" (1970), „Trăieşte şi ia aminte" (1974). „Despărţirea de Matiora" a apărut în anul 1976 şi este considerat un „best-seller perpetuu". Cărţile lui au fost ecranizate, puse în scenă şi continuă să fie traduse pretutindeni în lume. În „Despărţirea de Matiora", Matiora e un sat siberian, oamenii se confruntă cu o dramă: strămutarea de pe locurile natale, satul urmând a fi inundat sub apele unui lac de acumulare. Personaje puternice, un univers uman bogat în nuanţe, cam acestea sunt atuurile acestui roman despre care Ion Vasile Şerban, în prefaţă spune că e un „roman al despărţirii, al aşteptării certe şi nedefinite. Cartea lui Rasputin poate fi imaginată ca o insolită poveste de dragoste, monografie a unei stări desprinse într-o lungă explozie şi trăită pe deplin, cu toate consecinţele ei devastatoare". Romanul este bine tradus de Mircea Aurel Buiciuc, el încercând să echivaleze limbajul rural, siberian al lui Rasputin, cu suficient succes. Despre „siberianismele" sale, Rasputin spune: „Siberianismele constituie terminologia mea, limba în care vorbesc siberienii. Siberia oferă şi din acest punct de vedere valori comparabile cu aurul şi diamantele sale". Iar personajele din „Despărţirea de Matiora" au, într-adevăr, valoarea aurului.

Paranoia Schwartz

Editura Clusium din Cluj-Napoca editează o nouă carte a lui Gheorghe Schwartz, autor prolific şi premiat, intitulată „Paranoia Schwartz". De ce aşa? Păi, să-l auzim chiar pe autor: „Între excentricitate şi disperare e un singur pas. Ce reprezintă scriitorul în epoca de tranziţie? Un caraghios care-şi pierde vremea ţesând iluzii? Un anonim celebru pe care abia de-l mai citesc verişoarele adolescentine? Încăpăţânat, chiar îndărătnic, ţanţoş în zdrenţele sale, lăudându-se cu rănile cu care s-a acoperit, suspect până la „primejdios", orgoliosul scriitor nu este, în nici un caz, normal. Cum fiecare individ îşi duce propria boală, simptomele mele s-ar putea numi (şi) PARANOIA SCHWARTZ". Iar dacă am încerca să definim această paranoie, adică să pătrundem în universul scurtelor povestiri al căror personaj principal este Gough, un alter ego al lui Schwartz, putem spune că e vorba despre nişte povestiri absurde în spiritul lui Urmuz, simpatice şi înţelepte, ludice şi profunde. O carte care se citeşte cu plăcere, mai ales că fiecare scurtă povestire are şi un motto din înţelepciunea universală. Având în fiecare povestire altă identitate, Gough ia multiple înfăţişări: este pe rând un copil, un gestionar de 83 de ani, un doctor, tânăr în pragul căsătoriei sau un om pe moarte, cum e în „Scurtă istorie". Iată ce le povesteşte Gough nepoţilor: „Le istorisea cum a coborât el din copac în burta mamei sale, cum a copilărit fericit în peşterile de la Cromagnon, cum, murindu-i părinţii devreme, a trebuit să se angajeze la construirea unei piramide. În timpul liber citea la biblioteca din Alexandria şi se iubea cu Circe... Gough era atât de bătrân şi trecuse prin atâtea, încât a rămas o enigmă pentru nepoţi tâlcul vitalităţii sale. Când i-a venit şi lui rândul, Gough s-a culcat în grădină, unde a adormit sub un copac. Şi, răsuflând o dată mai tare, sufletul ieşi din el şi se căţără, ciripind, înapoi între crengi, acolo de unde coborâse odată şi Gough în burta mamei sale. Apoi veni Finch cel mic şi rău şi ochi între ramuri cu praştia". Gough este scriitorul fără vârstă cu o mie de feţe, doldora de povestiri care trebuie povestite din când în când.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

THE MILLION DOLLAR HOTEL
Various Artists

Dacă nu aţi recunoscut deja titlul, vă spun că avem de-a face cu soundtrack-ul filmului omonim, film care are la bază o idee a lui *Bono*! Casa producătoare este Island, regizorul – nimeni altul decât celebrul *Wim Wenders*! Contrar tuturor aşteptărilor rock-ul a făcut de această dată casă foarte bună cu filmul, irlandezii de la *U2* nescăpând ocazia de a demonstra că se menţin în vână şi că statutul lor de superstaruri nu a început să pălească. Ştiţi cine este cel mai recent textier al lor? *Salman Rushdie*, celebrul scriitor condamnat la moarte de Islam, omul controversatelor *„Versete Satanice"*! Coloana sonoră include melodii vechi şi noi, din repertoriul *U2* şi al colaboratorilor lor de excepţie (mă refer la *Brian Eno* şi *Daniel Lanois*). Reprezentative pentru sound-ul acestui „Hotel de un milion de dolari" sunt *„The First Time"*, *„The Ground Beneath Her Feet"*, *„Falling At Your Feet"* şi *„Satellite Of Love"*, melodii care fac din acest soundtrack mai mult decât o simplă companie sonoră pentru o peliculă (de nivel mediu, după părerea mea...) şi chiar dacă în titlu este scris *„Various Artists"* putem considera *„The Million Dollar Hotel"* ca fiind noul reper din discografia lui *Bono Vox & Co...*

P.S. Săptămâna viitoare U2 sunt clienţii Cazierului nostru discografic!

CAZIER discografic

CAPPELLA

Precizare necesară: „CAZIERUL" îşi propune să vă ofere reperele cât mai complete din discografia unor nume mari din show-biz, repere care să vă ajute în realizarea unei bănci de date muzicale necesară oricărui meloman care se respectă.

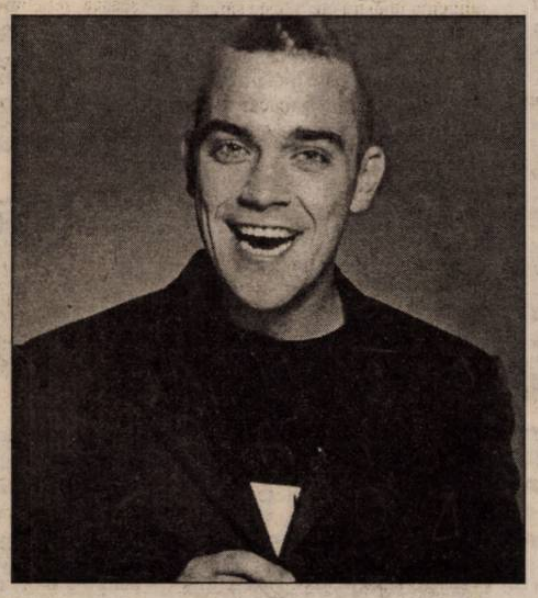

Datele biografice pot fi oferite la cerere. Este suficient să ne scrieţi, prin poştă sau prin E-Mail!

DISCOGRAFIE – SINGLES: Ur the power of love (1998) ● *U tore my world apart (1997)* ● *Be my baby (1997)* ● *Tell me the way (1995)* ● *Move it up / Big beat (1994)* ● U & me (1994) ● Deconstructed (1994) ● Move on baby (1993) ● U got 2 let the music (1993) ● U got 2 know (1993) ● Everybody (1991) ● Be master in one's own house (1991) ● Everybody listen to it (1990) ● House energy revenge (1989) ● Helycom halib (1989) ● Push the beat (1988).

De prin presa insulară

aflăm, cu umor morbid, tipic britanicilor, că hitul lui *Robbie Williams – „Angels"* – este melodia cea mai folosită la înmormântările de dincolo de Canalul Mânecii (ceva în genul şlagărului lui *Dan Spătaru – „Drumurile noastre poate se vor întâlni vreodată"...*). Revenind la *Williams*, să vă mai spun că fostul *Take That* este, printre multe altele, acuzat şi de plagiat!

Ştiri pe bandă rulantă

◆ *Geri Halliwell* a reuşit, în fine, să ajungă Number One în Regatul Unit cu o melodie care, culmea, este net inferioară singles-urilor

scoase de fosta *Spice* până acum! *„Bag It Up"* este numele piesei, banală şi de duzină... *Geri* nu a apucat să se bucure prea mult deoarece o fostă colegă de trupă, *Melanie Chisholm* (*Mel C*) nu s-a sfiit să-i ia locul unu din topul britanic, cu o melodie care, într-adevăr, spune ceva: *„Never Be The Same Again"!*

◆ Începem cu câteva *electronews*: casa *Earthtone Records* tocmai a scos al treilea volum al seriei *„Elevation"*, noul CD fiind, după părerea mea, cel mai tare de până acum! Printre cei prezenţi aici sunt şi *Faithless*, *Moby* şi *Govinda*, sound-ul este extraordinar (prin varietatea compoziţiilor) şi pretabil ca background pentru orice ocazie!

◆ *Madonna* va deveni mamă, la 41 de ani, pentru a doua oară! De această dată tatăl copilului este regizorul britanic *Guy Ritchie*. Evenimentul va avea loc în luna septembrie...

◆ Un disc mai pretenţios vine din partea celor de la *Sonic Images* care servesc cunoscătorilor o delicatesă numită *„Future"*, semnată de *Soma Sonic* (www.somasonic.com), disc reprezentativ pentru ambient-ul sfârşitului de mileniu

◆ Scandal pe Internet: avocatul raperului şi producătorului *Dr. Dre* a intentat proces celor de la *Musicmaker.com* pentru faptul de a fi folosit material sonor al raperului într-o compilaţie comercializată online.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piaţa Presei Libere nr.1,
sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

Erori „sub girul" științei

LEGENDE NĂSCUTE DIN... GREȘEALĂ

MIHAELA DOROBANȚU

Scoateți florile din cameră, o să-i ia copilului tot oxigenul! Dați-i copilului spanac și n-o să mai fie anemic! Învață poezii cât ești tânăr, când o să îmbătrânești n-o să mai ai puterea să memorezi... Și câte și mai câte din acestea. Adevărate? De cele mai multe ori, nu. Cineva le-a spus odată, apoi povestea a circulat din gură-n gură, a devenit cunoscută, a căpătat autoritate. Chiar dacă altcineva, un specialist, încearcă mai târziu să ne convingă că „nu este așa", nu-l credem. O legendă o dată născută, este foarte greu de oprit. Dacă nu chiar imposibil...

Cum se rotește apa?

Se spune că un vârtej de apă își schimbă sensul de rotație când „ne mutăm" din emisfera nordică în cea sudică. Nu este totuși așa. Putem privi mult și bine la apa din chiuvetă și nu vom avea nici o posibilitate să spunem că ne aflăm la București sau la Capetown, de pildă – adică în emisfera nordică sau în cea sudică, doar observând sensul de rotație a apei care se scurge. Un element de adevăr există totuși: tot ce se mișcă pe Terra este influențat de gravitație. Mase mari de apă în mări și oceane, sau mase la fel de mari de aer se rotesc în sens antiorar (de la stânga la dreapta) în emisfera boreală, cea nordică, și în sens orar în cea australă – sudică. Efectul este însă vizibil *doar* la mase foarte mari. Nimic nu se poate practic observa la apa ce scurge din chiuvetă!

Afară cu florile din cameră!?

Se spune – câți dintre noi nu am trăit cu această teroare când eram mici – că nu trebuie să dormim cu plante în cameră pentru că noaptea ele ne absorb tot oxigenul. Cum? Simplu. În timpul fotosintezei, planta folosește lumina Soarelui pentru a fabrica molecule organice, „înghițind" astfel dioxid de carbon. Pe timpul nopții, fotosinteza se oprește, ca atare se oprește și fabrica de oxigen, iar dioxidul de carbon nu mai este asimilat de plante. Totuși, cantitatea de dioxid de carbon eliberată este substanțial mai mică decât cea de oxigen, așa că... nu este nici un pericol.

Antrenați-vă memoria!

Psihobiologul Alberto Oliverio afirmă sus și tare: vechea practică prin care scolastica le cerea studenților să învețe pe de rost, nu are sens. A sta zile întregi învățând pe de rost texte kilometrice nu îmbunătățește capacitatea de memorare. Alte tehnici sunt utile: asociații între lucrurile care se învață, construirea de secvențe logice care ajută la înțelegerea în detaliu a textului citit etc.

„Brat de fier" nu există!

Cu toată părerea de rău pentru cei care vor fi dezamăgiți, Poppey nu-și datora puterea sa proverbială... spanacului! Totul a pornit de la o... eroare de dactilo! Acum peste 100 de ani, un cercetător american studiază compoziția chimică a cenușii frunzelor de spanac. Găsește că ea conține 3 miligrame de fier la fiecare sută de grame de frunze. Când scrie însă la mașină, cele 3 mg devin... 30! Alți cercetători repetă experiența și corectează rezultatul. Cifrele exacte sunt comunicate. Prea târziu – mitul „brațului de fier" se născuse. Lui Poppeye, Olive Oil sau Bluto nu le mai rămânea decât să-l propage. Milioane de copii vor mânca spanac. Deși alte „verdețuri" sunt chiar și mai bogate în fier...

...și altele:

- Pământul NU este mai aproape de Soare în timpul verii, așa cum se crede. De fapt, *periheliul*, punctul de maximă apropiere Pământ – Soare se atinge la... 3 ianuarie! Mai mult, nu apropierea de Soare determină succesiunea anotimpurilor, ci înclinarea axei terestre.
- Se spune, și este total *fals*, că nu trebuie să aruncăm boabe de orez în timpul unei nunți, pentru că păsărelele care le vor culege se vor... sufoca cu ele!
- Celulele nu sunt – așa cum se crede mai tot timpul – mici. Sau, nu toate. Oul de struț este el însuși ***o*** celulă, (una singură!), și este clar că nu avem nevoie de microscop pentru a o examina și studia...

Lumea văzută prin OCHIUL BIONIC

DORIN MĂRAN

În data de 30 ianuarie 2000, sub ochii uluiți a 30 milioane de telespectatori, actorul american Christopher Reeve care a paralizat în urmă cu 5 ani în urma unui accident de călărie, se ridică din fotoliu pentru a se îndrepta liniștit spre scenă. Miracolul a durat câteva secunde, asigurat de efectele speciale realizate pe computer. Scopul? Obținerea fondurilor necesare cercetării medicale. El speră din toată inima ca într-o bună zi progresele științei medicale să-i poată reda mobilitatea corporală. Plin de speranțe este și cântărețul Stevie Wonder care recent s-a adresat unei echipe de oftalmologi a celebrului spital Jons Hopkins din Baltimore, în speranța că i-ar putea grefa ochiul bionic realizat de curând. Primul pacient care a beneficiat de această extraordinară proteză oculară a fost un bărbat în vârstă de 62 de ani care, datorită unei minuscule camere de luat vederi integrată în ochelari și a unui implant cerebral poate citi litere mari, poate lua singur metroul sau poate face o călătorie pe Internet. Camera miniaturizată e plasată într-una din lentilele ochelarilor, în cealaltă aflându-se un telemetru cu ultrasunete. Un computer tratează imaginile luate de cameră și extrage din ele semnale pe care le trimite celor 68 de electrozi aflați pe o placă la suprafața cortexului vizual. Electrozii stimulați excită la rândul lor celulele corticale, fiecare dintre ele dând naștere unor pete luminoase numite fosfene ale căror concentrare și aranjament pe fond negru permit recunoașterea formelor și contururilor mediului exterior, ducând în final la compunerea unei imagini. Câmpul și acuitatea vizuală sunt însă limitate, aceasta din urmă fiind de ordinul 1/20. O realizare cu totul excepțională care totuși se află deocamdată într-un stadiu embrionar. În jurul ei s-au iscat o serie de controverse generale de unii colegi de breaslă. Profesorul Rolf Eckmiller de la Universitatea din Bonn, care lucrează la un vast program de cercetare legat de un sistem de vedere artificială realizată pe baza unor implanturi retiniene, consideră că această realizare nu reprezintă altceva decât un sistem de navigație și nu de vedere la care s-ar fi ajuns prin metode mai simple, renunțându-se la implanturile de electrozi care funcționează pe bază de curenți de înaltă frecvență, responsabili de eventuale complicații epileptice. Până una alta, ochiul bionic, cu performanțele sale limitate, este o premieră mondială. Jerry, beneficiarul ochiului bionic, este unul din cei 7 pacienți pregătiți în urmă cu... 22 de ani pentru acest eveniment, pacienți cărora li s-a implantat în prima fază electrozi cerebrali pentru a se urmări pe termen lung reacția creierului și în general, a organismului. Următoarea fază a experimentului o constituie mărirea numărului de electrozi, având în vedere faptul că ei sunt bine tolerați și nu creează nici un fel de complicații. Se estimează că numărul acestora poate crește până la 256 pe fiecare emisferă cerebrală.

Creierul lui Einstein

Există un substrat cerebral al inefabilului?

MARIAN GRIGORE

Cum cititorii noștri au avut ocazia să afle din articolele anterioare, posibilitatea nesperată de a studia creierul lui Einstein, fie și la peste patru decenii după moartea sa, a trezit speranța unor cercetători de a găsi în structura acestuia explicația calităților de excepție ale acestuia, respectiv a realizărilor obținute în plan științific. Este, într-un fel, o căutare a inefabilului denumit genialitate. O asemenea abordare nu a întârziat să stârnească o amplă controversă, această cale părând multora o reeditare a mecanicismului desuet cu care frenologii încercau să deducă firea și caracterul omului din forma craniului. Dar, până în cele din urmă, problema este nu atât de a ști dacă unii sau ceilalți au dreptate, ci dacă și unii, și ceilalți știu bine despre ce vorbesc. Iată câteva opinii în acest sens:

William H. Calvin, neurofiziolog la Universitatea Washington din Settle: „Dacă ne interesăm de mărime (a unui creier n.n.) este pentru că este ușor să o măsurăm, dar ceea ce vrem cu adevărat să aflăm este gradul de agilitate și de creativitate de care este capabil acel creier... Dar ce înțelegem noi, în mod precis, atunci când folosim cuvântul inteligență? Dacă-l urmăm pe Jean Piaget, inteligența este mai ales ceea ce noi utilizăm când nu știm cum să acționăm, când nici datele înnăscute, nici cele dobândite prin învățare nu ne-au pregătit pentru o soluție dată. Inteligența implică în același timp flexibilitate și creativitate, o capacitate de a scăpa din cătușele instinctului și de a genera noi soluții problemelor. În rezumat, *inteligența ține de improvizație."*

Isabelle Stengels, filozof: „Ideea că trebuie să existe un substrat pentru... experiențele, inteligența noastră etc. ...este săracă, pentru că ea lasă să se înțeleagă că am ști ce este inteligența... Față cu această minune care este nu creierul lui Einstein, nici măcar creierul uman, ci chiar creierul celui mai obișnuit șoarece, ar fi bine să ne amintim că mai avem multe de învățat apropo de ceea ce numim inteligență..."

Françoise Balibar, profesor de fizică la Universitatea Paris VII – Denis Diderot: „Dacă ar fi să utilizez cuvântul geniu apropo de Einstein, aș face-o vizavi de această capacitate ieșită din comun de a gândi în afara cărărilor bătute. Este această capacitate legată de o morfologie cerebrală particulară? Mă îndoiesc, pentru că la el nu era vorba de a realiza performanțe (intelectuale n.n.) excepționale, ci, mai de grabă, de o stare de spirit. Rămâne de știut dacă aceasta era legată de ceea ce el avea înnăscut ori de ceea ce avea dobândit... O arie cerebrală (să fie explicația n.n.)? Ar însemna că Einstein ar fi putut să-și desăvârșească rebeliunea sa intelectuală fără ca viața pe care a trăit-o să fi avut vreodată ocazia să intervină și să-l influențeze. Tot așa bine am putea spune că destinul său era înscris în morfologia sa cerebrală!?!"

* * *

„Noi conservăm creierul pentru că eu cred că în viitor vom avea mijloacele să realizăm o analiză genetică a acestuia, pentru a descoperi ce gene l-au făcut pe Einstein atât de inteligent" – declară Elliot Krause, depozitorul de astăzi al celebrei relicve. Dar, cum am văzut, e greu de crezut că vom găsi vreodată (ba chiar că există!) o genă anume a inteligenței. De-ar fi așa, creierul lui Einstein ar merita clonat, indiferent de opinia unora sau altora. Nu pentru a face o lume de genii (ceea ce ar fi cel puțin plictisitor și, oricum, periculos pentru specia umană), ci pentru a da lumii posibilitatea să beneficieze un timp mai îndelungat de o genialitate rămasă de excepție. Numai că și atunci viața (ceea ce înseamnă educația, mediul etc.) poate face dintr-un geniu (născut) un personaj de-a dreptul șters, și dintr-un individ mediocru dotat (precum Hitler), un personaj istoric. La ce bună atunci, clonarea, dacă ea n-ar însemna o speranță pentru viitor, ci doar o repetare a unor experiențe și vieți trecute?

Mai mult decât ceea ce se așteaptă de la cercetarea creierului lui Einstein, răspunsul la această ultimă întrebare este tulburător și de maximă actualitate.

planet@IT

Jocurile pe Internet

Acest segment de pe piața de software este foarte aprig disputat. Mpath Interactive, Sega, Total Entertainment Network sunt doar câteva dintre firmele care au încercat și au eșuat în inițiativa de a pune jocurile exclusiv pe Internet. Ideea pare simplă: trebuie folosită interactivitatea Internetului pentru a conecta jucătorii din toată lumea. Însă a crea și plăti toate echipamentele, specialiștii și programele necesare unui astfel de proiect sunt greu de pus în practică. Doar crearea unui joc costă peste 8 milioane de dolari. Apoi apare problema conexiunilor. Un joc care își extrage datele exclusiv prin conexiunea telefonică, este mult mai lent și mai urât din punct de vedere grafic decât unul jucat de pe cdrom. Este posibil de creat un Univers complex și atrăgător care să poată fi accesat exclusiv online când majoritatea preferă consolele sau computerele de birou? Studiile arată că în 2004, 2% din venitul total al pieții jocurilor electronice va fi realizat pe Internet. Și dacă spunem că cifra totală de afaceri este de peste 7 miliarde de dolari, cele 2 procente devin atrăgătoare și îi fac pe producători să încerce din nou proiectele îndrăznețe.

Spionaj pe Usenet?

Un memoriu de nouă pagini al NATO, care descria regulile de angajare ale soldaților americani care au luptat în Kosovo a fost făcut public pe Internet, chiar dacă era clasificat „top-secret". Povestea a apărut în ziarul din Marea Britanie, „The Sunday Telegraph". Redactorii de la acest ziar au declarat că povestea a apărut în emailul redacției. Altă versiune a apariției acestui document pare a fi publicarea lui pe Usenet, rețea de discuții care unește zeci de mii de persoane. Însă cum a ieșit documentul din posesia strictă a NATO? Se avansează ideea unui virus foarte inteligent care a extras efectiv documentul și l-a trimis la o adresă de email a programatorului care l-a conceput. Serviciu guvernamentale americane au accesat Usenet și au șters repede documentul, ceea ce a scandalizat toată lumea surferilor de Internet, prin maniera „comunistă" de cenzură la care au apelat autoritățile. Încet-încet, americanii își dau seama că nu mai sunt așa de liberi precum se spune.

Servicii radio profesioniste

Un grup de mari producători de autovehicule din SUA a finanțat producerea a trei sateliți radio ce vor funcționa din 2001 și vor acoperi întreg teritoriul nord-american. Prin intermediul unor radiouri moderne ce vor începe a fi produse chiar din acest an de marile firme de echipamente electronice, din 2001 se va putea asculta orice post de radio din SUA, direct din mașină. Radioul se va numi Sirius și va permite comunicarea dintre cumpărător și producătorul de autovehicule în orice moment, iar sistemele de recunoaștere a vocii va permite o navigare mult mai ușoară în trafic. Cei ce vor folosi Sirius vor putea afla în timp util dacă traseul pe care doresc să îl facă este accesibil sau nu. Dacă există probleme de trafic, ele vor fi imediat raportate. Serviciile vor include și informații actualizate la minut despre restaurante, aeroporturi și alte unități publice. Sateliții vor avea 50 de posturi de radio cu muzică și 50 cu știri din sport, finanțe sau vreme. ***(G.V.C.)***